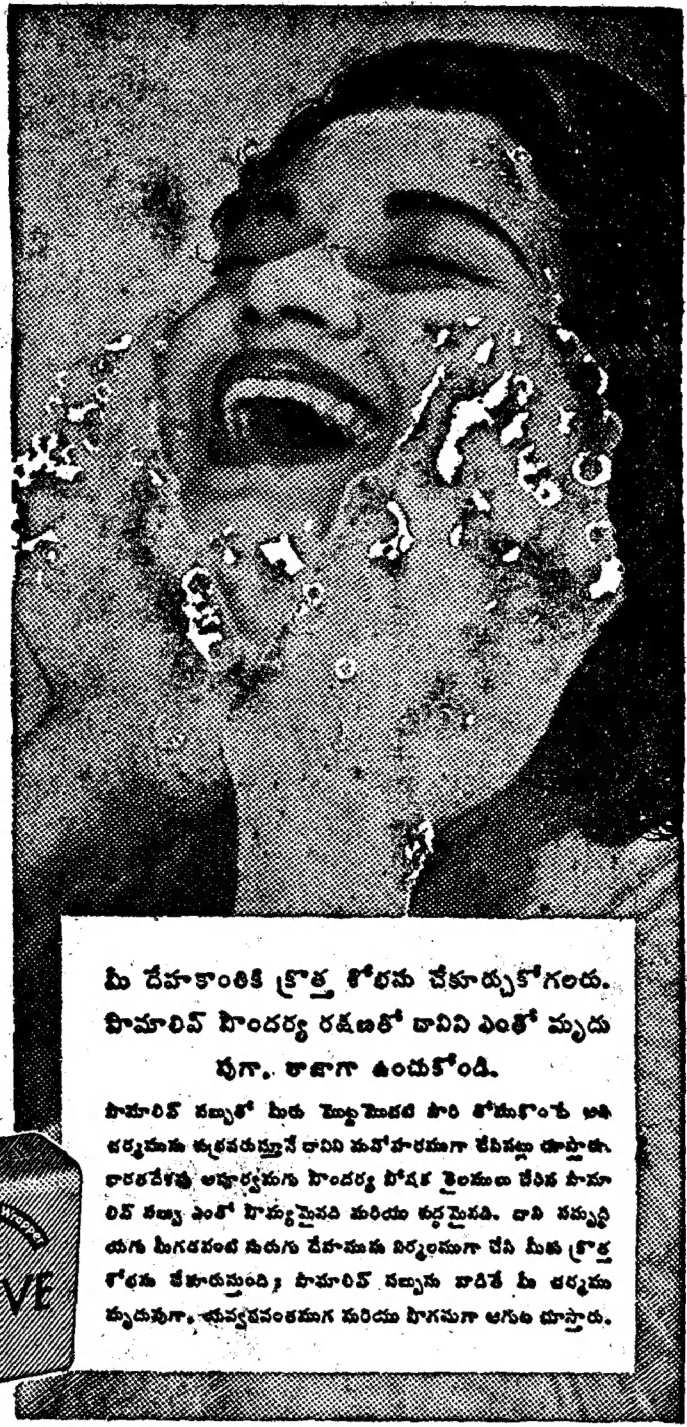
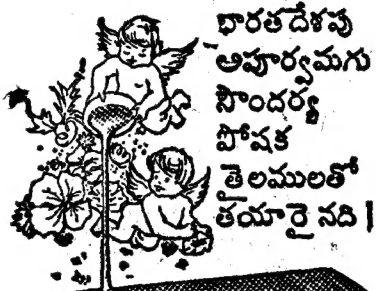

355

పామాలివ్ సౌందర్య రక్షణ

మీ దేహకాంతికి క్రొత్త శోభనిస్తుంది!

మీ దేహకాంతికి క్రొత్త శోభను చేకూర్చుకోగలరు.
పామాలివ్ సౌందర్య రక్షణతో తయారైన ఎంతో మృదు
వుగా, కాజాగా ఉంటుంది.

పామాలివ్ సబ్బుతో మీరు తయారైనప్పుడు మీరు తోడుకొంటే అది
చర్మమును క్షుణ్ణముగా తయారుచేసి మీరు తయారుచేసినట్లుగా తయారుచేసి
చారిత్రాత్మక అపూర్వమగు సౌందర్య ప్రోత్సాహక తైలముల చేసిన పామాలివ్
సబ్బు ఎంతో సౌమ్యమైనది మరియు కఠినమైనది. అది సమస్త
యిగురు మీదవలసిన సురుగు దేహమును నిర్మలముగా చేసి మీకు క్రొత్త
శోభను చేకూరుస్తుంది; పామాలివ్ సబ్బును వాడితే మీ చర్మము
మృదువుగా, యువవయస్సువలె మరియు సౌమ్యముగా అగుట చూస్తారు.

పూర్తిగా సౌందర్యముగా కనపడుటకు పామాలివ్ సబ్బుతో స్నానము చేయండి!

1950-51. జనవరి 2

ఆంధ్రసచిత్ర వారపత్రిక

విషయాను క్రమణిక

★
Founder
K. Nageswara Rao

స్థాపితము
1908

★
సంపాదకుడు:
శివరెంక శంభుప్రసాద్

★
సంపుటము 55
సంచిక 4
7-10-59
బుధవారం

వికారి ఆశ్వయుజ శుద్ధ షష్ఠి

★
విడివరి వెల 25 న. పై.
నవవత్సర చందా 13-0-0

★
ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7, తంబుచెట్టిపేట
మదరాసు-1.

ముఖ చిత్రం:		కథానికథ	
వద్యక్రివారి 'జగన్నాటకం'లో		శరత్ చెప్పిన కథలు	— 16
కృష్ణకుమారి		స్నేహం	— 24
		అన్యేషణ	— 28
		మా జహానుయాత్ర	— 32
		వక్త్రతథరితాలు	— 36
		చాలసాహితీ	— 40
రాజధాని కబుర్లు	— 8	చనితాలోకం	— 48
మృత్యురేఖ	— 6	చదరంగం	— 54
చెక్కుచుస్తకం	— 8	నీనిమా	— 56
వానంతివేడుక	— 12	విద్యాప్రమాణం	— 62
తెలుగు వెలుగులు	— 15	గళి నుడికట్టు	— 64

ఉత్తరాలు

తెలుగు వెలుగులు

ఆర్యా,
వారపత్రిక (22-9-59)
తెలుగు వెలుగులలో క్రింది
సమాఖ్య విశ్వసాధన పత్రిక
వారాంతరంగాని నిర్వహిస్తున్న
చాలా చాలా వ్రాశారు.
వారినిగురించి వ్రాసినది
ఇంకాతక్కువగానే వ్రాసినది
ప్రాయం.

కె. పకోటిని, కరీంనగర్.

★ ★ ★
“తెలుగు వెలుగు” కి
కొత్త ఆంధ్ర వారపత్రిక
పాఠకులను మరింత సన్ని
హితం చేసుకున్నదనుట
అతిశయోక్తికాదు. ఈ కిరీక
క్రింద నివురుగప్పిన
(తెలుగు) నివ్వలను గుడ
ప్రకాశింపజేయగలరని ఆశ
చున్నాం.

జి. వారాంతరం,
హైదరాబాద్.

మరణదండన

ఆమంచర గోపాలరావు
గారు వ్రాసిన మరణదండన
అను కిరీకలో కొన్ని రక
ముఖ ముద్రలు ఉండవలసి

మాత్రము వ్రాశారు. ఇంకా
యెన్నోరకాలు వ్రాస్తాయి.
వాటిని మన నేకరించి
వ్రాసి వుండవలసి
వాగుండేది.

ఎ. బాలకృష్ణశర్మ,
ఎర్రకోటపల్లె.

★ ★ ★

ఆమంచర గోపాల
రావుగారు వ్రాసిన ‘మరణ
దండన’ చాలా వాగుంది.
పూర్వకాలపు మరణ శిక్షలు
ఎంతోకొరంగా వుండేవో
రచయిత చాలా చాలా
వ్రాశారు. వారికి వాదపద్య
వాదాలు.

వి. సి. సుబ్బారెడ్డి,
చాపట్ల.

అర్థర్ కాటన్

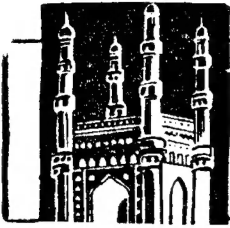
వారపత్రిక (18-9-59)లో
అనంతంగా వ్రాసిన “అభిజిత్
భగీరథుడు” వ్యాసం చదువు
చున్నంతసేపూ ఒడలు చెప్ప
లేని ఆనందంతో గళిస్తో
ంది. కళినుడి ఆనందా
శ్రుతులు ప్రేమహించాయి
అత్యుక్తమైన భావంతో
మృదయంతానించి పొంగి
పోయింది. అంత చక్కని

సంఘటనను, ఎంత చక్క
గానో చిత్రించి వ్రాసిన
వారికి మా మృదయపూర్వక
అభినందనములు. అంతటి
కృతజ్ఞతాభావంతో నిరీడిన
మృదయంగల చయ నాలు
గారు ఎంతో అద్భుత వం
తుడు.

కె. రావ, అడ్డలిగల.

“విద్యాధులకు మాత్రమే”

పైకి కక్కింద, ఎస్.
శేషగిరిరావుగారు చాలా
గమకుగానే వ్రాశారు. పి.వి.
కోటిరెడ్డిగారు, అని చాలా
అసభ్యంగానూ, అసభ్యం
గానూ, వ్రాస్తాయి అనటం
చాలా అసభ్యంగా వుంది.
శేషగిరిరావుగారు వ్రాసి
నట్లు ప్రకరించే విద్యా
ధులు, విద్యార్థులు, అనేక
మందిని మనం కాలేజీలో
యాన్తూనే వ్రాస్తాము.
అలాటివారిని ఉద్దేశంలో
పెట్టుకొని తమాషాగా వ్రా
సిన సలహాలను సీరియస్ గా
తీరగొని, కె. సుమరిని
(55-వ పేజీ చూడండి

రాజధాని కబుర్లు

ప్రవేశం

“గుండె కలవాడేను మనిషోయ్...”

నిబంధనను తుచ తప్పకుండా అమలుజరిపి, అన్యాయం జరిగితే బాధపడే ఉద్యోగులకొందరు. అమలు జగవుతాం, జాగ్రత్త! - అని, అలా వైనలు బల్లకింద చేతిలోంచి తీసి జేబుల్లో పడేసుకునే ఉద్యోగులు మరికొందరు. మొదటిరకం వ్యక్తులు సిద్ధాంతాలు బట్టికట్టి లక్ష్యాలనే మరచిపోతారు. రెండోరకం వారు తాము చేయదలచు కొన్నది చేసేసి, తమ చర్యలకు బలం చేకూర్చడానికి సిద్ధాంతాల గట్లు పోసుకుంటారు వెనకాల.

రాజధాని నగరంలో రోడ్లమీద గోతులు త్రవ్వినప్పుడు, గోతువద్ద మేనల్ని హెచ్చరించే ఎర్రబెండాలు కానీ ఎర్రదీపాలు కానీ ఎల్లప్పుడూ ఉండవు. ‘కుంభః క్షుడిపునస్థానం’ లో ‘పేర్కొనబడ్డ సందులో’ గోతులు త్రవ్విన గతిదారుడు దీపం పెట్టడం మానేశాడు. అతను త్రవ్వినగోతిలో పడ్డాడు ఒక పొరుగు. సహజమేగదా?

మనకి నైతికవిలువలు ఎక్కువైపోయి, బగువు ధరించలేక, ఇతర దేశాలకు ఎగుమతి చేసుకొనిపోతుంటే ఆశ్చర్యం లేదు! చట్టానికి హృదయం ఉంది....

మనో సంఘటన! ఇదికూడా సెప్టెంబర్ మాసంలోనే జరిగింది.

ప్రదేశ్ ఉమ్మడి వ్యాయస్థానానికి సంబంధించిన ఒక చిన్న ఉద్యోగి తన శిశువును కొల్పోయాడు. ఆ సమయంలో అతడు ఆస్పసుడై ఉండటం వల్ల, అతని బంధుమిత్రులు శిశువు శరీరాన్ని శ్మశానవాటికి తుచ్చ చేర్చారు. మూడోనాడు అతడు నిగరపాలక సంఘం కార్యాలయం చేరి, శిశువు మరణించిందని తెలియచేశాడు. ఆ విషయం చూసే ఉద్యోగిని మరుగోచారమున్నాన్ని. అతడు బెర్బాడు విద్యార్థి తెలిపాడు. శిశువు చని

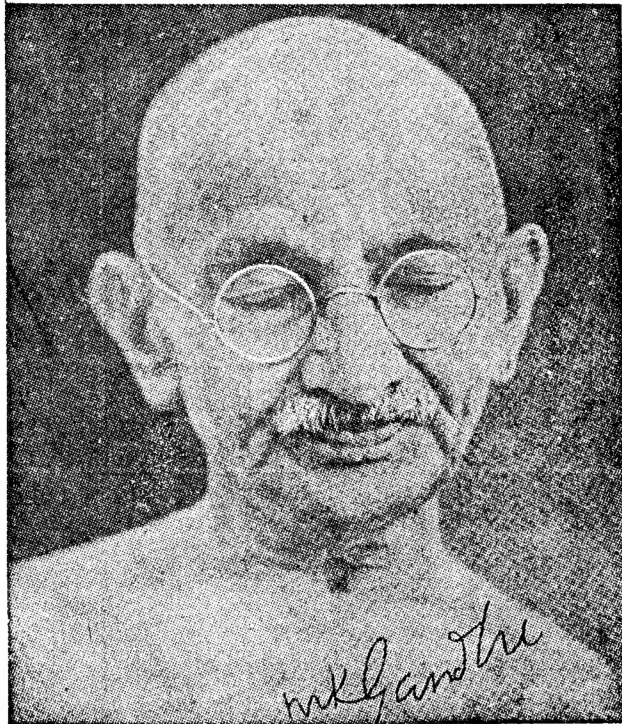
పోయిన ఇంకా నాలుగు గంటల్లోగా సమాచారం అందించే మనసుకు నగరపాలక సంఘం అతనిపై కేసు పెట్టింది. జనన మరణాల వివరాలు సేకరించవలసిన

అవసరం ఎంతైనా ఉంది ప్రభుత్వానికి! మరణ కౌంటాలను నమోదు చేయడం అంటువ్యాధుల కంటివాని ఉనికి తెలుసుకుని, అవి వ్యాపించకుండా అరికట్టడం సాధ్యం జ్ఞాతుంది. ఇవి మీరు, నేను, ఎవరూ కాదనలేం. కానీ ఇక్కడ గమనించవలసిన విషయం హైదరాబాదులో అమల్లో ఉన్న హైదరాబాదు నిగరపాలక సంఘాల చట్టంలో ఎక్కడా ‘ఇరవై నాలుగు గంటల్లో తెలియచేయాలి’ మృత్యు సమాచారం అన్న నిబంధన లేదు. చట్టాన్ని ‘అనుసరించి’ నగరపాలక సంఘం అలాంటి నిబంధన చేసిందేమో తెలియదు : చేస్తే, అది చట్ట విరుద్ధం.

అవగరించండి :

ఆ చట్టంలో 579(1) సెక్షన్ ప్రకారం, నగరంలోని దహన, ఖనన ప్రదేశాలన్నింటిలో ప్రతీ ఒక్కదానికి నగరపాలక సంఘం ఒక అధికారిని నియోగించాలి. దనిపోయిన వ్యక్తులను గురించి సమాచారం నమోదు చేసుకోవల్సిన బాధ్యత అతనిది. ఆ అధికారి ఆ ప్రదేశంలోనే ఉండాలని నగరపాలక సంఘం భావించకపోతే, అతడెక్కడ ఉంటాడో తెలుపుతూ ఒక బోర్డు, ద్వారందగ్గర ప్రముఖంగా నేలపెరియ్యాలి. ఇది 579 (2) వ సెక్షన్ లో ఉంది. రమారమిగా అంత్యక్రియల సమయంలో ఈ సమాచారం అధికారికి అందించేయవలసిన బాధ్యత 580 వ సెక్షన్ ప్రకారం దనిపోయినవాని దగ్గర బంధువులది. 579 వ సెక్షన్ క్రింద నియమింపబడిన అధికారికి తెలియ చేయాలన్నదే ఈ బాధ్యత.

చట్టం అమలులోకి వచ్చి కొన్ని సంవత్సరాలైంది. ఈ చట్టాన్ని అనుసరించి నగరపాలక సంఘం స్వీకరించిన దహన, ఖనన

జయంతి, ఆక్టోబరు 2

“ఏది సత్యం ఏదనత్యం
ఏది నిత్యం ఏదనిత్యం
ఏది ఏకం ఏదనేకం
ఏది కారణ మేది కార్యం
ఓ మహాత్మా!”

సంస్కృత ప్రదేశాలను ప్రకటించి నియమించడానికి, ఆ ప్రదేశాలను సరియైన స్థితిలో ఉంచడానికి మాత్రమే నిబంధనలు చేయవచ్చు. [మా. హై. స. పా. చ. 20, 16 వ అధ్యాయం, సె. 586 (84)]. మరే నిబంధన చేసినా, చట్టంలో చెప్పబడ్డ మాత్రాలకు అనుగుణంగా చేయాలి.

మరిచట్టం అమలులోకి వచ్చినా, సామాజిక సంఘం అధికారులను నియమించకపోతే నియమించిన ప్రకటనలు శిథిలవాటికలవ్వడం లేకపోతే కుంభకర్ణుడు ఎంతగానూ నిద్రకున్నా దోగమనించండి.

ఈ కేసు హైదరాబాదు నగర మేజిస్ట్రేటు

శ్రీ నవరత్నలలో ముందుకు సెప్టెంబరులో వచ్చింది. మేజిస్ట్రేటు సామాజిక సంఘం ద్వారాను ముందరించి, కేసు కొట్టేశారు. ఈ విషయం అటుండినిచ్చి, బల్లకింద చేతులలో నాశనం గలగలలు వివరణకపోయి సంగతులు పిలుచుచున్న విజ్ఞాపకం ప్రకటనలు, భర్తలు మరణించి విజ్ఞాపకం భార్యలను కొద్దుల కిచ్చే అధికారులను వివిధంగా తీసుకువెళ్ళి ఆంధ్రప్రదేశ్ వచ్చి మూడు సంవత్సరాలైనా ఉద్దారాలో తెలుగువారికి నోటీసులంపే ఉద్దేశ్యాలను వివరణం చేసి చట్టం చెప్పినదానికి అతిరేకంగా నిబంధనలు ప్రకటించి, అమలు జరుపుతున్నారని సామాజిక సంఘాన్ని గురించి

విజ్ఞప్తి

“కథకానికథ” కథిరకమకచ్చే వందల రచనలలో నిరాకరింపబడిన వాటిని తిప్పి పంపటం, పాఠ్యం కాదు గనుక, రచనలతో పాటు పాఠ్రులు పెట్టవలదని, వాటి విషయమే ఉ తర ప్రభుత్వ తరాలు జరుపుటకు కూడా వీలంపడు గనుక కొద్దులు, రిప్లై కొద్దులు పంపవలదని రచయితలకు మనవి. ఈ కథిరక రచనల కవర పై స్పష్టంగా “కథ కానికథ” ఎడిటర్, ఆంగ్ల సాహిత్యవారపత్రిక 6 & 7, తంబుచెట్టి స్ట్రీట్, మద్రాసు-1. అని వ్రాయాలి. — సంపాదకుడు

ఏం రాసి ఏమి ప్రయోజనం? ప్రాణదాతకు లేదు తీరిక....

ఇంకో సంఘటన! ఇదికూడా సెప్టెంబరు మాసంలోనే జరిగింది.

జగరంలోని ఒక ప్రైవేట్ ఆసుపత్రిలో అకసరచికిత్సకి ఒక సానిక న్యాయవాది ఆయన భార్య తమ శిశువుని కొనిపోయారు. బిడ్డకు నియమాను నిబంధనలను తు. దు తిప్పకుండా అగులు జగరలోనే కట్టి కొట్టికొట్టగా లాచ్చిగా కుక్కలు నిలబడవలసిందే ఆయనకద్ది దదయం ‘వాలకోగి’కి ఒక సంబర ఈయబడింది. ముందు వచ్చిన ముప్పై ముగ్గురు పరీక్షించబడితేగాని ఈ ముప్పై నాలుగో కౌగిని పరీక్షించ దూతలేదు బిడ్డకు. ఉదయం గది చి పోయింది. సాయంత్రం మళ్ళీ కుక్క ఎర్రబడింది. మళ్ళీ మరో సంబర! తన సంబర రాకుండానే, చాకరు మహాశయిని నియమాలను, నిబంధనలకు తోడ్పరర్పించుకుంటూ ఆసుపత్రిని విడిచాడు శిశువు.

నీకు ఈత వచ్చివుంది, నీవు ఒకటై మామమండగా నీతోటివాడు నీటిలోపడి మరణిస్తే, అతన్ని రక్షించడానికి నీవేమీ చేయకుంటే, నిన్ను ఏ చట్టం శిక్షించదు. నీ బిడ్డకుడినీ ఏ చట్టం శిక్షించదు. ఇక మిగిలింది చనిపోయిన బిడ్డడి తల్లి తండ్రుల గోడు మాత్రమే!

మరొక్కటి: ఇదికూడా ఈ నువ్వనే జరిగింది.

నికొక్క ఆసుపత్రిలో ఒక శిశువు చేర్చించబడ్డాడు. తండ్రి ప్రభుత్వద్వారా, తల్లి ఒక పాఠ్యాయనిని విన్నపం వ్రాసుకుని శిశువుకి ఆక్సిజన్ ఇవ్వాలని డాక్టరు నిర్ణయించారట. కొంతమంది స్వయంగా చూసి, నన్నకి అప్పుడేమీ వెళ్ళిపోయారట. కొంత సేపు మామన్న నన్న పరిమిద వెళ్ళిపోయింది. తెలవారసరికి శిశువు పరిస్థితి రెడమించింది. ప్రక్కనే మామన్న తల్లి వ్యవధయం విడదొడైంది. రమ్యవమని ప్రతి మామకున్నా

అహారం తిన్నతరువాత

కడుపు నొప్పితో

మీరు బాధపడుతున్నారా?

హ్యాలెట్స్ మిక్చర్ తో విరమింప

నివారణనుపొందండి.

ఏక్కువ వని, మానసిక ఆందోళన తీర్చుకునేందుకు విరమవరది అక్షరమను అహారం తిన్న వెంటనే కడుపు నొప్పిని తరిగించును.

హ్యాలెట్స్ మిక్చర్ తిన్న అహార తును తరిగింది తీర్చుకునేందుకు వహార తిందును. కడుపులో చుంపును పుట్టించే అష్టమంతుండి రక్షించి కడుపునొప్పిని అతి శీఘ్రముగా నివారించును.

ప్రపంచమంతటా టి ఎల్ ఎల్ డి తాల్చి తివారను చేస్తున్నారు.

పిల్లలకు: హ్యాలెట్స్ మిక్చర్ పిల్లల రోజుకు సంబంధించిన అన్ని జబ్బులను శ్రేష్టమైన వివారిది. రెండు చూడు దుక్కలు, వెంటనే తివారించును.

అక్షర విరేచనముంది కర్మముంది కంపన హ్యాలెట్స్ మిక్చరును తాడును. హ్యాలెట్స్ మిక్చర్ కర్మముందితోన కర్మముంది తీసుకొను కూడ లభించును.

హ్యాలెట్స్ మిక్చర్

ఎ. టి. హ్యాలెట్స్ డి. ఎస్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
88/A కడుపునొప్పి వాదక స్త్రీలు, మద్రాసు-1

గ్రామ రాజేంద్రులు, కడుపుబ్బ, శిశువు మర
కొందఱు ఉదయనికె.

లేదు ప్రాణవాయువు....

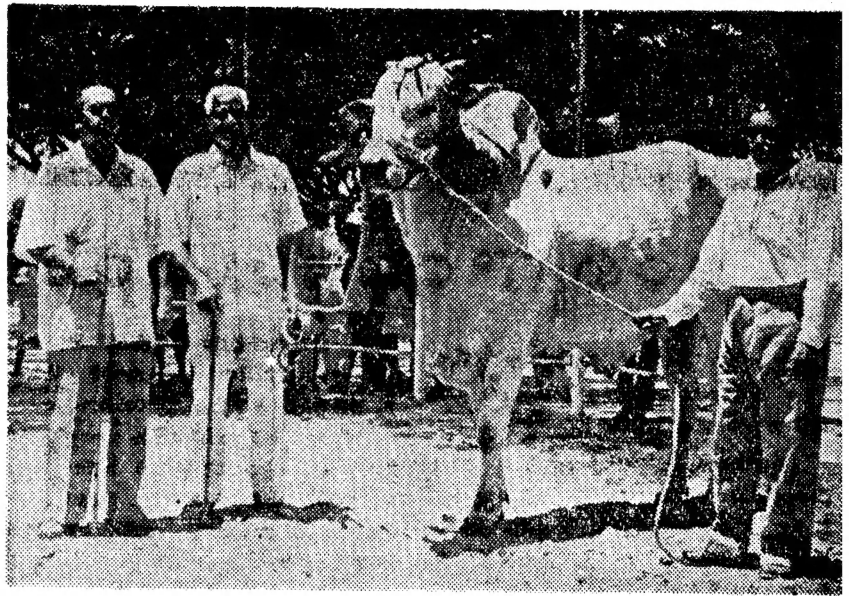
క్రిందటి సంవత్సరం ఉస్మానియాలో
చేర్చించబడి ఒక శిశువుకి పంచుగడ్డలు పెట్టి
మీది వేసానని దాకి గుంజాపించాడు.
రెండు నెలలకి పెద్దదైన ఈ ఆసుపత్రిలో
పంచుగడ్డలు దొరికిలేదు. తిండి ప్రశో
కాంగను కాగ్యాలయంలో ఉన్నాది.
నెలలు వెళ్లగా త్రీ మాజంజాహిమా గ్లాట్
వేకువల్లి ముమ్మారులు తీసుకొని రావలసి
వచ్చిందే అక్కిజన్ ఇమ్మన్నారట దాకి రి.
మొదటి సార్ గూం నుంచి వెచ్చిన నిలం
దరిలో అక్కిజన్ శేగు. అక్కిజన్ శేచ్చ
లోగా ఆలస్యం అయింది. ఉదయానికి
శిశువు పరణించాడు.

విజ్ఞాన సర్వదమ్మడు!....

మాడు నెలల క్రితం ఎన్. పీ. పీ. కేంపుకి
జన్మించి కనకరాజ్ అనే విద్యార్థిని ఒక రోజు
పాము కరిచింది. అతడు అన్నాడు పాము
కరిచిందని: నోటివెంట నుగులు వచ్చాయి.
కాదుగా ఉస్మానియా ఆసుపత్రికి కొనిరా
బాడు. కేసాయలీ నాగులో ఉన్న ఆర్.
ఎమ్. ఓ. అతన్ని పరీక్షించి, అతన్ని పాము
కరిచిందని నిర్ణయించి మనో వాడకి పంపిం
చాడు. కేంపుకినం కావడంవల్ల అక్కడ
దాకి గలేడు. నెలలు వెచ్చిన మందులు
కొని భరించి అతడు మర్యాదానికి కన్ను
మాళాడు. ఆ జబ్బు కేపెన్ కి చినిపోయిన
విద్యార్థి తిలితండ్రులకు తెలపాలని కూడా
వోవలసి.

హైదరాబాదు నాజీ మేయర్ ఒకాయన
మేయరుగా ఉన్న రోజులోనే కొడుకు
మేడపైనుండి పడి తల బ్రద్దులుకోట్టుకుంటే
ఉస్మానియాకి తీసుకెళ్లాడు. ఒక గంటవరకు
వారిని ఎవరూ పరిశీలించలేదు. కాగా
తిరిగి అతడు వాబోతూంటే, అతడు మేయ
రని తెలిసి వాటికరమకున్న పెద్దలు,
కాదులోపోయి తిరిచి, తెచ్చి మండిచ్చాడు
కొడుక్కి.

ఇది నగరంలోని దయలేని దవాఖానాల
పరిస్థితి. వైద్య పేర్లన్న పంపులవల
చివరీ లన్న అనేవని రూఢిగా చెప్పలేను.
భావంతుడై కొను కాబట్టి. భావంతుడై విలే
పనుస్సుకు పరిష్కారమార్గం చూపలే
వాడేమో? వైద్యులు, ఆసుపత్రిల ఉన్నా
నులు ఈ విధంగా బ్యాపతరహితం
ఎంగుకు వ్యవహరిస్తున్నారు? మన నైతిక
విలువలు ఇక్కడ కూడా సాక్షాత్కరిస్తు
న్నాయా? వివారించు వ్యవస్థపనువల
కొద్దీ చదివి వచ్చిన తిర్యాగి, ప్రభుత్వం
ఇచ్చే జీతాలు చాలకనా? సోజీస్ ఆసు
పత్రిలో ఈయ్య మాడు నాలుగు కేసులో

వద్రాసులో జరిగిన పశుప్రదర్శనంలో బహుమతిపొందిన ఒంగోలు జాతి గిత్త. దీని
వనసు విశేష పది నెలలు. గిత్త యజమాని శ్రీ బొలగాపు మామయ్యగారు.
మద్రాసు పశుసంపదభివృద్ధికాఖండై గెక్కర్ డా॥ పట్టాభిరామన్ (ఎడమనుంచి) రెండవ
స్థానం చిత్రంలో కలగు.

పునఃపునః శస్త్రచికిత్స చేయించ వలసి
వచ్చిందని తెలుస్తోంది. ముఖ్యమంత్రి
శ్రీ సంతకం పెట్టి పనుర్లు. రాజధానిలో
ఆసుపత్రిల నిర్వహణపద్ధతి ముఖ్యంగా
ఉస్మానియా, నికాఫర్ ఆసుపత్రిలు
నిర్వహించే పద్ధతి - రాష్ట్రానికి గౌరవం
తెలుస్తూ ఉన్నట్లు తెలుసు. ముఖ్యమంత్రి స్వయంగా
చేదీతుకొని సమగ్ర విచారణ జరిపించి,
లోపాలను సరిదిద్దాలి.

* * *

విమర్శలు-కులు

ఆర్. టి. సి. వంటి సంస్థలుకాని,
మరేసంస్థలు కాని ఏవిధంగా నిర్వ
హింపబడుతున్నాయో రాజధాని
వాసులకు అవసరంలేదు - సాధార

ణంగా! ప్రైవేటు బస్సులు నడుస్తు
న్నాయా, జాతీయం చేయబడినవి
నడుస్తున్నాయా అన్న ప్రశ్నలతో
మాకు నిమిత్తంలేదు.

గువికాలమైన ఈ నగరంలో కాగ్యాలరై
పాగులు పరస్పరం దూరంగా ఉన్న ప్రదేశాల
మధ్య తిరువాడుతూ ఉండవలసి వస్తుంది.
ఇది ఎంత చాకగా చెయ్యగలిగితే, ఎంత
త్వరగా చెయ్యగలిగితే అంతమంచిది. మిగిలిన
కొలాన్ని గండు పూటలకు సరివాడే తిండి
తిండినాకి ఆవహమైన బస్సు సంపాదించు
కోదానికి, వెచ్చిస్తారు పాదులు. ఆర్. టి.
సి. అధికారుల అంతంలేని అసమర్థతల
ప్రశ్నలు కేయవలసి వస్తుంది! అధిక
(53 వ పేజి చూడండి)

ఇవి తెలుసుకోవటం మంచిది

సంసార జీవితం అనుభవించుచుకుంటున్న నియంత్రకు నవీనమైన 21
మార్గాలు 'సంతానము' అనే తెనుగు పుస్తకంలో వున్నాయి. అసలు
సంతానమే లేనివారికి అందుకు కాండాలు, కలిగేమార్గాలు, ముఖ్యపనానికి
గర్భిణి శ్రీలు ముందుగా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు పనిపిల్లను, పుష్టిగా,
ఆరోగ్యంగా ఎక్కువ ఖర్చులేకుండా పెంచే మార్గాలు. అపున మనచోట్ల
బొమ్మలతో సహా ఎ. ఎన్. మూర్తి, యం. ఎ వారు 'సంతానం' అనే పుస్త
కంలో వ్రాశాడు. అనేక సంసార సమస్యలను తీర్చగల అపూర్వగ్రంథం. మీకు
చదివి తీవలసిన పుస్తకం. ఇది క్రిందిచోట దొరుకును. మూర్తి & చివాడుకం
88, పీఠ్యుకోడ్డు, మద్రాసు-14 కు ఉత్తరం వ్రాస్తే వి. పి. ఖర్చుతో సహా
గు. రు. 10 లకు మీకు కూడా ఒక పుస్తకం వెంటనే బోంబుద్వారా పంపబడును.

SWASTIK

న్యూఢిల్లీ లేఖ

శ్రీకృష్ణ

“ఇంట గాంధీజం! బయట తాట స్వం!”

శ్రీకృష్ణ వారం ఢిల్లీలో కడలిక అట్టేలేదు. మామూలుగా ప్రధాన మంత్రి రాజ భానిలో లేనప్పుడల్లా ఇంతే.

ప్రధానమంత్రి, అధికమంత్రి, రక్షణ మంత్రి విజ్ఞానాధిపతి వల్లగా ఆ స్థాయిలో ఒక్క రోజు రాజభానిలో ఉండిపోయాడు. ఆయన మరెవరో కాదు హోంమంత్రి శ్రీ గోవిందవల్లభ్ పంత్.

ఇండియా - చైనా సరిహద్దు వివాదాల గూర్చి చర్చలు ఇంకా సన్నగా వివరము చేస్తున్నాయి. శ్రీ కృష్ణమోహన్ న్యూయార్క్ లో ఒక ప్రకటన చేస్తూ, ఇండియాపై చైనా జరిపిన దాడులపై దురాక్రమణ అటుంచి విశ్వరాజ్యసమితిలో చైనా సభ్యత్వం నిలిపివేసి ఇండియా తన పలుకుబడిని వినియోగిస్తుందని ఆ ఢిల్లీలో ఏమీ మాట్లాడుకుంటున్నట్లు ఉద్ఘాటించారు. ఈ ప్రకటనపట్ల ఢిల్లీ చర్చాల్లో ఖచ్చితంగా సంఘటన కలిగినట్లు నిజం. అయితే ఆసందర్భంలోనుంచి బయట వస్తున్న ‘సవాల్’ ఒక్క పేరిచాలాముక్త సరిగా ఉంది ఆ సందర్భం.

ఇప్పుడు న్యూయార్క్ లో చేసిన ఈ ప్రకటనపై పార్లమెంటు సభ్యత్వం శ్రీ కృష్ణమోహన్ రాజీనామా చేసి తిరిగి ఎన్నికలలోని అజాబి ఢిల్లీ చర్చలు ‘సవాల్’ చేస్తున్నాడు. కాగా ఈ ఎన్నికలో చైనా దురాక్రమణ పట్ల జాగ్రత్త అలభిస్తాయంటే ఎలాగిస్తుంది. ఇటువంటి ఎన్నికలూ జరిగితే ప్రధాన మంత్రి గౌరవమర్యాదలూ, చైనాను గూర్చిన ఆయన విశ్వాసాలూ ప్రోసేరాజని కేంద్రము పార్లమెంటరీపార్టీ నుండి శ్రీ కృష్ణమోహన్ ను వ్యతిరేకంగా సమర్థించే అశాంక అనుమానమే!

ఒకవైపు ఇండియాపై చైనా ‘ఖచ్చితమైన’ దురాక్రమణ జరిపిందంటూనే విశ్వరాజ్యసమితిలో చైనాకు సభ్యత్వం నిషేధించే విషయమే తాముపాటుపడగలమని ఇండియా తిరస్కరిస్తూ కృష్ణమోహన్ చెబుతున్నాడు. ‘పంచశిల’ ఒడంబడికకు మూలకారణమైన దేశం పట్ల ఆ ఒడంబడికలో లోబడిన మరొక దేశం జరిపిన దురాక్రమణకు వహించవలసిన చిర ఇతరవా? కాగా శ్రీ కృష్ణమోహన్ మొహానే పట్టుకుని రేపు పలుకుతూ అడుగు తారు ఇటువంటి దురాక్రమణ జరిపిన చైనాకు సమితిలో సభ్యత్వం మిగిలినది. రేపు ఎన్నిక

లోను అనే అనుభవం అవుతుంది ఆయనకు విశ్వరాజ్యసమితిలో చేరడానికి చైనాకు ఆర్థిక లేదని ఆ సేవలు భావిస్తున్నాడు.

కాగా శ్రీ కృష్ణమోహన్ ను సామ్యమేనంత దాదా తప్పించడానికి భారత కమ్యూనిస్టులు శ్రీ కృష్ణమోహన్ ను సన్నాదు. ఆయన్ని వారు బలపరచినట్లు అంతా అనుమానపడతారని వారి సంకోచం! ఆయనకు ఆయనను వదిలేసి చూడాలి ఎన్నికలూ జరిగితే.

ఇంతకుముందు ఆ ఆశ్రమం ముకున్న భూభాగం ఇక విడచివేళ్ళ ప్రమేయం ఏమీ లేదు. ఇండియా బలహీనత చైనాకు భాగాలెందు. ఆ బలహీనతను ఆధారంగా తీసుకుని చైనా పూర్తిగా భూపాంధ్రం అవుతుంది. విధానాలు ముందు రూపొందించుకుంటే విజ్ఞానమైన తన సాయుధబలాలను తదనుగుణంగా ఎర్పరచుకొంటుంది. ప్రభుత్వపు లెవల్స్ లేనివరకు విధానాలు రూపొందించుకొనడం జరుగుతుంది. అమెరికా ఇంకా కోక ఉదాహరణ. రిహ్వా తనకు ప్రభుత్వం వని అమెరికా భావించింది. అందుచేత రిహ్వాను ఎదుర్కొనేందుకు అనసరమైనంత సైనికబలాన్ని అమెరికా పెంపొందించుకున్నది.

భారత ప్రభుత్వవిధానం మొదటినుంచి కూడా, “ఇంట గాంధీజం, బయట తటస్థ విధానం”. అధికారంలోనికి వచ్చినప్పటి నుంచి కాంగ్రెసు ‘అహింసా సిద్ధాంతం’ అవలంబించడానికి ప్రతిపత్తినున్నది. ఈ ప్రతిజ్ఞ తీసుకున్నప్పటికీ హైదరాబాదులో పోలీసుచర్య, కాశ్మీర్ పోరాటం, గోవా చాత్యకాండ, జయగతిపై లేదు. ‘అహింసా సిద్ధాంతం’ ఇలా విఫలంకృతమై తప్పలేదు.

తటస్థవిధానం అమెరికాకూడా రెండవ ప్రపంచసంగ్రామానికి ముందు అవలంబించింది. మున్ సాధారణ ప్రకారం ఆ తటస్థ విధానం కొంత జయప్రదం అయిందీకూడా. అది జయప్రదం కావడానికి బ్రిటిష్ నాకాదళం మరొక కారణం. తృతీయ వందవర్ష ప్రణాళికను గూర్చి విస్తృతంగా చర్చలు జరుగుతున్నాయి. కాగా దేశరక్షణ నిమిత్తం సమగ్రమైన ప్రణాళిక ఒకటి అవసరం. ఉత్తరాదిని హిమాలయాలు చైనానుంచి రక్షిస్తే తర్వాత గల వని నం తృప్తి పడటం వదులం జనం కాదు, రక్షణ బలాలు

పెంపొందించడానికి తగు ప్రణాళిక రూపొందించడం ఎంత అవసరమో తెలియనివలసి లేదు. హిమాలయాలుంటే రక్షణబలా రెండు వందలలో ఆర్థం ఉంటుంది. ఇటువంటి వాదప్రతివాదాలు కొందరు చేస్తూ వుంటారు. ఇవి గురాక్రమణ చేసే దేశాలను సురిక్షితం చేస్తున్నాయి. దేశంలో ధైర్యసాహసాలు, నిబ్బందిలో క్రమశిక్షణ విడిచివేలి తగ్గ ప్రమాదం ఎంతైనా వుంది. చాలామంది ఈవాడు మన దేశంలో ఇలాంటి తర్జనకాలు చేస్తున్నాడు. ఈ ప్రపంచాన్ని చేయడం సిక్కిమ్, భూటాన్, అదొకటి ఆక్రమించుకొనడానికి చైనాను ఆహ్వానించడమే!

ఇండియా నేను పాటిస్తున్న ‘అతిమంచి’ వల ఈ చిన్న చిన్న రాజ్యాన్ని చైనాకు చేరిపోయే ప్రమాదం వుంది. చైనా తర్జనలో ఆగ్రహాల్లో మొట్టమొదటిది ‘కాబో’ తున్నదని శ్రీ కృష్ణమోహన్ అన్నాడు. ఈ చిన్న రాజ్యాల్లో చైనా ఆధిపత్యం నిజం చేయడం తగ్గం! కాబట్టి తృప్తి ప్రణాళిక రక్షణ బలాలను కట్టుదిట్టం చేసి పెంపొందించే విషయమే తగు కార్యక్రమం రూపొందించడం అత్యవసరం.

* * * గోరఖ్ పూర్ కార్యక ఉద్యోగ కేంద్రం ఎత్తివేయాలని కేంద్ర కార్యకమండలి తర్జన చేసినది. అనేక తీవ్రవాదులు తర్జన చేస్తున్నట్లు తెలుస్తున్నది. పెంపొంది 30-వ ఈ విషయం చర్చించేటందుకు ఒక సమావేశం కూడా ఏర్పాటు చేయబడిందట. ఖనిజాలు మొదలైన సైనిక సంపదల ఎక్కువగా వుండే, జనసాంద్రత చాలా తక్కువగా ఉన్న చోట్ల కార్యకమండలి తర్జన చేయటం బయటనుంచి కార్యకమండలి వారికి పనికిరాదు. గృహాలు, తిండి, బట్ట, భత్యాల విస్తృతమైనవిగా ఉన్న కేంద్రం లక్ష్యం. రేపు తృప్తి, చతుర్వ ప్రణాళిక కాలంలో ఇటువంటి కార్యక్రమం మరింత జోరుగా సాగకండి వుంటుంది. ఇప్పుడే కార్యక ఉద్యోగ కేంద్రం మూసివేయడంలో అర్థం లేదు.

ఈ కేంద్రంవల ఇంకా యీ ప్రయోజనాలు కలుగగలవు:

1) కార్యకమండలి పక్షం అసా

అమరజీవి బండారనాయకే

శ్రీ లంక పారలంకర్త తిమిరం లో జన్మించి, స్వాతంత్ర్య సమరంలో కాకలు తీరి ఉలిమిపురుషుడుగా, శాంతిస్వభావుడుగా, రాజకీయవేత్తగా,

తక్తగా, విశేషించి వ్యక్తిగా తనవారి యొక్క పదులయొక్క గౌరవాదరాలు చూరగొని అమర ప్రవృత్తుల ప్రతిపక్షికి బలియైన శ్రీ బండారనాయకే ఆస్తియా యిరితలో నిలచి బోయే ఒక ఉదార పురుషుడు.

నెపేంబరు 25 ఉదయం 5:30ంటే లకు కొంకం ముందు తన భవనంలో ఒక కుకూనా భౌద్ధభిక్షువు రివాల్యూర్ కు ఆయన గురి అయ్యారు. అయిదుగంటల శిస్త్ర చిత్తవత్ 22 గంటలు ఆయనను ప్రత్యేకముగా వాలని వైద్యుని పుణులు హోరాహోరీగా పోరాడారు. కాని పరస్పర విశ్వవపూరితమైన ప్రపంచంలో నుంచి ఆయన కాళ్ళు తిరిగి నిష్క్రమించారు. ఆయన వయస్సు అరవై సంవత్సరాలు.

విద్యార్థిదశలో ఆక్స్ ఫర్డు లో నుంచిన తక్తగా పేరపొందారు. ఇండియన్ మజ్దన్ అడ్వకేట్ గా, సాహిత్యవేత్తగా లబ్ధి పరిష్కారాలుగా. 1931 నుంచి మరణపర్యంతం శ్రీ లంక పార్లమెంటు సభ్యులు. 1956 లో ప్రపథ

మంగా వామపక్షాలు అధికారానికివచ్చి పప్పుడు ప్రధానిగా ఎన్నికైతారు. పశ్చిమరాజ్యాల అడుగులకు మడుగులు వేస్తే సీరి తొలగించి శ్రీలంకకు స్వతంత్ర ప్రతిపత్తిని కలిగించారు.

పంచకల వికాసానికి, ఆసియా ప్రజల శాంతియుతసహజీవనానికి ఆయన తిక్కరక్తముదిగా పాటుపడ్డారు.

తనను చిత్రిపిరిసిన చేసిన వానిపై దాక్షిణ్యం చూపమని మృత్యుశయ్యపై నుంచి ప్రజలకు విజ్ఞప్తి చేయడమే కాక 'అరినిపరిసీతి ఎలా ఉన్నది' అని చివరి శ్మశానంలో కూడా అడిగిన దివ్యసంస్కారం ఆయనది.

ఒక్క సారి వివిషయం విన్నవారందరికీ హృదయభారంకలిగి బాపూజీ, ఆంగ్లానాన్ లాంటివారు మనస్సులో మెదులుతారు.

కేవల రాజకీయాలలోనే కాక ఆలోచిక మైన అహింసా ధర్మంలో కూడా ఆదిర్భావాయులై సక్రమ బండారనాయకే సర్వమానవ హృదయాలలోను చిరం జీవి.

అంచెలవారీ పనికి బాగా పీలు అవుతుంది. కార్మికులు గైర్ హాజరీ కావడం చాలా వరకు తగ్గుతుంది.

2) దీనివల్ల ఉత్పత్తి బాగా సాగి అమిత ఖర్చుతో రోవాడాక్ట్ ఏర్పాటుచేసిన రహదారులు ఇనుపదారులు బాగా ఉపయోగపడి పనిచేసే గా జరిగిపోతుంది.

3) అంచెల వైవిధ్యాల కార్మికులకు కొంత వాణికోర్కీ వసతులు ఏర్పడగలవు. పనిచేసే కాలంతో, విశ్రాంతి లభిస్తుంది. తీరికతోటలు లెక్క ప్రకారం అంది విరుద్యోగవర్గాల ఆందోళనలు తగ్గవలవు.

4) జలవారీపని, సామాజిక జీవనము ఈ కేంద్రం నిర్వహణలో సాధ్యం కావడంతో ప్రభుత్వ 'సహకార' వినాదం కొంత ఫలవంతం కాగలదు.

5) ముందు ముందు భవిష్యత్తులో కార్మికుల కుటుంబాలకు ధనం కూడబెట్టి అంగుళగాను తీరిలో నుంచి మినహాయింపులు క్రమబద్ధంగా ఈ కేంద్రం జరుపుతున్నది.

6) ఏవిధంగానూ సంపాదనలేక బాధ పడుతున్న ప్రాంతాల కార్మికులకు గనులలో పనిచూపి, గనులపనిలో తట్టుకోలేని శ్రామిక కార్మికులకు శ్రేయోపనులు చెప్పటం కూడా కార్మిక ఉద్యోగ కేంద్రం ద్వారా సాధ్యం కాగలదు.

7) కార్మికులలో ప్రమోక్షణకు తగు కార్యక్రమం రూపొందించి అమలుజరపడం

వల చాలా కార్మిక సమస్యలు తొలగి పోగలవు.

వైవిధ్యాల గూర్చి నెపేంబరు 12 వ తేదీన లోక సభలో చర్చ జరిగింది. చర్చకు ఉత్తమమైనా ఉత్తర ప్రదేశ్ కు చెందిన శ్రీ కె. యస్. పాండే ఈ కార్మిక ఉద్యోగ సంస్థ పథకం 1942 నుంచే అమలులో కలదని రక్షణ ప్రణాళికా కమిషన్ అది అమలు జరపడం జరిగిందని వెల్లడించారు. ప్రపంచ యుద్ధం ముగిసిన తరువాతగాని యజమానులు ఈ ప్రణాళిక మొత్తం ఇప్పుడు భరించే వరకు మీద ప్రభుత్వం కార్మికులను వారికి సహాయంగా నియోగించారు. బొగ్గుని ప్రాంతాలకు కార్మికులను సమయ చేయడం అప్పటినుంచే ఈ కేంద్రం నిర్వహిస్తున్నది.

కాగా ప్రస్తుతం కేవలం బొగ్గుగలకే కాక, ఇతర రంగాలకు కూడా కార్మిక బలం సమయిచేయడం జరుగుతున్నది. చక్కలోని ప్రభుత్వ సిమెంటు ఫ్యాక్టరీకి, కొంజిక్వార్లకు కార్మికులు ఈ కేంద్రం ద్వారా పంపబడుతున్నారు. సేకు కార్మికులు వలసలుగా వెళ్ళి కొన్ని ప్రాంతాలు ఆక్రమించుకొని, దావలు, పవర్ హౌసులు మొదలయినవి నిర్మిస్తున్నారు.

వెటర్నీ డ్యూటీలో వెట్రానిని మానే బొగ్గుగలకు కార్మిక ఉద్యోగ కేంద్రం కోర్కెగా కూడదన్న మాటకు అర్థంలేదు. ఈ కేంద్రం ఎత్తివేసి యోధన ఎందుకో అసలు

అంతుపల్లడం లేదు.

గౌరవ్ పూర్వాలకు కార్మికులలో నూటికి ముగ్గురు గని పనివారు. వారు చేస్తున్న ఉత్పత్తి మొత్తంలో నూటికి 12 వంతులు, ఇంతి అధికార్పిత్తి ఇతర కార్మికులు సాధించడం లేదు. అందుచేత వీరికి కొన్ని ప్రత్యేకమైన సదుపాయాలు ఏర్పాటుచేశారు. ఇది ఇతర కార్మికులకు కష్టం వోచింది. తత్ఫలితం లోలోపల ఆందోళన లేవడమే. చివరకి నిర్ణయం.

కేంద్ర కార్మిక మంత్రి శ్రీ జి. ఎల్. నందా ఈ నిర్ణయాన్ని వెంటనే అమలు జరుపబోమని, కాగా ఈలోగా మరికొన్ని ప్రయత్నాలు చేసి గుప్పాధ్యమైన పక్షంలో ఆలా చేయగలమని ప్రకటించారు. ఇందు నిమిత్తం కొందరు పార్లమెంటు సభ్యులతో ఒక కమిటీని నియమించగలమని కూడా శ్రీ నందా వెల్లడించారు.

కార్మిక ఉద్యోగ కేంద్రం నియమాలు ప్రకారం కార్మిక ఉద్యమాలకుంటి విబహిష్కరించబడినాయి. ఈ కేంద్రం ద్వారా ఉద్యోగాల వైపున కార్మికులు ప్రేమి యూనియన్ లో చేరకుండా అంతలు విధించడం జరిగిందని కార్మిక మంత్రి చెప్పారు.

ఉత్తర ప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి ఈ కేంద్రం మూసివేయవలదని కోరతూ తమకు జాబులు వ్రాశారని కూడా ఈ సందర్భంలో శ్రీ నందా వెల్లడించారు.

చెక్కు పుస్తకం

"శివరామ"

క్రమచిత్ర పుస్తకం... దీపాలు వెలిగి
చారు.

ఆ సమయంలో వెంకటేశ్వర్లు యిట్లా
విసురుగా వచ్చాడు.

సవలలో కూర్చుని, చంటి కుర్రవాడికి
పాలిస్తున్న శాంతి భర్త రాకను గమనించింది.

అతడు వడిగా చొక్కాను విప్పి, వంక
మీదకు విసరాడు. పంచెను యొగకట్టి కాళ్లు
కడుక్కు వచ్చి కుర్చీలో కూర్చుని మర, ముం
భార్యపై ప్రభు మాశాడు.

భర్త ధోంజి శాంత యింపుమింపుగా
అర్పించుకొని, గతం గుర్తుచెసుకొని కరంగి
పోయింది! అన్నయ్య యింకా రెక్క
యివ్వలేదన్నమాట! చేతి అప్పులు తీర్చటం
కోసం తన భర్త నాలుగువందల రూపాయలు

ప్రావిడెంటుఫండులో అప్పు రెచ్చుకొని -
వాటిని తీర్చకుండా ఒక మంచి ముహూర్తం
మానే, అప్పులు తీర్చడామనే పుద్గేశింత్
శ్యాంకులో పడేసి వుండటమే కొంప
ముంచింది! ఆయన చెక్కు పుస్తకం శ్యాంకు
నుంచి రెచ్చి తనకు మాపిస్తూ; "వాటిమీద
మనం సంతకాలు చేసి శ్యాంకుకు పంపితే
కళ్ళ కద్దుకుంటూ డబ్బుయిస్తారు. ఈ బడి
వంతులు సంతకాని కంటి విలు వుండన్న
మాట!" అంటూ మరిసిపోయాడు... కానీ
తాను గొప్పగా అప్పుడే అంది! "అప్పుచేసి
పప్పుకూడులాగా మా మంచిపని చేశారండీ!
అప్పులాళ్ళు మన యింటిమట్లాతా... ఈగ
లాగ, దోమలాగ తిరుగుతూంటే... మధ్య
మీద శ్యాంకులో ఆ డబ్బువుంచి చెక్కు

పుస్తకం మానే మరిసిపోటం యేమిటి
అంటే ఆ డబ్బు యెందుకోసమని రెచ్చు
కొన్నారో దానికి ఖర్చుచేస్తే - మీ మాటా
దక్కుతుంది; అందం గానూ వుంటుంది.
బజారులో పలుకుబడి వచ్చిపోదు. ఇంట్లో
ఈగలమోతట! బతుట బావాలమోతట! ఒక
మూల అప్పులాళ్ళు పీక్కు తింటూంటే
చెక్కు పుస్తకం యెందుకండీ బాబూ? మీ
రలా పెట్టుకుమార్పండి... అప్పులు అప్పు
లాగ వుంటాయ్... మధ్యలో యెవరో వచ్చి
గద్దలాగ యెత్తుకుపోతారు" - అంది. తన
మాటల కాయన సమాధానం యివ్వకుండా
ముసి, ముసి నవ్వి వూరుకొన్నారు.

విషయరేనేం - తన నోటి మాట నడ
కాక్క అయింది... అయినా గానూ శ్యాంకు

లో డబ్బు వేసిన మూడోరోజున తన అన్న
తనను చూసిపోదామని రాగా, యోగక్షేమా
లతోపాటు తాను చెక్కుపుస్తకం సంగతి
గూడా వాడికి చెప్పింది అన్న సోనునాథం
అంతిటితో పూరుకోకుండా అంగులో
యెంతి డబ్బు వుందని అడిగాడు. తాను
చెప్పింది. “నాకు కొంచెం డబ్బువసరింగా
వుంది. పది, పదిహేను రోజుల్లో సగబాటు
చేస్తాను. కాస్త బావతో చెప్పి పదిబాటు
చేయించు చెలాయ్”-అని అన్న అడగటం
తోనే తాను కొదవ లేక పోయింది. తా
నిచ్చినమాట ప్రాతానంతో ఆయన “పది

రోజుల్లో పదిబాటు చేయాలి నుమా...
నే చిట్కెల్లో పడతాను” - అంటూ మూడు
వందల రూపాయలకు చెక్కు వ్రాసి
యిచ్చాడు. ఈ మధ్యకాలంలో తొంబై
రూపాయలు అపహ, తివహ తను ఖర్చుల
క్రింద అయిపోయాయి: ఇంక ఎకంటు
కోసం బ్యాంకులో పదిరూపాయలు లంచా
లంటూ ఆయన వాటిని తీసులేదు.

అవసరమొద తీసుకువెళ్ళిన అన్నయ్య
అనుకోన్న వ్యవధికి లెక్క తెచ్చియ్యలేదు.
పెనె నెలరోజులు జరిగి యికూడా అయిదే
రెలపాలం వేద్యం చేస్తున్న అన్న అనుకోన్న

వ్యవధికి లెక్క ఇవ్వగలడని తాననుకోండి.
కానీ అలా జరగలేదు. పాపం వాడికి రృ
డిన యిబ్బందులు లేకుంటేపో!

గత నెలరోజులనుంచి తను యిబ్బందులు
ఆ భగవంతుడికి తెలుసు. బాకీదాగలు చిరుల
బాగుగా తిరుగుతున్నారు. డబ్బు వచ్చిపోక
కూడా వాళ్ళి చేతి భర్త చివాటుతినడం జరుగు
తుంది; ఆయన చివాట్లతో చెప్పడెబ్బలు
కూడా తన కన్న చెబుతున్నాడు.

ఈలా గతాన్ని ఓమారు తలనోసుకున్న
శాంత-భర్తకిని బాలికారి పేలాచూసి, నిద్ర
పోయిన దంటిపిల వాడిని లేక నెత్తుకొని

ఆంధ్ర సచిత్రవారపత్రిక

వచ్చేదే వసరా సంచిక

ముఖ్య కర్తలు

“ప్రేమ వివాహాలు”

[వనితాలోకం రచనలపోటీలో మొదటి రెండు బహుమతులు గెలుచుకున్న వ్యాసాలు]

బాలసంఘం కథలు, వ్యాసాలు

[‘ఎ’ వర్గం సభ్యులరచనలపోటీలో మొదటి రెండు బహుమతులు గెలుచుకున్న కథలు
‘బి’ వర్గం సభ్యులరచనలపోటీలో మొదటి రెండు బహుమతులు గెలుచుకున్న వ్యాసాలు].

ఇంకా చక్కని కథలు, వ్యాసాలు, మామూలుగా ప్రచురించే ఇతర శీర్షికలు, చిత్రాలువగైరా.

మా ఏజెంట్లవద్ద ముందుగానే మీ. కాపీ రిజర్వ్ చేసుకోండి

★ చెక్కు పుస్తకం ★

తెయ్యలలో పడుకోవెట్టుతూ “ఏమండీ” అంది.

“ఓ... వెంకటేశ్వర్లు మేఘగర్జన చేశాడు. నీలవాడు ఉలిక్కిపడ్డాడు.

“ఏమిటండీ అగ్గంతు”

“నాగంటే అటువంటిదిలే.”

“ఎందుకండి అంతకోపం... మీ కోసం రాఘవేంద్రరావు గారు వచ్చాడు.”

“నాకు కోపం దేని... ఇప్పుడు లగిసిన వాళ్ళందరికీ యింట్లో అన్నీ వున్నాయి, అటుడి నోట్లో నీలగా రేపిని చెప్పి చెప్పు చెబ్బలూ: చివ్వాటూ తినవలసివస్తోంది... రాఘవేంద్ర రావు వస్తాడు; కనీసం రావు వస్తాడు.”

“అసలు అన్నయ్య యేమన్నాడండీ...”

“ఎలాగయినా మీ అన్నయ్యకదా! పని తిండిగా ఏమేనా అంటాడు...” వెంకటేశ్వర్లు మాటలు చాలా వేడిగా వున్నాయి.

“అవసరంగా వాడి నేం ఆనకండి! నాడు చాలామంచివాడు... యేవో పనినితలు...”

“అవును. అందుకే నన్ను డబ్బు ఇప్పించి చేసి ఉద్దగాడనను చేసిపారేశావ్ నువ్వు.”

“రామ్మ, రామ్మ అవేం మాటలండీ? మిమ్మల్ని నేగాడిదచెస్తావా.”

“అంతకంటే యెక్కువే చేశావ్... రేపు ప్రొద్దుట నామొగుడు ఏమన్నామి వస్తాడు. అతను నామర్యాదయెప్పుడో తినిపారేశాడు. ఏదీకక్కడానికి సిద్ధంగా వున్నాడు.

“రెండువందలరూపాయలూ యిచ్చి నోటు తీసుకుంటారా... రేకపోతే కోర్టుకక్క మంటారా... అని తేలిగ్గా వదలక: “మీరు పెద్దలుబాబూ! డబ్బు అవసరమయితే వున్నావోన్నప్పుడుండేమాటలు... తిరిగి ఇచ్చేటప్పుడెందుకుంటాయో? మాట నిలచేట్టుకోని మనుషులతో మాటాడటం గూడా మహాపాపం నుమండీ. రేపు ప్రొద్దుట బజారులో యే ముఖం పెట్టుకు తిరుగుతారండీ? మళ్ళామీకు డబ్బు అవసరంరాకుండా వుంటుందా?... నువ్వు విన్నావుగా ఇటువంటి మాటలతో అనుష్ఠ వచ్చింపుడు సాదించి నన్ను తల యే తనివ్వకుండా చేశాడు.”

కొంత భర్త అన్న మాటలు యథార్థమటంబు సానుభూతితో అతడికింక మానీ: “అసలు మీ డబ్బులకులో డబ్బు వేయటం కూని రెక్క అందటం తర్వాతగా తీసుకు వెళ్ళి ఆ రామస్వామికి కుప్పలసింది” అంది.

“ఇచ్చి చదామనే అనుకోవచ్చు. కానీ యిదెప్పుడు వచ్చేమందు రామస్వామికి సరిగ్గా రేపు రావలసిందని గడుపు పెట్టాడు. “ఇది వంట చాలాగడుపులు పెట్టారు. కానీ ఈ పారి తప్పితే నేకోర్టుకక్క కానంటూ”

అతడి కామస్వామి కళ్ళి

వోయాడు. తడి తగుతుందని తోచినా మాట నిక్కొకసంకోసం- అన్న నాటి కిక్కిరవ్వని బాధకులో పడేశాను.

అదిలా కొంప ముంచుకు వచ్చింది - వెంకటేశ్వర్లు క్రోధంలో కొంచెం విసురుగా అన్నా, భార్యకేసి జారిగా చూశాడు: ఎంత కోపం వస్తేమటుకు అనురాగం ఎక్కడికి పోతుందంట?

“అంతేరండి..... ఇంకీ అన్న యేమన్నాడు.”

“ఏం చెప్పనూ..... అతడూ కిక్కిరిస్తూ ప్రయత్నించాడు. కానీ లభ్యం కాలేదు. చేతికి రావలసిన రెక్క యింకా కాలేదు. రకం తిప్పకోటానికి యెవరో రెడద అపగ్గా - నాలుగురోజు లాగమన్నారట... ఈ నాలుగురోజులూ ఏలా జరపాలో నాకే అర్థం కావటం లేదు.”

“ఈ నాలుగురోజుల్లో తప్పకండా వస్తుందంటారా?”

“అ..... ఎవరో మొఖాసా రెడద మీ అన్నయ్యకి యిప్పుడు గూడా. వాళ్ళు తప్పకుండా ఇస్తారు. కానీ అంతవరకూ ఏలాగో రేపు వచ్చే వీరస్వామికి యేలా సమాధానం చెప్పేది? అతడికి యేలా వూరుకోవెట్టు గలను? నామాటమీది అతడు గౌరవం వుంటుందా?”

“మరో నాలుగురోజులేగా! ఏలాగో పని చెప్పండి... అవసరం అయితే మీరు ముచ్చటగా సంపాదించుకోన్న చెక్కు పుస్తకం వుందిగా... దాన్ని చూపించండి” - కొంత సర్దింది. అయితే యధాలాభంగా ఆమె యిచ్చిన నూచనతో అతడిలో ఒక రకం అభిప్రాయం మెలకెత్తింది.

మరి నాలుగురోజులవరకూ రెక్క అందదు. నాలుగురోజుకి రావడమిది - మొఖాసా రెడద తడి తప్పకుండా తీసుకువస్తాడు. రేపు

“అతను జీవితాన్ని సొందర్యానికి అంకితం చేశాడు!”

“ఒహో బహుశా చిత్రకారుడై ఉంటాడు”

“చిత్రకారుడైతే సొందర్యం అనుభవించేవాడు. అది కాదు నంగతి. అతను ఒక సినీతారను పెల్లాడాడు. సొంధర్యానికి అంకితమైపోయాడు.”

“అతను జీవితాన్ని సొందర్యానికి అంకితం చేశాడు!”

“ఒహో బహుశా చిత్రకారుడై ఉంటాడు”

“చిత్రకారుడైతే సొందర్యం అనుభవించేవాడు. అది కాదు నంగతి. అతను ఒక సినీతారను పెల్లాడాడు. సొంధర్యానికి అంకితమైపోయాడు.”

పుదయం ఏ కామస్వామి - కొరతా మిరియాలూ నూరుతూ తనదగ్గరకు వస్తే - తానేమని సమాధానం చెప్పగలరంతా? ముఖం వాచేటటుగా అతడి చివ్వాటూ తానుతనా? అతడంతటితో ఊరుకుంటాడా? ఇంతవరకూ వూరుకోన్న వీరస్వామి యీ నాలుగురోజులూ ఒక పడతాడనే నమ్మకం ఎక్కడుంది? కచ్చితంగా - అనుకోన్న గడువు ప్రకారం రేపు వచ్చి: “మీ మాట నిలచేట్టుకుంటారా?” - అంటే తానే చేసేది? భార్య అన్నట్లుగా చెప్పావు ప్రకం తనకేయి యీ నా వుపయోగిస్తుందా? బాలమ్మ లేని ఆ పుస్తకం చిత్తు కాగితంముక్కలతో సమానం గదా... ఏమిటి దారి? వీరస్వామికి వచ్చు చెప్పటం యేలాగో ఈ నాలుగురోజులూ కాలక్షేపం చెయ్యటం యేలాగో

వెంకటేశ్వర్లు భోజనానికి లేచి - ఏవో నాలుగు మెతుకులు తిన్నాడు. మం- యెక్కి నిద్రపోయాడు. కానీ అతడి మనస్సు మాత్రం - ఆరాతి ఒంటిగంటన్నవరకూ వీరస్వామి రాకగురించి, చెక్కు పుస్తకం గురించి ఆలోచిస్తూనే వుంది.

మర్నాడు ఉదయం ఎనిమిది గంటలయింది:

నిద్రలేచి కళ్ళి వూమ్మలూ మాస్తరి ఉద్యోగం వెలగలెమెతున్న వెంకటేశ్వర్లు నవనలూ కూర్చుని యింగీ ఘాకాంపోజషన్ పుస్తకాలు దిద్దుకుంటూంటే, అతడు యెదురుమాట, ఊహిస్తున్న వీరస్వామి వాళ్ళెక్కరించాడు! వీరస్వామి వడ్డీవ్యాపారం చేసేమనిషే కానీ, పల్లెటూరు ఆసామీ అవలంబల పట్టుచాసం గొడవలు అతడికి తిన్న కాలేయవు. కానీ మోటుమనిషి. పెళుసుగా మాటాడే అతడి మూడటంతో సే - ముందుగా వెంకటేశ్వర్లు తేజారయిపోయాడు. అయితే గత రాత్రి నుంచీ ఆలోచించి- ఒక విశ్లేషణానికి వచ్చి అతగాడు- తన మనోవిశ్లేషణాన్ని ఆచరణలో పెట్టడంకోసం ఒకమూల గుండె దడ, దిడలాడుతూండినా; తెచ్చుకోన్న మందహాసంతో ఏదీ అరుగుమీద చాప తెచ్చివేసి -

“కూర్చోండి వీరస్వామి గారూ” అన్నాడు. చాప తెచ్చివేయటం, “నువ్వు” అనిపించుకునే తిమ్మ “మీరు! అని సంబోధించటం వీరస్వామి కోసందం కలిగించాయి.

“చితి... నాకు పనుంది... తొందరగా వచ్చాలి” వీరస్వామి అన్నాడు కూర్చుంటూ.

“మిమ్మల్ని నేను అవసరంగా కూర్చో పెట్టు...” ఇలా అంటూ, ఇంట్లోకి వెళ్ళి చెక్కు పుస్తకంతో వెంకటేశ్వర్లు అక్కడికి వచ్చాడు. అతడిచేతులు యెందుకో వణుకు నున్నాయి. గుండె దడదడ కొలుకుంటోంది. చెక్కు పుస్తకం చూడంతోనే వీరస్వామి

మర్నాడు ఉదయం ఎనిమిది గంటలయింది:

నిద్రలేచి కళ్ళి వూమ్మలూ మాస్తరి ఉద్యోగం వెలగలెమెతున్న వెంకటేశ్వర్లు నవనలూ కూర్చుని యింగీ ఘాకాంపోజషన్ పుస్తకాలు దిద్దుకుంటూంటే, అతడు యెదురుమాట, ఊహిస్తున్న వీరస్వామి వాళ్ళెక్కరించాడు! వీరస్వామి వడ్డీవ్యాపారం చేసేమనిషే కానీ, పల్లెటూరు ఆసామీ అవలంబల పట్టుచాసం గొడవలు అతడికి తిన్న కాలేయవు. కానీ మోటుమనిషి. పెళుసుగా మాటాడే అతడి మూడటంతో సే - ముందుగా వెంకటేశ్వర్లు తేజారయిపోయాడు. అయితే గత రాత్రి నుంచీ ఆలోచించి- ఒక విశ్లేషణానికి వచ్చి అతగాడు- తన మనోవిశ్లేషణాన్ని ఆచరణలో పెట్టడంకోసం ఒకమూల గుండె దడ, దిడలాడుతూండినా; తెచ్చుకోన్న మందహాసంతో ఏదీ అరుగుమీద చాప తెచ్చివేసి -

“కూర్చోండి వీరస్వామి గారూ” అన్నాడు. చాప తెచ్చివేయటం, “నువ్వు” అనిపించుకునే తిమ్మ “మీరు! అని సంబోధించటం వీరస్వామి కోసందం కలిగించాయి.

“చితి... నాకు పనుంది... తొందరగా వచ్చాలి” వీరస్వామి అన్నాడు కూర్చుంటూ.

“మిమ్మల్ని నేను అవసరంగా కూర్చో పెట్టు...” ఇలా అంటూ, ఇంట్లోకి వెళ్ళి చెక్కు పుస్తకంతో వెంకటేశ్వర్లు అక్కడికి వచ్చాడు. అతడిచేతులు యెందుకో వణుకు నున్నాయి. గుండె దడదడ కొలుకుంటోంది. చెక్కు పుస్తకం చూడంతోనే వీరస్వామి

మర్నాడు ఉదయం ఎనిమిది గంటలయింది:

నిద్రలేచి కళ్ళి వూమ్మలూ మాస్తరి ఉద్యోగం వెలగలెమెతున్న వెంకటేశ్వర్లు నవనలూ కూర్చుని యింగీ ఘాకాంపోజషన్ పుస్తకాలు దిద్దుకుంటూంటే, అతడు యెదురుమాట, ఊహిస్తున్న వీరస్వామి వాళ్ళెక్కరించాడు! వీరస్వామి వడ్డీవ్యాపారం చేసేమనిషే కానీ, పల్లెటూరు ఆసామీ అవలంబల పట్టుచాసం గొడవలు అతడికి తిన్న కాలేయవు. కానీ మోటుమనిషి. పెళుసుగా మాటాడే అతడి మూడటంతో సే - ముందుగా వెంకటేశ్వర్లు తేజారయిపోయాడు. అయితే గత రాత్రి నుంచీ ఆలోచించి- ఒక విశ్లేషణానికి వచ్చి అతగాడు- తన మనోవిశ్లేషణాన్ని ఆచరణలో పెట్టడంకోసం ఒకమూల గుండె దడ, దిడలాడుతూండినా; తెచ్చుకోన్న మందహాసంతో ఏదీ అరుగుమీద చాప తెచ్చివేసి -

“కూర్చోండి వీరస్వామి గారూ” అన్నాడు. చాప తెచ్చివేయటం, “నువ్వు” అనిపించుకునే తిమ్మ “మీరు! అని సంబోధించటం వీరస్వామి కోసందం కలిగించాయి.

“చితి... నాకు పనుంది... తొందరగా వచ్చాలి” వీరస్వామి అన్నాడు కూర్చుంటూ.

“మిమ్మల్ని నేను అవసరంగా కూర్చో పెట్టు...” ఇలా అంటూ, ఇంట్లోకి వెళ్ళి చెక్కు పుస్తకంతో వెంకటేశ్వర్లు అక్కడికి వచ్చాడు. అతడిచేతులు యెందుకో వణుకు నున్నాయి. గుండె దడదడ కొలుకుంటోంది. చెక్కు పుస్తకం చూడంతోనే వీరస్వామి

మర్నాడు ఉదయం ఎనిమిది గంటలయింది:

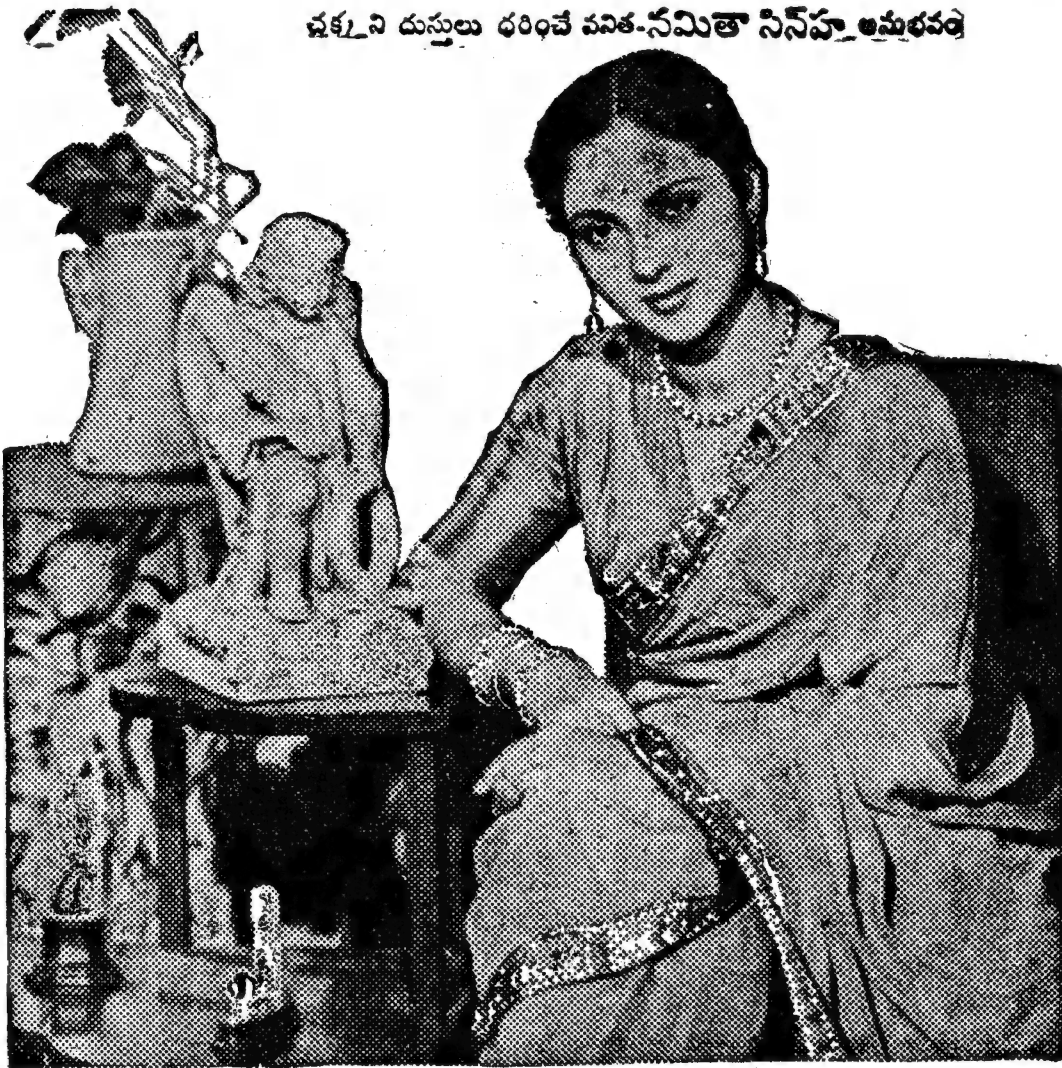
నిద్రలేచి కళ్ళి వూమ్మలూ మాస్తరి ఉద్యోగం వెలగలెమెతున్న వెంకటేశ్వర్లు నవనలూ కూర్చుని యింగీ ఘాకాంపోజషన్ పుస్తకాలు దిద్దుకుంటూంటే, అతడు యెదురుమాట, ఊహిస్తున్న వీరస్వామి వాళ్ళెక్కరించాడు! వీరస్వామి వడ్డీవ్యాపారం చేసేమనిషే కానీ, పల్లెటూరు ఆసామీ అవలంబల పట్టుచాసం గొడవలు అతడికి తిన్న కాలేయవు. కానీ మోటుమనిషి. పెళుసుగా మాటాడే అతడి మూడటంతో సే - ముందుగా వెంకటేశ్వర్లు తేజారయిపోయాడు. అయితే గత రాత్రి నుంచీ ఆలోచించి- ఒక విశ్లేషణానికి వచ్చి అతగాడు- తన మనోవిశ్లేషణాన్ని ఆచరణలో పెట్టడంకోసం ఒకమూల గుండె దడ, దిడలాడుతూండినా; తెచ్చుకోన్న మందహాసంతో ఏదీ అరుగుమీద చాప తెచ్చివేసి -

మొఖం వికసించింది. తన లెక్క చేతులోపడి
 వట్టి అతిడు సంహరించాడు.
 వెంకటేశ్వర్లు చాపమీద కూర్చొని పుస్తకం
 కం పోస్తో పట్టుకొని లెక్క యిచ్చేసే మొగ
 తాడిగా వెగులువ్వరంతో: "లెక్క కట్టా
 ర ?" అడిగాడు.

"చిత్రం. నిన్నటిరకూ చూస్తే రెండు
 వందల ముప్పైరెండు రూపాయలు వడ్డీతో
 ఏవో అయిందండి..." నట్లు వనూలు చేసు
 కొంటున్నాడు "నూక ఏకాస్వామి విస
 యంగా అన్నాడు.
 "నాకు అంతే వచ్చిందండీ..." లెఖ

కట్టపోయినా మాటలో గూట కలతనం
 కోసం అన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు.
 "నాదగ్గర లెక్క కట్టడంలో పొరపాటు
 జరగదండీ."
 "నాకు తెలియకమిటి...మీరు నోటు
 తెచ్చారా?" ఏకాస్వామి నోటుతీసి చూసిన

చక్కని దుస్తులు ధరించే వనిత-నమితా సిన్హా అనుభవం

"అహ! మందరీ ఏ రీర ఎంక మహారంగా ఉంది. ప్రాగ్గే కలా నై దేవమంతా రానిలో
 ఉద్దేవదుకున్నది." అని పెన్వలో రయల్లో గ్రద్దవర్ణ వా వెంకటేశ్వర్లు ఒక ఇజారియన్
 కొండ అన్నాడు. ఇదిరే దేశపుణ మంచి చురుకైనవాళ్ళు. ఉద్రేక స్వరాలైనా. కలా
 రవజ్జాలు. ఆ రోజు నేను కట్టకున్న రీర ఏదో తెలుసుకొని అందమైన వా ఉన్నా ఏయ్
 రీరలో ఒకటి. అందువల్ల ఆయన అంతగా మెచ్చుకున్నందుకు నేను అభ్యర్థనలేదు.

ఏ సమయంలో అయినా మీరు అందంగా కనపడేటట్లు రాణించేది

బిన్నీ శుద్ధమైన సిల్కు చీర

బార్బెల్, క్రేప్, మెత్తని సిల్కులలో లభిస్తాయి

రింగులకు అలెస్, కాండ్ డి డిల్లీ చిర్య కంపెనీ రిమిటర్. అగ్రహారం కోడ్, రింగులకు-2
 మేనేజింగ్ మేంజురీ బిన్నీ డి కో. (ప్రభుత్వ) లిమ్.

★ చెక్కుపుస్తకం ★

చాడు.

“అయితే... బ్యాంకుకు చెక్కు (వాసి యిచ్చేనుంటారా)... నాటకం వంటిది కాని వెంకటేశ్వర్లు కొంచెం కంగారుగా అన్నాడు.

“కేవల రేదాండీ?”

“కేవల ఉండువలసిందే... కానీ మీరాక కొంచెం యెగురుమానూ, దగ్గర ఉంచుకోవడం కంటే బ్యాంకులో ఉంచటం మంచిది అందులో పడేశాను.”

“అయితే లెక్క మీకప్పుడో అందిందిన్నమాట.”

“అ... అనుకోన్న రోజున ఇచ్చి మాట దక్కించుకుంటామని యిలా చేశారండీ...”

“రేలండీ... అయితే చెక్కు (వాసి యిచ్చానంటారా? ఎఫ్ కానిట్రండ్...”

“వెంకటేశ్వర్లులో తిరిగి దివె (ప్రారంభం) ఉంది... అయితే పథకం ఇదవరలో ఉంది... నది అవలూకుల: “చెక్కు మీకలాగా ఇచ్చేనున్నాను అనుకోండి. మీగా దాన్ని యిచ్చుకు కేవల చేసుకుంటారా?” అని అడిగాడతను.

“ఈవేళే కుదురుకులెం ... ఊరికి వెళుతున్నాను. రేపు వచ్చి చేయాలి. ఇప్పుడు చాలా అసం.”

“రేపు... అది కుదురుకుంటాను. ఈ వేళే ముగియవలసినది... మీగా శుక్రవారం నాకు చెక్కు కేవల చేసుకోవలసినది... వెంకటేశ్వర్లు తెలిపలేదుగా బాధపడినట్టిది గడుపుకుంటే ఓకే అయిపోతుంది.”

“అదేమిటండీ—” వీరాస్వామి కలలబోయాడు.

“ఎం రేకులెండి... నా డిపాజిటు ఎకంటువు ప్రకం... పాడ్రాఫీనుకు వెళ్ళింది అని శుక్రవారంనాటికి వస్తుంది. మీ రావేళే పన్నెండుగంటలకి వడిలే వాళ్లు చెక్కు తీసుకోని కేవల ఇచ్చేస్తారు.” వీరాస్వామి అలాచనలో పడ్డాడు. వెంకటేశ్వర్లు ఇంతవరకూ పథకం తనమాగానే వేసుకున్నాడు. వీరాస్వామి కలిసిమాటలు అర్థంకాలేను. “శుక్రవారంనాడు చెక్కు కేవల అవడంబాదు.”

“ఊ. శుక్రవారం పన్నెండుగంటల కల్గి మీరు కేవల చేసుకోవచ్చు.”

“నుకోమారు రోజులు ఆలస్యం అన మాట... సరే యివ్వండి.

తను చేస్తున్న పని యెటువంటిదో గుర్తించుకుంటే వెంకటేశ్వర్లు గెండువందల ముప్పై గెండు రూపాయలకూ చెక్ (వాసి, సంతకం చేసి వీరాస్వామికిస్తూ “మీరు శుక్ర

వారంలాపున దీన్ని బ్యాంకుకు తీసికెళ్ళకండినుమా—” అన్నాడు.

“మీ రంతగా చెప్పాలండీ? మీ నోటిదిగో...” వీరాస్వామి నోటివ్వబోయాడు.

“నా నోటుకు ఖంగారులేదు. కేవల మీరు తీసుకున్నాక నా నోటు నాకు మీరివ్వవచ్చును” వెంకటేశ్వర్లు యిలా ఉదారంగా అనటంతో—

“సరేలెండి తనా... తిరిగి కలుస్తా” అంటూ వీరాస్వామి నిష్క్రమించాడు.

“బ్రతికి బయటపడ్డాను” అనుకుంటూ వెంకటేశ్వర్లు యింట్లోకి వచ్చాడు. ఇదంతా వంటగదిలోంచి గమనిస్తున్న శాంతి అక్కడికివచ్చి “చెక్కు యిచ్చాను యేమిటండీ? కొంప ములగగదా” అంది.

“ఎం ములుగుతుందీ? మీ అన్నయ్య లక్ష్మీవారం ఉదయం లెక్క తేల్చి యిస్తాడు. నేను శుక్రవారంనాడు వచ్చాను. అతిదు: కనీసం శుక్రవారం వచ్చినా బాధలేదు. ఆవేళే అది బ్యాంకులోనే పదిగంటలకు పడేవాను. అటువంటప్పుడు పన్నెండుగంటలకు వీరాస్వామి చెక్కు కేవల చేసుకోవలసి మరెటువంటి ఆటంకం ఉండగలదా—”

“అన్నయ్య శుక్రవారం ఉదయం కియినా లెక్క తీసుకుంటే తీవ్చియిస్తాడంటారా...?” శాంతి అనుమానంగా అంది.

“ఊ...”

“అయితే... చెక్కు పుసకం, చెక్కు చూపించి మీ మర్యాద బాగా ప్రస్తుతం దక్కించుకోవాల్సి మాట” శాంతివచ్చింది.

“ను రేమనుకోవాల్సి” అన్నట్లుగా భార్య కనీమానీ “అప్పుడే తొమ్మిదియింది. ముందు వంట సంగతి చూడు” అన్నాడు వెంకటేశ్వర్లు.

* * *

ఆవేళే శుక్రవారం... ఉదయం ఎనిమిదిన్నర గంటలయింది... ప్రస్తుతం వెంకటేశ్వర్లు రైళ్ళ పరుగుడుతున్నాడు. శుక్రవారం తప్పకుండా రాగలన్న బాపి అది శుక్రవారం వచ్చినా రాలేదు. ఒకతప్పును కప్పి పుచ్చుకోవడం కోసం మనోరేపకం అతిదు: చేశాడు. ఈ సోజు పది గంటలలోపుగా నయినా తన బాధ రాకపోలే తనకేంకాదు? వీరాస్వామి బ్యాంకుకు వడిలే తన ప్రతుకు అభావితేదా! “ఆయన కనలు బ్యాంకులో నిలవలే లేను. తనమాటకు చెక్కు ఇచ్చాడు” అని బ్యాంకువాళ్ళంటే—వీరాస్వామి తనను

ఒకాయన: “నేను ఏం చెయ్యాలోనుకుంటానో—ఏం చేస్తానో అన్నీ మా ఆవిడకు చెప్పేస్తాను.

మరోఆయన: “నేనలా చెప్పవలసిన అవసరమేలేదు. ఎం చేతంటే నేనేమనుకునేది మా ఆవిడికి తెలుసు—ఏం చేస్తానో ఇక్కంటివాళ్లు చెప్పనే చెబుతారు!”

మాటలతో వగులుతాడా? తానిటువంటి భారపాటు పని యెంచుకు చేశాడు?

కాలం గడుస్తూంది. వెంకటేశ్వర్లు భార్య కనీ చురురు చూసున్నాడు. “నీ మూలకంగానే నాకి తిప్పలన్నీ వచ్చాయి”— అన్నట్లుగా పుంటున్నాయి ఆ నా పులు!

శాంతి గృహసంబరణమైన ఏమైనా సక్కిలదుకులే కనుగుకుంటూ సమాధానాలిస్తున్నాడు. మాటిమాటికి విధిలోకి తొంగి చూస్తున్నాడు.

ఈవిధంగా తొమ్మిదిన్నరనాడు కాలం గడిచింది.

“మీ అన్నయ్య నాకోసం ముంచాడు. ఆవదానికంటే అప్పుడు పుచ్చుకున్నాను... ఆయనగారి దగ్గరం ఆ యేదాకా—మునుకు చేసుకోని మూల కూగిచ్చి వలసిందే...” శాంతిను వెంకటేశ్వర్లు వినుకుగా అంటూ కొణ్ణాంతిరాలచే బడికి రాలేసంటూ నెలపుచీప్రవాసి, ప్రక్కంటి కుర్రవాడిచేతి బడికిపంపించాడు.

ఒకపక్కానికే ఎరుగుగా కూర్చోటం ఇవ్వలేక వంటగదిలోకి తన మకాం మార్చుకొని, వెంకటేశ్వర్లు తనఖర్చును తాను నిందించుకుంటుంటే జాగ్రత్త పనులకనాన్ని తలుచుకు శాంతి ఆపర్తి. తిలో ఎప్పుడూంటే భర్త పట్ల పలుపలలాడిస్తూంటే కాలం గడుస్తూంది.

* * *

మధ్యాహ్నం పన్నెండున్నర గంటలయింది...

“వెంకటేశ్వర్లుగారూ—” వీరాస్వామి వినుకుగా బయటనుంచి కేక వేశాడు. వంటగదిలో పిల్లలాగూర్చున్న వెంకటేశ్వర్లు ప్రాణా: ప్రకరిపోయాడు. “ఏనో సమాధానం చెప్పి సంతకం చేయవలసిందని” ప్రాణేయ పూర్వకంగా భార్య కనీమానాడు వెంకటేశ్వర్లు. శాంతివచ్చి నాపుచేసుకుంటూ, నడవ

(53-వ పేజీ చూడండి)

వాసంతి వేడుక

“నెలకు విడువండిలు సంపాదిస్తున్న ఒక వాటికేళ్ళ ఆంధ్రయువకునికే ఇరవై ఏళ్ళా! పు అంది మైన, చదువుకున్న వరువు కే వలెను. కుల మతిముతో నిమిత్తంలేను.”

వాసంతి దృష్టిని ఈ ప్రకటన అమితంగా ఆకర్షించింది. ఈ పెళ్ళి ప్రకటనలు చదువు తూంటే మనస్సంగళో తిమామగా పంప కిం చెందుతుంది. అసలు రోజూ ‘హిందూ’ రాగానే తిను మొల మొలచుచూనేదిల్లా ఈ క్రిక కే! తనకు అనేకమార్లు సందేహం వేచువుంటుంది ‘ఈ ప్రతిక’ మూలంగా పెళ్ళియ్యవోవాళ్ళు అసలు వున్నారా? అని. తనకూడా ఒక అప్పకేదను పడేసి తిమామ చూడాలని చాలాసార్లు అనుకుంది కానీ... ఎప్పటికప్పుడు ఏదో అటంకం వస్తూనే వుండేది. కావాలన్న క్యారిఫీకే... పలో ఏదో ఒకటి తక్కువై పోయేది తనకు. చివరకు ఈనాడు తన నిరీక్షణ ఫలితంపట్టేవున్నది, కిల శతములతో నిమిత్తంలేదట, ఎంతరికాల వృద్ధయం!

వాసంతి గబగబా కొయితం, కలం తీసు కుని వుత్తరం మొదలుపెట్టింది.

“అయ్యా!” అని వ్రాసి ఆలోచనలోపడి పోయింది వాసంతి. కాబోయే భర్తను ‘అయ్యా’ అని సంభోధిస్తే బాగుంటుందా? బాగోకపోలే మాత్రం మరేమని వ్రాయాలి? మరి... పెళ్ళికాకుండానే ‘నాథా’ ‘మొదయిరే’ అని వ్రాస్తారా?

అసలు పెళ్ళి అయ్యాకనా వుత్తరం వ్రాసేటప్పుడు భార్యలు, భర్తను ఏమని సంభోధిస్తాగా? తనకేమనా తెలిసి ఏడుస్తేనా? ఒకమాటు అక్కయ్య బావగారికి వ్రాసినవుత్తరం పొరపాటున తన కంట బడింది. మొదటినుంచి చివరదాకా వదిలి నా కావల్సినదేమో తనకు బోపడలేదు. ఎక్కడా సంభోధించిన వాడేలేదు. కానీ, అక్కయ్య దారివేలు! చదువుకున్న వాళ్ళు ఎలా వ్రాసుకుంటారో? ఈ సందేహం తనను చాలా రోజులనుంచి వీడిస్తున్నది.

పోనీ, తనకూడా అక్కయ్యలాగా ‘అడగు’ చేయకుండా వుత్తరం వ్రాసేనో? అదే! అతి నేనునుకుంటాడు? చదువూ, సంధ్యారాగి పల్లెటూరి లై తనకుంటేనో. అసలేచదువుకున్న యువతి కావాలని గోల పెడుతూవుంటే? ఆ, ఏమారే! ఇంతకీ అతిను తనను పెళ్ళిచేసుకోవాలనే వుద్దేశం కింకుంటేగా, ఏదో తమాషా చూద్దామని కిప్ప!

వాసంతి వుత్తరం గబగబా వ్రాయటం మొదలుపెట్టింది.

“అయ్యా!”
మీరు ప్రతికలో వేసిన ప్రకటన చూశాను.
మీరు కావాలనుకున్న లక్షణాలన్నీ నాలో

మందరపు పద్మ, లలిత

వున్నాయనుకుంటాను. మీరు అందమైన యువతి కావాలంటున్నారు. నేను అందంగానే వున్నా ననుకుంటా. ఆ మాటతోనే ఎవరిమటుకు వాళ్ళు అందంగానే వున్నా మనుకుంటారేమో!

అదే ఆలోచనావుంటే నేను అందంగా వున్నానా, లేదా అని నాకే అనుమానం వస్తున్నది. అయినా, అందం అంటే ఎలావుండాలో చివరంగా వ్రాస్తారని తెలుస్తాను. మీ జాబుకోసం ఎదురు చూస్తుంటాను.

స్వర్ణలత,
మాగ పేరుతో వ్యవహారం వడినీనే ఎటొచ్చి ఎంత చ్చినా తికకే చిక్కావుండదు, తిమామ చూడాలని తప్ప. తనకు బావతో ఏ నాడో వివాహమైపోయింది మనసులో—

పుత్తం పోనులో వేసిన పదిరోజుల కల్లా

“అయ్యా” అని వ్రాసి ఆలోచనలో పడిపోయింది వాసంతి.

★ వాసంతివేడుక ★

రంగావ్రాణంకి.

స్వర్ణ.

అతిని దగ్గరించి జవాబువచ్చింది. వాసంతి తొందర తొందరగా తన గదిలోకివచ్చి తలుపులు గడియ పెట్టి తీరిగ్గా వుత్తరం చదివింది. "మమారి స్వర్ణలలి గారికి,

నమస్తే! మీరు వ్రాసిన జాబు అందింది. మీరు అందాన్ని నిర్వచించ మంటున్నాడు. అదలాగో నాకరం కావటంలేదు. మన తెలుగు వుత్తరకాల్ని చదివినా ఆడవాని అందింపటించి కనీసం అరవణను చేకల వుత్తర వా వుంటుంది.

వాసియండ! మీరు వుత్తరకాల్ని తిరగిని శ్రమపడ వక్కరలేదు. నేనే జ్ఞాపకం వున్నంతవరకు అందాన్ని మాటలలో వికరించటానికి ప్రయత్నిస్తాను.

దండ్ర బింబంలాంటి ముఖం, కలువరేకు లాంటి కళ్ళు, సంపంగిలాంటి ముక్కు, కొంచెంపండులాంటి అభరణం, తామరతూడు

లాంటి చేతులు, గడ్డంక్రింద చిన్నగుంట, తొత్తులపతే బుగ్గలు, తామపాములాంటి నల్లని పొడవైన జడ, చీలున్నంటి! తోడు మంచి ఛాయ- ఇకన్నీ మీకు వున్నాయనుకుంటే జవాబువ్రాయండి.

భాస్కర్ "

"ప్రభాస్కర్ గారికి,

నమస్తే! మీ వుత్తరం అంది సంగతులు తెలిశాయి. ఆశ్చర్యం! సరిగ్గా మీరే మేమైతే వర్ణించారో అచ్చంగా అతన్నీ నాకు సరిపోయాయి. నన్ను చూసినట్టుగా వర్ణించేవారు.

ఇకపోతే మీ విషయం నేను తెలుసుకోవాలి వుంది. మీ అందదండాలు, ఆస్తి పాస్తులు, చదువు వుత్సాహకారాలు విక

పండుగకి నీకెంతాహ్లాది?

అని మీ నాన్న అడిగితే.....
నువ్వెందుడుగుతావ్?

అసలు ముందర ఈ కథ విను-

మొదటమో 'పెనుచుపోవాయి' వట్టాడు ఎగురుతూ ఎన్నెన్నో వింతలు చూసివట్టాడు అవన్నీ రంగు రంగు బొమ్మలతోనే! మీకు చూపిస్తాడు. వడి కథ ఎంత బావుందంటే దానికి కేంద్ర ప్రభుత్వం బహుమతి ఇచ్చింది.

తరవాత 'పెనుచుపోవాయి' వట్టాడు వాడికి కడుపునిండా కథలే! అన్ని దేశాల కథలూ భలే గమ్యత్తుగా చెబుతాడు.

అప్పుడేనా బేవే చూశావా? 'మన్మథుని బాబిలో' సుర సాయంతాలం' చూడండి కదా! మరం. ఎంత బావుంటుందో! కాళ్ళు-బామ్మలు-బటాన్లు-బెల్టాన్లు!

- కావాలంటే ముందర ఈ పుస్తకం చూడు. చవక మాడాను రూపాయన్నరేనుకు! మీనాన్నకి చెప్పు. 'పెనుచుపోవాయి' వట్టాడు కూడా ఒకాక్కటి రూపాయన్నరేనో ఇంకోమాంబి పుస్తకం వేరు 'రాజ్-అదనిసనుము' చూడండి.

ఒకెద్దపులే ఏ ఎనుమూ ఎలా స్వహం కట్టాయో ఆ తమాషాకథ రంగు రంగు బొమ్మలతో దీంట్లో వుంది. దీనివెల 90 నయాపైసలే!

ఈనాటి కుండగకి ఏర్పావాలని మీనాన్నడుగుతే (కాత్త బట్టలు ఎలాగా కుట్టిస్తాడు కన్నక) పుస్తకాలని చెప్పు. ఏ పుస్తకాలంటే ఈనాలుగు పుస్తకాలూ అని చెప్పు. ఇవన్నీ సరేపావులూ సునకారంతో అచ్చువేశారు. మీ పూర్వీకాపిల్లదారుకుతాయి. లేకపోతే ఈ అడ్రసుకు రాయచ్చు

అంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిపార్టుమెంట్, రాజ్ గంగుల్, విజయవాడ.

అంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిపార్టుమెంట్, రాజ్ గంగుల్, విజయవాడ.

అంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిపార్టుమెంట్, రాజ్ గంగుల్, విజయవాడ.

అంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిపార్టుమెంట్, రాజ్ గంగుల్, విజయవాడ.

అంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిపార్టుమెంట్, రాజ్ గంగుల్, విజయవాడ.

"స్వర్ణ గారికి, మీ వుత్తరం అందుకున్నాను. చాలా సంతోషం! ఇక చదువువిషయం, ఎమ్. ఏ. ఎఫ్. ఆర్. సి. ఎమ్. ఎస్. (లండన్) చదివాను. ప్రస్తుతం ఇక్కడ అమెరికన్ సంస్థలో మేనేజరుగా వుంటున్నాను.

నా అమ్మ, నాన్నకి నేనొక్కడినే సంతానం. అందుచేత ఏ మాత్రం ఆస్తి వున్నా దక్కదంతా మనకే! ఇంక రంగు సంగతింటారా, మరి నలుపుకాదు, చామన ఛాయ! వున్న మాట చెప్పకోవద్దా, చూసినవాళ్ళంతా అందగాడిననే అంటారు.

"ఇంకా ఏదైనా సందేహాలుంటే చెప్పండి.

భాస్కర్."

"భాస్కర్ గారికి,

మీరు వ్రాసిన సంగతులు తెలుసుకుని సంతోషించాను. అసహనం వుంటుంది నాకేమంత పట్టుదలలేదు లేండి. చామన ఛాయని వాడారు! ఛరవాలేదులేండి, వాని కేం చేస్తాం. నవ్వుడిచ్చిన రంగు! అయినా సాధారణంగా అందిమన వాళ్ళంతా నల్లగానే వుంటారులే!

ఎలాగో మీ చదువునుంచి మాత్రం నాకే తెలియలేదు. ఎం. ఏ. కరకా ఆర్థం అయ్యింది లేండి కాని ఆ 'లండన్' డిగ్రీ అర్థం ఏమిటో తెలియలేదు. వివరంగా అనుకున్నప్పుడు తమించండి. తెలియ నప్పుడు స్పష్టంగా అడిగి తెలుసుకోవటం మంచిది కాదంటారా? త్వరలో జవాబు వ్రాయండి.

స్వర్ణ."

"స్వర్ణ గారికి,

అమ్మయ్య! ఇప్పటికే నాగుండెల కుడుట పడాయనుకోండి! ఛాయ తిక్కున నేసరికి మీరు నన్ను మరోలా వ్రాసించుకుంటా రేమనని ఎంత భయపడానని!

F.R.M.C.S. అంటే ఫెలో ఆఫ్ రివెన్యూ ఇన్ మేనేజ్మెంట్, సివిల్స్ అండ్ లెస్స.

విషయం మీకు తెలియదంటే నా కంటే నా ఆశ్చర్యం వేకున్నది గుమండి.

మీ చదువు, వయస్సు మొదలైన వివరాల కోసం ఎదురుచూస్తుంటాను.

భాస్కర్."

"భాస్కర్ గారికి,

మీ ఫోన్ డిగ్రీనించి వివరంగా వ్రాశారు ఇప్పటికే అర్థం అయ్యింది. నిజం (68-వ పేజీ చూడండి)

శ్రీ ద్వారం వేంకటస్వామి నాయుడు గారు బహు చిన్ని వయస్సులోనే, విశాఖపట్టణమున, కవిగా రైస, మారేపల్లి రామచంద్ర శాస్త్రి గారు కోరగా సభలో ఫిజేలు వాయిం చాంబ బహు శ్రావ్యంగా. కవిగారు తన అవండాన్ని చలిబుచ్చేందుకు, ఒక బంగారు ఉంగరాన్ని ఆయన చేతి నుంచుతూ, ఫిజేలు నాయుడిని నామకరణం చేశారట. ఆ మహా మహాను వి మునుబూర్తమున ఫిజేలు నాయుడిని నామకరణంచేసి, చెరిని ఉంగ రాన్నుంచాడో, శ్రీ నాయుడు గారు, తిరు పతి, వజ్రపుటుంగరాలను హుమరీగా బడేసి నా ఈవాటికి ఆయన అంగుళీసలయాన్ని కవిగాతి ఉంగర మే లోంగిమాన్తాది.

విజయనగరములో కాలచెట్టి న ప్రతి గాక్షిణాత్మ్యం జట్కా వాలాను పిలిచి “ఫిజేలు నాయుడు గా రింటికి పూడ్చుట” అంటాడు.

ప్రతి ప్రత్యక్షమన, నాయం సమయాన

శ్రీ నాయుడు గారు గానపాఠశాలకు పోయే దారిలో, వీధుల్లో ఆడుకుంటున్న పిల్లలు, ఆయన్ని చూచి. ఆట నిలిపి, ఆశ్చర్యము నూచించే నయనదీప్తు.తో, ఒకరినొక్కొ యింకొకరులాగుతూ “ఫిజేలు నాయుడు గా” రంటారు.

పోరణసుండి ఘోషాస్త్రీలు, అవగుంక నాలు సదలిస్తూ, “జవాదజహల జాసంగనా దృగ్జాలముల” విక్షిస్తూ, “ఫిజేలు నాయుడు గారు బడికి పోతున్నార” అని అనుమందర ములో ఉచ్చరిస్తారు.

ఫిజేలు నాయుడున్న పదిమే వేంకటస్వామిని తోసిరాజుండి.

స్వతంత్రవాద్యమునందు శ్రీ నాయుడు గారు గోవిందస్వామి వారసుడు. ఫిజేలు తీగలతోపాటు, శ్రోతల హృదయాలను కూడా నొక్కుతాడు. మెత్తిగా వయిగా ఆమృతమును దోసిళ్ళతో అందించి అనంద సముద్రములో సొక్క చేస్తాడు. కమానుతో వజ్రాలను కొయ్యగలడు. రాగము వాయిస్తే, ముగ్గులు ప్రాధలవుతారు. హంతకుడు పచ్చా

త్వప పడతాడు. నా నీకుడు అనీకు డవు తాడు. లోభికి దాతృత్వవాంఛ పొడనూపు తుంది. చంటిపిల్లలు విచ్చు మాని నవ్వుతూ ఆడుకుంటారు.

ప్రవాణవాద్యమునందు శ్రీ నాయుడు గారు, వాక్షిణాత్మ్య సంగీత విద్వాంసులకు చేసాడు వాదాడు. మృదంగవాద్యమునందు హిమాలయ కిఖరంలాంటివాడు, శ్రీ శిశుడు గాక్షిణామూ రిపిళ్ళ, రణ పెంకి; ఎంత విద్వాంసుణ్ణి, తృణప్రాయముగా చూసే వాడు. ఎప్పుడు శ్రీ నాయుడు గారు తన కంటబడినా, ఘురాఘూష సంగీత కాలను పంపే అతని వామహస్తముతో పెసరకాయ లాంటి శ్రీ నాయుడు గారి శ్రేష్ఠ ను బట్టి కనుల కన్నుకొనడం నే నెరుగుదును. దాక్షిణాత్మ్యవిద్వాంసు.తో, తిరుమప్రక్కవాద్యం వాయించిన ఆంధ్రుడిత డొక్క జేతుని సగ ర్యముగా చెప్పగలను.

శ్రీ నాయుడు గారు పలవి భిమసేనుడు, స్వరకల్పనాపార్థవుడు, శ్రీ శిశుడు, నై నా పిళ్ళకు నేడుక చరికాడు. రామానుజయ్యం

కథ కాని కథ

ఏ ఎండ కాగొడుగు

(మొదటి బహుమతి రూ. 10/-)

సామాన్యంగా మనం ఏ విషయాన్ని పూర్తిగా తెలుసుకోవాలంటే దానితో ఎక్కువ పరిచయం వున్నవాళ్ళ సలహా పాటిస్తాం. మా యూనివర్సిటీ హాస్టల్స్ కు, రోజూ ఒక పారిష్ కుర్రాడు వస్తాడు. మనం పారిష్ డబ్బా ఇచ్చి పారిష్ చేయమంటే అలా తీసుకుంటాడు. పారిష్ వాడిజీఅయితే తేజ తీసుకుంటాడు. ఒకరోజు పారిష్ చేసుకోవటానికి బుధవారంనాటి వాడి పిలిచాడు. బూట్లు, "బాటా" పారిష్ డబ్బా ఇచ్చి పారిష్ చేయమన్నాడు. వాడు డబ్బా తీసుకొని "బాటా అంతమందికొదండి. బూట్లు నల్లబడిపోతాయి. కాదగ్గర "చెర్రీబ్రాజ్స్" వుంది. అదివే నీ బాగా పారిష్ వేయి" అన్నాడు. 'కాబోలు' అనుకొని "సరే నీపారిష్ వేయి" అన్నాడు. వాడు పారిష్ వేసి రెండు అణాలు వసూలు చేసుకొని వెళ్ళా "బాటా డబ్బా వాకిచ్చేయండి బాబూ" అన్నాడు. ఎటూ "చెర్రీబ్రాజ్స్" కొందాగదా అని డబ్బా వాడిచ్చేశాడు.

శేలవులు వచ్చాయి. మళ్ళీ తిరిగివచ్చినవరకు వారే రూము మారాడు. మళ్ళీ ఒక రోజున వాడి గొంతుకొని పిలిచాడు. బూట్లు "చెర్రీ బ్రాజ్స్" పారిష్ డబ్బా వాడిమందుంచాడు.

తెలుగు వెలుగులు

గారి పాట జిగి గీటురాయి. 'చెంతు' కలకంక గానకోర్కె ప్రాప్తమై పయోగరము. 'ముసిరి' గాత్రంపు కొనరుల కనటు గడుగు సంగీత సారథుల సారసారిణి.

మాకు పుష్కరాలకు పైగా విజయనగరంలో సంగీతకళాకాలకు సారథియై, నడిపించి, నరసింహాపునాయకుడు, మారకళ్ళ కళకరారు; స్త్రీలలో కుమారి మంగళ తాయారీ లాంటి ఎంతోమంది ఉత్తమ కన్యకాజిని తయారుచేశారు.

భారతావనికావ్యతంత్ర్యం వచ్చిన రాష్ట్ర పరిభవనములో తన సంగీతముచే మొగతొ ఉద్యానవనాలనే పుష్పింపచేసి రాష్ట్రపతి యానందాచార్యులకి తండ్రి వాద్యమునకు నీకు నీవేనాటి అని విరుదుపట్టా, సన్మానం పొందినది.

వాడు నన్ను గుర్తుపట్టలేదు. మేలగా నడిగాడు "బాటా, చెర్రీబ్రాజ్స్ అంతబాగా మైనింగ్ రావండి, బాటా చాలమందికొదండి" అంటూ బాటా డబ్బా పైకి తీశాడు. దాని మీద వాపేరు వున్నట్లుగా కనిపిస్తోంది. వాడు నవ్వాలో ఏడవాలో అర్థంకాలేదు. "ఏ ఎండ కాగొడుగు" అన్న సామెత రీతిగా జ్ఞప్తికి వచ్చింది.

వి. కాంతాప్రసాదు, వాల్తేరు.

* * *

చిన్ననాటి సంఘటన

[రెండవ బహుమతి రూ 5/-]

అప్పుడు వాడు ఏజేకుంటాయి. నేను వాల్తేరు కొను చదువుతున్నాను. వాడు. మా చెల్లెలికి ఇంకా విద్యార్థులు పిల్లలకు ఒక ముసలి మేష్టరు పైకేటు చెప్పేవారు. ఒక రోజున ఆయన కృష్ణలీలలు కథలుగా చెప్తూ 'కృష్ణుడు అరవై వేలమంది గోపికా స్త్రీలను పెళ్ళాడాడరా' అని చెప్పి ఇంకా ఏదో చెప్తుంటే మేం వెంటనే ఫస్టు నవ్వడం మొదలెట్టాము. అప్పుడు మా మేష్టరు "ఎందుకైత్రా అంత నవ్వుతున్నారా?" అని అడిగాడు. అప్పుడు నేను అందరిలోకి పెద్దదా న్నవడం చేత "మా మేష్టరు! ఒక్క కృష్ణుడు అరవై వేలమంది గోపికా స్త్రీలను

పెళ్ళాడాడంటున్నారా కదా! అంతమంది ఒక్క పల్లకిలో ఎటూ పట్టారండీ?" అని అడిగాను. అది విని మేష్టరు కూడ పకపక నవ్వి ఒక పెట్టిదావా! అరవై వేలమంది అరవై వేల పల్లకిలో కూర్చున్నారే!" అని చెప్పారు. ఈ సంగతి మావాళ్ళు ఇప్పటికీ చెప్పుకుని నవ్వుకుంటూ ఉంటారు.

వి. కామేశ్వరీ దేవి, రాజోలు.

* * *

అట్లు అడిగినాయన

[రెండవ బహుమతి రూ. 5/-]

మూలకాయ్యవాళ్ళు, వాళ్ళ స్నేహితు రారంటికి పెళ్ళి పెళ్ళారు. పెళ్ళి కొడుకు పుట్టే ముజేసే సమయానికి ఆతని స్నేహితులెవరో "వాళ్ళ తల్లియో! చేతిలో అటకర ఉండేమా! ఏపుమీద వాతవేయ గలదు," అని అంటున్నారు. వాకిదేమి అర్థం గాక "ఏమిటకాయ్య! అం అడిగేసే. అక్కయ్య వాళ్ళ స్నేహితురార్ని అడిగితే నవ్వి, ఇలా చెప్పింది:

"మా మాత గారిదొరకే ఒకసారి మేమంతా వెళ్ళాము. అది వేసవికాలపు రోజులు కొక డము మూలాన వాళ్ళతోటలో సానుం కాలహవూట ఆడుకునేవాళ్ళము. ఒకరోజున మేమందరము వనభోజనమౌ అని తోటలో ఒక చెట్టుకింద అట్లు పోస్తున్నాము. అతోటకి కొన దూరములో ఒక మేడవుంది. అక్కడ శేలవులకని కొందరు విద్యార్థులు విహారార్థము వచ్చారు. వారావాడు నేను అట్లు పోయడము మేడమీంచి మానీ "ఒరేయ్! అట్లు మనకు రెండినీ కానుండు నరా!" అని అన్నాను. దాంతో వాడు కోపమువచ్చి "క్రిందికి దిగిరండి! ఏపుమీద నాలుగువేస్తా," నన్నాను. దాంతో వారు హడలెత్తి పారిపోయారు. అందులో ఒకతను నన్ను అట్లు ఇమ్మని అడిగినవరకు. ఇప్పుడతనే వాడు....." అని చెప్పి నీగ్గుతో రిలవంతుకుంది.

ఇదివిని అందరూ ఆశ్చర్యముతో ఆమె వేపు చూశారు. నేను అప్పటినుండి ఈ సంఘటన విరువలేను.

గురుజాడ దుర్గాప్రసాదరావు,
విజయనగరం.

* * *

— శ్రీ రంగం నారాయణబాబు ★

శిరత చెప్పిన కథలు

తెనిగింపు, సాంబశివరావు, బూబ్జి

యమున' వ్రతకా కార్యాలయం అది. సరికొత్తలాగే ఆకలి సాయంకాలం కూడా చాలామంది సమావేశమయ్యారు. 'యమున' వ్రతకా సంచాలకుడూ, శ్రీయోధిలామలూ చాలామంది వున్నారు. శిరవృం గుడు కూడా వచ్చాడు. రకరకాల ఉడుకు పోక కబు - స్నేహం కూడా కుంటున్నాయి. అంతలో సురేంద్ర మోహనముఖోపాధ్యాయుడు తనేదో ప్రాణం పెరిసంబంధం కుదిర్చి ఆ ప్రాణికి తరి చెప్పినప్పుడు పక్ష ఆచారాల గురించిన కథ చెప్పాడు. ఆయన చెప్పినకథ ఆలకించి శిరవృం గుడు చాలా అన్నాడు:-

"ఓహ్ - ఇంకేనా? - ఇదేమంత ఘనకార్యంలేండి. నేనో పెళ్ళిసందర్భంలో పక్ష పాటు చెప్పా, వివసండి:-

అలాంటి చాలామంది కలకత్తాలోని 'మెన్'లో వుంటున్నా. అక్కడ వాసం వున్నామని చాలామంది వున్నారు. వాళ్ళకి వామ కత్తు బాగా లిసింది. అంత ప్రాణ స్నేహితులమెవరూం. వాళ్ళలో ఒక రిలేమా 'బారాసాత్'లో వుంది. అతగాడు తన పెళ్ళికి మా అందర్నీ పురమాయించాడు. పెళ్ళి పెద్దలమీ ప్రాణింపులో ముందు నిలబడాలన్నమాట. పెళ్ళిమామకు గలవాళ్ళమీ శ్రీరాంపురంలో వున్నాడు. పెళ్ళికొడుకుతోకాటు బారాసాత్ నుంచి శ్రీరాంపురాని కళ్ళడం మామలనయేవని కానుకగా మరి! అందుకని ఎవరిపనులు వాడు ముగించుకుని రైల్వే లిన్నగా శ్రీరాంపురం నేను చేరుకోవాలనుకున్నాం. మా నేనైతే గాడు మా అయిదుగురికీ ఇంటర్ కానుక రిటర్న్ టికెట్లు ముందే కొనిచ్చి రైల్వేకిందటే యింటికెళ్ళిపోయాడు. వెళ్ళేముందు గులాబీ రంగు సుగంధకాండ ఒకటిచ్చి, యిలా

అయినా సరే తన పెళ్ళికి రప్పకుండా రావాలని మరిమరి కోరి చెప్పాడు. పెళ్ళివాడు పనిపాట్లన్నీ కాస్త పెండరాజే ముగించుకుని ఇంకా సాయంత్రం కాకముందే బయటపడ్డాడు.

రైల్వే శ్రీరాంపురం నేను చేరుకునే వుట్టికప్పుడే బాగా చీకటిపడింది. టికెట్ కలెక్టరుకి అరటిక్కెట్టిచ్చి నేనున్నుంచి బయటపడ్డాం. శ్రీరాంపురమయితే వచ్చే కాంగానీ ఎక్కడి కెళ్ళింటి? పెళ్ళికొడుకిచ్చిన గులాబీరంగు సుగంధకాండ మాలో యెవ్వరూ తీసుకురాలేదాయను! అంతా మరిచిపోయాడు. ఆఖరి కా పెళ్ళిమామకు తండ్రికి రేచిట్ కూడా యెవ్వరికీ యాదానులేదు. అప్పుడిమా మా కలెలావుంటుందో మీరే ఆలోచించండి.

అయినా యేం చెయ్యగలం? ఏదో కాస్త సుందర తమయించుకున్నాం. పెళ్ళింటే ప్రాణం అందరిలోనూ జరగదుగా! అందుకని అలా దారింటి వెళ్ళాంటే, నియంటి గడపముందు పెళ్ళివందరి, తొరకాలూ, తుర్కాలూ కనిపిస్తే, అక్కడడిగి తెలుసుకోవచ్చునని అందరం తీర్మానించుకుని అక్కణ్ణుంచి కార్మికులంటూ బయల్దేరాం. అలా ప్రాణంపుండే రావారన్నీ కాలు గాలిన పిల్లలూ తిరిగి సారిచాం గాని పెళ్ళివారిలోక్కడ అవుపించలేదు. ఓ, శ్రీరాంపురంలో వుండే తిరిదండ్రాదు లెంత నిర్దయులు! మామకు పెళ్ళికి పందిరి పైతం చెయ్యకుండా పెళ్ళిచేయ్యాలనుకున్నామని గామోసని, ఓహూ వాళ్ళని తిట్టుకున్నాం.

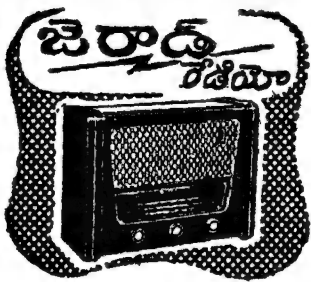
మాకేం పాలుపోయేక్కండికలున్నామో తెలికుండా తిరుగుకున్నాం. అంతలో చటుక్కున యేదో పండులోంచి పెళ్ళి వామలు వినిపించాయి. వాంతో ఎంతకండిన ఆకుల

మరే వాడిపోయిన మా గుండెలో తొలక చిలకరించిపట్టయింది. ప్రాణాణి గళాల్ని రేచివచ్చాయి. కెనాక్. అదే ఆడపిల్ల గల వాళ్ళ యిల యిలుంటుందనుకుని, మేముంత ఆ యిలు వెతుక్కుంటూ బయల్దేరాం. ఆఖరి కా యింటికెళ్ళి మామం. ముందువాలో చాలామంది జనం వున్నాడు. వరుడికోసం మాంచి విలువైన ముఖమరే దిండు గలిగిన పోఫా వేశాడు. కాని వరుడి వాడమాత్రం తెలిలేదు. పెళ్ళిలగ్గం సాయంత్రం తర్వాతేమో మరి! అందుకే పెళ్ళికొడు కెళ్ళిపోలోపలే వున్నట్టం దనుకున్నాం.

ఇంట్లోపల మా నే జనం కిట్టిబాడిపోతున్నాడు. ఎవరోచాస్తో, ఎవరుపోతున్నాలో యెవ్వరూ పట్టించుకోవలంలేదు. మమ్మల్ని కూడా అలానే యెవ్వరూ పరామర్శ చెయ్యలేదు. అక్కడున్నవాళ్ళని మాత్రం మాకేం తెలుసు, పెళ్ళికొడుకేయితే యిట్టే పటేయగలం గాని; అయినా పరామర్శచేసి గౌరవించాల్సిన అవసరమేంటింటిందీ గనక! మేం పెళ్ళికొడుకు తిరపునుంచి వచ్చిన పెద్దనుమతులం. కాంటి విందు భోజనాలపని పండడిగా జరిగాయి. సుమంగా పీకల మొయ్యి భోంచేసి 'రేపే' మంటూ రేపి పెళ్ళిపందిట్లో పివారని ఆయాసంగా జారిగిలబడ్డాం. కాస్తేపయాక యెవరో అబ్బాయి పెళ్ళికొడుకు వాకిర్యమీరా రాసిన వర్ణరత్నాల పేపర్లు పంచిపెట్టా మామూ ఒక్కొక్కటి బందించిపోయాడు. అందులో వర్ణరత్నాలు చదివేసరికి మా పంథ ప్రాణాల పట్టుమని యెగిరిపోయాం. అసలా పెళ్ళికొడుకు మేం 'పాత' మావాడి పేరేమా వక్రకరి. అంటే నాటికి నూటయ్యరై మాకు కుద్ద కోరితు ప్రాణ్యలన్నమాట. ఇది తెలిసికూడా యినా అక్కడెలా సిగరే మామంటాం. అందరికీకూ కప్పి యెలాగో అక్కణ్ణుంచి వినిపాడిగా వారుకుని బయటపడ్డాం.

కన్ను చించుకున్నా కనిపించని కాటకలాంటి చీకటి - మా మనసులు విచారంతో మరి చీకటియాయి. వారో కనబడవాళ్ళిందర్నీ, "అయ్యో, ఇక్కడెక్కడయినా ప్రాణ్యల పెళ్ళి వుంటాండా? కాస్త వెప్పండి, మీకు పుణ్యముంటుంది" అంటూ అడగడం మొదలెట్టాం. ఇది విని కొంతమంది వినుక్కుని ఈపడించుకుంటూ పోయేవాడు. మరి కొంతమంది మమ్మల్ని చూసి శర్యోకోశంగా నవ్వుకుంటూ పోయేవాళ్ళు. ఇంకా కొంతమంది మా వేత్ర యేదో అనుమానంగా చూసేవాడు. అలాంటిప్పుడిమా మా అవస్థ యేదని చెప్పాలి. ఎవర్నడిగినా చెప్పేగా!

ఆఖరి కోపుకాళ్ళుడికి మామన వారికిరిసింది. మా వర్ణరత్నరత్నం తో చూసి,

జెరాడ్ రేడియో
జెరాడ్ ఎలక్ట్రానిక్ ఇండస్ట్రీస్,
88, మింట్ స్ట్రీట్, మద్రాసు-8.

LEUCODERMA

(శ్వేత కుష్ఠం)

వలన యెంతమాత్రం భయపడనక్కరలేదు. ఈ వద్ద గల ప్రఖ్యాతి ఆయుర్వేద ఔషధములు సులభముగా, సమృద్ధిగా తెలి, ఎల మరేరక మేనపాడలైన, శరీరంలో ఔషధమునందున్న పోగొట్టును. వేసకు పేలు మామందుల విజయమున గూర్చి ప్రశంసిస్తున్నారు. వైపుత, లోనికి మందు నీనా 1టికీ

రూ. 7/- మాత్రమే.

Vaidyaraj Ramsharam Lalgupta
(AP.) P.O. Rajdhanwar (H. Bagh)

కుమారి మాత్రలు (Regd)

ముఖకలములో అనేక బాధలుపడే స్త్రీలకు అనుకూలమైన ఔషధం సాదాదు. 8. స్పెషల్ రు. 8. ఎక్స్ ప్రెస్ స్పెషల్ రు. 8. పెద్ద మందుల మెపులన్నింటిలో దొరుకును.

P. Devec & Co., (AP) Calcutta 40

వ్యాపార వివరములు వ్రాయండి
పెర్రెరా పెర్రెరా పెర్రెరా రి.
మద్రాసు-7

★ పెళ్ళి నందడి ★

“ఇంతకూ పెళ్ళికొడుకువాళ్ళు తరీ వచ్చారంటున్నారే! ఏమిటానీచి వచ్చారా?” అని అడిగాడు.

“బారానాత్ నుంచి” అన్నాం ఆశ్రుతగా.

అతగాడు అరగంట పాటు చించి అటూ యటూ తిప్పి మాకోయింటి ఎడమ వచ్చాడు. అతగాడిచ్చిన భోగట్టా మానెయ్యా పెళ్ళిసంగతి తెలిసే వుంటుందనుకున్నాం. సరేనంటే సరేనని అతగాడు చెప్పి ప్రకారం యెన్నో సంగతులు, గొంతులు తిరిగి తిరిగి మొహాల్ని సామ్యునీరి సోలిపోయేవేళా పెళ్ళియిల్లు చేరుకున్నాం. మళ్ళా యొక్కడ పారపాటు పడ్డామో అనకుని ముందుగా ఆయింటో బాళ్ళనడిగాం. అడిగితే పెళ్ళికొడుకు పేరు చక్రవ రేసిని తెలిసింది.

ఇవనో! ముమ్మాద్దులా మనవాడే; కష్టపడి కాళ్ళరిగిపోయేట్లు తిరిగినా అఖిరికి అసలు సుమ్మానికే చేరుకో న్నామన్న సంతృప్తి కలిగింది మాకు.

ఆ పెళ్ళింటిమందు పెద్ద మందువావుంది. శోడుదాటుకుని ఆ లోపలికొచ్చాం. నుండు వాలో జనం చాలామంది ఉన్నారే. మరి పెళ్ళింటే మాటలా పాపం! నాలుగురకాల వాళ్ళూ వాలుగుపేటల్నుంచీ తిర్రారాయం. అందుకని గోలా, సుంతూ తప్పదు మరి!

అయినా వ్యాయంబటిమానే పెళ్ళి పందిట్లోనే జనం ఎందడీ వుండాలింది. కానీ అసలక్కడెవరూ లేరు. అప్పుడే అంతా భారీ అయిపోయినట్లు వుండింది. అదిమానీ మాకేం పాలుపోలేదు. లోపలమానే యెద్దా వారావా పడున్నారే. ఒకరిద్దరినీ అసగా లగ్నానికి ముందేమో కట్టించివయంలో పెళ్ళికొడుకువాళ్ళూ, పెళ్ళికూతురువాళ్ళూకూ మిళుపడి, మాటలేవో మిగలకెప్పుకుని పెద్ద వీరాంగం జరుపుకున్నారు! పెళ్ళికూతురికి వేసిన రవ్వలపట్టెలో ఆరకులం బంగారం కొరకగావుందని వరుడి తరపువాళ్ళు వంకలు పెట్టి బంగారాంటి పెరినింపాభాస చేశారట! వరుడితో మోసకబట్టి పెళ్ళికీటల మీంచి బరబరా లాక్కెళ్ళిపోయాట్ట! కొనకలాగయితేనేం ఆయిరుకు పొరుగునున్న పెద్దమనుషులంతాచేరి యిద్దరిమధ్యనూ రాజీ కుదిర్చారట. ఆ రాత్రికి రాత్రి, ఏలైనా సరే కొరకబంగారాన్నెలాగో ఖరీదేసేందుకు పెళ్ళికూతురుగలవాళ్ళు వరుడికి రెండోదల యాభై రూపాయలు రిచ్చేందుకొప్పించారట. వీలకాలాకు మేనమామ నగలు తాకట్టుపెట్టి సగదు తీసుకోవ్వేందుకు కప్పజే పెళ్ళిట్టాకుదాడు; ఇక్కడమానే

మహారం మంచుకోసాంది. అదికానా వాటివాయందంటే యింతా వృథాయేగా! అందుకని పెళ్ళితరంగం యధావిధిగా ఆరంభమయింది.

అయినాకానీ, తరలివచ్చిన పెళ్ళికొడుకు బాధకువాళ్ళు నుద్రబద్ధంలేకుండా చేసిన ఈ అమాంత్యోవు పనికి, మా అందరికీ మహా చిరకుకోచ్చింది నుమండీ! అది జరిగినప్పటికూనీ మేంవుండుంటే వాళ్ళకేం చేసేపానీ వాళ్ళమో! అయినా ఈకయ్యం కాస్తా చలారిపోయిందిగా! అందుకని యీ సమయంలో తవాయిలు పెట్టుకోడం తగు మనుషులపని కాదని నోరుమూసుకుని వూరుకున్నాం.

చెప్పకోకుంటేనీ బయటపెట్టి పెరి విడిదింటో ఒమూలకలి కూచున్నాం. వూరింతా తిరిగి తిరిగి కాళ్ళు శోళ్ళయిపోయాయి. తిప్పలమూలాన బాగా అలసిపోయివున్నాం. దానికితోడు ఆకలితో కడుపులో పిచ్చులన్నీ పెరివీరాలకు మల్లే ఫెళ్ళి ఫెళ్ళిధ్వనులు చేస్తున్నాయి.

లోపల పెళ్ళి నందడంలో ఏకనాదంగా శంఖంవుడటం మొదలెట్టారు. కాస్తీపట్టి కడి అగిపోయింది. వీరాలమోతకూడా అగిపోయింది. లగ్నం వాటిపోకుండా పెళ్ళియిపోయిందిమో ననుకున్నాం. అంతలో లోపల్నుంచి పెళ్ళికొడుకుతలూకు వాళ్ళలో నలుగురురురు పెద్దలు గమగబా బయట కొచ్చారు. వాళ్ళమొహాలుమాస్తే బాగా మాగిపోయిన కర్ర పెండలం దుంపల్లా వున్నాయి. వాళ్ళు కాస్త నోటి ధాటిగల వాళ్ళేమో! ఎదిటి వాళ్ళని సుకువుగా తిలడంలో సార్వీసు వాస్తీలావుంది. వాళ్ళంతా పెళ్ళికూతురు తరపు పెద్దమనిషాకోయనవే అమృతకలూ అనూంకంగా విరుచుకుపడి “హిం-ఎం బతుకయ్యోమిది. మా విస్తరిద్దగర శోజా మేం పోరనే ఎంగిలి మెతుకులపాటి నిలువలేదు మికు. ఏం యిప్పటికేనా ఆ సామ్యు ముట్ల జెప్పారా, లేదా?” అంటూ పలకరించి మరి అడిగారు.

ఆ పెళ్ళి ముండావాడు పాపం ప్రాణాలు విగవట్టుకుని “అయ్యా, వొందరపడకండి, మీ డచ్చెక్కడికీ పోతుంది. తలతాకట్టు పెట్టయినా అణాపెసాల్లో యిచ్చేపాస్తాం. వీలకాలాకు మావయ్య అందుకే తిరుగుకున్నాడు. ఈపాటి కప్పజే వొచ్చేపాస్తానే వుంటాడు. కోపగించకుండా కూచోండి. భోజనాలనీ వొడ్డించేయమోదాను” అంటూ ఆపశాంతి చరిచరా

మీ చర్మమునకు

అధిక గిసరిన్
నునుపుదనము నిచ్చును

లనొలిన్
రక్షణ నొసగును

ఆక్టమర్క్

క్రిమి నివారిణి

ఉత్పాదకమగు కొంగ్రెత్త

ఒకచేరిన్
సబ్బు

మీ కంట పిజ్జమయి—మనమోహక పొందర్య లావణ్యము, పరంపరాగత కోభకో—
ఉత్పాదకమగు కొంగ్రెత్త ఒక. కే. చందన సబ్బు నిర్మాణంతో మీ హృదయకమైవె.
అందులో పరిశుద్ధ చందనశైలము అధిక ప్రమాణంలో కంటు. దానితోబాటు లనొలిన్,
ఆక్టమర్క్ మరియు అధిక ప్రమాణపు గ్లిసరినుల వాడకంలో గల అత్యధునిక మౌత్రాల
లాభము పైతం చేయుచున్నది. ఈ సబ్బు భారతదేశంలో తయారైన బాస్టోడ్ సబ్బు
లన్నింటిలో అత్యుత్తమమైనదని విమర్శగా చెప్పగలుగుతున్నాం. ఎందువల్లనంటే—

ఉచితము

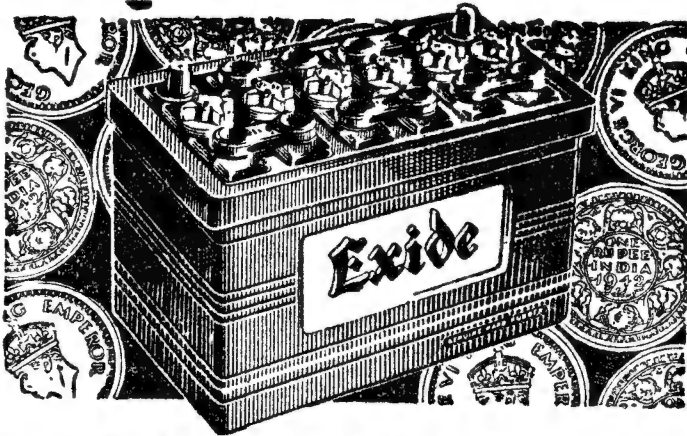
ఒక. కే. పరిచయంకోరకు
బహుమతి ప్రదానం
(3 నెలల వరకు మాత్రం)

ఒక. కే. చందన సబ్బు 3 బిళ్లలు
కొనండి. అత్యుత్తమ చందనపు
మెరుగు సబ్బుపెట్టెను—కేవలం
ఉచితంగా పొందండి.

- లనొలిన్ ప్రభావంవల్ల—అది ఎంతవేరీమీ, గాలి, ఉష్ణము మరియు హవామాన తీవ్రతలనుండి మీ శవకోశం చర్మమునకు ప్రాణపదకమువంటి కేమను రక్షించును.
 - ఆక్టమర్క్ ప్రభావంవల్ల—మీ చర్మమునకు అంటుకోగలముల తగులనివ్వకుండా ఆరోగ్యము నొసగును.
 - అధిక ప్రమాణపు గ్లిసరిన్ ఉన్నందువల్ల—అది మృదువైన చర్మమునకు సయితం అది ఎంతో హాయినిచ్చును.
- అందుతోబాటు పరిశుద్ధ చందనపు కోమల సౌరభం! ది ఈస్ట్ ఏష్యాటిక్ కంపెనీ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, మదరాసు-1

౧౯

మీ సొమ్మునకు మేలైన విలువ

మీరు కొనుటకు వెచ్చించిన సొమ్ములోని ప్రతి రూపాయికీ ప్రతిఫలముగా మీకు నెలలకు తరబడి క్రమనీయక, అధిక కాలం పనిచేసే బ్యాటరీయే సరసమైన ధరగల బ్యాటరీ. ఈ పనిచేసే నమ్మకంగా చేసేది నిల్వక ఎక టైడ్ బ్యాటరీ తయారీలో నిశితమైన పరీక్షలకు గురిచేయబడినదిగాన, ఎక్కువ కెక్తి నిల్వచేసి, కక్షివంతంగా పనిచేయుటకు నిర్మింపబడినది.

- * అధిక కాలం మనగల సి వి 90 అలాయిస్ట్లు
- * సామాన్యంగా చెడిపోని పోర్టిక వెవరేటర్లు
- * తాకిడికి తట్టుకొనగల గట్టి రబ్బరుకంటెయనర్లు
- ఇతర బ్యాటరీలు నిర్మిస్తా ఇదిమాత్రం ఇంకా పనిచేస్తూంది.

సిల్వర్
ఎక్స్ టైడ్

క్లైరెడ్ టి ఎక్స్ టైడ్ బ్యాటరీస్ (ఈస్టర్న్) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
మద్రాసు, ఆంధ్ర, కేరళ, మైసూరు రాష్ట్రములకు
జనరల్ ఎంప్లాయిస్ కంపెనీ ఆఫ్ ఇండియా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, మద్రాసు-2
(బ్రాంచీలు : కోయంబత్తూరు, తెంగుళూరు, సికిందరాబాదు, EBSC 21 ప్రధాన విజంట్లు :

కాలేట్
పేబి పౌడరు

పిల్లల
చర్మమును
చాల సుఖముగా
నుంచును!

'అనేక వేల మంది గృహిణులచే కొనియోడ బడిన అత్యుత్తమమైన మునపరచే నువ్వాసనల పౌడరు!'

పెళ్ళి సందడి

యింట్లో కల్పిపోయాడు.
భోజనాలను వొడ్డించేకారన్నమాట ఈ కా సమయంలో వరాఁ మూటలా అనిపించింది. అంతే అంత ఆకలితో ఆవురావును మంటు వ్నాం. ఇంట్లోకి న ఆ మహాన భావుడు ఎంతటింతట బయటికొచ్చి మమ్మల్ని ఎదిగ్గి మళ్ళీ ఆహ్వానిస్తాడా అని వెయ్యి కళ్ళు పెట్టుకుని యెగురు మాకుకుంటూ వున్నాం. కాని యిలా అనుకున్నంతలోనే హంస పాడుపడింది. *బుక్కున యింట్లోనంతి వురుమురురుముతున్నట్లు పెద్ద పెద్ద అర్రులు వినిపించాయి. కాస్తీపటికే కా వురుములు కాస్తామారి, పితుగులు పడున్నట్లు కూడా అనిపించింది.

"తింటారా, యెందుకు తినరూ! యెంగి లామునాకిన మొహాలారా తింటారు. మీ బదాయి తంప తెయ్యో. మాకు తెనీని బతుకా మీది. పెని పటారం-లోన లాటారం. పు నె కాస్తా ముడిచేశారు. కనక పెళ్ళికొడుకు యీ తీణంనుంచి మావాడు. ఇనాతిందురు గాని రండి. ఎప్పుడో మీ వొళ్ళు చిక్రిక పటి చీరేస్తాం. మీనోకు విడగొట్టినవిలురెందూ దబాయించి, తాటికమ్మలు చీసినట్లు చీరేస్తాం, నోళ్ళు వెలక్కయ నొక్కినట్లు నొక్కిస్తాం. వుండండి. ఒరయ వారీస్, కన్నయ్య, నవీన్, గింటూ, ఇలారండ్రారా, వీళ్ళుబడా యేవిటో మానేదాం. పెరటో బాణాకరలున్నాయ్. పట్టకొచ్చి ఒక్కొక్కళ్ళే కుళ్ళ బొడిచేయండి; దరిదగొట్టు పిందాలు. అప్పటిగాని వీళ్ళకి డబ్బుజబ్బు వొడల్లు"అంటూ పెళ్ళికూతురు తండ్రి పెద్దమని పెవరో చచ్చు తెగేస చెప్తున్నాడు.

ఈ హంగామా విచేసరికి మా గుండెలు రెండు చెక్కు పోయాయి. మా ఆకలి యెక్కువైతే పటాపంచలైపోయింది. మొదట్లో మేం అదంతా వేళాకోళ మేమో అనుకున్నాంగాని అంతలో నిజంగానే అయిదారుగురు మాంచి అచ్చోణీలాంటి మీ సొల్లార్లు కాపాటి కర్రలు పట్టుకుని అక్కడ తయారయిపోయారు. పళ్ళికి లింపులూ, సకిలింపులూ, బూకరింపులూ, తిల పంకింపులూ, గొండ్రెంపులూ, ఖండింపులూ రెండు సత్కల్లు చీ వినిపించాయి. పూర్వ జన్మలో బాకీ వున్న తిట్లూ, చీవాట్లూ ఇరు పక్షాలవారూ అణా పెసాలతో సహా వనూలు చేసేనుకున్నారా. ఇంకేంటికి? ఏక చెండ్రు కోడం! ఏక యెద్దవా! ఆ తిట్లు విన్నేక మా చెవులు ఘడులడి పోయాయంటే నమ్మండి ఒహతే రావణాగోల!

కనిపించిన కర్రలూ, క తిప్పీటలూ అన్నీ ఆ సమయంలో యుదానికి ఆయుధాలుగా

బయటి కొచ్చాయి. ఒకాదేమా క తిప్పిని
 బాజాకరలా తిప్పేస్తున్నాడు. మరోవాడు
 గొంతుకి మిరపకాయ రాచుకున్నట్టు తిట్ట
 ద సరం విప్పి తెగ తిట్టా ఆడుకున్నాడు.
 ఇకొకాదేమా యెదిరవాళిని పూచీపుచ్చు
 కుని ఒకాకాయెలా లెంపకొయలు పేల్చే
 న్నున్నాడు. మరోవాడు పెళ్ళి పందిరి గడ
 గుంజ దొరిక పుచ్చుకుని సాము గరిడికి మలే
 అటూ, యిటూ చుట్టూ తిప్పి పూపేసున్నా
 డు. ఇంతో చూసి మాగుండలు పీచు పీచు
 మనడం మొదలెటాయి. వొళ్ళంతా కొండ
 రాగిపోయింది. నోళ్ళు పిడదకట్టుకు పోయా
 యి. చూసేం తెయ్యడం? అక్కణ్ణుంచి
 మండ్రిగా కాళ్ళకు బుద్ధి చెప్పడం తప్పితే
 గత్యంతరంలేదు. గడియనీపు, అక్కడండి
 పోయిన మా చెప్పా జోళ్ళకోసం అటూ
 యిటూ గారించాం, గాని అంతలో ఆపిం
 బారీ కాడిలు మా పేపుకుడా పరుగెత్తుకొచ్చే
 సుండడం కనిపించింది. అది చూసి, అమ్మ
 యోగ్య, బ్రతికుంటే అలాంటి పెన్ని జోళ్ళ
 యినా కొనుక్కోవొచ్చువని, జోళ్ళ పెనుమ
 కారం వొదులుకుని అక్కణ్ణుంచి మేం
 అయిగురుం ఎలాగో తప్పించుకుని ఆ పా
 పాలు, దూ పరుగు లంకించుకున్నాం. తి
 వెగట్రుకం ని తప్పించిగాని లేకపోతే ఆవేళ
 మావొళ్ళు పెరిం తిప్పెట గుళ్ళయిపోయే!

పుట్టి బుద్ధిగిం తిం వ్రతి యిలాంటి గందర
 గళం ఎప్పుడూ జరగలేదు. ఇహ మా కా
 అర్ధరాత్రిగట్ల వారి, తెన్నూ యేదీ అవు
 పించలేదు. కంకరరట్నా, తిక్కలూ -
 గొత్తలూ, కయ్యలూ, గాట్నూ, దిబ్బలూ,
 రొంపీ, మట్టి, మళాణం, ఇంకేదీ చూసుకో
 లేదు. పెగా తీర్చియాత్రికి బయల్దేరినవారి
 లా జోళ్ళకటి లేవాయెను! యిహ యేం
 కేస్తాం? వెళ్ళవ కర్తం, ఒకేపు కాళ్ళురకాలు
 కారుస్తున్నాయి. ఎవో కాళ్ళకి తిగిలి గబు
 క్కున అగి వెనక్కి తిరిగి చూశా. ఇంకా
 యెవడో త్రాపంగాను మమ్మల్ని వెంట
 తిగానుకుంటూ వొస్తూనే వున్నాడు. అది
 చూసి మేం యెరుగు మరీ జోరెక్కించాం.

అలా ఒక్కరుంటూ, ఒక్కరుంటూ పరు
 గెత్తుకొచ్చి గంగాతీరాని కాలాయిలేనేం
 చేరుకున్నాం. అప్పటికి గాని మాకా దిక్కు
 చూచినవార్ళిపేజి వొదిలిందికాదు. అయినా
 మాలో యెవ్వరికీ నోరు కెగలలేదు.
 'బ్రతుకు జేపు దా' అనుకుంటూ
 ఎవరిమట్టుకి వాళ్ళం కాట్నూ చేతులూ
 బాగానాపి, అమాంతం గా ఆయిసుకలో
 కూలబడి పోయాం. వొళ్ళంతా చెమట గంగా
 ప్రవాహానికి మలే కార్పొంది. జోళ్ళు లెక్కి
 పోయిన మా కాళ్ళ పేపు మళ్ళీ ఒక మారు
 చూసుకునేసరికి మా కెక్కడా లేని రుక్మం
 పెల్లుకి వచ్చింది. ఇహ ఆ కాళ్ళ నెలా
 కర్తించాలో తెలికుండావుంది. స్త్రీలంగా
 కొనుకు పోయా యి గీరుకుపోయాయి.
 ఒక్కచోట రక్తాలుకారి గడ్డలకట్టుకు
 పోయాయి పాదాను. ఇంతకన్నా ఆ పెళ్ళి

“స్వర్గమందలి సుగంధము”

కవి మహాకవియైన స్వర్గమందలి మగందము
 అవి వర్ణించియున్నట్టి గులాబీ పరిమళము దివ్యము
 గా తిరిగి పశపద్యకోవిది నవ్వులలో రాజా
 యనదగు పెద్ద-పైజా గోద్రెక్ నం. 1.
 యందు యంత్రమాలమున ఇనుబ్బరిదినది.

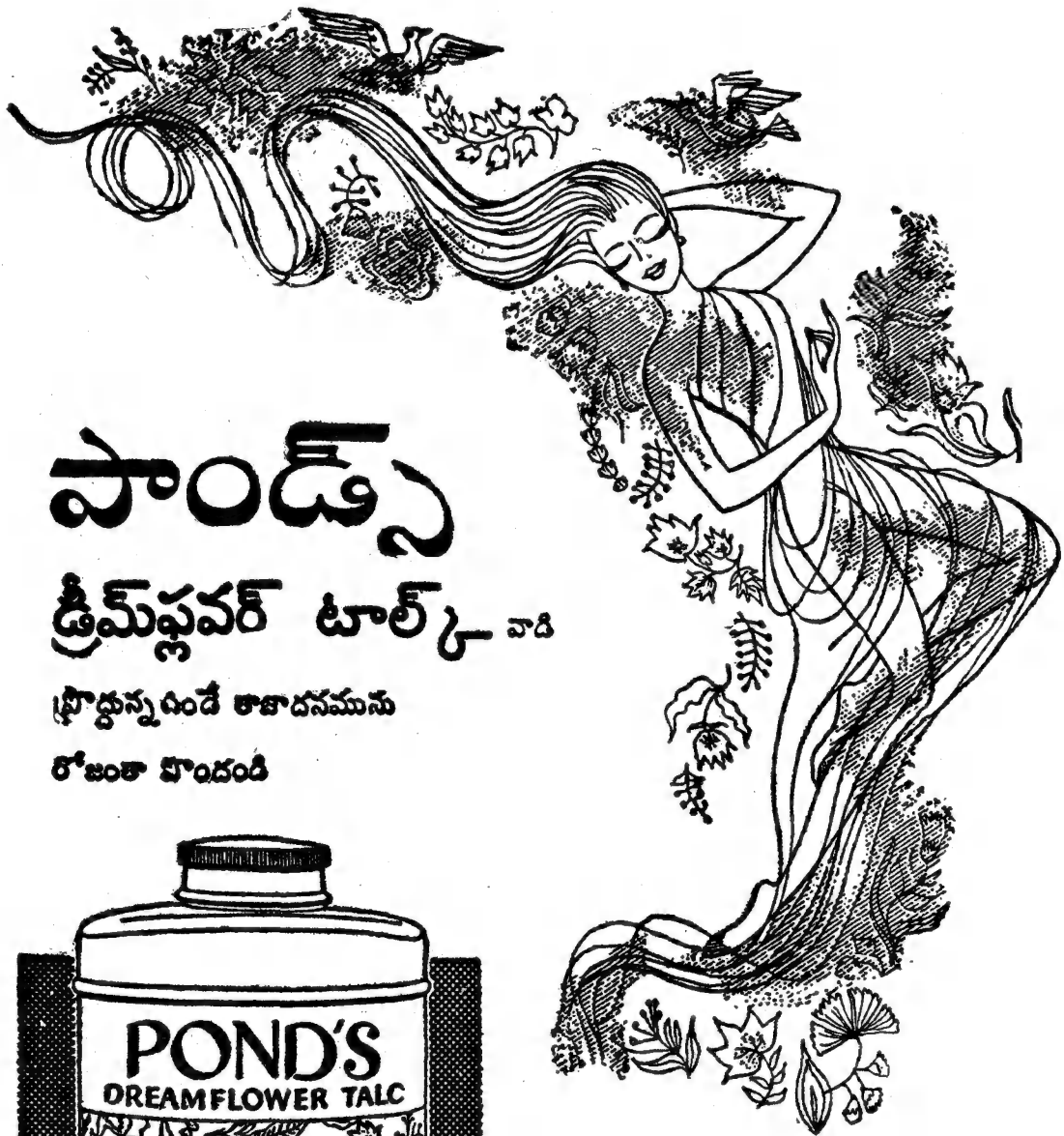
మాతన పరికోరనట్లు వర్ణకులున్న ఆధునిక యంత్ర
 ములు మరియు సంవత్సరం తరబడిగా పొందిన అధికామతన
 మున్న, ఇతర గోద్రెక్ నవ్వులతోపాటు ఈ మొదటి
 కూరగాయల మానె బాయిలెట్ నవ్వుయందలి సాంప్రద
 యంగా పరికురనద్యనట్టిన్ని మార్గవకర మైనట్టిన్ని వదార్చ/
 ములను ఎలా ఎక్కువగా వృద్ధిపొందినవేసినది.

గదెడ్ నం. 1. బాయిలెట్ నవ్వు
 అతి శ్రేష్ఠమైనది మరియు వ్యదేశీ

డాక్టర్. రవీంద్రనాథ్ టాగూర్:
 “విదేశీనవ్వున్న గోద్రెక్ కంటే శ్రేష్ఠమైనది
 కాదు అది వే నెరుగుదన; మరియు వేన గోద్రెక్
 నవ్వును వాడెయి ముఖ్యంగా వెళ్ళియింది
 కొన్నాడు.”

గదెడ్ నవ్వులకు అత్యుత్తమ నామచిహ్నము

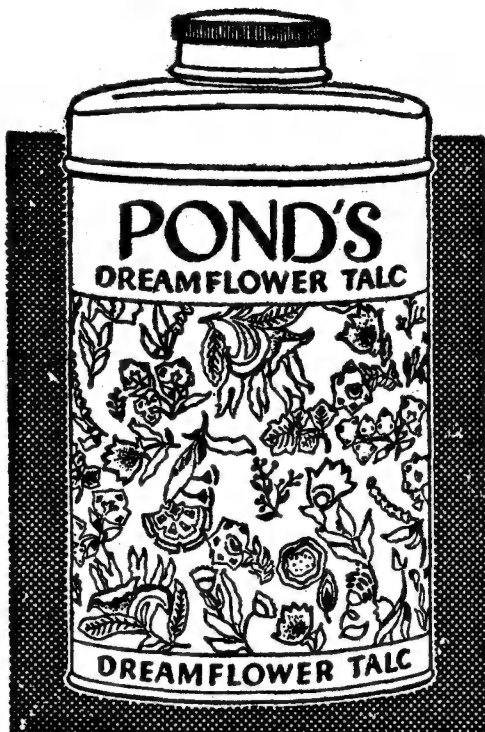

పాండ్స్

డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్ పౌడర్

ప్రౌఢున్నదిదే తాళాదనమును

రోజుంకా పొందండి

పూవములేనివ తరువాత పాండ్స్ డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్ పౌడరును రాసుకొంటే రోజుంకా తాళా మరియు హాయిగా ఉండగలరు!

తేరికై వసువాసనగల పాండ్స్ డ్రీమ్ ఫ్లవర్ టాల్క్ పౌడరు ఎంతో మృదువుగా ఉంటుంది మరియు చెమటను పీలుస్తుంది. దీనిని రాసుకొని తాళాదనపు హాయిని రోజుంకా అనుభవించండి!

రిపబ్లిక్.పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్ (సుమిత్రపైవ తాళకత్ యు.ఎస్.ఎ.లో స్థాపించబడినది)

9.7700

పెళ్ళి సందడి ★

పంజాబ్ ముమ్మల్లే దోరాలకి కటిపడేసి కుళ్ళి బొడిచినా హాయిగా సయించి వూగు కనేవారేం. అదే బావులు.

ఆ పళ్ళిని గంగానదిలోకి దిగి కాళ్ళు కురిగిగా కడుక్కున్నాం. మొహాలపైని కూడా కానినీళ్ళు చిలకరించుకున్నాం. ఆప్పటికిగాని మేం మాలోకి రాలేదంటే నమ్మండి. వాళ్ళు కాస్త కుదలపడేంది. కాని మమ్మల్ని మళ్ళీ కొత్తజబ్బు పట్టుకు పీడిం దడం మొదలెట్టింది. అని పాత గో x మే. ఆకలిగోగం—ప్రాణాల్ని రక్షించుకునే నిమిత్తం యింతవరకూ దాన్న సలే మరచి పోయాం. మళ్ళీ అదిపక్కం మమ్మల్ని దొరక బుచ్చుకుంది. అయినా దాన్నని యేంలాభం చెప్పండి. ఈ రాత్రి జరిగిన మాంగామా అంతా, యింతా కాదు. పెచ్చెచ్చు సాయం త్రంసుంచి మేం చేసిన కవాతు తిక్కున తిక్కునకాదుగా! కొస కలాగో మేం లేచి అక్కజ్జుంచి నింపాడిగా బయల్దేరాం. ఆ రాత్రిగల యే తలపాసిన వాడయినా కాఫీజబ్బు తెగమకుని వుండేదా, ఏ గడిఅయినా దొంగుకుండా పోతుందా అని ఆకలి తీర్చుకోడానికి ఆ నేపథ్య ఆరంభించాం. అలా తిరుగుతూ, తిరుగుతూంటే ఆకలి కలాగో ఓ నక్కలాటి కాఫీకొట్టు తారసపడింది. కొటేమా తీసేపుంది. కాని ఆ కొట్టుదాగడేవో అప్పుడే చాప పరచు కని, దిండు వేసుకుని నడుం వాల్చేంగుకు తియ్యారు అవుతున్నాం. x బుక్కున ఆకొట్టుదూరి, బాబ్బాబూ, నీవుబావయిరి అప్పుడే పడుకోకు. కొట్టో తీసేం దు కేవలినా వున్నాయో లేదో చెప్పు” అంటూ ప్రతిహతులన్నాం ఆగ్రుతగా.

అతిగాడు వున్నా యని తిలపాడు. పోచామలూ, నులాబ్ జామూ, వురీబూ!

“సరే అదే పదిపేలు. మేం పంచపాండవులా అయిదుగురుం వున్నాం. తేంపూ తెరవా యీ లేని ఆకల్లో తే అరస్థ పడున్నాం. ఆవేనో కాస్త మా మెహాపి పారేదూ” అన్నాం.

అంతి అరరాత్రిగల మా అయిదుగురి తేంచూసి ఆకొట్టువాడు వులలాటంతో వున్నాంగిపోయాడు. గళాల్ని లోపలికల్లి కాళ్ళు కడకొక్కడానికి మాకు నీళ్ళు పట్టు కొచ్చాడు. తిరాగతి బొడ్డావలలో తీసి తీసి టిఫిన్ మాకు వొడించాడు.

కన్నుమూసి తేంచేంబో అతిగాడు చేసిన కంటకొట్టి యిలే గాడీలా మామంచేసి పారేశాం. కడపుసిండా నీళ్ళుతాగి, తేవీ మని లేచి “ఎంతయింది బిల్లు?” అంటూ అడిగాం.

ఆకొట్టు చిన్న దేవా, కొట్టువాడుమాత్రం తక్కువో బలేగట్టివాడు. మూడునిమిషాల్లో

ముమ్మారు వెళ్ళు లెక్కపెట్టి—“ఏ దున్న రండ్” అన్నాడు టక్మని.

ఈమాట విన్నట్టికి మాప్రాణాలు పెక గిరిపోయాయి. మా అందరి జేబుల్లో వుండే డబ్బులు తీసిచూసే మచ్చటగా నూరు రూపాయలకన్న యొక్క కలేదాయెను. ఏం జేయాలి? ఆఖరికి వే ఆకొట్టువాడి చేతిలో పెట్టా, “మాడుబాబూ, నుమ్మల్ని కొట్టుతిట్టు ఎవయినా చేసుకోగాని మాదగిరి ఇంతకన్న మూడుకోరికకూడలేవు” అనితేగేసిచెప్పాం. మూడురూపాయలు మానేపుటి. కాదుకొగదాగ కళ్ళు వెలవెలా పోయాయి. మనిషి నిలువునా రాతిబొమ్మకేమట్లే నిర్భార పడి నుంచున్నాడు.

“ఏం చెయ్యాలి బాబూ. మా ఖర్చు యిలా యేర్పాడి. మేకలాంటి మాకిన్ని తిప్పలాచ్చి పడ్డాయి. ఏదో మానాడి పెరింటే కలకతా నించి కాళ్ళకి బలపాలుకట్టుకుని యావూరకి తగలడాం. ఇంతకూ ఆ పెళ్ళింటో పిడిక డబ్బుంకూడా వెల్లతేగుగాని గుడ్డుకరలు పట్టుకు తిరిమిగిలేశారు. ఆక్కజ్జుంచి పగుగత్తుకొచ్చి ప్రాణాలతో బయటపడే సరికి హతాశులు దిగిచ్చారు. ఇలాంటి ఆపద సమయంలో నీ మిత్రాలులు మాప్రాణాల్ని నిజంగా నిలబెటి రక్షించాయుకో. లేక పోజే ఆకల్లో ‘హరీమని యొక్కడో’ అయివు లేకుండా చేచ్చిపడుండే వాళ్ళేం. ఇక్కడి కొచ్చి ఇలాంటి ఇంకొకటికంటే సద్దామని మేంమాత్రం కలన్నామా చెప్పు. అంగుకే జేబునిండా డబ్బు తెచ్చుకొలేదు. అసలు పెళ్ళికళ్ళేప్పడు డబ్బే అరసరం లేదను కున్నాం వెలిబాసులవాళ్ళేం. ఆకలి, ఆవు రావురుమంటూంటే ఈ సంగతుల్ని తలంపు కొస్తాయా? ఇనిగో ఈ అయిదు రెటర్ని టిక్కుటుమినా మాదగిరింకేనిలేవు. కాదు, మాదులంటే పిటికూడా తీసుకో. కలకత్తా కాలినడక నేయెలాగో వెలిపోతాం. ఎంతజేయాలి మరి!”

“వానెనురూ—” అన్నా దావుణ్ణాళ్ళు మాకథంతా అలకించి;మళ్ళీ మాకు ప్రాణం లేచివచ్చింది. నింపాడిగా ఆకొట్టుమంచి బయటపడాం.

అలంతిదూరం వెళ్ళేక వెనక్కి తిరిగి చూద్దంగదా, పాసం ఆకొట్టువాడింకొకడు వెళ్ళిబెటుకుని మావేపి చూస్తున్నాడు. అంటూ ముగించాడు శిరతీ బాబు.

సారీంద్రనాథ్ యాకథ నెంతో వుబలాటంగా విన్నాడు. శిరతీ బాబు మగోచుట్ట ముట్టించాడు. “నిజం చేస్తున్నా శిరతోదాదా! పెళ్ళిలో మీరుపడ్డ అరస్థలకీ, నేను పడ్డపాటకీ, నక్కకీ. వాగలోకానీవున్నంత లేదా వుండినుండి. బలే రంజగా వుండి మొకథ” అన్నాడు సారీంద్రనాథ్. ★

అంతపువెళ్ళి బుక్కి బిమ్మబుక్కి వాం

శివం

శివం
శివకేరవాణి

మోక్షమార్గమును గురించి, (కెండ్లి)

మామూలుగా ఉన్నది. (కెండ్లి) నడికొనలమీద తడిమీద ఉంది. మారాజు చిన్న నీలమల గారికి ప్రాసాదముగా. గారికి పెనుంది కనకంబరం రంగు గొట్టం పుకొట్టి చాలి కిందపడింది. అదేపుగా నిట్టూర్పు వదిలింది ముమ్మడి.

పుకొట్టించి కరెన్సీ మోసింది వసుంధర. "ఏమిటది? ఇంకా కింద చూస్తున్నావా?" అన్నది.

ముమ్మడి మాటాడలేదు. మారాజుపుకొట్టించి నీలమల స్వర్ణాక్షరాల కంటిలో నూనెనికరికాలు ప్రసరిస్తున్నాయి. అంత నిక్కబంగా పున్నది.

చోస్తూనే చదువుకునే అడవిలలంతా యీ గారెక్కులా మోచుని, నిట్టూర్పులు విడవకునికొడు యిరికిరించడంగా యీ తిట్టే నేసింది. "తెలుసా?" అన్నది వసుంధర.

ఎంతో ప్రశాంతంగా పున్నది వాతావరణం. తియనికోటి గోచరిస్తోంది చుట్టూ ప్రకృతిలో. మారాజు చోస్తూనే బ్రాహ్మణులందరి ఏకాగ్రతతో మోచుటలు వినిపిస్తున్నాయి. మధ్యమధ్య చేయమని కేకలు, వకవకనపులు వినిపిస్తున్నాయి.

ముమ్మడి మరీ నిట్టూర్చింది. వసుంధర పుకొట్టం మోసి ప్రక్కన వేసేసింది. "ఏమిటా వేదం? చెప్పు మంటం లేక?" అన్నది. ముమ్మడి మనస్థితి విరబూనిన వారి వారి వృత్తిలా పున్నది. కదిలి నీ జలజలాలతోయి పుష్పాలు. ప్రకృతి మాధుర్యానికి మనస్సు కంపిస్తోంది. తనలోని ఆలోచన లన్ని ఏదోవిధంగా చెప్పికుతో వాలనీ, అర్ధగతిని విరజిమ్ములనీ అనిపిస్తోంది.

"నీకష్టమేనా నేనీ పెండ్లి అంటూ పుకొట్టావా?" అన్నది ముమ్మడి.

"వాడు నిట్టూర్పు అలాంటిది. ఎం, నీవు కావాలి అప్పుడు?" అన్నది వసుంధర. "ఒకవయస్సులో అది చాలా మోహంతో కా కనుకుంది. 18-20 సంవత్సరాలమధ్య - కాదు."

"కాబోయ్య - ఇంతికి కేవలం ఆ వాతావరణం?" ముమ్మడికి సగం మూసుకుని చూస్తోంది. "కేవలం ప్రతి కర్మ కి యిరికిరికే కొంత ఆనందం, కొంతిదుఃఖం కలిగించే అవకాశాలుంటాయి. అవి మనం ఉపయోగించు కోవడంలో పుంటుంది నేర్పు."

వసుంధరకి ముమ్మడికి ఆర్థికంగా మోచే మున్నాయా అని అనుమానం కలిగింది. కెండ్లి వడద వచ్చుతూ ఉంది పట్టుకున్న ఆట (వేళు కలుగుకున్నాయా అనిపించింది) వసుంధర మాతంగా ప్రారంభిస్తుంది. ఈ విషయం పరిచయంలో రెండు మూడుసార్లు మాత్రం మాత్రం యీ మామూలు ముమ్మడిని. ఒక రూములో పుంటూ, ఒకేసారి కాతేకి వెనుకూ రికెర్వి చేస్తున్నారు. ఇరవై నాలుగుంటూ యిద్దరూ కలిసే పుంటున్నారు.

కొనె యిలాంటి మాడ్చులో సుమిత్ర పడి
 కప్పుడు వసుంధరకి ఆమె అర్థంకాదు ఏమీ
 చెప్పదు, బిగ్గరగా ఏడిచేసి బాధనె నా
 తీర్చుకోదు. ఏదో ఒక పరమసత్వార్థి
 లోక సామాన్యంగా చెప్పి, దాన్ని సురించే
 బాధపడుతున్నట్లు కనిపిస్తుంది. ఆమెచేత
 మాట పలికించడం అసంభవం.

కొనీ—యీవాటి నా తా వ ర గ ం
 భిన్నంగావుంది చుట్టావున్న అం దం,
 తమని అంటుకుండా దూరందూరంగా జరు
 గుతున్న ధ్వనులు, మూగ గా ఆవండాన్ని
 విరిచెయ్యుకొన్న పూలు, పిట్టలు, చెట్లు—
 పిలన్నిటిమధ్య తామిద్దరి ఏదో ఒక సామీ
 ప్యం అవభిష్టువ్వారు కనుమభరితమైన
 లలితాపున్నది సుమిత్ర

“సుమిత్రా, చెప్పు నేను వివడానికి
 సిద్ధంగా వున్నాను.” అన్నది వసుంధర.
 సుమిత్ర క్రిందకివారి గడిమీది పడుకుని
 వసుంధర ఆమె తలనుతీసి, తన ఒళ్లోవుంచు
 కుంది “చెప్పు మరి” అన్నదామె.

“నేను యింట్లో వుండగా పెన్
 థ్రెండింగ్ సెంటర్ లో చేరాను. అంటే ఎడేర్
 క్రితం అన్నమాట దూరదూరాల్నించి వచ్చే
 పుత్తిరాలు, కిరిగే పరిచయాలూ, అవి కొని
 తెచ్చే స్నేహపరమకాలు నా మనస్సులో

నిత్యం మెగులుతుండేవి. ఎక్కడనుంచి మగ
 వాళ్ళే వాసేవారు నాకు. లగ్నమంచి ఒక
 తను-సంగీతం నేర్చుకునే ఆ బ్యాండ్,
 మద్రాసునుంచి ఒక ఆ య్యం గా ర
 ఆ బ్యాండ్, హార్వే మేన్, హైదరాబాద్ లో
 ఒక యం. ఏ. హైడెంటు-ఎన్ కో యంకా-
 తిగుపతినుంచి మరో ఆ బ్యాండ్ పరిమళ
 అవి-ఇంకా ఎందరో వ్రాసుండేవారు. అంద
 రికి ఏదో ఒక పోక యిద్దా వ్రాయడం అల
 వాటు నీకరమాకుంది కదూ అతయిస్తు?

సభ్యుల జాబితాలో నాయోగ్యతలు-16
 సంవత్సరాలు, కవిత్వం, సంగీతం, ఫోటో
 గ్రఫీ అంటే యివం. అన్నిటో ప్రశంస,
 యితర ప్రాంతాల్లోని కొలేజీలనుగురించి,
 విద్యార్థులనుగురించి నీ తెలుసుకో నా అని
 కుతూహలం-యిది యితరులకు సంబంధించి
 సంభవంకు యితరులకు తెలిసేది. బాగున్నాయి
 యివన్నీ మరి.

సుప్తన వాసనకేసే పుత్తిరాలు కొన్ని
 వస్తే-అప్పుడానే కేక లేస్తోంది రెండు మూడు
 సార్లు యీ వాతలన్నీ మానేయమని-
 కొనీ నేను వాళ్ళకి వ్రాయడం మాత్రమే
 మానేశాను

కోనా విడిచి కోనా ఉ తిరాలు వచ్చివి.
 నేను ఆ రాత్రి తా లే కూర్చుని, కొంచెం

కాలేజీ ఖబుర్లు, కొన్ని ప్రకృతి వర్షవలన,
 మానసికవస్థలు. అన్ని కలిపి వ్రాసేదాన్ని
 ప్రయాణాత్మకంగా.. ..”
 సుమిత్ర అగింది-వసుంధర సుమిత్ర నుదుటి
 మీద వెంట్రుకలని ఉంగరంగా చుట్టి అల్లా
 వదిలింది.

“ఇంతకీ పెన చెప్పినవాళ్ళలో ఎవరిని
 ఏయకోమంటావు నీకథకి?” అనకోకుండా నీ
 చిన్నగా నవ్వుతూ అడిగింది వసుంధర

“అంత సుఖంతోమేనే కథ మీ కాను
 వసుంధరా—ఏదాది తిరిగే లోపుగా నే
 అందరికీ వ్రాయడం మానేశాను నేను మీ
 ఫోటో పంపడనో, వివాహాన్ని గురించి,
 వరాంతర, రాష్ట్రీతర వివాహాలనుగురించి
 మీ ఆభిప్రాయమేమిటనో, మీపూను
 వస్తాము కలుస్తారా అనో” ఇలాంటివి వ్రాసే
 వారు కొందరు ఇలాంటి వాళ్ళే సమాధానం
 వ్రాయాలనిపించేది కాదు.

నీళ్ళిందరిలోకీ ముందునుంచి ప్రశ్నకంగా
 కనుపించాడు ఒకతను—ఈ పూరి అతి నే.
 జెజవాడలో వున్న నాకు యీపూను చాలా
 గొప్పగా అనిపించడంలో ఆశ్చర్యం లేదు.
 యం ఏ దదు పురు న్నా నది వ్రాశాను.
 పాస్వరితో బాగా పరిచయమున్నవాడు-
 అదీకో, ఏవేవో వర్షవలన వ్రాసే వాడు

★ స్నేహం ★

అతి రమ్యంగా. ప్రతికల్ప కథలు చదివినంత తృప్తిచూపగలిగినదాన్ని మొదట్లో. అప్పుడప్పుడే వికసిస్తున్న ఆలోచనలు నావి. తీసునిమాటలు, రమ్యమైన వర్ణనలు, మధురమైన భావనలు—యిలాంటివి ఎక్కడ, ఏ రూపంలో గోచరించినా మనస్సు పులకరించేగోచాలి. మత్స్యల వగుసవంటి అతని అక్షరాలు అంత చక్కని దమరీ ఎక్కడా చూడలేదు నేను. మనస్సుని రంజింపచేసే మాటలతనిది.

అతనితో స్నేహం నాకు అలవాటైంది. మొదట్లో అతన్ని గురించి నిర్వికారంగా ఆలోచించినా, తర్వాత త్వరలో ఏదో భావాలు మెదిలేవి. వికారమైన నుదటి మీద దీపం కొంత మెరుస్తుండేగా, చక్కని ప్రేమ సువర్ణ కంపుమృదుని ప్రాసే అతని మూర్తి కనుపించేది. నవ్వుతో చిన్న నుటపడే అతని కవాలం, మోచేతుల పైకి మడిచినట్టి అతని ముక్కు, ఆ ముతకదగ్గర కనిపించే సొంపర్యం, నుండీ పూడిన అతని లాల్మీ ఇల్లారకంకాలుగా అప్పుడప్పుడు అతని రూపం కనుపించసాగింది. అతని కళ్లు—ఎంతో ప్రయత్నించిన మీదట భ్రాహ్మచర్యంగాను, పాదుగాటి రెప్పల వెంట్రుకలు, గురిమెత్తిగా కనుపించే కను

రెప్పలు, నవ్వుతో మడుమకుపోయే కళ్లు— అవిమాత్రం కనుపించేవి.”

గుమిత్ర కంఠం వణుకుతోంది. కళ్ళు గట్టిగా మూసుకుని వసుంధర చేతినిపట్టుకుంది. “ఏమిటో రోమాంటిక్ భూత ననిపిస్తుంది ఇప్పుడు—ఆ వయస్సు, పరిచయాలు, అవన్నీ అనుభవించేసి మగ్నిబామేవి. నాటి మగ్నిబామిని పర్యవసానాలే జీవితంలో భాషకమంటాయి. ఆ పర్యవసానాల నంటి పెట్టుకున్న సంఘటనలు, మమతలు అన్నీ భాషకమంటాయి కాబోలు.

ఉత్తరాలలో ఎప్పుడూ అతను నా రూపాన్ని గురించి ప్రశ్నించలేదు, అతని రూపాన్ని గురించి వ్రాయలేదు. మూడేళ్ళు వ్రాసినా ఉత్తరాలు—ఎన్నడూ ప్రస్తావించే భార్యం కలిగిందికాదు. వివిగమయిన వ్యక్తిగతవిషయాల ప్రసక్తి ఉండేకాదు అతను వ్రాసేవాటిల్లో. ఏదో చిన్న చిన్న వ్యాసాలు, చక్కని స్కెచ్స్ అతిఉత్తరాలు. నాకు ఎన్నిసార్లు కుతూహలం కలిగేది ఫోటో పంపండని వ్రాద్దామని. మగవాడు అతనే ఉత్సాహం చూపనిదే నేనెందుకు మాపాలి అని, తమాయందుకునే దాన్ని. ఎంత వద్దనుకున్నా, అతని ఉత్తరం రాగానే మనస్సు ఊయలబాగి,

ఆనందంతో పులకరించేది. ప్రతి అక్షరం తేనెలాల్కుతూ కనుపించేది. అర్థం తెలియనిదేవికూడా చదువుకునేదాన్ని అక్కడక్కడి పంక్తులు.

అతను యం. ఎ. పాస్ అయిపోయాడు. ఒక విదాది అవీ ఇవీ ఉద్యోగాలకోసం వెతికి రెక్రూరుగా నిరపదాడు. నేను బి. ఎస్ సి. పూర్తిచేసేసరికి మేము ఒకరి నొకరం మానుకోకుండా, ఆవ్యాయమొలికే మాటలు ఒక్కటికూడా వ్రాసుకోకుండా కూడా అతిస్నేహితి మన స్నేహితుల మే పోయాము. నేను అంటిఅంటకుండా భిడయ పడుతూ వ్రాయడం నేర్చుకున్నాను. ఊహించుకోన్న కొద్ది అతనికే భృషాపకంవస్తుండేది. అతన్ని చూడడమే తిరువాయి, మాస్నేహం లతలలుకురి, పుష్పిస్తుందని ప్రాహించుకునే దాన్ని. మెరుపులు మెరిసే నవ్వు అతని కళ్ళలో గోచరిస్తుందని ప్రాహించేదాన్ని. ఇదంతా—జీవితంతో ప్రాముఖ్య వివ్యాలో తెలియకపోవడంనల నే అనుకుంటాను. నన్ను లముకున్న పరిమళం వంటిది అతని స్నేహం. ఆ నాలుగేళ్ళ నాజీవితంలో ప్రతివారం పోస్టు మేకర కక్కి ప్రతికోణం తెలవారదానికి ఒక ప్రాముఖ్యం ఇచ్చాయి అతనిని గురించిన ఆలోచనలు. ప్రాదుప ఆలవ్యంగా నిద్రిలేక గానే నూర్చుని కొంజాలు కళ్ళని తాకితే— అతనే భాషకం వచ్చేవాడు.

కాలేజీలో క్రాసులో పాఠాలు జరుగుతుంటే చుట్టూ వున్న మొగిలలవంక తేరి పాత మానేదాన్ని, ఎక్కడై నా అతని బారీ కలు కనిపిస్తాయేమోనని-వస్తూ, మరి పిచ్చగా వుండిచూకో”

వసుంధర లేచని తలూపింది. “లేదు. చెప్ప” అన్నది.

నిజంగా అడిపిచ్చే- బి. ఎస్ సి. పూర్తి కాగానే హైదరాబాదులో యం. ఎస్. సి. చదువుకున్నాను. మిగిలినవోల్ల దరఖాస్తు చేసి నా నీటు రాలేదు కాబట్టి వెంటనే ఒప్పుకున్నాను. ఊరువిడిచి మరోచోట ఉండటానికి వెదుకున్నానుంటే ఉత్సాహంగా ఉండటం సహజమే కానీ రెపరెంలాజే మనస్సుతో చూడసాగాను అతన్ని కలుసుకోవడంకోసం. నాకు నీటు దొరికిందని వ్రాశాను అతనికి. అతను వేరే ఏదో కాలేజీలో రెక్రూరు అన్న సంగతి మా అన్నయ్యకి తెలుసు. హైదరాబాదు వెలిస తర్వాత అతన్ని కలుసుకుంటానన్న సంగతి అన్నయ్యకి మాటవరసకి చెప్పిపట్టుగా చెప్పాను. వారంవారం వచ్చే అతని ఉత్తరాలని అందరూ గమనిస్తూనేవున్నా. అతిస్నేహం కనో చాలా మర్యాదవ్యక్తికేంద జముకేటేసి, పట్టించుకోవడం మానేశాను. హైదరాబాదుకి బయలుదేరి ముంగుకూడా ఎక్కడ

రాజా

రాజా టాల్యూం పౌడర్

USE RAJA KASTURI SOAP FOR LUXURY BATH

Use Raja Soap for extra washing!

MADE BY: HANYAM & CO., BANGALORE-2

వగా మాటాడలేదు నేను అతన్ని గురించి. ఎమిటో వెనుదిశాను.

నేను అన్నయ్య వచ్చి యిక్కడ హోటల్లో ఉన్నాను.

యూనివర్సిటీకి వెళ్ళడం, ఫిజికల్స్ డిగ్రీ యిక్కడికి వచ్చి హోటల్లో సీటు సంపాదించడం, అవీ యివీ కోసుకోవడం అన్నీ ఒకవారంలో పూర్తయినాయి. ఈవారం గోజుల్లో ఎన్నోచోట్లు తిరిగాము. బయటకు రావడం తిరుపు ఎక్కడో అతను కనిపస్తాడని నాటికేనే వాళ్ళు. అతను ఎవరిని వెతుకుతాను నేను, గురుపడతాను?

అన్నయ్య వెళ్ళిపోయాడు నన్నీ హోటల్లో ఉండి. అతనికి వాద్దామని సంకల్పం. రాత్రి వాద్దామని వాద్దామని, తేలూరిలేచి వాద్దామని రాత్రి వాయిదా వేసిదాన్ని. ఎండుకనో జాప్యం-వాయిదా నీ అతను వస్తాడు. అండుక నేమో అరింకని జాప్యం చేశాను. ఒక రాత్రి పడుకున్నాను ఎంతకీ నిద్రపట్టలేదు చేయదలచుకున్న పని ఏదో మిగిలి పోయినట్లు. లేచి అతని చిగువామాకి కవరు వేశాను. నేను వచ్చాననీ మళ్ళీ కనివారం వాడు సాయంత్రం నన్ను మాడ్చాక రమ్మని. తప్పక వినానని వాళ్ళాడతను. ఆ జవాబు వచ్చిపట్టింది నామనసితో వ్చనాతీతం. ఆసాయంత్రాన్ని తలచుకుంటూనే, ఉదాహరణ వేసి మ. స్వర్ణం కాలం గడిచాను.

—వనూ. యింతలో కంటుం లే నీకు ఆశ్చర్యంగా అనిపిస్తుందా? ఏవో చింత వనలు కల్పించుకుని, ఒక ప్రణామాన్ని కాంట్రీనూ, అండుక ఆరాటపడ్డానంటావు కదా? కొవచ్చు. మూడేళ్ళక్రితం నాస్థితి అలాంటిది మొదటిసారిగా యిల్లువదిలి, కంటుం రిగో వుంటున్నాను. నావంలరితనం, అతనిని గురించిన ఆహ్లాసం ఇవ్వలే - నా పసిద్దానికి కారణాలకుంటాను

అతని రాకని, ఆ సమయంలో నా అలంకరణ, సంభాషణ, నన్ను చూసి అతి సేవిగా ప్రవర్తించేది. అతనినూహించని సౌందర్యాన్ని అతను నాలో చూసి ఏమనుకునేది - అన్నీ వూహించుకున్నాను. నావేపు ఆశ్చర్యంతో చూసి అతని కళ్ళిని, పులకరించే నావూదయ సీతని తలచుకున్నాను.

కనివారం రానేగింది. సాయంత్రం వాలు గు నుంచీ నేను గ నుకుంటూనే అలంకరించుకున్నాను. పరీక్షకు వెళ్ళే విద్యార్థిలాగా వణుకుతున్నాను.

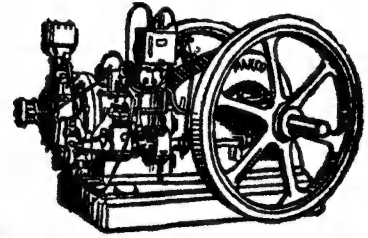
విద్యార్థిలాకీ విజ్ఞాన చిట్టలు పట్టుకు వస్తోంది ఆయా. వందలాలో నీ నుంచున్నాను. అతనిచిట్టే వచ్చింది గల్లెన బోయిన ప్రశ్నలోకి ఆ చిట్టని తీసుకోన్నాను. అదేదన్నారీ, x దిలోకి వెళ్ళి చెప్పటా వేసుకుని, బయటకు వచ్చాను.

(44 వ పేజీ చూడండి)

PAKCO పాకో స్టో-స్పిడ్, కోల్డ్ స్టార్టింగ్, మాడ్ ఆయిల్ ఇంజనులు

— ప్రత్యేక లక్షణములు :—

- * పనిచేయ ప్రారంభించుట తేలిక
- * తక్కువ ఇంధన ఖర్చు
- * క్రమమైన వడక
- * దిట్టమైన నిర్మాణం
- * ఎక్కువ మన్నిక
- * అగ్రుతంగా పనిచేయును
- * బాస్కెట్ బాల్, ఇంజక్షన్ పంపకములు

మద్రాసు ఆంధ్ర, కర్ణాటక కేరళ రాష్ట్రములకు ఎజెంట్లు
Grams: 'LAMP' **K. S. SHIVJI & CO.,** (Estd. 1903)
Phone: 3617 బొంబాయి నెం. 5, 178-79 (బా. డి. స్ట్రీట్, మద్రాసు-1.

సుఖ జీవిత సేవ

భారత "సిద్ధి వైద్య మహిమ" మన శరీర సిద్ధుల నాటిలేని కీర్తి ఒక తార్కాణము.

"మేల్ మాయల్ మందు"

(ప్రపంచములో ప్రఖ్యాతి గాంచిన మేహ, కుష్ఠరొగనివారికి ధియంకరించిన మేహ వ్యాధివల్ల కష్టపడువారలకు పునరుద్ధమియ్య అద్భుత సంతాని మేహశాసనివారణ మేహ, లేవ్యము.

డా॥ కె. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచారి డి సన్యు,

5/22, మేల్ మాయల్. (P. O.) (N. A. Dt.) S. India.

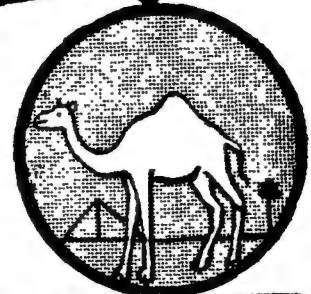
**మీకు
నమ్మకమైన
నీలగిరితైలం**
కావాలంటే

కేమిల్

బ్రాండ్

పొడండి

అది కల్పితానిది..

అశ్వేషకం

పోతు కూచి సాంబశివరావు

(గతవారం తరువాయి)

రైలులోని వివిధతరగతుల జనం ఆకార రేఖలు బొమ్మలా కదిలాయి. ఒక్కొక్క వ్యక్తి ఒక్కొక్క బొమ్మలా కనిపించాడు. బాబువాం ధంగియులు, రూపురేఖలు, గీతలొ యిడుద్ది ఉహించాడు శివరాం. ప్రతిదీ అప్పుతమనరేఖాచిత్రంలా తయారయింటు పొంగిపోయాడు శివరాం. రైల్వే స్టేషన్లో కదిలేజనం బొమ్మమనే చొక్కాలతో నడిచే రైల్వేకూలీలు. ఇంజను డ్రైవరు, పశ్చి అమ్మకూలీ, చుట్టాబీడీ, నగరేఖ! అంటూ అంచేపిలవాడు, టిప్టాలు గీతలొ దృశ్యా లుగా కళ్ళెముందు కట్టాయి శివరాంకు. 'వేగి కాస్త్రీ' ఆ రైల్వే ప్రయాణంచేస్తూ ఏకా స్తేషన్లలో దిగి పరుగుచేస్తూ ఏమయి అంటూ నవ్వుతూ పలకరించాడు శివరాంను. జగతింతా చివిత్ర వ్యక్తులతో కూడిన వివిధ దృశ్యాల సాంద్ర్యమయం అనుకున్నాడు శివరాం.

బ్రహ్మయ్యగారు మనసుదీలేఖ చదివి, వివిధ శ్రేణికి బాగరాదని నమ్మి ఆ సంబంధం గురించి ఇంక ప్రయత్నం చెయ్యడం జనన సరమని నిర్ణయించుకున్నారు. అజీజవాలు శివరాంకు అందింది. అయినా తన ప్రయత్న లోపం ఉండకూడదని 'వేగికాస్త్రీ' గారింటికి బయలుదేరాడు శివరాం. చారిలో 'వేగి కాస్త్రీ' ఎగురయ్యాడు.

'సరిగా నిన్ను గురించే ఆలోచిస్తున్నా నోయ్!' అన్నాడు 'వేగికాస్త్రీ' కీచిగాకర ఉభుకుంటూ నవ్వుతూ.

శివరాం నవ్వాడు. హోటల్ కి నడిచారు యిద్దరూ. ఒద్దు ఒద్దు అంటూనే 'వేగికాస్త్రీ' నాలుగవది, అయినా ఆవసలు చక్కటి వెడే కాఫీ నేపించి, సంప్రదించి (తేస్తే) ఒక డిప్లొమా కలకరు కొడుకు బి. ఏ. చదువు కున్నావని, ఒక హెడిమాస్టరు కొడుకు ఇంజనీరింగులో యీవిడే చేశాడని ఒక బి. యస్. యువకుడు ప్రస్తుతం కాశీ లో ఒక చిన్న ఉద్యోగం చేస్తున్నావని,

వీరై సంతకరకు కన్యకు పెళ్ళికొడుకులను నిర్ణయించడంలో, ఉద్యోగంలో నిరపడిన వ్యక్తులను విరళోపదం మించినది చెప్పాడు 'వేగికాస్త్రీ', గంభీరంగా ఫలహరబలాన్ని తా బాగ్రతిగా ప్రయోగిస్తూ 'కాని కట్నాలు చాలా హెచ్చునుమీ! అంటూ పెదమిగిచి కళ్ళు పెద్దవిచేసి ముఖం చిటికించాడు కాస్త్రీ "సమంజసమేం కట్నం మేమూ యిచ్చు కుంటాంకదూ!" విషయంగా చెప్పాడు శివరాం.

'అ!...ఇం చు మిం చు ఏడెరిమిదివేల రూపాయలకు తగ్గునుకుంటా. అంతవరకు ప్రతివ్వల కుటుంబాలు... రత్నాలంటి అబ్బాయిలు! అయినా మన ప్రయత్నం మన్న చెడ్డం వీరై సంతకరకు కట్నం తగ్గిం చేలా తంటాలుపడదాం... అజీజా నిన్ను చూసే—నిన్ను చూస్తాం' అని విమలా ఆప్యాయత ఉద్ఘోషించాడోయ్!" ఆనందిస్తూ కళ్ళుమెరిశాయి కాస్త్రీకి.

శివరాం తాను నిశ్చయించుకున్న అజీజాంపకు తీసుకొచ్చాడు కాస్త్రీకి. గృహనుజమానులు ఆంగ్లోయండియనులని తెలిసిన కాస్త్రీ చీద రించుకున్నాడు.

'ఎలాగుండ గలుగుతున్నావోయి యీ యింటి... నీచువాసన... వెకవెకలు... పక పకలు... గొనులతో తిరిగే ఎదిగిన ఆదాళ్ళు మన సాంప్రదాయాలకు తగదోయ్ యీ వాతావరణం... నీకు మా యింటిప్రక్క వీడైనా ఇల్లు మామీప్రా!" కాస్త్రీ యింక అక్కడ ఉండేంటంటూ శిలపు పుచ్చుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

మతాలు వేరైనా, జాతుల నడతలలో భిన్నత్యమున్నా, సర్వం ఏక మా నవుల కుటుంబం అనే దృష్టితో ప్రజల ఆధునిక యుగంలోకూడా కాస్త్రీవంటి కొంచెం పురాతన మనుష్యులు లేకపోలేని అర్థ మయింది శివరాంకు. ఒక్కొక్క సారి సనాతనత్వ సంకుచిత ప్రకరణ, ఆధునిక వికల దృక్పథం అన్నది కాలానుగుణ్యమైన

గుణాలుకొకటేగా, మానవ నైజగుణాలేమో అన్న భ్రమ కలిగింది శివరాంకు.

కాస్త్రీ గారి ననుసరించాడు సాంబశివరాం వేరై శివరాం. డిప్లొమాటి కల క్షుణ్ణుగా గు కలుగుకోవడం కష్టమని ఆయన తప్పుదే గృహానికి తీసుకుపోయాడు కాస్త్రీ. యంగీ, చొక్కా తొడుక్కుని చక్కగా క్రాపు దువ్వుకుని కాస్త్రీని చిరునవ్వుతో ఆహ్వా నించాడు 'పుయి అయిదేళ్ళ మనిషి. పెద్ద మనుష్యుల పరియంతో సం వెడుతున్న శివరాం తానుకూడ ఒక కొంటు బిగించి పెద్ద మనిషి తరహా కనపరచాలనుకున్నాడు. కాస్త్రీ సంబంధం గురించి కదిపాడు.

'ఎవటి కాస్త్రీ గారు... మారు కూడ యిటువంటిపని చేసారేమిటి... ఇతని తాలాకు పెద్దవాళ్ళనే రమ్మనక యీ కుర్రా డని తీసుకు వచ్చారేమిటి?' మండ బద్దలు కొట్టినట్లు కోపంగా అన్నాడు ఆయన.

కాస్త్రీ కొంచెం బాధపడి, బాధ మరుగు పరుచుకుంటూ తిమాహగా నవ్వాడు.

శివరాంకు అవమానోద్దేశంవ్యాధయంలో రగిలింది. వ్యక్తికి విలువలువాయి, వసు స్తుకు గౌరవం పేరిగింది అని పించింది. వయస్సుమల్లిన తెలివితక్కువను ప్రశం సించి, యువకవ్యక్తుల తెలివని విస్తరించే వ్యక్తులుకూడా ఆధునికయుగంలో కను పించడం కోచనియమనిపించింది. అయినా ఏ యుగంలో నయినా వయస్సు మల్లిన పెద్దలు వయస్సులో తక్కువైన కుర్రవాళ్ళ సలహాలు ఎంత ఉత్కృష్టమైనా గమనించ రనేది మానవుని సహజగుణంగా నేతోచింది శివరాంకు.

ఇది అనుభవం కాస్త్రీ ఎక్కడికి తీసు కెళ్ళినా జరిగేది. వివాహం కాకపోవడం, వయసులో బాగా పెరిగి పెద్దమనిషిలా కని పించకపోవడం కుటుంబ పెద్దగా తన్ను అన ర్హుణ్ణి చేశాయి అని విచారించాడు శివరాం. తన ప్రయత్నాలు తాతయ్యకు వివిధంగానూ సహకారం యివ్వలేక పోతున్నందుకు దుఃఖించాడు శివరాం. స్వాధిపరుడైన అన్నగారు వివిధంగానూ తాతయ్యకు సహాయం చెయ్యటని తెలిసిన శివరాం తాను కూడా, స్వాధిపలేకపోయినా, నిరుపయో గుడైపోయానని కుమిలి బాధపడ్డాడు. సమితి కార్యాలయానికి రావటం లేదని ఈశ్వరయ్య నేరం మోపాడు శివరాంపై.

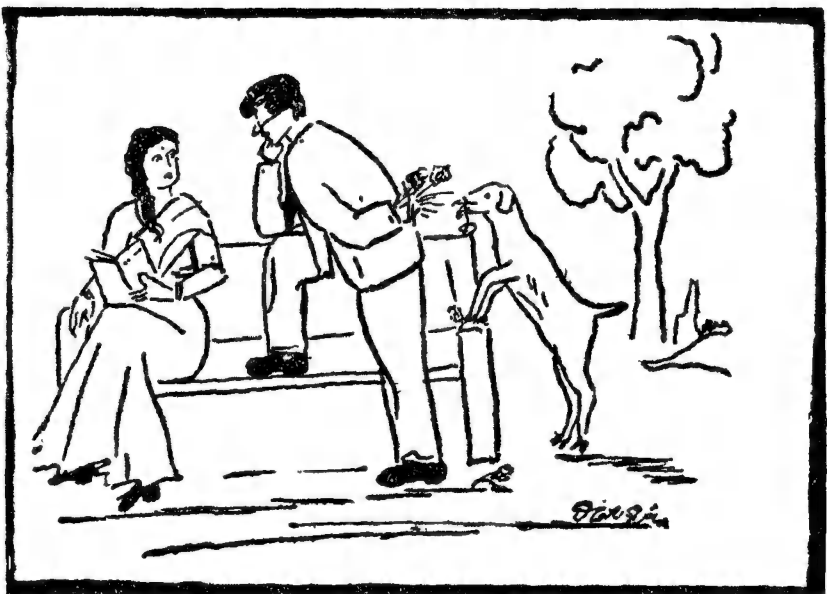
సమితివిధి ఎక్కువ శ్రద్ధహాపని కార్య దర్శి, రాజీనామా యిచ్చి తప్పుకుంటే వాంచి దన్నాడు ప్రభాకరం. పూర్వం తాను సమ రించిన మనిషి నే యిప్పుడు త్యజిస్తున్న ఈశ్వరయ్య, ప్రభాకరం పద్ధతి మాన సంతోషంగా నారయ్య, వెంకట్రావు కార్యనిర్వహణ ప్రవర్తనపై తమ నిరసనకూడ తెలియజేశారు.

చెల్లెలి పెళ్ళి విషయాలలో నిమగ్నమై, కోర్టింగ్‌లు నాటక సమితి కార్యక్రమాలు వాయిదా వేసేసి, గున, ఇంటివంతు తాను సమితికి చేసిన కృషి, సేవ, విస్మరించిన విశ్వాస హీనులు తనను చుట్టుకున్నారని చి కౌతుకపడగా శివరాం. అయినా తాత్కాలికంగా, కోర్టు తగ్గించుకుని త్వరలోనే మళ్ళీ కోర్టింగ్‌లు కార్యక్రమాలు పొగిస్తానని, ప్రస్తుతం తన చెల్లెలి వివాహం సోపానం అంతో, చాలా పనులు చేసుకునే భారం మీద పడి దని నలుగులను సముదాయం చాడు. బ్రహ్మయ్యగారు ఉత్తరం వ్రాశారు, చెల్లెలికి సంబంధం స్థిరపడిందని, లగ్న నిర్ణయం పదిహేను రోజులలోనే నిశ్చయింపబడిందని, తక్షణం బహులు దిరి రావలసిందని. శివరాం పదిహేను రోజులు శిలపు పెట్టి రాజమండ్రి వెళ్ళిపోయాడు.

మనుమడు అండగా పెళ్ళి ముహూర్తానికి పదిహేను రోజులు ముందు రావడం బ్రహ్మయ్యగారికి అంతో ఆనందం కలిగించింది. వెంకటేశ్వర్లు ఆఫీసుపని బాగా పెరిగి పోవడంతో, ఆఫీసు గుర్తొచ్చినట్లుగా సంచరిస్తూ ఉండడంతో ఉద్యోగక్షేమం దృష్టిలో పెట్టుకొని తక్షణం రాలేకపోతున్నందుకు చింతిస్తున్నాడని, సరిగ్గా పెళ్ళి ముహూర్తానికి కయినా తప్పక వస్తానని నాలుగు వ్రాశాడు. అన్నగారి పంపిణీలో కోర్టుదనం ప్రత్యేకముగా ఏమీ లేదని భావించాడు శివరాం.

పెళ్ళి ప్రయత్నాలు ముమ్మరంగా జరుగుతున్నాయి. తన బంధువుల కంపిరికి వివాహ రేఖలు పంపించేగా. బ్రహ్మయ్యగారు పొజులమీద శివు సేకరిణ, భాస్కరం దంపిం చడం, పసుపు కొట్టించడం, ఉరిగాయలు పెట్టించడం, స్వయంగా శివరాం పర్యవేక్షణలో చేయించినాగాడు. పెళ్ళి పనులలో సహాయం చేయక మృదులంగా మృగ వయస్సు విలెంతు బంధువులు పదిరోజులు ముందుగానే బ్రహ్మయ్యగారింట్లో పదిలంగా బసచేశారు. బ్రహ్మయ్యగారిలో ఒక సాయంత్రం బహుళవెళ్ళి పెళ్ళికి కావసిన బట్టలు, ఆభరణాలు నలుగులు పట్టించుకు వచ్చాడు శివరాం.

లక్ష్మీ పెళ్ళికి తోట అలరారుతోంది. పెళ్ళి తో, విషయంగా. నమ్రతగా, ఎక్కువ కనలకుండా ఇంట్లో నులులుతోంది. వెండి కొంకు దీక్షితులు ఎక్కువ చదువుకున్న వాగు కాకపోయినా, ఇంటిని సరికొద్దీ చదివి నూనేశాడు. చిన్నతనంనుంచి తండ్రికి సేద్యములో సహాయం చేస్తూ ఉండేవల నిత సాను అనుభవం బాగా గడించెడు. అంత చదివినా పాటకూటికి ఏదోఉద్యోగం చేయక తప్పదు గనుక, చదువుకు అవసరమయిన ఖర్చులు మాని ఉన్న భూములు వ్యవసాయం చేసుకుంటే, లేని ఉద్యోగంకోసం ప్రత్యేక

“ప్రియా! ఈరోజు నీకేమి వెజెంటు లేచ్చానో చెప్పకో చూద్దాం!”
చిత్రం: కె. రామకృష్ణారావు—బందరు.

కం తాపత్రయపడవలసిందేదని అతని అభిప్రాయం. అభివృద్ధికి రావసీరి తిమ్మని, చెల్లెళ్ళు ఇంకావుండగా తనమీ కుటుంబ ఆదాయం ఖర్చుకొనడంనే త్యాగభావముతో తన చగువుకు స్వస్తిచెప్పాడు దీక్షితులు.

దీక్షితులు నలుగురూ ఉత్తమ మయినవని విన్న బ్రహ్మయ్యగారు గృహసుడికి ఉండవలసిన ముఖ్యలక్షణం ఉందని, లక్ష్మీ సుఖపడుతుందని సంతోషించారు. ఎక్కువ కట్టుం ఇచ్చుకోలేక మృతిరాతి జీవనం గడిపే ఇనబంట్లకు శవసరిం అయిన సరుగులు దీక్షుకుండా, యీ సామాన్య సంబంధంతో ముడిపడితే, కుటుంబాలకు సమాన ప్రతిపత్తులు కలిగి కలిసిపెలిసే ప్రతికూలత నే ఆకి బ్రహ్మయ్యగారిలో కలిగింది. అంగులు సంబంధం నిశ్చయించారు లక్ష్మీకి.

స్వగృహాపి, తనకన్న ఎక్కువ చగువు కున్నాడు. బుద్ధిమంతుడు, అని అంచేసు కున్న లక్ష్మీ, దీక్షితులును వివాహం చేసుకోడానికి బ్రహ్మయ్యగారి నిశ్చయంతో ఏకీభవించింది. వివాహ ఉత్సవం స్వరంగా జరపాలని ఆత్మిత మాపుతున్న సుభద్రమ్మ వాని కుటుంబం నుంచి తోనే సంశ్చిస్తోంది.

పెళ్ళిపందిరి వేయించి, మామిడితోరణాలు కట్టించి, కాగితాల బుట్టలు మృగవ వేలాడదీయించి. స్వభావం అరటిచెట్టు కట్టించి, శోభాయమానంగా యేర్పాటు చేశాడు శివరాం వివాహముంటు ప్రశంస, ద్వితీయ పుత్రుడైనా కుటుంబపెద్దగా

పనులు పురమయిస్తూ కార్యభారం వహించిన శివరాంను చూసి సుభద్రమ్మ అభిమానంతో పులకరించి ఆనందాశ్రువులు రాల్చింది. అయ్య తండ్రిపోలికలు పుణికి పుచ్చుకున్న శివరాం, భర్త చనిపోయినా ఎరుగుగా చిన్న ప్రతిబింబంగా కనిపించాడు సుభద్రమ్మకు.

వివాహానికి బంధువులంతా చేరాడు వానాకాలంలో కప్పలు చెరువుకు తరలి వచ్చినట్లు. పెట్టెలు, పగులు మట్టలు ఇలంతా నింపి, చిందరవందగా వసువులు ఆక్రమిస్తూ విడుదల పిలలలలలో అరికట్టుకునే కేకలతో సందడిగా బ్రహ్మయ్యగారిలు బంధువులతో నిండిపోయింది. వివాహం లగ్నంనాటికి పెళ్ళి పందిరి రకరకాల ముత్యపులతో, రంగురంగుల మీసల అందాల్లో మెరిసే కన్యలతో కళకళలాడింది. పురోహితుల మంత్రాలు ప్రతిస్పందించాయి. బ్యాండునాళ్ళి వాయిద్యాల స్వరకంపనలతో వృద్ధులు కుమారాలు దద్దరిల్లాయి. అజమాయిషీ చేసే పెద్దల సలహాల కేకలమధ్య దీక్షితులు లక్ష్మీకి మూడుముకు వేశాడు. సంపతుల కిరీటాలు పులకరించాయి. నిండు సిగ్గు మాపులతో పరస్పరం ప్రశంసంగా భోగ్యభోజనం చూసుకున్నారు వారి దగ్గ. పదిహేను రోజులు క్రిమి ఫలించిందనుకున్నాడు శివరాం చెల్లెలికి కన్యాదానం ఎనకో దూనిపు బంధుదంపతులు చేశాడు. కారద తిన్న వివాహమాడివుంటే చెల్లెలి కన్యాదానం చేసే చేసివుండేవాణ్ణి కోడా అని ఒక్కసారి ఆలోచనకలిగి బాధగా

అన్వేషణ

పూవు మీ ఆద్యప్రపంచ చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోతున్నదన్నది, మీ సరియైన దిశ్యనుగురించిన్నీ మీరు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక బోను కొర్రుపైను మీకు యిష్టముగ ఒక పువ్వును పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు లేదీ, వేళ వివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరునామాయున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

శాస్త్రవిద్య శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కొద్దివ్రాసిన లేదీలగాయితే 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము. ఏ వ్యక్తివారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగించియుంటున్న చుండిచేడ్డలు, కూర్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశమునము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీముఖము, సంతానము, విధివిధేయములు, లాటరీ, అకస్మాద్యవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మానవారీగా వ్రాసి ఈ 1-4-0 లకు మాత్రము ఏ. పి. గా పంపగలము. (ఏ. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) నుష్టగ్రహము లేవయివా పున్నయోడల కాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపైని పంపబడును. మేము పంపిన భోగటా మీకు తప్పిగా నుండనియోడల పేకము వాతను చేయబడును. ఒక సారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అప్రమతి ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Rai Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

ఒక్క మొహం పెట్టాడు శివరాం. బాధ అణచుకుని ఒలవంతిగా ముఖభంగిములలో ఆనందం తెచ్చుకున్నాడు. కాని కారణ ఎక్కడుండో, ఏం చేస్తాందో అన్వేషించగల అసాధ్యం అని నిరాశగా నిట్టూర్చాడు శివరాం.

లక్ష్మీ వివాహం అయినాక బంధువులంతా పెండ్లిభోజనాలు సంక్లిష్టంగా ఆరిగించి, ఆరగించిన భోజనం అరిగిలా విగిలిన శివరాం వివాహంగురించి ప్రస్తావనలు లేవదీశారు. పొరుగింటి కన్యలు, బంధువుల పెండ్లికొని మామగారు దూరదేశాల్లో శివరాం ఉద్యోగంలో ఉన్న తిస్తిలో ఉన్నాడని విని ఆశగా అరిగివెళ్ళి యిష్టంగా నవ్వుతూ తలఒంచుకుని నడిచేవారు. కారణ మీజీ హృదయం లగ్నమయి, ఆశలు భగ్నమయిన శివరాంకు వివాహం పే నానడింపు కలిగింది.

బ్రహ్మయ్య గారు పదిమందిబంధుజనంలో శివరాంకు చెప్పారు త్వరలో ఎదోకన్యను స్థిరపరచుకుని ఒకయింటి వాడవు కొవాలని. బంధువులంతా ఏకగ్రీవంగా ఆయనమాట స్మరించారు. శివరాం ఒక నవ్వునవ్వి పోతున్నాడు. ఆమానవాళిని నవ్వులో పెన్ను దిగులు, నిరాశ బ్రహ్మయ్యగారు సుధిద్రవ్య సుర్తింప వారేదు.

జంక టేక్వరు ఒక్కడే పెళ్ళి సమయానికి వచ్చి తన భార్యకు వంట్లో బాగుండలేదని, పిల్లలకు జ్వరాలని, యింటికి వెళ్ళకపోతే కుటుంబాన్ని చూసే దుక్క ఎవరూ లేరని, మర్యాద తాతగారివద్ద వెలపు తీసుకుని నిష్క్రమించేడు.

లక్ష్మీని ఆత్మవారింటికి మణుగుకుపులకు సాగనంపారు బ్రహ్మయ్యగారు. వచ్చిన బంధుజనం క్రమంగా వెళ్ళిపోయారు ఒక్కొక్కరు. శివరాంకూడా తాతగారి వసుస్థలించాడు వెడతానంటూ. బ్రహ్మయ్యగారు కళ్ళిసెళ్ళిపర్యంతం తేల్చుకుని ఒంటరిబతుకులో ముఖం లేదనీ, గృహస్థ పర్యం నిర్వహించవలసిన బాధ్యత సుర్తింపకుని త్వరలో వచ్చిన కన్యను స్థిరపరచుకోమని తిరిగి బోధచేశారు. శివరాం నిర్లక్ష్యంగా పేలనంగా నవ్వాడు.

పదిహేనుదినాల తర్వాత సికింద్రాబాదు నగరంలో అడుగుపెట్టిన శివరాంకు బాహ్య వాతావరణంలో చాలా మార్పు వచ్చింది. శివరాం గంభీరవాదకసమితి పెద్ద పురి పహించాడనీ, అరిగి చెల్లెలి వివా

రీతా కడుక్లకలలమువిచ్చి, విగవిగలాడు విడుపాటి వెండ్రుకలను పెంచుకు అద్భుతమైన హాయిరీతావిక కల వెండ్రుకల రాలుకు, వెయ్యుకు, బొంబులు, పేనుకొడుకు ఇంకను కల వెండ్రుకలకు వంతుందించిన నమస్కారంకు రీతా అమోఘముగ సవించేయును. వేసకు వేదాదీ గుణమును బొందియున్నారు. మీరు కూడా వేదముదియే రీతా వాడుకు.

గీతా హిందూ దేశమంతటాదొరకును

కేశ సంపదకు రీతా

హం శుభిలేఖ లందుకున్న సమితి నటకులంతా, ఆ వివాహాల గుండానే కార్యకర్తల సమావేశంచేసి అగినిపై విశ్వాసరాహిత్య తీర్మానంచేశారు ఈశ్వరయ్య కార్యకర్తగా ఎన్నుకోబడ్డారు. తన చిరకాల వాంఛితం యాడేరిందని మనసులో సంప్రదిస్తూనే ఉన్న ఈశ్వరయ్య, కార్యకర్తల కొనసాగింపుతో ఇంత వరకు శివరాం నగరంలో పొందిన పలుకుబడి తనకే సంక్రమిస్తుందని ఆశించాడు ఈశ్వరయ్య.

వ్యక్తిగత విలువలకు, సంస్థ పరిపులు ఆక్రమించి నిలువలు సంపాదించుకునే కృత్రిమ ఉన్న వ్యత్యాసం తన భావిపవర్తనలో గంభీరనాటక సమితికి చూపించాలని నిశ్చయించుకున్నాడు శివరాం. కాలం అంతా వినియోగించి కట్టుకున్న మంగళీమూత్రంలా సంస్థలనంటి పెట్టుకుని బ్రతుకులేకొని పడవులు చిరకాలం నిలువవని తెలిసింది శివరాంకు. కొందరువ్యక్తులు స్వీయపరపతి వృద్ధి చేసుకుని సంస్థలకన్న ఉన్నతి స్థాయిలో బ్రతికగలరునే విషయం జగద్విదితిమయినా, గంభీరనాటక సమితి నటకుల దృష్టి అంత విశాల దృక్పథం అవరమకునే స్థితిలో లేకపోయింది. అయినా సమితిసభ్యత్వంలోకి రాజీనామా యివ్వకుండా సభ్యుడిగా చేరి వ్యక్తిగత విలువలు ప్రదర్శించుకోవాని నిర్ణయించుకున్నాడు శివరాం.

ఎదురుగా అంతా నిమిటా క్షూన్యం గోచరించింది శివరాంకు. మానవ కృషికి ప్రపంచంలో అమర్మమైన చిహ్నాలు ఎప్పుడూ ఉన్నట్లు గోచరించలేదు అతనికి. మానవశక్తి నిర్దిష్టరాముముగాపరిచేసినంతకాలంపై రిచరల నుంచి ప్రశంసలు ఉచ్చవిస్తాయి. మానవశక్తి క్షీణించగానే గతమంతా కాలప్రవాహంలో కొట్టుకుపోయి విస్మరింపబడుతుంది. నిత్యం జగతిలో స్మరింపబడేవ్యక్తి లేక్కకు ఒక్కడూ కనిపించలేదు శివరాం దృష్టిలో. జీవితంపరిపూర్ణత లక్ష్యసాధననే వుంది.

ఆకాశం క్షూన్యంలోకి తదిలిన గాలి పటాలు తోకలు ఆదించుకుంటూ పైకి కొండకు ఎగురుతున్నాయి. పక్షులు కెక్కలు విరుచుకొని ఆకాశంలో స్వేచ్ఛకలిగినా నిమ్నాన్న తాలగతులు మార్పులేకుండా ఎగురుతున్నాయి. ఇంటి యజమానుల కుక్క అరుపులు ప్రతిస్పందించి, ఆంధ్రకూరత్వచర్యలా సమనేపాతున్నాయి. అనంతమైన జగతిలో సర్వవ్యాప్తమైన పగటి వెలుగులో హృదయాకరణీయమైన ప్రత్యేకకాంతి ఏమీ కనిపించలేదు శివరాంకు.

8

నాంపలి లోని హోటల్లోతనగదిలో కిటికీ దగ్గర నిలుచుని బిల్లిలోకి చూడనాగాడు పరమహంస. చురాయి, లాల్చీ, వదులుగా

వేలాడుతూ కిటికీమీదనుంచి వచ్చే గాలుల్లో క్రావు చెగుడుతూ పరమహంస వేలాడే దవలముఖం ఆలోచనల మెలికలతో నిండి పోయింది. గదిలో మేజాబల మీద నుదరంగం బల గడులలో కదిలి చెదిరిన పాచికలు పరిచి ఉన్నాయి.

ఎగురుగా రైల్వేసేవను భవనం గోపురం మధ్య అతికిన గడియారంలో ములులు కగులు తునా యి సేకనుములు పెద్దముల్లునూ, పెద్దముల్లుచిన్న ముల్లునకనిలిస్తున్నాయి. వృత్తాకార ప్రపంచం కార్యక్రమంలోచైతన్యంకలగా "ంటే పరస్పర భాత్య అర్థంచేసుకుని బ్రతికాలి. ఒక మనిషిని కదిలిస్తే అతని ముటువున్న సంఘం కదిలి, ప్రయోజనసిద్ధి ఉపకరిస్తుంది. రాణి తన కలిసిమాత్రమే విచిత్ర రీతుల్లో ఏదో నాటక ప్రదర్శనాలిచ్చి, వ్యక్తిగత విలువలు ఆధారంగా గత కెండు నెలల నుంచి నగరంలో కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు. నాటకాలలో పాల్గొని ధనాపేక్ష కలిగినా సహాయంచేసే నటీమణులకొరత రాణి దొరకంతో చాలా తగిలబోయింది. మరియిద్దరు మంచి నటుల సేకరించి ప్రదర్శనలు విస్తృతంచేసి ధన సేకరణ చేయాలనేదావా కలిగింది పరమహంసకు.

చాలాకాలం తరువాత నగరానికి వచ్చిన తనకు పురజనుల ఆదరణ బహుళంగానే లభించింది. పాతిసంసార జీవితంగోసి, ప్రతి నిత్యం క్రొత్తరితులైతరుకు కావాలని వాంఛించే పరమహంసకు నగరరాజధానిలో క్రొత్త సంఘాలలో పాతకళి మళ్ళీ ప్రదర్శన కోరిత ఆకర్షణకలక మానదని విశ్వసించాడు. అది నిజమయింది. ధనం కొంత లభించింది పుష్కలంగా. బంధువుల ఉన్న కుటుంబానికి, రాణికి, కనకం ఖర్చులకు వచ్చిన ఆదాయం సరిపాతుంది. కారణ మేదయినా గాని తనకు మంచి సహాయకారిగా ఉంది. నాటక ప్రదర్శనలో అందాలరాణిని చూడటానికి కూడా ప్రజలు వస్తున్నారని వినికిడి. ధనసేకరణకు ప్రతిభతోపాటు ప్రత్యేక ఆకర్షణ ఉంటే ఎక్కువ రాణిస్తుంది. ప్రదర్శన రీతులు, ఆకర్షణలు పెంచాలంటే వాతావరణం విస్తృతం చెయ్యాలనుకున్నాడు పరమహంస.

కనుబొములు బాణాకారాలూ ఫాలభాగం లోకి నిగిస్తూ రాణి భాట్ పరమహంసను పరీక్షిస్తోంది. పరమహంస చిదానందంగా నివృత్తున్నాడు.

పరమహంసకు ఇంతవరకు నగరం చూసిన నటకులంతా దృష్టిలో మెలిగేరు. సాత్వికుడు, ప్రతిభావంతుడు, తనతో కలసిమెలసి పనిచెయ్యగలిగిన నటకుడు, శివరాం అని తిట్టింది. పరమహంసకు. తక్షణం అతన్ని కలుసుకోవాలని బహు ఎక్కాడు.

శివరాం ఆసీనునుంచినప్పటి ఇంటిదగ్గర పెన్సిలుతో చిత్రాలు గీస్తున్నాడు. తీరు బడిగా. ఒక నాటి పరిచయమే చిరకాల స్నేహంగా మార్చి ఆప్యాయంగా ఆత్రంగా గదిలో అడుగుపెడి సంతోషంగా కంచాలనం చేశాడు పరమహంస.

ఇష్టాగోష్టి ప్రభువులలో పూర్తయింది. పరమహంస చెప్పాడు తన నాటకాల విస్తృతం చెయ్యదలుచుకున్నానని. అతని సహకారం కావాలని... నగర కార్యక్రమాలలో ఏదైనా పాల్గొనవలెనా అని యోచనచేస్తున్న శివరాంకు మంచిఅనకాశం లభించిపట్టింది. శివరాం తన అంగీకారం తెలియజేశాడు. తన నాటకం రిహార్సల్స్ నూ బలులలో తన గదిలోనే జరుగుతాయని, మర్నాడు సాయంత్రం ఆక్కడికి రావలసిందని కోరాడు పరమహంస. శివరాం అభ్యంతరం లేదన్నాడు.

పరమహంస, శివరాంసహకారం కోరడంలో కొంత న్యాయం లేకపోలేదు. అతని కోక పాత్ర యిచ్చి అతను ఎరుగున్న స్థలాలలో నా క ప్రదర్శనాలిస్తే ఎక్కువ ధనం సంపాదించగలచ్చునే అతి పరమహంసకు కలిగింది. ఆ అతి పర్యవసానమే శివరాంను ఒక పాత్రధారుడుగా చెయ్యవలసివచ్చింది.

మర్నాడు అనుకున్న కాలానికి శివరాం పరమహంసహోటలు వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాడు. పరమహంస ఆక్కడే మంచంమీద పరిగి, జుట్టు రేగిన తీవ్ర ఆలోచనలముఖంతో ఒక లుంగీ, బనీను తొడుక్కుని ఇంగ్లీషు మేగజైను కేజీలు త్రిప్పతున్నాడు. గది అంతా చిందరవందర గావుంది. మాసిపోయిన బట్టలు చెల్లాచెదురుగా మంచంకొండ పడివున్నాయి. దోమతెర పూర్తిగా ఉపరిభాగం మీద ముడుచుకుపోయింది. కార్చి విసరిన నీగరెట్లు పీకలు, నువ్వి, గది అంతా చెల్లాచెదురుగాపడి ఎగురుతున్నాయి. పాత మేగజైన్లు, పత్రకాలు మేజాబలంకొండ, మీద దొంతరలుగా పడివున్నాయి. కోలా నామానుల పెట్టె ఒకటి రంగుల ముఖంకో కిటికీలో హాస్యగాడిలానవ్వుతోంది. మంచం మీద మాసిపోయిన గుప్పటి ముడుతలుపడి చికాకుగా ఉంది.

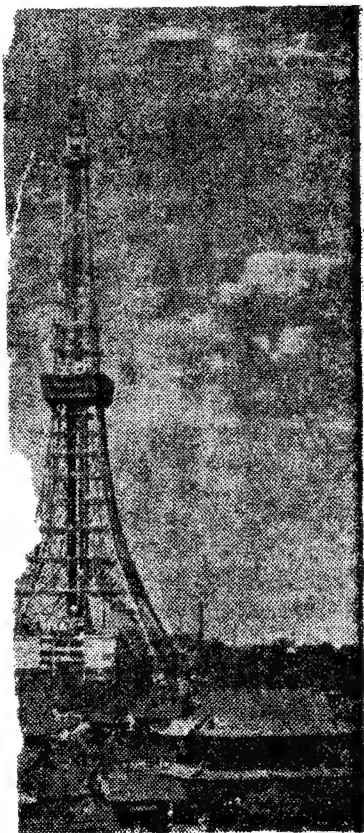
(ఇంకా వుంది)

దీని గోగములకు నమృత మైన చికిత్స యోగ్యతాపత్రములు గలవు.

చివరములకు :

రావూస్ ప్రోడ్యు

గుంటూరు.

ప్రసిద్ధికెక్కిన టోక్యోటవర్

రైల్వే స్టేషనున అవ్వనముమీద నేను, నా భార్య జపానుయాత్రకు, బొయిన కేసంగిలో వెళ్ళాము. జపానుయాత్ర అనగానే క్రిమతి భానుమతి వ్రాసిన "అత్త గారు, జపానుయాత్ర" మాదిరి ఉత్తరయాత్ర అనుకుంటారేమో విజంగా వెళ్ళి వచ్చాము. ఆ దేశములో నన్ను విశేషముగా ఆకర్షించిన రిషయములను వ్రాస్తున్నాను.

జపాను దేశము విశేషంగా పర్యటనయందు. క్రిందపేరి యూరపులో మాదిరిగా వుంటుంది. ఏ.సిల్, మే, జూన్, సెప్టెంబరు, అక్టోబరు నెలల్లో వెడితే బాగా వుంటుంది. జపానులో తొమ్మిది కొట్లమంది మూడు వందల దీవులలో నివసిస్తున్నారు. రాజధానినగరమైన టోక్యోలో 90,00,000 ప్రజలున్నారు. జపానీయులు విపరీతముగా ప్రియారు. టోక్యోలో రైల్వేస్టేషన్ నుంచి పరిరోజు 2090 రైళ్ళు బయలుదేరుతాయి. గలం సగటున 28 నెలలకు ఒక రైలు బయలుదేరుతుంది. అన్ని రైళ్ళు సకాలానికి బయలుదేరి గమ్యస్థానము చేరుతాయి. జపానులో అన్ని మొలకుగేజీ రైళ్ళు.

రైళ్ళలో గాని, బస్సులలో గాని, బాటలలో గాని, ఇంజనీర్ల గాని చిక్కుకొందగ్గా లేదు. వ్యవసాయక్షేత్రంలో ఒక అంతుతో గాని, ఒకరుద్ధతో గాని, చరిత్రోగే చిన్న ట్రాక్కుతో నున్నతరు. పానులో భూకంపములు విశేషముగా

రావటంకలన, చాలావరకు ఇండ్లు చెక్కలతో నిర్మిస్తారు. కొన్ని పెద్ద పెద్ద భవనాలలో ఎక్కలేటరు, లిఫ్టులతో సహా అమరుస్తారు. ఇక్కడ పెద్ద స్టార్లులో పూచీపుల మొదలు మోటారుకార్ల వరకు సమస్తము వారుకుతాయి. విటిలో తేరుమలేదు. ఇక్కడ చిన్న చిన్న గుకాళాలలో మాత్రం తేరుముచేయవచ్చును. గుకాళములలో రెఖలు

గైషా యువతి

కట్టుటకు బడిపిలు ఈపయోగించే పూసల చట్టాలు వాడుతారు.

నిజాయితీ

ఆంధ్రప్రదేశ్ అవతరిణకు పూర్వము, హదగా భానులో వుండే నిజాయితీ, తరువాత క్షీణించినట్లే, రెండవ ప్రపంచయుద్ధానికి తరువాత, జపానులో నిజాయితీ తగ్గిపోయింది. "చాప చినికినా, చదరంతా" అని యెంత తగ్గినా, వాళ్ళ నిజాయితీనునకంటే చాలా యెక్కువ. జపానులో పశుసంపత్తి తక్కువ. పాలవాడకం చాలా తక్కువ అమెరికనులు వచ్చిన తర్వాత, కొంచెము కొంచెముగా పాలవాడకము పెరుగుతున్నది. చరిత్రములో పండేపండ్లు సమృద్ధిగా వారుకుతాయి. వీరి జాతీయ పానీయం "సాకి" అనే తరిసారా. అగ్గిపెటెలు, కాగితము, చాక, జపానులో టెలిఫోనులు విస్తారముగా వాడుతారు. వాళ్ళ లాక్సలలో కూడా టెలిఫోనులు వున్నాయి.

జపానులో ఒకరి నొకరు కలుసుకొన్నప్పుడు మూడుసార్లు వంగి వంగి ప్రతి నమస్కారములు చేస్తారు. అన్ని రంగములలో యువకులు పనిచేస్తారు. జపానులో స్త్రీపురుషులు ప్రత్యేకమైన స్నానమందిరాలలో, టర్కిష్ బాత్ లో స్నానాలు చేస్తారు. ఆవిరి స్నానాలు చాలామంది యాత్రకులను ఆకర్షిస్తాయి. మన మాదిరిగానే, జపాను వారికే కూడా కుకునాలమీద నమ్మకాలు వున్నాయి. వాళ్ళకు కాకి అరిస్తే అపకృతనము.

"గైషా" స్త్రీలు

ప్రసిద్ధికెక్కిన "కైషానా"లు, గైషా స్త్రీలు క్షీణిస్తున్నారు. ఒకనాడు, హార్వి రాహిత్యానికి, సర్వాయపదమైన గైషాలు, యానాడు, జపానులో, సకృతుగా కనబడుతున్నాయి. ఎవరో కొద్దిమంది, పాతకాలపు వాండు గైషా స్త్రీలు తిప్పి నే కైషానాలునిరించడం మానివేస్తున్నారు. వాళ్ళ త్యాగకరణం, అమెరికన్ ఎదురులు, విపరీతముగా పెరిగి, విత్తిరిలలు వెయ్యడం మొదలెట్టివాయి. అర్ధనగ్నముగా హోటళ్ళలోను, సంగీతమందిరాలలోను స్త్రీలు విచ్చలవిడిగా తిరుగుచూచి, భిక్షుబొంతులైన "సగోయా"నగర పాలకులు స్త్రీలు భరించనిన దుస్తులపై అంకివిధించారుదుస్తులవజ్జోభాగమునుంచి

మోకాళ్ళ కట్టుకనిపి నిషేధాజ్ఞలలో

అరుయే బాల బారి భౌగవము పెట్టడం చదువుకో పిల్లలకే దుస్తులు, శాశాలలో పట్టుకొని విక యా సంప్రదాం నుంచి ఎడ

మూత్ర

పంబ్బయ్య

వరకు కప్పించారు. కిరీపురంను, రెండే పరిమితిలోను ధరించకూడదని జారీచేశారు. కాని ఇతర వగలా ప్రాంతాల్లో తీసుకోవలేదు.

శివసంచి, పదిహేను ఏళ్ళవరకు కలు అందగు నిర్బంధముగా విద్యా చేసేవారే. పదిహేను యేళ్ళ లు కావాలంటే కాలేజీలో న్నాను. జవానులో న్నూలు ిప్పకీ, మొగవాళ్ళకీ వేరు వేరు ిట్టుకీ తిరింపులు నిర్ణీతం. కేపు ిల్ల వాళ్ళ న్నూలుజండాలు పిలలను ఉపాధ్యాయులు చెళ్ళా ిలకు తీసుకొని వెళుతారు.

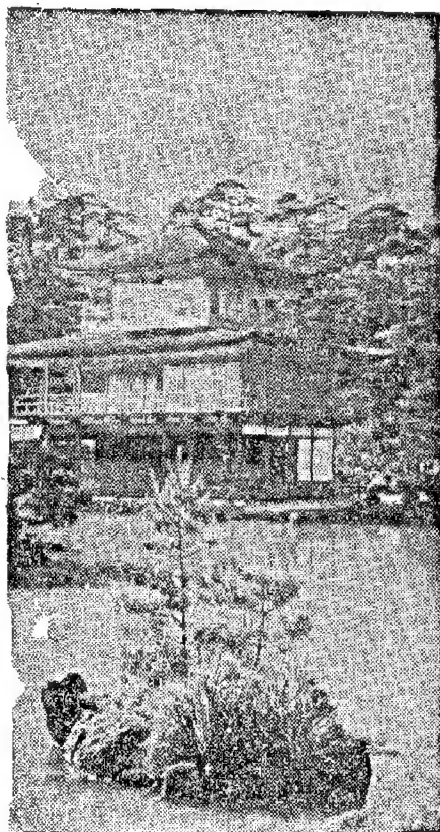
యే నీదముగా జవానువారు కుడి మకు నిలుపుగా వ్రాస్తారు. ఇప్పు

డిప్పుకు అడ్డముగా ఉద్ద, కురి ప్టుకో, అరట్టి భావనూదిరి కుడినండి ఎడమకు వ్రాస్తు ినాను. మనము తొరిఖు, నెల, పంవత్సరము వ్రాస్తాము. జవా నులో నెలముంగు, తిరువాత లేది, అతిరువాత పంవత్సరము వ్రాస్తారు. 1959 లో సమాజ మయినజవానువారి కిరీపంవత్స రము కిరీ.

జవానులో ఆదాయము ఒక్కొక్కరికి నెలకు నూరురూ పాయలు మొదలు అయిదు వందల రూపాయలవరకు వుం టుంది. అక్కడి ఖర్చులను, టి క్కొక్కరి ఆదాయము తక్కువ

“నారా” లో కిరీ అడుగుల ఎత్తున్న బుద్ధవిగ్రహం

బ్లోబోది కుకుంజి మువర్ల దేవాలయం

అని తోచవచ్చు. కాని యాక్తివమున్న అచ్చిన కుటుంబంలోని ప్రతిఒక్కరి ఆర్థించి, తీవరిమును కుఖము చేసుకుంటారు. ఇరవై యేళ్ళు సైబర్ ప్రతిహారికి ఓటుచుక్క వున్నది. ఆ మేరికాతో చేసుకొనిపంబం బడి ప్రకారము బాతీసులు, రిమిగిలా భా తిప్ప, సైన్యముగాని, నాకొబలముగాని, విమానముగాని ఏమీలేదు. రెండవ యుద్ధానికి ముందు విజికియులు వీరములు కొనుక్కోడానికి పిలువేరు. ఇప్పుడు ఎవరు పడిలేవారు వీరములను సంపాదించుకో వచ్చును. 186కి సంవత్సరమునకు పూర్వము జవానులో మరణించినవారిని ఖననము చేసేవారు. ఇప్పుడు దిశావసంస్కారములు విశ్వవృత్తితో చేస్తున్నారు. జవానులో దేవాలయాలలాంటి మూలనిర్మాణ మొదలు, ఎకోశేనులు, ఎకోడ్రోములు ఏవివడిలే వాటిని ఫోటోలు తీసుకోవచ్చెదరు. మన దేశములో, అఖరికి నాగార్జునసాగర్ ఆనకట్ట దగ్గర ఫోటో తీసుకోవలెనని కమేరాతీసుకు చ్చిస్తే, ఊరుముందు గేటుదగ్గర కమేరా ఇచ్చివేసి కమేరాతో వెళ్ళిరావాలి. అత కాము లేదుగాని. ఏలుగావుంటే మన కలకాయనూ గేటుదగ్గర అట్టేనెటి

కళ్ళిరమ్మ నమశే నాళ్ళమో కున అధికారులు.

మా సొంతపూరు విజయవాడలో, నాగ క్విర రావుపంతులుగారి మీదమీద మంతు నంటే కాలకలతో చెన్నీ కునగరము అగిసి నుండి విజయవాడ. కాని కాలకలమీద దేవుడి మూడో అవకాశాలు, మనుష్యులూ పన్నాదయంతో పందిరించటం కనిపించింది. జవానులో ఇలాంటి దృక్పథాలు కిరీకొనికీ కూడలేవు. వారికుద్ధ్యం అంటే జవానునే చెప్పకోవాలి.

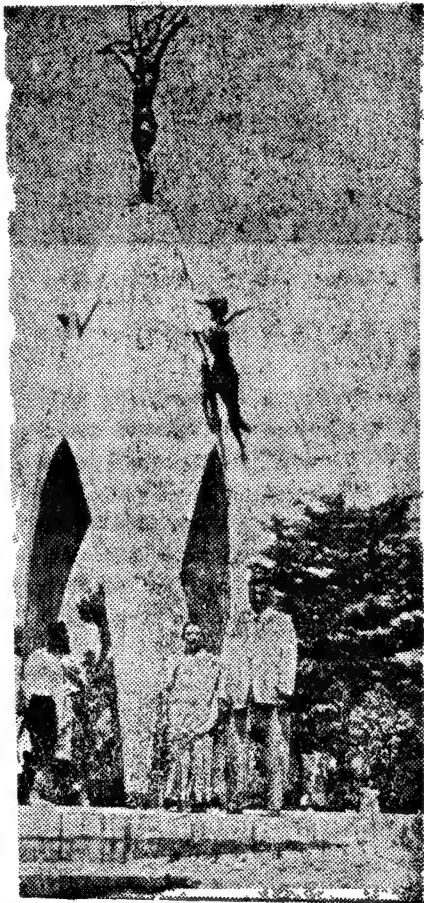
ముఖ్యప్రదేశాలు

బోకియో:—బోకియోనగర విశానా క్రియం, సముద్రతీరాన వున్నది. చూడడా నికీ, అంతే ఆకర్షణీయంగా లేకపోయినా, పాంకేతికముగా, ప్రపంచములోని, గొప్ప విశానాక్రియాలలో, ఒకటిని విన్నాను. పట్టణంలో అకరించేది బోకియో అనగా. దీనియొక్క కిరీపి మూలము. పారిస్ లోని విఫిత్ర లెటరున్న చాలా యెత్తుఅయింది. “డయట్ వకాను” అనే పారిస్ మంటు భవనము, రాజధానినానికి సమీపములో, నగరమధ్యములో ఉన్నది. బోకియోలో

★ మా జపాను యాత్ర ★

ఈనేక క్రీడాస్థలము లున్నవి. క్రిందటి సంవత్సరము, అనీయూక్రిడలు జరిగినవి. వీరి జాతీయ క్రీడాస్థలములో 60,000 ల మంది అసీనులై, అటలముచే అవకాశమున్నది. "కోరేకాన్" క్రీడాస్థలములో "జేన్ బాల్" ఆడుతారు. ఇక్కడనే ప్రపంచ విఖ్యాతిగాంచిన జపానీసు స్త్రీ ప్రదర్శిత "బాడ్మిన్" కూడ నేర్పుతారు. ఇందులోనే ఫిలలకు ఒక ఆరామును, మంచు ఆటల క్రీడాస్థలము ఉన్నాయి. మేము వెళ్ళినప్పుడు ఈ మంచు క్రీడాస్థలములో "నోర్త్ జే ఆన్ ఐస్" అనే ప్రదర్శనము జరుగుతున్నది.

"యూ-యూ-యన్-ఓ" పార్కు చాలా పెద్దది. ఇక్కడనే భారత ప్రధాని, భారత దేశీయతీర్థుల, జపానుకు బహుళదించిన వినుకు వున్నది. ఈ పార్కులో మమ్ము ఆకర్షించినది, ఆఫీకాదేశీయ నల్లనితీర్థుల.

'పిజ్జా'లో ఆటంబంబు ఫలితంగా తులైన శిశువులస్మారక చిహ్నం

ఫిలలకోసం అంతరిక్షములో అమర్చిన ఒంటిపట్టా రైలుమార్గమున్ను. మేరీవ తారీఖునుంచి 22 వ తారీఖువరకు సముద్ర తీరాన, అంతరాళీయ వాణిజ్యప్రదర్శనము యేర్పాటుచేశారు. పెద్ద పెద్ద చాంబీలో వ్యవసాయము, రబ్బరు, భారీపరికరములు కర్రపని, మోటారుకార్లు మొదలైన అనేక పరికరముల విభాగాలను, వివిధదేశాల ప్రదర్శించాయి. గడియారాలు, అలంకరణలు, ఫోటోసాముగ్రి మొదలైనవి, జపానులో తయారైన వస్తువులు యింగ్లండ్ ప్రదర్శించారు.

భారతీయ ఆహారము, ఇక్కడ వున్న ఒకేఒక వాయువ్యదేశములో దొరుకుతుంది. ఫలహారానివిజగతే ఆయాజనాని భారత ప్రభుత్వస్థాని, ప్రధాని నెహ్రూను, తిట్టే తిట్లు, విసిరిదినురు కర్షకకోరముగాఉండి, చెవులుమూసుకొని, ధరించి, ఫలహారము మిగించి, బయటపడెదాము. లండనులోని ఇండియా హౌసు, ఆహారకాలమాదిరిగానే టోక్యోలోగూడ, ఒక ఫలహారకాలమా భారత ప్రభుత్వము యేర్పాటుచేస్తే జపాను వెళ్ళి భారతీయులూ, అక్కడ దగువు కొంటున్న భారతీయ విద్యార్థులకు, ఆ వాయువ్య హోటలుకువెళ్ళి దున్నీతి తప్పకుంది. "మెయిజీ" క్రీతర్ స్మార్తకృత్తు ప్రజల విరాళాలతో నిర్మించిన మందిరము చూడ ముచ్చటగా వున్నది. టోక్యో నగరములోని "గింహా", "మయా నా ఉచి" ప్రాంతాలు, వ్యాపారకేంద్రాలు, అక్కడ బహుళాధిపాలంకరణ, రాత్రిపూట చాలా బాగా వుంటుంది "అసకుస" ఆరామును, దగ్గర నున్న విహారస్థలాలు, బురుని దేవాలయము, యాత్రికులను విశేషంగా ఆకర్షిస్తాయి. అక్కడ "కసుసి" వాట్యరంగములో ప్రదర్శింపబడే, నృత్య వాటకాలు రమణీయముగా వున్నాయి టోక్యోనగర హృదయములో వున్న "కబుకి" వాటకాలలో కాస్త్రీయ జపానీ వాటక ప్రదర్శనాలు నిర్వహిస్తారు. ఇందులో నటులంతా తరుమలే. మాస్కో నగరములోని "చెనోరము" మాదిరి సినిమా ప్రదర్శనము "సినిరము" అనే పేరుతో ప్రదర్శిస్తారు.

నిక్కో:- టోక్యోకి ఉత్తరముగా 70 మైళ్ళలో "నిక్కో" విహారస్థలము సముద్ర మట్టానికి 8500 అడుగుల యెత్తున ఉన్నది. ఒక చక్కని సరస్సు, "తోహోస" దేవాలయము, రమణీయమైన జలపాత లతో యీ ప్రదేశము ప్రజలను ఆకర్షిస్తుంది.

కామకూర:- ఈపట్టణంలో 42 అడుగుల యెత్తు, బుద్ధభగవానుని కంచు విగ్రహము ఉన్నది ఈవిగ్రహములోపల జొల్ల లోపల నుండి మెల్లమీదుగా తలవరకు ఎక్కి చూడడానికి యాత్రికులకు వీలువుంది.

హాకాని:- ఈ పట్టణము, 2400 అడుగుల యెత్తునవుంది. ఈ పట్టణం పరిసరాలలో, చాలా ఉష్ణగుండాలు వున్నవి. ఈ ఉష్ణగుండాలలోని వేడినీటిని "హాకోని", "అటామి" పటణాలకు, చన్నీ శ్శతో పాటు, సర్పరా చేస్తారు. ఈ పట్టణం దగ్గర, 20 చదరపు మైళ్ళ వైశాల్యముగల, సరస్సు ఉన్నది. మూత్రికులు, మోటారుబోటుమీద, లాంచీల మీద, యీ సరస్సులో విహరిస్తారు. 12,896 అడుగుల యెత్తుగల అగ్ని పర్వతము, "ఫుజియామ" ఇక్కడనుండి కనుపిస్తుంది.

అటామి:- సముద్రపు ఒడ్డునవున్న, విహార విరామ స్థలము, ఒక తింతి మార్గముద్వారా, 1000 అడుగుల యెత్తునవున్న కొండమీదికి పోవచ్చును. ఈ వూరికి దగ్గరలోనే, 25000 అడుగుల పొడవుగల కొండను తొలచిన "ఒహాకా" నగరానికి వెళ్ళే రైలుమార్గము వున్నది.

నగోయా - పాశ్చాత్య ప్రదర్శకులను, పూరిగాజీర్చిముచేసికొన్న పట్టణం నగోయా. ఈ నగరము ప్రముఖ ప్రఖ్యాతి, పారిశ్రామిక వాణిజ్యకేంద్రము. ఈ నగరంలోనే సుందరమైన పాతికోటా, రేవుస్థలము ఉన్నాయి. మంచి జంతుప్రదర్శనశాల టెర్రిజన్ ప్రసారకేంద్రము, పెద్దపురమందిరము, ఈ నగరములోని యితర ఆకర్షణలు.

"నారా":- ఎనిమిదవ శతాబ్దములో నారా జపానుకు, రాజధానిగా వుండేది. 1428 సంవత్సరములో, నిర్మించబడిన "కహోకుజి" దేవాలయము చాలా అద్భుతమైనది అయిన అతనులలో 165 అడుగుల యెత్తున కర్రతో నిర్మించారు దీని గోపురాన్ని. దేవాలదేవాలయము అని పిలువబడే "కహాగా" దేవాలయములో 2000 పాత లోహదీపాలు ఉన్నాయి. 749 సంవత్సరముగా, నిర్మించిన, కాదా లయము "తోడజి" నారాలోనే ఉన్నది. ఈ దేవాలయములో, 100 బున్నుల బరువు, 18 అడుగుల ఎత్తుగల, బుద్ధభగవానుని కంచువిగ్రహం ఉన్నది. ఇక్కడనే 18¹/₂ అడుగుల ఎత్తు, 9 అడుగుల వ్యాసముగల పెద్ద కంచు గంట వున్నది.

కోయోటో:- మూర్యారాధకుల, ముఖ్యస్థలమైన, ఈ నగరము, 1000 సంవత్సరాలకు పైగా, ప్రభుత్వ కేంద్రముగాను, నిజనివాసముగాను వుండేది. 500 ఎకరాల స్థలములో నిర్మించబడిన, రాజప్రాసాదము ఉన్నది. జపాను ప్రభువుల పట్టాభిషేకములు, యాధికారిలోవున్న పట్టాభిషేక మండపములో,

జరుగుతాయి. ఇక్కడ ముఖ్యధారలైన తిరువారీ, ప్రభువులు, ప్రస్తుత రాజధాని బొక్కియోనగరానికి వెళ్ళుతాం.

కోట్లో రైల్వేస్టేషన్ దగ్గరనున్న "హిగాషి హోంగాంజ" దేవాలయం చాలా దాగా వుంటుంది. కోట్లో నగరములో ప్రాచీన సంప్రదాయాలు, పాశ్చాత్య ప్రభావాల వాడికి తట్టుకొని, ఈనాటికీ నిలిచి ఉన్నది. 500 దేవాలయాలతో "కుకుకుంజ" బంగారపు దేవాలయం, ఈనగరంలో వుంది.

ఒకాకా:- 4 లక్షల ప్రజలతో కెన్ని నీ నగరానికి అనురూపముగా, నీటిదారులతో విరాజిల్లే రెండవ పెద్దనగరము. ఈ నగరము ప్రఖ్యాతి వాణిజ్య కేంద్రము. ఇక్కడి రేవులోని ఎగుమతి దిగుమతులు, "యోకోహమా" (టోక్యో) రేవులోకన్న చాలాయెక్కువ. బట్టలు, యంత్రాలు, ఎలక్ట్రిక్ సామానులు మొదలైన పరిశ్రమ" కేంద్రము. విహార, విలాసాలకు ప్రఖ్యాతి లభించి, యాత్రికులను ఆకర్షిస్తుంది.

టోకొరాకా - ఈ పట్టణము "కోట్" "ఒసాకా" పట్టణాల మధ్య వున్నది. ఇక్కడ 4000 మంది శ్రేణులకు సావకాశము గల విశాలమైన నాటికమందిర మున్నది. 800 మంది యువకులు ప్రదర్శనలు ఇస్తుంటే దూడదానికి, అహంకారముగా వుంటుంది. ఈ నాటికరంగములో యువకులే, పురుషుల పాత్రలను కూడా ధరిస్తారు.

కోటి:- ఈ నగరం వ్యాపారస్థలం. ఒక రేవు ఉన్నది. ఇక్కడనుంచి బెప్సికు నీరు దుల్లో పోతచ్చును. ఈ పట్టణంలో 500 మంది భారతీయులున్నారు.

బెప్సి:- నిద్రాగమైన, అగ్నిపర్యతం పై నిర్మింపబడిన నగరము యీ బెప్సి. ఈ నగర పరిసరాలలో అనేక ఉష్ణగుండాలు, వేడి నీటి సహజ జలయంత్రాలు ఉన్నాయి. "టాస్మాక్" అనే సహజ జలయంత్రములో వేసేసే, 80 అడుగుల యెత్తుకు ఆకాశము లోకి ఎగురుతాయి. "బోగోజోగాకు" గంధక ఉష్ణగుండములో రాళ్ళను ఉడక బెట్టి, సగములకు యెత్తెము చూచాను. ఎండుకు ఇలా చేసున్నారని అడిగితే, యీ ఉడక బెట్టిన రాళ్ళను గడ్డి, మొదలైన ద్రవ్యవ్యాధులకు మందుగా ఉపయోగిస్తారని చెప్పారు. ఉష్ణ గుండాలలోని వేడినీటిని "హోనో", "అటామి" పట్టణాలలో కూడిగానే నగరవాసులకు సరఫరా చేస్తారు.

మియాజిమా :- "బురుకుసు" దేవాలయము "మియాజిమా" విద్ధి సముద్రములో తేలుతూ ఉంటుంది. రంగు రంగులతో అలంకరించబడి యీ దేవాలయము, దాని ముఖద్వారం అత్యంత రమణీయముగా వుండి, మాపరులను ఆకర్షిస్తాయి. దేవాలయం అలలతో కొట్టుకు పోకుండా, బలమైన గొలుసులతో ఒడ్డుకు కట్టివేస్తారు.

"హిగా" నది తీరము ఉన్న హిగో

నగరమే మొట్టమొదటి ఆటంబాంబుకి ఆహుతి అయినది. 1945 ఆగస్టు 8-న తేదీన 4 లక్షల ప్రజలలోను, 285,000 మంది ఆహుతికి ప్రజల ఆయోధ్యగాన్ని వోచుకున్నది.

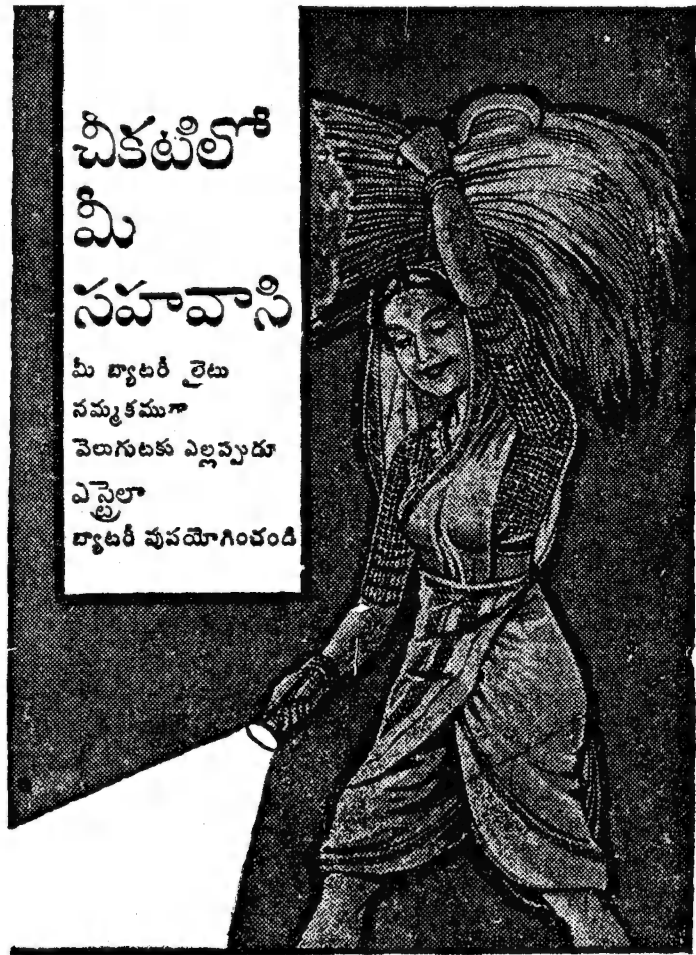
ఈ నగరము మధ్యలో ఒక స్మారక చిహ్నము నిర్మించారు. నగరములో చాలా భాగాన్ని పునర్నిర్మించాడు. కాని నగర మధ్యములో ఉన్న పారిశ్రామిక ప్రాంతము లోని ఒక భవనాన్ని మాత్రము, అమెరికా ఆటంబాంబు చేసిన దుష్కర్మముకు చిహ్నముగా వదిలిపెట్టాడు.

జపాను అంతా తిరిగి, చూచిన తరువాత

జపాను తన ప్రాచీన సంప్రదాయాలను జీవిత పద్ధతులను, తులనపెట్టి ఆమెరికన్ సంస్కృతి విలవిలము చేస్తున్న అమెరికన్ తలపరాజ్యముగా రూపొందించి అన్ని జానపాతానామమునన్నా వేరించినది. మన ప్రాచీన జాతీయ సంప్రదాయాలను, జీవిత పద్ధతులను, కొవారుకోగలిగిన మన జాతీయతను, స్ఫురించి గర్వించాను. జపాను స్త్రీలలోమాదిరి, పాశ్చాత్య నాగరికత, మన కెళ్ళు స్త్రీల జాట్లు, కట్టుబాటు, సాంతంగా మార్చుకును, ప్రాచీన సంప్రదాయాలను నిలబెట్టుకున్నందుకూ, భారత స్త్రీజాతినీ, అభినందిస్తున్నాను. ★

చీకటిలో మీ సహవాసి

మీ బ్యాటరీ లైటు నమ్మకముగా వెలుగుటకు ఎల్లప్పుడూ ఎస్టెలా బ్యాటరీ వుపయోగించండి

ఎస్టెలా

బ్యాటరీలు

ఎస్టెలా బ్యాటరీస్ లి., దాంట్లపాడు-మద్రాసు-టిల్లి-కంకణ-కావూరు

నక్షత్ర ఫలితాలు

| 7-10-59 వెలుదలు 13-10-59 వరకు |

ఈ వారము గ్రహస్థితి.

శ	గు	బు	రకు
	తే 9 దీని కుజుడు కులలో ద్రవశించును.		
	వృత్తిక, ధనుర్వకర కుంభములలో చంగ్రుడు.		
శ	గు	బు	రకు

* ఆశ్విని | చూ. చే. చో. లా | *

ఈవారము ఎన్ని అవంతరములు వచ్చినా పట్టుదలతో ప్రయత్నించి కార్యలాభం పొందుతారు. ఆశించిన ధనం సమయానికి అందక అస్వచ్ఛేదాదు. ఆత్మీయులవల విందల కాలపుతారు. దేబ్బలు తిరిగి ప్రమాదము జాగ్రత్తల తప్పవచ్చును. గమల యజమానులకు, భూస్వాములకు, ఇంజనీరింగుకాని ఉద్యోగస్థులకు, రంగులు, లోహపు సామానుల వ్యాపారస్తులకు కష్టమవుతూడిన లాభము. 8 న ప్రమాదభయం.

* భరణి | లీ. లూ. లే. లో | *

ఈ వారము మీకు యోగప్రదము, బంధువుల సహాయముతోనూ, అధికారుల సహాయముతోనూ ఫలము పొందుతారు. ఆదాయము వృద్ధి అవుతుంది. వైద్యశోధివశాస్త్రప్రసంగాలు చేస్తారు. ఈశాన్యదిక్కునుండి శత్రుము తెలుగుంది. విద్యార్థులకు మంచి కాలము, కవులకు, కల్పలకు, గణితశాస్త్రజ్ఞులకు, నటనటులకు యోగకాలము, 10, 11, 12 తేదీలలో ధనలాభము, కార్యసిద్ధి.

* కృత్తిక | ఆ. ఈ. ఊ. ఏ | *

ఈ వారము మీకు యోగదాయకముగా వుంటుంది. ఆశించిన సామగ్రి చేతికివస్తుంది. నూతనకార్యములు ప్రారంభిస్తారు. కోర్టు దావాల్లో అనుకూలత వుంటుంది. పండితుల గోష్ఠి జరిపి విషయాలు తెలుసుకుంటారు. వారమంతా కుభియోగములున్నా కొంత అందోళనగా వుంటుంది. ధనలాభం. పుత్రుల అభివృద్ధి. కార్యసిద్ధి. 8 న అధిక ఖర్చులు. విద్యార్థులకు చదువు బాగా సాగుతుంది.

శ్యామవాసులకు, శ్యామస్థాన ఉద్యోగులకు, పండితులకు, ఉపాధ్యాయులకు మేలు కాలము.

* రోహిణి | ఓ. వా. వీ. వూ | *

ఈ వారము వినోదాలలో పాల్గొనుట, వధి మీర మధుర పదార్థము కళోజనము రజతపాత్రలలో భుజించుట, తలచిన కార్యములలో జయము, నీటిపూద ప్రయాణము, తెల్లని వస్త్రములు కొనుట మొదలగు యోగములు కలుగుతవి. ప్రతి, దూది, నూలు, బట్టలు, వెండి, బియ్యము, ద్రవపదార్థముల క్రియవిక్రయములలో వర్తకులకు లాభము,

బి. నరసింగరావు

కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు, నటీనటులకు మేలు కాలము, వారాంతమున అధిక ఆదానోళన.

* మృగశిర | వే. వో. కా. కీ | *

ఈ వారము ధనధాన్యాభివృద్ధి, పశువృద్ధి కృషిములముగా లాభము, వివాహాది కుభి కార్యములలో పాల్గొనుట, ఇష్టవస్తులాభము, పరోపకారమునల్ల క్రితవంటి రాజయోగములు కలుగును. విద్యార్థులు బాగా చదువుకుంటారు. విలక్షణ వస్తువుల క్రియ విక్రయములలో వర్తకులకు గెట్టింపులాభము. కవులకు, గాయకులకు, కళాకారులకు నటీనటులకు యోగకాలము స్త్రీతోనూ, ఆపులతోనూ విందు వినోదము, 8 న కుటుంబ కలహము.

* ఆరుద్ర | కూ. ఖ. జ. చ | *

ఈ వారము మీకు రాబడి లభిస్తున్నా; కార్యభారము ఎక్కువ గృహసమస్యలు తీరక కలతలు, ఆరోగ్యము చెడుచున్న నూచి నలు కనపడగానే ఔషధచికిత్స పొందడమే కాకుండా గ్రహరాశిని రికి శాంతి చేయించడము మేలు ఉద్యోగస్థులకు కొత్త సమస్యలు. వర్తకులకు ఆదానోళన. 10, 11, 12 పితృవృద్ధి సహాయము. కార్యలాభము. ప్రయాణము, రాజకీయవాగులను ఆదానోళన, అధిక ఖర్చులు. 8 న అనారోగ్యము.

* పునర్వసు | కే. కో. హో. హీ | *

ఈవారము మీకు మొదట్లో నిరాశగా

వున్నా విశ్రాంతియుమునల. కార్యలాభము పొందుతారు. ధనలాభములు ఆదానోళన; పునర్వసులకు బలీఅయే నూచినలు. ఆపుల ఆరోగ్యము ఆదానోళన 3 లిగి సుం ది. వారములో అవయోగములున్నా విశ్రాంతిసహాయము కార్యసిద్ధి, విదేశీయుల పరిచయము, విచిత్ర వస్తు పంపాదనవంటి కుభియోగములుకూడా వుంటాయి.

* పుష్యమి | హూ. హే. హో. డా | *

ఈవారము మీకు విశ్రాంతి యోగము. కార్యచరణలో అటంకములు కలుగుతాయి. మీ బుద్ధిబలము ఉపయోగించి ప్రయత్నించివా కార్యసిద్ధివుండు. చేతికి వచ్చేబట్టు అవసరాలకు సరిపోక ఇబ్బందిచే అశాంతిగా వుంటుంది. దూరమందున్న ఆత్మీయులకు అనారోగ్యముగావుండని తెలిసిన సందర్భద తారు. అయిననూ దైవానుగ్రహముచే అన్నీ పరిపవతాయనే మనోధైర్యముతోవుంటారు. ఉద్యోగస్థులకు ఆస్తి మితిము. వర్తకులకు ఆదానోళన, నిలకడలేని నీతి, ప్రయాణము. 12 నష్ట దినవ్యాధిము. పుణ్యక్షేత్ర సంచారము, సేనతోదర్శనము. చింతలను చూచుట. 8 న ఆరోగ్యచింత.

* ఆశ్లేష | డీ. డూ. డే. దో | *

ఈవారము అనుకున్నట్లుగా బట్టు చేతికి రాబోవుటచేతను అధిక ఖర్చులు చేతను అశాంతి కలుగుతుంది. కోర్టువ్యవహారములు కొంతవరకూ అనుకూలత సవి ఉద్యోగస్థులకు అధికారుల తొందరలు వర్తకులకు అశాంతి. భార్యకు ఆరోగ్యము బాగుండదు. సహవారముల పరిష్కారములో గుప్తస్త్రితో వివాదము. 7 ధనలాభము. 8 న కార్యభారము, తిప్పలు, వివాదములు, భార్యకు ఆరోగ్య

ఈవారము ధరలు: నూలు, వస్త్రములు: నిలకడగావుండును నూ నెడనుసులు: స్వల్పముగా పెరుగును హోధావ్యములు: స్వల్పముగా పెరుగును తెలుసు, పంచదార, చింతిపండు: కొంచెముగా హెచ్చును. పప్పుదినుసులు :- నిలకడగా వుండును. వెండి, బంగారము :- స్వల్పతేడాలో వుండును. కొన్ని ప్రాంతములలో సువృష్టికొన్ని ప్రాంతములలో సువృష్టి జన్మనక్షత్రమును బట్టిగాని, జన్మనక్షత్రము నెగురినవాగు నామనక్షత్రము (వారవారి డిల్లెల సమసింకి పేగు మొదటియక్షిరము)ను బట్టిగాని ఎలితాలు తెలుసుకొనునది. కృష్ణపేగు పేగునకు మృగశిరానక్షత్రమును, వృష్ణపేగు పేగునకు స్వాతియు, క్రిగరుపేగు పేగునకు చిత్తియును, క్షేత్రిపాలకుపేగు పేగునకు హస్తయును, భీముకు, భరిపుకు అనే పేర్లకు పూర్వాషాఢయునూ చూచుకొనునది.

ముస్తాబు ద్రవ్యముల చరిత్రలో ఇంతవరకు తయారుకాని కొంగ్రత్త ఫేస్ పౌడర్లు!

గోకుల్ శాంతోల్ టాయలెట్ పౌడరు :

కర్ణమైన రందనపు డెక్కల పొడవతో (మైక్రోస్కాప్) లాంజులైన టాయలెట్ పౌడరు. తయారుకావడం పొడవు. మీ ముఖ శాంతిలో పెరుగు చూపుట. చెమటను అప్పట. లాంజులను వాసన యందుకు దీని ముఖ్య లక్షణములు. ఇందు పొక్కులను ఆపునీయును.

గోకుల్ శాంతోల్ వుడ్ టాయలెట్ పౌడరు :

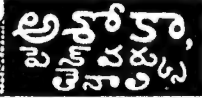
కర్ణమైన రందనపు డెక్కలనుండి తయారుకావడం పొడవు. ఫేస్ పొడవలకు వలయునంత సున్నితము చేయవలసింది.

గోకుల్ బ్యూటీ పౌడరు :

పరిశుభ్రమైన వస్తువుకొమ్ముల మెడి తయారుకావడం పొడవు. వివిధ రాయలలో గలవు. మీ ముఖవర్ణమును పెంపొందించునట్టియు. క్రిమి సంహారక సంబంధముగ నట్టియు గుణములు గలది. దీని ముఖ్య లక్షణములు నిలదీయుచును.

టి.యస్.ఆర్ & కో, కుంబకోణమ్

జి.ఎస్.మణి

వల ఆ సంతోషం వుండదు. భార్యకు అనారోగ్యం కలిగి నూచన లున్నవి. పిను ములు, కొర్రలు, రాగులు, ఉప్పు, నువ్వు నూనె వ్యాపారములకు లాభియోగము. ఇతర జాతులకు గౌరవము కలుగుతుంది 8 న బంధువుల రాక, అధిక ఖర్చులు.

*** మూల [యే, యో, బా, వీ] ***

ఈవారము ఎంత ప్రయత్నించినా యత్ని కార్యాలకు ఆటంకములు కలుగుతూనే వుంటాయి. అయినప్పటికీ పట్టుదలవల్ల కార్యలాభము పొందుతారు. సోదర సహోదయమువల్ల ఒడిదుడుకులు సర్దుకుంటాయి దెబ్బలు తిగి లే ప్రమాదము జాగ్రత్తవల తప్ప వచ్చును. గమలయజమానలకు, లోనా, ఖనిజ, వ్యాపారులకు, భూస్వాములకు కష్టముతో కూడిన లాభము, పోలీసుశాఖ ఉద్యోగులకు మేలుకాలము. 10 న ప్రయాణము.

*** పూర్వాషాఢ [బా, ర, బా, డా] ***

ఈవారము మీకు యోగవాయకము. ప్రయత్నించిన పనులు సెగ వేరుతల. లాభము కలుగుతుంది. ఈశాన్య దిక్కునుండి తేమ సమాచారము తెలుస్తుంది. శుభి కార్యములలో పాల్గొంటారు ఒంధుదర్శనము గణితజ్యోతిష శాస్త్ర చర్చలు జరుగుతాయి. ప్రతి, దూది, నూలు, బట్టలు, ఇత్తిడి, కంచువర్తకులకు లాభము. కవులకు కల్పలకు, నటీనటులకు మేలుకాలము. 8 న అధిక ఖర్చులు.

*** ఉత్తరాషాఢ [బే, బో, జా, జీ] ***

ఈవారము మీకు శుభియోగము. ఆశించిన దెబ్బ చేతికి వస్తుంది. ఇంట్లో శుభి కార్యాలు జరుగుతవి. పుణ్యకార్యాలనెరగా, ప్రభుత్వ సన్మానము, వైద్యజ్యోతిషశాస్త్రముల నంటి ప్రసంగాలు జరుగుతవి. విద్యార్థులు నూనాంశాలు నేర్చుకుంటారు. వ్యాయామ దులకు, వ్యాయాసాన ఉద్యోగులకు పండితులకు, ఉపాధ్యాయులకు మేలుగావున్నా కొంత ఆందోళనకూడా వుంటుంది. పిల్లల అభివృద్ధికి కొన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తారు.

*** శ్రవణము [జూ, జ్యే, జో, చూ] ***

ఈవారము మీకు తలపెటిన కార్యము లలో జయము పొందుతారు. వెండిపాత్ర లలో మృదాన్నభోజనము. బంధు మిత్రులతో చేస్తారు. విశోదములలో పాల్గొంటారు. విద్యార్థులకు చదువు వుత్సాహముగా సాగుతుంది. ప్రతి, దూది, నూలు, బట్టలు, వెండి, బియ్యము, ద్రవపదార్థ జీత వస్తువుల క్రయ విక్రయములలో వర్తకులకు లాభము. కవులకు, గాయకులకు, నటీనటులకు మేలుకాలము. 8 న అధిక ఖర్చులు.

*** ధనిష్ఠ [గా, గీ, గూ, గే] ***

ఈవారము మీకు యోగప్రదము. సవ దాన్యధిష్ఠి కలుగుతుంది. వివాహాది శుభి కార్యాలలో పాల్గొంటారు. ఇష్ట వస్తులాభము, పరోపకారము వల కలుగుతుంది. విద్యాధులకు చదువు సాగుతుంది. ఖరీదైన వస్తువుల క్రయ విక్రయములలో అనారోగ్య నూచన లు కనపడతాయి. కనపడతాయి. ఉద్యోగస్థులకు స్వల్ప అనుకూలత. విద్యార్థులకు సరిగా చదువు సాగదు. రాజకీయవాదులకు వారముతో అలజడి తోపాటు అనుకూలత. 8 న అనారోగ్యము.

ర్యాలలో పాల్గొంటారు. ఇష్ట వస్తులాభము, పరోపకారము వల కలుగుతుంది. విద్యాధులకు చదువు సాగుతుంది. ఖరీదైన వస్తువుల క్రయ విక్రయములలో అనారోగ్య నూచన లు కనపడతాయి. కనపడతాయి. ఉద్యోగస్థులకు స్వల్ప అనుకూలత. విద్యార్థులకు సరిగా చదువు సాగదు. రాజకీయవాదులకు వారముతో అలజడి తోపాటు అనుకూలత. 8 న అనారోగ్యము.

*** శతభిషం [గో, సా, సీ, సూ] ***

ఈవారము మీకు కార్యభారము ఎక్కువ. విశేషాటంబవినలు, పరాక్రమమువల్ల ఘనవి, ప్రయాణము, సేవాభిషం వుండును. అకాల భోజనమువల్ల అనారోగ్య నూచన లు కనపడతాయి. జాగ్రత్తపడట ముంచిది. ఉద్యోగస్థులకు స్వల్ప అనుకూలత. విద్యార్థులకు సరిగా చదువు సాగదు. రాజకీయవాదులకు వారముతో అలజడి తోపాటు అనుకూలత. 8 న అనారోగ్యము.

*** పూర్వాభాద్ర [సే, సో, దా దీ] ***

ఈవారము తలపెటిన పనులు సెగ వేరవు. ఆలశ్యము కలుగుతుంది. వర్తకులకు తిక్కుత లాభము. ఆత్మీయుల ఆరోగ్యం చికాకు కలిగిస్తుంది. ఉద్యోగస్థులకు వనప్రసాద ప్రాంతములకు బదిలీ అయి నూచిలున్నవి. రహస్యములను కనిపెట్టుటకు నియోగించబడుతారు. వారముతో చికాకుగావున్న వారాంతమున మిత్రసహాయము, విదేశీయుల పరిచయము, కార్యసిద్ధి.

*** ఉత్తరాభాద్ర [దూ, శం, ఛా, ఛా] ***

ఈవారము సహభావము ఎక్కువ. ఎవరి సహాయమువల్ల కార్యసాధన చేదమనుకుంటాగా వారివల నే ఆటంకములు కలుగుతవి. అయిననూ దైవబలంవల్ల క్రమేణా కార్యము కూత అవుతుంది. ఇంట్లోవారి ఆరోగ్యము బాగుండదు. ఉద్యోగస్థులకు ఒత్తిడి, వర్తకులను నిరాశి, విద్యార్థులకు మంచి గోజాలు కావు. వారముతో ఆందోళన వున్నా సాధు సజ్జన సాంగత్యము, పుణ్య పుణ్యాలను కలియుట, పుణ్యక్షేత్ర సంచారము. వింతలను చూచుట, నష్ట దివ్య లాభము కలుగుతవి.

*** రేవతి [దే, దో, చా, చీ] ***

ఈవారము అనుకూలతకన్న ప్రతికూలత ఎక్కువ. యత్ని కార్యములు క్రమాధిక్యముతో ఫలిస్తాయి. కొరుదావాలు అనుకూలిస్తవి. పరోపకారము వల కలుగుతుంది. సాగక నిందలుపొందుతారు. భార్య ఆరోగ్యము సరిగాయుండదు. ఇచ్చిపుచ్చుకునే పట్ల వివాదములు, ఉద్యోగస్థులకు అధికారం ఒత్తిడి వున్నా తోటివార సహకారము లభిస్తుంది. వర్తకులకు వారముతో నిరాశి. వాణిజ్యమున మేలు. విద్యార్థులకు చదువు సాగుతుంది.

మకరద్యజం మాత్రలు

పేరించినచో మంచులం పుష్టి కలుగును. 1 పిసా రూ. 10/- లు వి. పి. గూ. 1-4-0. అధ్యాపన పంపకలెను. డా॥ రత్నం నన్న మెడికల్ హాల్ మలక పేట బిల్డింగ్ - హైదరాబాద్ - 2.

నారసింహ లేహ్యము

 బంగారుతో చేరినది మేహము, ౧ కృక, వివృతవివృత హరివిలము రక్తవృద్ధి కలిగించు 20 తుడవ్వురు 880 పోస్టేజీ డ. 1-1-0
 3. 3. 3 అంతకంతక అయిదేద సమాఖం, పెండి (PU) నెల్లూరుశిల్లా.

నమ్మకమైన సంజ్ఞ గూడు
 బాంబుకు సంతోషకములు
 కాసిమన్ జంజమ్
 కరన్ జస్
 బాలక్స్ కాలరెక్స్
 నంజ్జ గూడు పత్తపాడి
 బ్రాంచి: విజయవాడ.

ట్రీల ఆరోగ్య సాధ్యములకు లోధ్ర

 కేసరి కుటీరం ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
 రాయపేట, మద్రాసు-14
 ఆంధ్రప్రదేశ్ ఎంఐఐ
 మెదక్కు సీతారామశంకర్ రోడ్డు ఎత్తిపర్క విజయవాడ, సికిందరాబాద్.

పూర్వకాలమున రత్నకూటమను ద్వీప మొకటి ఉండేది. ఆ ద్వీపాన్ని రత్నాధిపతి యను ఒక రాజు పరిపాలిస్తుండేవాడు. అతనికి మకలదేశ రాజులను జయించి వారి వారి కుమార్తెలను వివాహమాడ లని, తనో మహాచక్రవర్తి అని పించుకోవాలన్న కోర్కె కలిగింది. ఆ కోర్కెను సఫలీకృతం చేసుకోవడానికతడు యోచించి యోచించి చివరికి భగవంతునికై తపస్సుచేసి ఐరం పొందాలనుకొన్నాడు.

అతడు వైష్ణవుడు. విష్ణుదేవుని కొరకు ఘోరతపస్సు చేశాడు. విష్ణువు అతని తపస్సునకు మెచ్చి ప్రత్యక్షమై 'ఓ రాజా; నీ తపస్సునకు మెచ్చాను. నీ మనస్సులోని కోర్కెకూడా నాకు అర్థమైంది. అందుకు ఒక ఉపాయం చెబుతాను. దాని ఆధారంగా నీ కోర్కె నెరవేర్చుకో. పూర్వం కలింగదేశము నేలు రాజుకడు శాపవశమున తెల్లని ఏనుగులను. ఆ ఏనుగులను శ్వేతరశ్మి. అతని పూర్వజన్మ దుక్కుతము, నా భక్తుడు గావడం వలన ఆ ఏనుగున కొక దివ్యశక్తి ఉన్నది. అది ఆకాశంలో ఎగురగలదు. అది చాలా ప్రభావంకలిది. దానికి పూర్వజన్మ వివరంకూడా తెలుసును. ఇప్పుడ ఏనుగు నా ఆదేశము ననుసరించి ఇక్కడకు వస్తుంది. అది నీకు వాహనంగా ఉంటుంది. నీవు దానిపై ఎక్కి ఏదేదేశాల మీదుగా ప్రయాణం చేస్తావో ఆ దేశాల రాజులు నీకు వశమై నమరమ కన్యలను నీకిచ్చి వివాహం

చేయగలరు. అప్పుడు నీ కోర్కె సఫలీకృతం కౌతుంది. నీకు మొత్తం ఆ విధంగా ఎనభై నేలమంది భార్యలుగా లభించగలరు.' అని చెప్పి విష్ణుదేవుడు మాయమైనాడు.

రత్నాధిపతి ఆనందానికి మేర లేకపోయింది. ఆకాశంలో ఎగురతూ శ్వేతరశ్మి రత్నాధిపతి వద్దకు వచ్చింది. అమితానందంతో రాజు దానిపై ఎక్కి దేశదేశాలు తిరిగాడు, అతను తిరిగిన దేశాల

కొనసం మహేశ్వరరావు

రాజులు తమ తమ కన్యలను రత్నాధిపతికిచ్చి వివాహంచేసి అతనికి వశపర్చులై ఉంటూ వస్తున్నాడు. ఈ విధంగా రత్నాధిపతికి ఎనభై నేలమంది భార్యలైనారు. గొప్ప చక్ర

"వాడిజోలికి పోవద్దని మీ కెన్ని సార్లు చెప్పాను?"

—చిత్రం: క. పితారాజురావు-బందరు.

వర్తిగా ఎంతో గర్వంతో అతడుంటున్నాడు. అతనికోర్కె నెరవేరింది. ఎనభై నేల రాణులకు రమ్య హర్మ్యాలు కట్టించాడు.

ఇలా ఉంటుండగా ఒకనాడు ఏం జరిగిందంటే రత్నాధిపతి శ్వేతరశ్మితో గగనమార్గాన విహరించుచుండగా ఒక పెద్ద గుండెపై శ్వేతరశ్మిని తీవ్రంగా గాయపరిచింది. ఆ దెబ్బలకు అది తాళలేక తెలివిదప్పి నేలపై పడిపోయింది.

రాజు వడిన బాధ ఇంతాంతని చెప్పలేము. ఎన్నోనో ఉపచారాలు చేశాడు. కొంత సేపటికి కాస్త తెలివి వచ్చిందిగాని పూర్వస్థితికి రాలేక పోయింది. ఆకాశంలో ఎగిరే శక్తిని పొందలేకపోయింది.

రాజు ఎంతో భయపడ్డాడు. అతని విచారాని కంటులేదు. భగవంతుని ప్రార్థించాడు. 'భగవంతుడా, శ్వేతరశ్మికి పూర్వశక్తి వచ్చేట్లు చేయి శండ్డి... లేనిచో నేను బ్రతుకలేను. శిరస్సు తెగ వేసుకోవడంకన్న వేరే గర్వంతరం ఉండదు 'అని ఒరలోని కత్తిని దూసి కంఠమునై వేసుకోబోతున్న నమయంలో ఆకాశవాణి వినిపిస్తోంది. 'ఓ రాజా, శాంతించు, లొందర పడకు. ఆ వేశంతో అనర్థానికి పాల్పడకు. దీని కొకటే ఉపాయం ఉంది. సత్ప్రవర్తనలైన స్త్రీ శ్వేతరశ్మిని తాళిన అది పూర్వశక్తిని పొందగలదు. ఎప్పటివలెనే ఆకాశంలో ఎగురుతుంది. అంతకుతప్ప

నేరే మార్గం ఏమీలేదు.'

ఈ మాటలు విన్న రాజు ఆనందం చాచి మేరలేకుండా పోయింది. అదంత వని తనకు ఎన్నట్లే వేలమంది భార్యలుండగా. వారిలో అమృతలత అను భార్య రాజుకు చాలా ప్రിയమైనది. పెంటనే ఆమెకు కబురంపించాడు. 'నీ కోమలకరాలలో ఒకసారి వీనుగును తాకు.' రాజు ఆమెతో అన్నాడు.

రాణి అమృతలత రాజు చెప్పినట్లు చేసింది. కాని ప్రయోజనం ఏమీ కలుగలేదు. శ్వేతరశ్మిలో ఎలాంటి మార్పు రాలేదు.

రాజు మనస్సు వికలమైపోయింది. తన ప్రിയమైనదనుకొన్న అమృతలతలో ఆకాశవాణి చెప్పిన పతివ్రతాగుణాలే లేవా? ఆమె పతివ్రత కాదా అని వాపోయాడు. ఆమె తనను నిజంగా ప్రేమించటంలేదా అన్న ఆశ్చర్యం కూడా కలిగింది. పరీక్షలో ఆమె పతివ్రతగా నిలవ లేకపోయింది.

రాణివానంలోని భార్యల నందరినీ శ్వేతరశ్మిని తాకవలసిందిగా ఆజ్ఞాపించాడు రత్నాధిపతి. రాణులందరూ వీనుగును తాకారుగాని ప్రయోజనం సున్నా.

రాజుకు శిరస్సు తెగ వేసినంత వనయింది. ఇంతమంది భార్యలలోనూ ఏ ఒకరూ పతివ్రతగా నిలవ లేకపోయారు. అతనొక వికారిగా, దుర్భరదార్శిద్రవ్యంతో బాధపడుతున్నట్లు బాధపడినాడు ఆక్షణంలో. మనసా, వాచా, కర్మణా తనను ప్రేమించే భార్య ఒకరుంటే చాలు. ప్రేమించలేనివారు, ప్రేమ నివ్వలేనివారు ఎందరున్నా లేనట్లే ననుకొన్నాడు. తన తప్పుకు చాలా పశ్చాత్తాపం పొందాడు. గట్టిగా

లెంపలు కూడా వేనుకొన్నాడు తన పొరపాటు గ్రహచారానికి.

ఎంతో ఆలోచన చేసినమీదట ఈ అవకాశాన్ని దేశప్రజలకు ఇవ్వాలని నంకల్పించాడు. చివరికి ఈ విధంగా చాటింపు వేయించాడు. 'ఎవరైనా పతివ్రతాశ్రీ శ్వేతరశ్మిని తాకి దానికి పూర్వక క్రిపాండగలిగేదిగా చేసినచో వారు రాజుగారిచే గొప్పగా నన్నానింపబడెదరు.'

రాజుగారి చాటింపు విన్న శ్రీమంతుని నన్నానము పొందాలన్న ఆశ ఉన్నా నెగ్గలేకపోతే సిగ్గుతో చావవలసి వస్తుందని భయపడి ఎవరూ ముందుకు రాలేదు. ఇలా కాదని ప్రతిశ్రీని బలవంతంగా తీసుకొచ్చి శ్వేతరశ్మికి తాకిస్తున్నారు. అందువల్లకూడా ఏమీ ప్రయోజనం లేకపోయింది.

ఇలా చాలారోజులు గడిచిపోయింది. రాజు చాలా నిరాశ చెందాడు. ఇంతలో ఒకనాడు తామ్రలిప్తదేశపు పార్షగుప్తుడను వ్యాపారిస్తుడు రత్నకూటమునకు వచ్చాడు. అతనిమేట అతని నౌకరు కూడా వచ్చాడు. నౌకరు భార్య శీలవతి కూడా వారితో వచ్చింది. వారికి శ్వేతరశ్మివిషయం తెలిసి అక్కడకు వెళ్లారు. వీళ్ళక్కడకు రావడం గాలిలా పాకిపోయింది

వార్త. పట్టణ ప్రజలందరూ తండోతరండాలుగా వచ్చారు. ఇనుక వేళ్లే రాలని జనం. ఆత్మరతో శీలవతి వైచి అందరూ చూస్తున్నారు.

శీలవతి ముందుకువచ్చి అన్నది 'నేను తామ్రలిప్త నివాసిని శీలవతిని. నేను శ్వేతరశ్మిని తాకబోవుచున్నాను. మనసా, వాచా, కర్మణా నా పతిదేవుని నేను ప్రేమిస్తున్నట్లయితే, నేను పతివ్రతనయితే శ్వేతరశ్మి నా కరచాటునంతో పూర్వక క్రిపొందుతుంది.' జననందోహం ఊపిరి పీల్చుకుండా రెప్పవేయకుండా చూస్తున్నారు. శీలవతి కుడిపాస్తంతో శ్వేతరశ్మిని తాకిందేతడవుగా అది లేచి నిలబడింది. శ్వేతరశ్మికి పూర్వక క్రితిరిగి వచ్చేసింది. రత్నాధిపతి ఆనందానికి హద్దు లేకుండా పోయింది. అద్భుత వాహనం తిరిగి లభించింది. వాడిన మనస్సు వికసించింది; పుతరుజ్జీవనం పొందింది. ఎన్నట్లే వేలమంది రాణులు, రత్నకూట శ్రీపురుషులు చాలా సిగ్గుపడిపోయారు. ఒక విదేశశ్రీకున్న పతివ్రతా లక్షణాలు తమలో లేకపోయినవేమన ఎంతో బాధపడినారు. రత్నకూటపురుషులందరూ తమ భార్యలకు పతివ్రతాగుణాలు లేవు గదా తాము కడుదరిగి లన్నంత బాధపడబోయారు.

రత్నకూటవాసులు, రాజు శీలవతిని రత్న, సువర్ణాదులతో గొప్పగా నిత్యరించారు. ఆమె పాత్రాన్ని ఎంతగానో కొనియాడారు. ఎంతో ఆనందంతో శీలవత పార్షగుప్తుడు, నేవకుడు రత్న మర్ణాను పడవల కెక్కించుకొని తామ్రలిప్త ప్రయాణమైనారు.

ఒకామె: "నాదగ్గరికి ముందు రాకుండా నరానరి మా అమ్మాయిదగ్గరికి వెళ్లి పెళ్లి చేసుకుంటానని చెబుతావా? ఎంత సాహసం!"

అతను: "ప్రేమించాలి, నేను తమకు ఈమకాదు కదండీ!"

దు రా శ

అనగనగా ఒకఉష్లో ఒక శాస్త్రులు గారుండేవాడు. ఆయనకు లేక లేక ఒక ఫుత్తుడు కలిగాడు. తన పోరోహిత్యంపై వచ్చిన నాలుగు రాళ్ళకు తోడు రాజుగారిచ్చిన మాన్యం మడి వుండడంవల్ల జీవితాన్ని నిశ్చింతగా కాలం గడుపు తుండేవాడు.

ఆ సంవత్సరం పంటలు బాగా పండడంవల్ల, చేను కోయించి కల్లంలో కుప్పకీయించి, తన రోజు రాత్రిపూట కాపలా వుండేవాడు. ఇలావుండగా ఒకనాడు శాస్త్రులు గారు తనభార్యని దిబ్బరొట్టే మూట కట్టి ఆ రాత్రికిమ్మన్నాడు. ఆమె నరేనని బాగా పడునుగా కాలేటట్లు ఒక రొట్టెను కాల్చి మూట గట్టి యిచ్చింది. ఆరాత్రి శాస్త్రుగారు తనకు రాబోయే అధికాదాయాన్ని

ఎలా ఖర్చు చేయడమా అని ఆలోచిస్తూ కూర్చుండి, చివరికి నిద్ర పోయేడు.

ఆరాత్రి ఆకనమందు స్వచ్ఛా విహారం చేస్తున్న పార్వతి పరవేశ్వరుల కారొట్టెవాసన బాగా

తె. కామేశ్వరరావు

కొట్టింది. పార్వతికి నోచూరింది. తన పుడూ బహుశా యిటువంటి రొట్టెను చేసివుండలేదు కాబోలు! ఉండబట్టలేక, శివుని ఒప్పించి ఆ రొట్టెను తీసుకుని, ఊరికనే వదిలేస్తే బాగుండదని అందులో ఒక మంత్రపు బంగారుగిన్నె నుంచి వెళ్లి పోయింది పార్వతి. అస చాలా విచిత్రమైన గిన్నె! అది బోర్లించి యెత్తేసరికి పంచభక్త్య పరమాణ్ణాలు

వస్తయ్!!

యథాప్రకారం శాస్త్రులుగారు ఉదగాన్నే లేచి, ఆకలిగా ఉండటం వల్ల, రొట్టెను తినబోయేడు. కాని విప్పి చూసేసరికి బంగారుగిన్నె కనిపించింది. దానితో ఆయనకు ఎక్కడ లేని ఆశ కలిగింది. పోయినరొట్టె పోతే పోయిందిగాని, పదార్థవన్నె బంగారుగిన్నె దొరికిందని సంతోషించేడు. గిన్నె నెత్తేసరికి పంచభక్త్య పరమాణ్ణాలు సిద్ధమైనై. ఆసందంతో ఆరగించి శాస్త్రులు ఆత్రంతో యింటికివచ్చి, భార్యతో యీ సంగతి జెప్పాడు. దాంతో ఆమె పొంగిపోయి, అదంతా తన భర్త తెలివేననుకొని తెగ పొగిడేసింది.

తన ప్రతిభను పూరివారికి చూపాలని తలచి, పూరి వారందరినీ భోజనానికి పిలిచేడు. మధ్యాహ్నం పన్నెండుగంటలైనా శాస్త్రుగారి భార్య హాయిగా బాతాఖానీ కొట్టడం జూసి, పూరి వారంతా ఆశ్చర్యపోయారు. తమ కారోజు వుపవాసం తప్పదనుకున్నారు. కాని శాస్త్రుగారు దేవతార్చనాది క్రియలు ముగించి యింటింటికి వెళ్లి అందరినీ భోజనానికి పిలిచేడు. అంతమందీ పీటలమీద కూర్చోగానే శాస్త్రు మందహాసపదనుడై గిన్నెను ఒక్కొక్కరి వస్తరిలోనే బోర్లిస్తూవచ్చేడు. దాని ఫలితాన్ని జూసి అంతా విస్మయపోయి శాస్త్రు ఘనతను తెగ పొగిడేరు!! చాలామంది తానెలా దాన్ని సంపాదించేవో చెప్పమని ప్రాధేయపడ్డారు—కాని శాస్త్రు వ్యతిరేకించాడు. కొందరు తమకు గిన్నె అమ్మేయమన్నారు—కాని శాస్త్రు వప్పుకోలేదు.

ఇంతలో శాస్త్రుకి ఒక బ్రహ్మాండ

మా పాప

రావి విసతాదేవి

ఓయమ్మ లాలమ్మ
దాయమ్మ మాయమ్మ
ఉయ్యాలలో పాప
నూరుకో బెట్టమ్మ.
ఏపూర్వ పుణ్యమో
ఎరుగనైతిని నేను
మాయంట వెలసింది
మహాలక్ష్మి మాతల్లి
మాపాప నవ్వులో
రతనాలురాలు

మాపాప పలుకులో
మధువుల్లజాలు.
నాచిట్టి పాపాయి
నడయాడు తుంకీను
కైలాస గిరిదేవి
కదలాడినట్లుండు.
గుమ్మడి మూటగా
కూర్చుండి పాపాయి
మాయంటి దీపమై
మమత వెలిగిస్తుంది.

మైన యక్తి తట్టింది. తానికో
గిన్నెనుగాని సంపాదించే, యీగిన్నె
బమ్మేసి, ఆ వైకాన్ని వై ఖర్చులకు
వినియోగించుకోవచ్చుననీ, తాను
మరి పోరోహిత్యం చేయక న్లే
కుండా మహారాజులాంటి జీవితం
గడపవచ్చుననీ ఆశ కలిగింది.
వెంటనే భార్యను పిలిచి, ఆనాడు
కూడ మళ్ళీ దిబ్బరొట్టేనే చేయ
మన్నాడు! ఆనాడుకూడ మళ్ళీ
రొట్టెకడితే, యింకొక బంగారుగిన్నె
దొరుకుతుందని ఆశ పడ్డాడు పాపం
శాస్త్రి!! ఆశలో అతనికన్న ఒక
ఆకు ఎక్కువే చదివినవడంవల్ల
క్రిందటిసారికన్న యీసారి బాగా
నేయిచేసి గుమగుమ లాడటట్టు
కాల్చి మూటకట్టి యిచ్చింది
నోయారుతున్నా, పాపం! బంగారం
వస్తుందన్న ఆశతో దాన్ని చూసి
నాలిక చప్పరిస్తూ కూర్చున్నాడు
శాస్త్రి!! చివరికి నిద్ర రావడంవల్ల
పరుండిపోయాడు.

యథాప్రకారం విహరిస్తున్న శివ
పార్వతులు మళ్ళా యీ రొట్టె
వానన కొట్టేసరికి, ఏ డెవడో కాస్త
దురాశగలవాడని తలచి, రొట్టెకు
బదులు అందులో ఒక బంగారుగిన్నె
మూచాడు. ఉదయం లేచి చూచే
సరికి శాస్త్రికి అందులో గిన్నె
ఆకారం కనిపించింది. తన ప్రతిభని
భార్యకి, తన పూరివారికి చూపా
లన్న కోరికపై మూట నిప్పకుండా
యింటికి తెచ్చి, క్రిందటిసారిలాగే
పూరివారి నందరినీ భోజనానికి పిలి
చేడు. బాగా తిన్నవారైన ఆ పూరి
వాగు నిజమేనని క్రిందటిమాటలాగే
నకుటుంబంగా వచ్చారు. ఆకులు
వేసి, మనుషులు పీటలమీద

(64-వ పేజీ చూడండి)

యు - డీ - కొలోన్ మరియు
యు - డీ - కొలోన్ సోప్
టాటావారిచే తయారు చేయబడినది

సరియైన నహనాని

టాటావారి యు డీ కొలోన్ ప్రీ పుడమిలు ఉరయింపూ పరిశుభ్ర
వరచుటలో దివ్యమైనది దాని మనోహరమైన కల్పరసము
మిమ్ములను హాయిగానుంచును.
టాటావారి యు డీ కొలోన్ సోప్ — దాని గుణమునకు తగిన
వరిమళముగంది
దాని లాజాదనము చెడకుండా నింపుండుటకై ప్రత్యేక బంగారు రేకు
కాగితపు రేపర్లో ప్యాక్ చేయబడినది

జివి టాటా ఉత్పత్తులు - కనుక జివి మంచిని మీకు తెలియును

(27 వ పేజీ తరువాయి)

తీవ్రతరంగా కంఠాలన్నీ దాటి తోటలోకి వచ్చాను. ఆ తోటదాటి, పెద్ద మామిడిచెట్ల కిందనుంచి పరుగులెత్తాను. విజిల్ గుర్తు కూర్చునే తోటు చేరేసరికి ఆయాస పడుతున్నాను.

ఎంత గుంపులో వున్నా అదిన్నీ గుర్తు పడతానని ధైర్యం—గురుపట్టలేనేమో నని తెలుసు—తెలుగా పొడుగుగా ఒక్క యాస నూటలో కూర్చుని వున్నాడు. అతని! ఎంత చక్కని విగ్రహం. చీకటిలో నలుపుతూ “ననుస్కారమండీ?” అన్నాను. అతను తెల్లబోయినట్లు కనబడి, చెతులు

జోడించాడు. “ఎంతసేపైంది వచ్చి?” అని అనికా తెలుబోయాడు. “మీరు పొరలుతుంటారు, మీస్” అన్నాడు ఇంగ్లీషులో. నేను ఒకడుగు వెనక్కి వేశాను. “మాధవ రావుగారు కారా?” అన్నాను.

‘నేనండీ మాధవరావుని—నుమిత్రి గారూ! వెనక్కి తిరిగి చూశాను.’

నుమిత్రి అగిపోయింది. వసుంధర ఉత్సుకతని రికతించడానికి ఆగలేదామె. ఆ పన్ని వేళాన్నీ చెప్పలేక అగింది.

“ఎలా వున్నావతిను?” వసుంధర మృదువుగా అడిగింది.

“బాగుండలేను వనూ, బాగుండలేదు. లోతుకుపోయి, ఎజ్జబారి సన్నగా గీతలాగా

వున్న అతనికళ్ళు, కళ్ళకింద పల్లవి గుంటలు, బొటంకం కొవచ్చు. సన్నగా, బాగా నల్లగా, పొడుగుగా వున్నాడతను. అతని గుండు అతని ముఖం. వికారంగా వుంది అతని ముక్కు—అతని కళ్ళు. అది చూసి బావుగుమని ఏడవా లనిపించింది వనూ.

“ననుస్కారమండీ” అన్నాడతను చిరు నవ్వుతో. అతను నన్ను చూసి చాలా హరపులకితుడైనాడు. అతని ముఖంలో మాపుల్లో కనిపిస్తోంది ఆ విషయం స్పష్టంగా. నా పెదవులు సన్నగా కడిలాయి. నా చేతిలోని చీటి కిందికి వారివిడిచి, సిమెంటు లంచి వేపు చూశాను. ముగ్గులలో నే క్రిందకి చూపించి “ఇలా కూర్చుండి” అన్నాను అప్పట్లో. అతను జేబులోంచి గుమాయితీసి పరుచుకుని కూర్చున్నాడు. నేను చెప్పలు విడిచి కూర్చున్నాను. అతనివంక కళ్ళెత్తి చూడలేకపోతున్నాను.

“వచ్చేమందు వ్రాయలేదేం నాకు?” అతని కంఠం గంభీరంగా వుంది. ఏదో చదువు వినిపిస్తోంది ఆస్వరంలో.

“వ్రాయలేదు—మీ ఇల్లు ఎంత దూరం ఇక్కడికి?”

“ఎరుంతి దూరం కాదు. అతనుగడియారం చూసుకున్నాడు.

అతని చేతులపై బాగా నలుపు ఆచేతిలోని తెలుపుకి కొంట్రాసుగా వుంది. వేళ్ళకణుపులు బంపగా వున్నాయి.

“మీరు తెటికి రావచ్చునా యీ టిములో?” అన్నాడతను. నేను పరధ్యానంగా గడియారం చూసుకున్నాను. “అవును... కానీ అది అగిపోయాను. హాస్టల్లోకి వెళ్ళి పోవా లనిపిస్తోంది అప్పటికే.

‘పదండి’ అలా వెడదాం ఎక్కడికే నా అంటూ అతను లేచి నుంచున్నాడు. నేను కూడా లేచాను. బయట గేటుదగ్గర నిన్ను కాగ నిలబడేవుంది. ముందుతిలుపు తీసి ఎక్కండిన్నాడు. వద్దు, వెళ్ళి కూర్చుంటానని అనివ్వలేదు నన్ను.... ‘ఎక్కంటి’ అన్నాడు మళ్ళీ. యంత్రం కావక్కాను. నాకు గొంతులో ఏదో వేదవగా వుంది. కిరియంతా నీరంతో వ్రాలిపోతోంది. వరాలలోని పటుత్వం ఒక్కసారి పెరిగి, కిక్కులన్నీ నీరినంత పోతున్నాయా. అని పించింది.

కొద్ది బతులు కిరివప్పట్నంచీ లోడునంత మాస్తూ కూర్చున్నాను నేను. ఇన్ని సంతతి రాలితిర్వాతి మనం కలుసుకోవడం చాలా బావుంది నాకు. కాదా? మీ పూరువచ్చి, మిమ్మల్ని చూసేదామని ఎన్నోసార్లు అని పించినా ఎప్పుడూ కుదరలేదు అన్నాడతను. మధ్యమధ్యన హాంస్ (మోగిస్తూ అతనుకొడుగున్నదిగా నడపడం మాత్రిమే తెలుస్తోంది నాకు. మెత్తిగా వారిపోతుంది సిమెంటు

బే-రోలేట్యును

ప్రత్యేకము అగుట,
చిక్క మామిడిచెట్ల,
చిక్క మామిడిచెట్ల,
చిక్క మామిడిచెట్ల,
చిక్క మామిడిచెట్ల

REGISTERED USERS OF TRADE MARK AND SOLE AGENTS
(MARTIN & HARRIS (PRIVATE) LTD.
CALCUTTA - BOMBAY - MADRAS - DELHI

కార్తేజ్ తో దంతక్షయం కాకుండా కాపాడుకోండి నోటినించి దుర్వాసన రాకుండా కూడా చేసుకోండి!

కార్తేజ్ తో నిత్యమూ పళ్ళు తోముకొంటే.

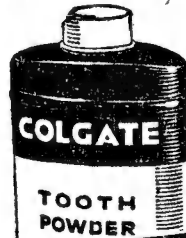
- ✓ దంతక్షయం కాదు
- ✓ దుర్వాసన ఉండదు
- ✓ దంతాలు మల్లె పువ్వుల్లాగ ఉంటాయి

పండిత బ్రహ్మగారి అభిప్రాయం ప్రకారం కార్తేజ్ డెంటల్ క్రీమ్ మాదిరికి రీలీ వంటిం వరకు దంతక్షయము లేకుండా చేసి, దుర్వాసన పోగొడుతుంది.

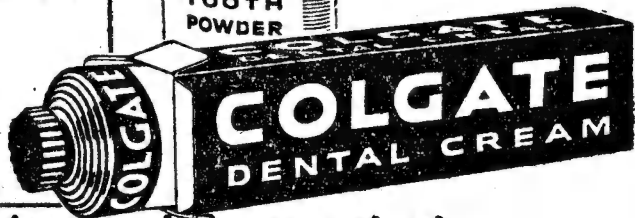
తొలగించుకొని కార్తేజ్ తో తోముకొంటే దంతక్షయం కావడం అగి పోతుంది. దంత వ్యాధిలకు దుర్వాసన ఉంటుంది. కార్తేజ్ తో పరిశోధన వల్ల జానానంది. అంతేకాదు. కార్తేజ్ తో దుర్వాసన పట్టేవాడు దీనిని వదిలెట్లయితే 10 రోజుల్లో 1 మందికి 1 మందినే గురిమిస్తుందని కూడా జానానంది. ఒక్క కార్తేజ్ దిగడం తోనే ఇది జానానంది.

కార్తేజ్ తో మురమరమంటా పట్టేదిగా పళ్ళు కందిపోతే తోపరిశోధనా కొద్దికొద్ది. అక్కడ పళ్ళు పోయి ఉంటే అంతా తరవాణా కలుగుతుంది అయితే గిలా చేస్తుంది. పళ్ళు చాలా చేతి పోయినా, దుర్వాసన రావడానికి కారణం అ నయమలే.

కార్తేజ్ తో పళ్ళు తోమకొనడమంటే నిర్లంకు చాలా కలిగి పిండుకంటే రానినంది పద్మి చాలా పేషె ఉంటే నివ్వకమెంజు వానంటే వాడు చెప్పి కొనుక్కుంటారు.

మీకు పళ్ళు పొడి అలవాటైతే, కార్తేజ్ పళ్ళు పొడివల్లకూడా ఇన్ని లాభాలూ ఉన్నాయి ఒక దర్బా కొన్ని నెలలు వస్తుంది!

తెల్లని పళ్ళకోసం, నోటి శుభ్రత కోసం.... ప్రపంచంలో మరే టూత్ పేస్టుకంటే కార్తేజ్ నే హెచ్చుమంది కొంటారు.

© C.G. 1957

కోడుమిదకొడు. గారికి నా ముంగుళలు కంటికి వచ్చాయి. బజార్ న్ని దాటి నిర్దం గా వున్న కోడుమిద పోయింది కాదు.

‘మనం ఏమేమి ముఖ్యమైన ప్రదేశాలు పోటీకావచ్చుమో తెలుసా? న్యూ మా గ్లాట్టు బోన్సీలు, హెల్మో గు, కొంచెందూరాన చార్ మిచార్ - ఎప్పుడూ రాలేదా మిచీవేపు? అన్నాడతను.

‘లేను. అన్నాను నేను. మరికొంతవేపు నిశ్చయంగా గడిచింది. ఎక్కడో పూరిబతు లకు వెళుతున్నామని తెలుసు నాకు.

యూనివర్సిటీకి ఒక్కరూ వెళ్లడం అలవాటేదా? అన్నాడతను. రియాపాను. ‘కామయ జగురుతున్నాయా? అన్నాడు. రియాపాను.

పావుగంట రియాలిటీ బ్రిడ్జి, ఒక చిన్న తోట, పెద్ద చెరువువున్న ఒక ప్రదేశాన్ని చేరాము. బ్రిడ్జి దాటగానే కాదు అపీరియల్ తీరాడతను. కొన్ని మెట్లు క్రిందికిదిగి. అక్కడ వున్న తోటనిచేరాము. ఎదురుగా ఎన్నో గులాబీలు, చిన్న చిన్న మామిడిచెట్లు, అశోక వృక్షాలు. ఒక చెట్టు క్రింద కూర్చున్నాము.

‘ఏమిటంత పెరెంట్ గా వున్నాడు? మీ కొంత కొత్త వుంటుందనుకోలేదు నేను— కాగుండలేదా యిటాగారడం? అన్నాడతను నేను ప్రయత్నించాను కానీ నవ్వను. అత్యే ఏం లేదు? అన్నాను. నా పూహాకి, యా యధారానికి సమన్వయపాటుకుని, ఒక సంబంధ మేర్పాటుగాడానికి ప్రయత్నిస్తోంది కా మనస్సు. చెట్టుకి దోడిగిన మొగ్గ నేడో లేదో నిశ్చయించుకుంటున్నామని వికసి కుందని ఎదురుమాడగా చూచా— ఆ మొగ్గ ఎండి రాలిపోయిపోయింది నా పని.

‘మీరు నన్ను సూరించి ఏమనుకు నేనా? ఎందుకొంత కష్టపడతాను? ప్రశ్ని చేశా నను బంటూనే అడిగాను. అతను లేచిగా కనాడు. ‘ఏమనుకు నేనాడినా? ఏనా!... కానీ నేను చాలా ‘ఫీజీ’ అయ్యాను మిమ్మల్ని చూసి. మిమ్మల్ని చూడగలిగినం దుకు నన్ను నేను అభినందించుకున్నాను. మరి మీరు?’

నేను కొంచెం సిగ్గుపడి నవ్వాను. ‘నేను కూడాను. నా ముఖం నేను చెప్పిన మాట వింటుంది. కానీ నా హృదయం మాత్రం పోయిగా నవ్వలేదు. అతని ముఖం మాత్రం నంతోనంతో వికసించింది. యూనివర్సిటీ విషయాలు, లెక్చరర్ ను సూరించి, పూర్వో సాహిత్య సంపూర్ణమగురించి, నేను చూడ కలసిన ప్రదేశాలనుగురించి చెప్పాడతను. అతని కంఠం ప్రాణంగా వినిపించడం మానేసింది కాస్తే గడిచేసరికి. నాలోని ప్రము

ఖ్యం అతని కేవల పటేనట్లు కనుపించలేదు. మాట్లాడుతున్నంతసేపూ నా కళ్ళు, నుదుగు చూస్తున్నాడతను. తల వంచుకుని కూర్చున్నదాన్ని మళ్ళీ ఒక సారి నిజం చూసి తెలుసుకుందామన్నట్లు, కళ్ళెల్ని అతనివంక చూశాను. ఎమిటో! నూర్దం లేదు అతని కళ్ళలో ఏ మెరుపులూ లేవు... నాకు నచ్చని భావోద్వేగం వున్నాయి. లోకంలోని విషయాలన్నీ తనకే కావాలన్న గుర్రాక కనిపిస్తోంది ఆ మాటల్లో. తన స్వంతమైన తనువు వంక చూసుకుంటున్న దర్శనం కనిపిస్తోంది. నేను తల వంచుకున్నాను.

చికటిపడేలో పే తిరిగి వచ్చేవాను. ‘రేపు యింటికి వెడదాము. వస్తారా? అన్నాడతను వాస్తవికతలు గేలుదగ్గర నేను చూడలేదు. నాకు వెళ్లాలిలేదు. చికాకు కలుగుతోంది. అతను నాకు వ్రాసిన పుత్తెరాలు, నేను అతనికి ఆప్యాయంగా వ్రాసిన పుత్తెరాలు అందిగా లేలేకన పూలలా కనుపించాయి. మరుక్షణమే చూడగలిగేది, పూలన్నీ అలా ఎగిరిపోయాయి దూరంగా.

‘లేదా? అన్నాను సందిగ్ధంగా. ‘ఏం? అదివారి మేగా! నాలుగింటికి వస్తాను. ఏం? అన్నాడతను. లాలనగా వుంది అతని ప్రశ్న. నేను తప్పకోనిదీ వీలే నన్ను అంది అతని నాకం.

‘ఛో’ అన్నాను. ‘గుడ్ నైట్’ అని కార్కెక్కి రిలువు వేసుకున్నాను. కాదు బయలుదేరి వెళ్ళేవరకు అలాగే నుంచున్నాను నేను. వాస్తవికత కనుంజే—ఆ పెద్ద మామిడిచెట్టు క్రిందనుంచి, గ్రుడ్డిగా వెలిగే దీపాల కిందనుంచి వసుంజే—నాకు కలలోంచి మేలుకుంటున్నట్లునిపించింది. చాలా తుగా ఒక దరిదాపు లేని ఎడారిలో పడవేసి వుంటుంది నా పరిస్థితి. ఆ రాత్రి - ఎంతసేపా కరువుతీరి నిశ్చయంగా ఏడ్చాను నాకు కలిగిన నిరాశ, బాధ తగ్గిపోయాయి.

మర్నాడు ఏమిచేయలేను. మధ్యాహ్నం నుంచి నాకు మళ్ళీ ఆరాటం ప్రారంభమైంది. ఏమిటి నాకతనితో సంబంధం? ఎందుకు నేను వాళ్ళింటికి వెళ్ళాలి? అనిపించింది. మూడున్నర నా నేను లేచి రియారుకాలేదు. నాలుగు కావస్తున్న కొద్దీ నాకు నిరసం ఎక్కువైంది. ఏమిచేసేందుకు ఓపిక లేకుండా అశిఖరాలనెత్తడంకున్నాను. ఆయా చీటీ పట్టుకోవచ్చింది. నేను బడకంగా లేచి చీటీ వెనకాల వ్రాశాను. ‘ఏంటో బాగులేదు, సన్నివేశం. రాలేను’ అని. మరి పావుగంటకి మళ్ళీ వచ్చింది ఆయా. మళ్ళీ ఎప్పుడు కలవంటూడు? అన్న ప్రశ్న పట్టుకుని. నేనే ఉత్తరం వ్రాస్తానని సమాధానం

వ్రాసి పంపాను. నిర్వికారమైన మనస్సుతో నిద్రపోయాను ఆ రాత్రి. వారం అంతవరకు ఏమీ వ్రాయలేదు నేను.

ఉల్లోకే ముగ్ధాశీల తనిచేసి అతను, ఒక మధ్యాహ్నం యూనివర్సిటీలో కనిపించాడు నాకు. నన్ను చూచానే అతని ముఖం నవ్వుతో వికసించింది. ‘హేలో— బాగున్నారా? అన్నాడు. నేను రియాపాను. ‘ఏం, యిలాగచ్చా? అన్నాను.

‘మిమ్మల్ని చూడమని— న నా! ను. ‘అత్యే. మరెప్పుడో ఫీజీకట్టాలనివచ్చా... బి. ఎస్ సి లో వున్నాడు— వ్రాస్తానన్నాడు వ్రాయలేదా? అన్నాడతను— మళ్ళీ.

‘మొన్న మంగళవారం వ్రాశాను. అండ లేదా?’

‘లేద! ఏమని వ్రాశాడు? అన్నాడతను.

‘ఇవారే! నన్ను చూడాలి! రిమ్మని వ్రాశాను! అప్రయత్నంగా ఆడేశాను అబద్ధాలు. పిరికిగా తప్పించుకోవడానికి ఆడేశాను కానీ— మనస్సు పిటిని అంగీకరిస్తోంది. ఇతనిపట్ల నీకు బాధ్యత ఏమిటి అని సమర్థించుకో చూస్తోంది. నువ్వెందుకు సంజాయిషీ చెప్పకోవా? అని ఎదురు తిరిగి ప్రశ్నిస్తోంది మృదయం.

‘ఆరె. సారీ, సాయంత్రం కాలేజీలో ఒక మీటింగువున్నది. మీకు ప్రాక్టీసు రెండింటికీకా? ఆలావుల్లోకి వెళ్లి కాఫీ తాగి నీవదాం రండి’ అన్నాడతను. దూరాన అపరికార నిలబెట్టివుంది. మెట్లు దిగబోతూ ఆగాడు నేను..... అక్షం గా రియాపాను. ‘వదు’ అన్నాను. ‘కానీ— అతనితో పాటు మెట్లుదిగి క్రిందకివచ్చాను. అతను ఆశ్చర్యపోయాడు ముందు. ‘ఏం? అన్నాడు సంజేహంగా. అతని ప్రశ్న అంత వారనగా లేదు. ‘ఏం లేదు, వదు’ అన్నాను అతనివంక చూసి అతనికళ్ళలో ఏమిటిడి అన్న సంజేయం వున్నదా అనిపించింది నాకు.

‘నేను వెడతాను మరి. రిలవోంట్ గావుంది’ అని నమస్కారం చేసి, వీలై వంతయగా నవ్వి, వెనక్కి తిరిగి మెట్లుఎక్కి కాలేజీలోకి వెళ్లిపోయాను. అతను ఒక్క నిమిషం అ! కాదు స్వార్థచేసి వెళ్లిపోయాను.....

సుమిత్ర కంఠం కుద మైంది.

‘చీటిప్రభుత్వం ది లే’ అన్నది నమంధర. సుమిత్ర కదలేదు.

... ‘ఆతిర్యాకవారం అంతా విద్యోగాలు పెడుతున్నానని, నెలవరకు రాలేనని ఆ తరం వ్రాశాడతను. నెలరోజుల రియాలిటీ వ్రాయమన్నాడు నన్ను. ఈలోగా నాకే దయనా సహాయము అతని సమంజేసే వాళ్ళ తమ్ముడికి చెప్పమన్నాడు నన్ను ఫోన్ లో.

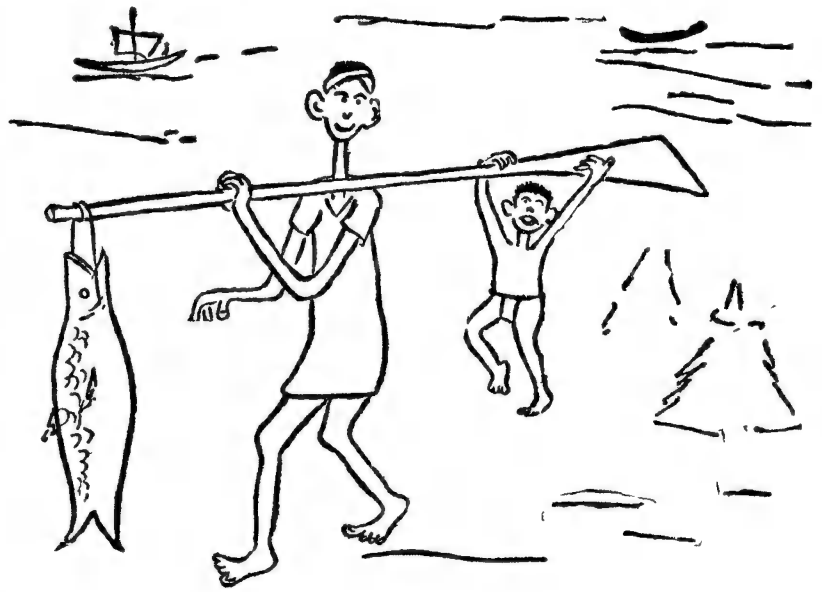
నెలదాటి నా నేను అతనికి వ్రాయలేదు. ఆ తిర్యాక అతని కళ్ళ సారి నచ్చుకుట పోట్లకి నేను లేనప్పుడు. వచ్చి వెళ్ళాడని

తెలిసికూడా నేను ఏమిటోనంగతి కనుక్కోలేదు. వనూ, నేను చెనుకున్న వూహ లన్ని కలలై పోయాయన్న బాధ ఒక్కటే కాదు నాకు—తానంత వికారంగా వున్నట్లుకూడ అతనికి తెలియదా అనికూడా నాకే బాధ. ఏమిటో కనిగా నా ఆలోచనలోంచి అతన్ని తొలగించుకోవడానికి ప్రయత్నించాను. అన్నీ మర్చిపోవడానికి యత్నించాను. అటు యిటు ఆనందంతో చూడవలసిన విశేషాలేమీ లేనట్లుగా నూటిగా పాఫీయైన రోడ్డుమీద వడకలాగా అయింది జీవితం. ఏవో అందమైనవిషయాలు యింకా ముందు ముందు చూస్తానన్న ఉత్సాహం లేదు ఆగమనంలో. నన్నలము కొనిన నిరాశ, హతాశ మెల్లగా విడిపో పాగాయి.

మొదటి టరమ్ సెలవులకి నేను యింటికి బయలుదేరాను. రైలు సికిందరా బాదు చేరింది. బయట తలవుంచి, స్త్రీవసులలోకి చూడసాగాను. బిస్కెట్ల బండీవాణ్ణి పిలచి ఒక పాకెట్టు కొన్నాను. రైలు బయలుదేరే వేళైంది. దూరాన్నుంచి జనం పరుగులు పెడుతూ రైలు వేళికి వస్తున్నారు. పాటు ఫారం మీదికి చూశాను. చిట్టకు సంతోషం కనబడదు. పుస్తకాల పాపుడగ్గర నిల్పుని ఏదో మేకజను తిరగ వేస్తున్నాడు. అతను తలెత్తిచూశాడు కొద్ది క్షణాల తర్వాత. నన్ను చూడగానే అతని ముఖం ఒక్కసారిగా విసిరింది. నా హృదయం ఝలు మన్నది—భయంతో, చీకాకుతోముడుచుకు పోయింది మనస్సు. నా ముఖంలో నవ్వు రాలేదు. ఎందు కింతిలో నేనీ పరిచయాన్ని పొడిగించడం? మనస్సు నిగ్గబట్టుకుని నేను ముఖం ప్రక్కకు తిప్పుకున్నాను.

రైలు కూత పెట్టింది. ఒక్కసారి తలెత్తిపై అతనేమి చేస్తున్నాడో అని చూశాను నేను. పదిగజాల దూరంలోనే ఉన్నా డెరను. అతని కళ్ళు మెరుగున్నాయా అనిపించింది. అద్దంగా మిణుకు మిణుకు మంటున్నాయి ఆ కళ్ళు—బాధాకరమైన ఒక సత్యాన్ని కనుక్కొని, తీవ్రవేదన పొందుతున్నట్లుండేమో ఆ చూపు అని యిప్పుడనిపిస్తుంది నాకు.

అతనితో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు నా ఇష్టం వచ్చినతరువాత నడిపి, నన్ను గురించి, ఏవో ఆశిలు కల్పించుకొనిచ్చి—ఆ స్నేహాన్ని నా ఇష్టం వచ్చినట్లు తెలిపివేసి అధికారం నా కెవరిచ్చారు? 'నితో స్నేహం నాకేపుకు బాగుండలేదు. ఫో' అని విసరి కొట్టేవాక్కు నాకులేదు. వనూ, అతన్ని ఇప్పుడెవరుంటాను. ఆ పాటుఫారంమీద అతనితో నవ్వు

చిత్రం: జె. నత్యనారాయణ-విలాస్ పూర్.

తూ మట్లాడితే నా సామ్యేమి పోయింది? నా ఘనత ఏమితిగింది? ఒక కీచుకాన్ని అవతలికి త్రోసిపారేసి, అది బాధతో గిలగిలలాడుతుంటే, నాకేమీ పట్టకట్టు చూస్తూ ఊరుకున్నాను తోటి మానవుణ్ణి అల్లాగే బాధించాను నేను...
“తర్వాత ఎప్పుడు చూశావు అతన్ని మళ్ళీ?” అన్నది వసుంధర. సుమిత్ర వసుంధర వల్లో తలదాచుకుని బిగ్గరగా విడ్చింది. ఎంతసేపుగానో ఆపుకున్న నుజులు పొంగి పొర్లుకొచ్చింది.

“లేదు—అందుకే వనూ అన్నాను జీవితంలో ఎవరికైనా మరొక్కరికి ఆనందం కలిగించే అవకాశం ఎప్పుడుగానీ రాదని. ఆవచ్చిన అవకాశాన్ని వారించుకుపోవడం మేకాను—అతిక్రూరంగా వేదనకలిగించి, వెనుతిరిగి సవరించుకోలేని అపచారం చేశాను నేను. ఎంతసేపూ నా ఆశిలు తలక్రిందులవడం, నన్ను గురించిన ఆలోచనలే నాకు తోచాయిగానీ—అతనిలో నేనేమి వూహల రికల్తించాను, అతను నన్ను చూసి ఏమనుకున్నాడు. నేను ఆత్మకంగా అతన్ని చూడానికి పరుగెత్తుకొనివచ్చి, నీవా అన్నట్లు చూసి నవ్వుకు అతి నెంత అవమానభారంతో క్రుంగి పోయినాడు,—వనూ, నేను చేసినపని ఎంత తప్పు!” సుమిత్ర ఎదుస్తూ నేవుంది. వసుంధర కొంచెం అగింది. “ఎందుకు సుమిత్రా ఆయోపు? నువ్వేం చేశావని తప్పు? మళ్ళీ ఎప్పుడు చూశావు అతన్ని?” అన్నది ఆమె సుమిత్ర తలనిమిది.

సుమిత్ర మరొక్కసారి బిగ్గరగా విడ్చింది. “ఎప్పుడు చూస్తాను? నేను సెలవులంతా

అతన్ని గురించి ఆలోచించలేదు. ఇక్కడికి తిరిగివచ్చిన మూడోనాడు శేషరులో పడింది—అతను రెండురోజులు జ్వరంతో తీసుకొని చనిపోయినట్లు... వనూ, నేను నిజంగా పాపం చేయ్యలేదా? ఆఖరు సారిగా నైనా అతన్ని చిరునవ్వుతో పలుకరించి ఆ ఆనందాన్ని యిస్తే నిజంగా ఎంత మధురంగా వుండేవి అతని స్మృతులు? నన్ను అహారాత్రాలు వెన్నాడే బాధ మాత్రమే మిగిలింది నాకు.”

బాగా చీకటి పడేవరకు అల్లాగే కూర్చున్నా బిడ్డనూ. చుట్టూ ప్రకృతి అంతా కనులకు స్పష్టంగా కనిపించడం మానేసింది. అక్కడొకటి, యక్కడొకటి పక్షులు ఆత్మతగా అరుస్తూ, ఎగురుకుంటూ వెళ్ళాయి.

“లే సుమిత్ర—లోపలికి పోదాంపద.” అన్నది, వసుంధర. సుమిత్ర లేచి, కళ్ళు తుడుచుకుంది, కొంగుతో. వసుంధర మీద ఆనుకొని రూము చేరింది ఆమె. రూములోకి వెళుతూనే మందంమీద వడి నెక్కి నెక్కి ఎక్చింది ఆమె.

అప్పుడుగానీ, ఆ తర్వాత ఎన్నో సార్లు దిగాలుగావుండే సాయంత్రాల్లోగానీ సుమిత్ర విడ్చినప్పుడు—వసుంధరకి ఏమని ఆమెను అనునయించాలో తోచలేదు.

భూమి త్రివిధకొద్దీ పూరుతుంది నీరు—ఎవరిమి చేయగలరు? ఎవరూ తీర్చలేని, ఎవరికీవారు తీర్పుకోలేని వ్యథలు కొన్ని వుంటాయి. అవి అంతే.

వనితా లోకం

కౌస్తుభాంబుల దృష్టిలో...

ఇల్లా - ఇల్లాలు

(ఇల్లా చూసి ఇల్లాలిని చూడమంటారు పెద్దలు. 'ఇంటికి తనం ఇల్లాలే' నంటారు అనుభవజ్ఞులు.

నమానానికి సాహిత్యం ప్రతిబింబం. కాని కావ్యం కానన కర్త.

కావ్యరీత్యా స్త్రీ 'వంటి ఇంటి కుండలు' కాదు. తన కుటుంబానికి ఆమె ఆర్థికమంత్రి, సంస్థాపికారి.

ఆయానికయాల సౌరభపులాకన్యాయంగా వివరించడం ఇక్కడ రచయిత ప్రయత్నం.)

ప్రతి సంవత్సరాలకాటి ముచ్చట ఒక కథ బూరు. ఒక సామాన్య గృహనుని యిల్లా చూడ ముద్దుగావుంది. నీమంటు గొప్పలాగా అరికి వుండి ఆవంతపాళి. కానిమీద చక్కని ముగ్గులు. ఆ వరండా కోసం యిల్లా మొలక మీద చూడు గదులు. వంటయింటిలో సహా. దిబ్బాలమీద ఉరికిన బట్టలు. వెదురు వీరు కాల్లో పుస్తకాలు. ఆ ముగ్గురి పిల్లలనూ యిద్దరు కుర్రులగా వున్నారు. చూడొడి ఆడపిల్ల మాత్రం చీమిడి పిడుకున్నది. ఈ తీరునిపాటలో అదొక అవస్థ. కారణం ఆపాకుం ముక్కు తండ్రి - బిడ్డగారుకున్న ఘటం.

ఇల్లా అలా వుండడానికి కారణం ఆ యిల్లాలు అక్షరజ్ఞానం లేని పదవారణాల కల్తెపడుతు.

మరి యీ కుర్ర, కుర్రతా యిదంతా యెక్కడినించి అలవడింది? భోజన సమయంలో తన అత్తవారి యింటిని గుంపి చెప్పాడు ఆ ఆసామీ, మాట నందర్యంగా.

ఆమె వుటినంటి సాంప్రదాయం అట్టిది. తల్లి, ముత్తతల్లి ప్రసాదించిన కృతభావం అట్టిది.

"ఇల్లా చూసి యిల్లాలిని చూడు" అన్నాడు.

అటువంటి యిల్లు రాసురాసు కొరక అయిపోతున్నాయి.

అంటే యిల్లుకు కొదవ అవుతున్నారు.

* * *

శతమతాలు

"న స్త్రీ స్వాతంత్ర్య మర్హతి" - "స్త్రీ బుద్ధి: పురుషాంతిక:"

స్త్రీకి చిన్న నాట తలదాగి దులభాశ్రయం; యౌవనంలో భర్త ఆశ్రయం; పెద్దనంలో కుమారుల ఆశ్రయం. ఇంతేగాని అడదానికి స్వేచ్ఛకూడదు స్త్రీ అంటే కేక స్వయా పిణి. కొంపలు ఆశ్రయమిది. కైక మండోదరి,

వారణాసి సుబ్రహ్మణ్యం

మార్కణ్డేయ, బ్రహ్మదే... యీ మహాత్ములేగా అడదాడదా మానవ జాతి మారణవర్షం అవడానికి కారకులు.

ఇది ఒక నుతం...!

స్త్రీకి తలిదండ్రుల మించిందిలేదు. సీత, మందోదరి, వసుదాయని, సావిత్రి... అంత కన్న అదర్శం యేమిటి?

అని మరొక నుతం!...

వివాహేమిటి? అన్ని అనంతరాలకీ కారణం అడదా? పతిభక్తి తప్ప మరొకర్యం లేదా అడదానికి? అయితే మరి దేశాలేని దేవుడే? కవులు తన కేరళంలో సగాన్ని గిరిజా అప్పనం పెట్టి అర్ధవారీకృష్ణుడైనాడు మహావిష్ణువు లక్ష్మీదేవిని సరాసరి గుండె మీదికి యెక్కించుకున్నాడు. (బ్రహ్మ దేవుడు సరసరి! వాణి దయకల సే అసలు మాట పెకలింది గొంతులోనుంచి!!

ఇక వేదములుల్లా బ్రహ్మచారులు ఎందరండీ??

స్త్రీలకి విద్యాగంఢం లేదా?

యాజ్ఞవల్క్యుడిభార్య యెంత తపస్విని! శీల, విద్య, మారుళి, మారిక, విజలదేవి వంటి వారు ప్రసిద్ధమైన పాండిత్యం చూపినవారు కాదా? మండవమిత్రుడిభార్య ఉభయ భారతి కంఠాచార్యుణ్ణి "నీకు సమస్త విద్యలూ, కళలూ, కాస్త్రాలూ, కొట్టిన పిండి కావచ్చు గాక. కాని, కామకావ్యం తెలియనిదే, స్త్రీ స్వయాపం ప్రసించనిదే నీజ్ఞానం సంపూర్ణం కాదు" అని సవాలు చేయగా, ఆయన నానాహైరానాపడి, చివరికి కృతార్థుడు కావాలి కచ్చింది.

అంటారు విషయం తెలిసినవారు.

వేదకాలంలో పితృవిధ విధానం బుద్ధులు చెప్పిందనీ, - మూలకాలంలో మహా ఆవిష్కరణాస్త్రవర్షం చేసిందనీ - ఇతిహాసకాలంలో ఇంకొక ఆవిష్కరణ యుద్ధం చేసిందనీ... వివిహాసాద! ఉభయభారతి, సత్యభామసంతతికాదు మనకు కావలసింది,

“అసలు స్త్రీ, మన సంఘంలో కాస్త్రీ
 తీర్మా ఎటువంటి స్థానం వుంది?”
 అని మహిళాలోకపు ప్రశ్న (1)
 — అతి సహజమైనది, సబబైనది నూ
 యీ ప్రశ్న.

కాస్త్రీకారుల దృష్టిలో...

ఘోటకము ఖుడు, గో నర్తీ యుడు,
 వాత్సల్యమును, వాత్సల్యమును, వీర
 భద్రుడు, యశో రుడు-వీరకాస్త్రీకారులు.
 స్త్రీ జీవితాన్ని గ్రహించి, అవసరాలు
 గుర్తించి, సంఘపరిస్థితుల్ని ఆకళించుమని,
 జీవితాన్ని కాపాడేవాడు.

భర్త అంగీకారంతో, భార్య కుటుంబ
 విషయమంతటినీ ఆకళింపుచేసుమని
 అభ్యాసము తన స్వాధీనంలోకి తెచ్చుకొనా
 లంటోంది కాస్త్రీ.

“తన్మతేన, కుటుంబచింతామత్త్వని శం
 నివేషయేత్.”

కాస్త్రీరీత్యా, హిందూ స్త్రీ ‘వంట
 యింటి పండ్ల’ కాదు. తన యింటికి
 సర్వాధికారిణి. కుటుంబానికి నన్నుమక.
 ఆమె బాధ్యతలు చూస్తే, అసలు యింక
 ఇంటిలో తక్కినవారు నిర్వాహకం చేసేది
 మరెవరూ? అనిపిస్తుంది!

‘ఆర్థిక మంత్రి’

తాళపు చేపులపై ఆమె కొంగున
 వుంటుంది.

“సాంవత్సరిక మాయం
 సంఖ్యాయ తదనుమాపం వ్య
 యంభర్యాత్ ||”

ఒచ్చే సంవత్సరానికి మనకి రాగల రాబడి
 ఇదిగో ఇంత... అని అంచనా వేసి, అంగుళు
 తిగినట్లుగా ఖర్చుచేయాలన్న బాధ్యత ఆమెనే
 నంటాడు వాత్సల్యమునకు.
 అంటే బట్టలు తియ్యారంపు! ఇక భర్తవిష
 యంలో ఆమె.....

“అతివ్యయం, అవద్య
 యం వా కుర్యాణం, రహసిభోగయేత్”
 ఆయన ఖర్చువిషయంలో మరిచేయి జాం
 విశుస్తున్నా, లేదా మంచి చెడ్డా శకుండా
 యివ్వకూడని వారికి డబ్బుయిస్తూ దండుగ
 చేస్తున్నా, భార్య... ఆ యీ విషయం...
 రహస్యంగా నచ్చజెప్పాలి! ఎందుకంటే
 నలుగురిలోనూ దులుపునే నొచ్చుకుంటాడు
 గనక.

“ఎతేరిగి చెయ్యాలి కాపురం” అన్న
 మాట వుండనే వుంది.

బాగుపరితనం గుఱించి ప్రతికూలనూ,
 ప్రసంగాలనూ యెంతో ఉద్వేగ జరుగు
 తోంది. ఈ క్రిందిది చదవండి.

వగైరా వగైరా

“అచామ మండ కుమకణ కుట్యాంగా
 రాజా ముపయోజనమ్”

ఇది గోనర్తీయా చార్యుడిమాటలు. అంటే
 గంజ, మీగడ, ఊకలాటి ధాన్యపు పంట,
 నూకలా, తవుడు, కట్టెకాలగా మిగిలిన వాస్త
 వీటి ఉపయోగం సంగతి యిలాంటి తెలిసాలి.
 యశోధనుడు దీనిని తన వ్యాఖ్యలో యిలా
 వివరిస్తాడు. “గంజ, మీగడవంటివి దానీల
 కోసం; పండ్లవంటివి దింపినప్పుడు వచ్చే
 ఊకలాటిది గోడల పూతకోసం; వియ్యపు
 నూక పెంపుడుకోసం; పావురాలకి; తవుడు
 అవులకి మేకలకి, కాలినకట్టె వాస్తవ కమ్మరి
 పనికోసం.”

భర్త కట్టగా, కట్టగా పాతవెనక బట్టలు
 నాకర్తే యివ్వాలి. ఊరికేయివ్వడం కాదు.
 వాటిని తెలగా ఉరికించినాని, లేదా
 రాగులలో అద్దించినాని, మరి యివ్వాలిస్తే!
 మరిశిథిలంగా వుంటే, అపాతి బట్టల్ని దీపా
 లకి, కాగడాల్ని నలులుగా ఉపయోగించా
 లంటాడు యశోధనుడు.

ఇంటిలో పెట్టూ, పెంపూ, అతివ్యయం,
 అదరణా అంతాయలైంది. నాకర్తే తీరికతృప్తి
 విషయం తెలు, ప్రముఖకావరి మొదలైన
 వారి బాగోగుల పరావర్తన; పెంపుకు జంతు

వుల ఆలనా, పాలనా; యదంత ఆకళింపుగా
 వుండాలి. ఇక రోజువారీ ఖర్చు విషయం
 చేరినా వే ముగి టూ వుండాలని కూడా
 వాత్సల్యమును స్పష్టం చేస్తున్నాడు.

“భృత్యవేతన పరిజ్ఞానం, కృషి పశు
 పాలనచింతా వాహన విధాన యోగాః,
 మేమకుక్కుట లావక శారీకా పరభృత
 మయూర వానర మృగాణా మవేక్షణం.
 దైవసికాయవ్యయం వీండికరణమితి చ వి
 చార్యేత్ ||”

వాత్సల్యమున కామనూత్రాలలో
 “భార్యాధికారాధి కరణము” అన్నదాని
 నిండా యిలాంటి విషయమే యెంతో అమూ
 ల్యమైన విషయం ఉంది.

ఇటుగల అవిడ, నుటి, కెనురు, కొయ్యె
 లోలు, లోహమువంటి వాటితో తయారైన
 భండాలకు “సకాలంలో” సేకరించాలి.
 సకాలంలో యెందుకంటే వాటిలో ఆయా
 సమయాల్లో దొరికే ఉప్పులు, నూనె,
 నెయ్యి, ముగంధద్రవ్యాలు, ముందుకు
 పనికివచ్చే మూలికల వంటివి భద్ర పరచ
 తానని.

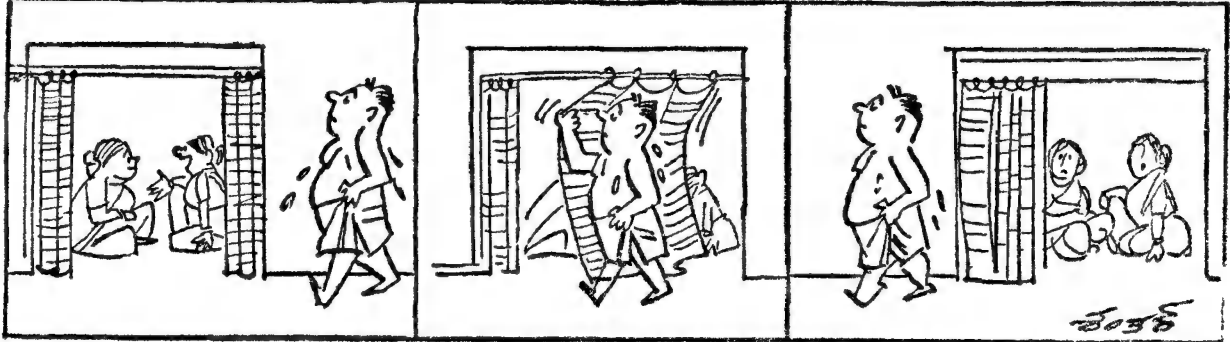
పతేలు, గరికేలు, ములకవంటి పదార్థాల్ని
 పెంచి, విత్తనాలు భద్రం చేయకుంటాడు.

“హృద్య దర్శనం”

భార్య మొదటి విధి యిలా “హృద్య
 దర్శనం” గా సరసంబు. తిగిన చోటుల,
 చక్కవిపూలతో అలంకరించ నుంటాడు.
 “నహ్యతోస్య ద్విపా నా నా చిత్త
 గ్రాహకం” — అంటాడు గోనర్తీయుడు.
 గృహముకి చక్కగా అమర్చిన యింటికన్న
 మరేదిగాని ఆనందం యివ్వలేదు—అని.

అటు చక్కచెట్లకు వీ విషయంలో
 గృహిణి అతిమామలు, అడువిడలు, నాకర్తే
 మొదలైనవారేపట్ట “యథార్థం ప్రతి
 పత్తి” — తన రీతిగా నడుచుకోవా
 లంటోంది కాస్త్రీ. పైగా, వీరీ
 రందరినీ ఆమెకు కలిమి వున్న వాడుగా

ఎప్పుడూ ఇంతే—3. శంకర్

చెయ్యోంది. ఖజానాపెట్టె ఆమె వద్ద వుం
కాయెరి! అందుకని వస్తుంటే! కాని అధికార
గర్వం చూపేకుతుంటేమానని, తరువీరిగా
కడుమరొవాలంది కాస్త్రం.

“మహానాథ ను ను ప్రంస్వా ద్దర్శనీ
యంద,” వంటయిలుదర్శనీయంగా వుండాలి.
అందరికంటా పడనియ్యకుండా వుండాలి.
ఎందుకంటే కొందరి కనుపడలే పాలు విరిగి
పోతాయి. మజ్జగ పులనవుతుంది. ఊరు
గాయకీ వది వాసన సంక్రమిస్తుంది. ఏదో
అయితీరుతుంది మరీ!! అందుకే
“నుగుప్రంస్వా!”

నుగుతాచార్యుడు వంటయిలు యెలా
వుండాలి? చెప్పిన యీ వివరగా దిద్దవండి.

“భోక్తారం విజనే, రమ్యేనిస్సంపాతే,
కుభేమచే,
కుగన్ధి పుష్పరచితే, సమేకే ౭భ
భోజయేత్ ||”

భోజనకాల వికాలంగా వుండాలి. మను
మూల కాళ్ళుత్రొక్కిపడి లేకుండా, యెత్తు
పల్లాల లేకుండా వుంచాలి. ప్రావుల సొంధం
కుబాళిస్తావుండాలి.

“ఇల్లాలి స్వేచ్ఛ”

స్త్రీ, మనకాస్త్రం ప్రకారం ‘వంట
యింటి మండలు’ కొదవ్వాను.

“నాయక మిత్రణాంధ ప్రగనులేపన
తంబూలుదానై: పూజన: న్యామత:”

ధర్మ ఆపులూ, మిత్రులూ వస్తే, వారికి
కవలసినవన్నీ న్యామంగా కనుక్కోవాలి.
న్యామమంటే? ధర్మ అంగీకారంకోసమి.
ఎందుకూ అంటే, అలా కాకుండా స్వతం
త్రిస్తే మురించే అపార్థం, దామరించే అన
ర్థం కలెంచి కొందరు కథలు గూడా
వ్రాస్తూనే వున్నాడు.

ఇంతేగాదు. ధర్మ అంగీకారంలో సర్వ
ప్రదలలోనూ ఆటపాటలలోనూ భౌర్య
పాల్గొనవచ్చు—తన రీతిగా అంటే ఆయ
నతోసహా. అటువంటి క్షేదలు రమారమి
యిరవే వరకూ విరిచిస్తోంది మన కాస్త్రం.
దీనికి కొన్ని:—

“సుఖరాత్రి”

కార్తీకమాసాస్యనాడు “యక్షికముది”
మట్టల్ని పూజిస్తారు. ఆ రాత్రి విలాసంగా
పాలిట. దీనికి సుఖరాత్రి అని మరొక
ట. అంతిమలాసాగా గడిపేవారు
లో! ఆశ్వయుజ పున్నమిపాటి పిండి
శివన వెన్నెలలో ఆట, పాట, నుండి
సం, ఊయెల పూగడం మొదలైన సరదా

వుంది. దీనిని “కాముదీ బాగవము” అన్నాడు.
వసంతమాసంలో యెవరేగకుండానాగే
సంగీత సాహిత్య కాలక్షేపానికి “సువ
సంతకం” అని పేరు. పిచికారులతో రంగు
రంగుల సువాసననీగ కలిపి జలుకోవడం,
బూరుగు చెట్టుకింద వన్నెలలో ఆడడం,
కావిన మామిడి చెట్టుని యెక్కకుండా, ముట్ట
కుండా, యెగురుతూ అందినన్ని కాయలు
నోటితో కొరుకుతూ కొనుకు తినడం, కడిమి
పూలతో రకరకాల ఆయుధాలుచేసి యుద్ధం
చేసేటట్లుపాడుకుంటూ ఆడడం... యిలాటివి.

ఇంతిదేనికి? “వైచారికము” అంటూ వేదం
వుంది. అంటే విచారానికి వైశేష్యము
కులస్త్రీ వేసుకోవలసిన వేదం. కన్నెజ్జ
కొకుండా వుండాలి. లేలేకపాడు వస్త్రాలూ,
మరీ గుప్పకుని సుగంధపూత తగు
మాత్రంగా వగలూ, కొద్దిగా పూలూ...
యిదీ వైచారిక వేదం. ఎందుకంటే వేడుకు
న్నది నలుగురిలోకి. ధర్మతోసహా. ఆహార
మైన వేదం యాసడినూ యామగ్నయెందరో
మహిళలు పత్రికల్లో వ్రాస్తూనే వున్నాడు.

జీవితంలో కళ

అయితే, ఆట పాటల్లో పాల్గొనే
ఉత్సాహం, భావం, యిల్లాలికి వుండేదా?

గ్రామాయణం

ఆమగ్న ఒక గ్రామంలో పంచా
యబోడు ఎన్నికలు జరిగాయి.
అందులో రెండుపక్షాలుగా రెండు
ముతాలు నాటిచేతారు. స్వతంత్రు
డుగా ఒకాయన నిలబడ్డాడు.

వివాదిగూడెంలో ఉన్న యాదై
ఒట్టూ తనకే ఇప్పించే స్వందంమీది
ఒకపక్షం అభ్యర్థి 500 రూపాయలు
గూడెం మేస్త్రీకి ఇచ్చాడు. ఇది
ఎలాగో పనికి జీవన రెండో అభ్యర్థి
మేటాటిగావచ్చి మో ౬౦ ఒట్టూ నాకే
నంటూ 800 రూపాయలు గూడెం
మేస్త్రీ చేతిలో పెట్టాడు.

ఎన్నికకోసం గూడెం నుంచి
యాదై ముంసి వచ్చి ఒటింకులోపాల్గొ
నడం ఇరుపక్షాలనూ చూశాడు. అంతే
కాదు అవి తమకే పడ్డాయిన ఎవరికి
వారు ఆసందించారు.

అటువంటి తరిగీతు కద్దా?

ఓ! భేషగా.

వాత్సల్యమును, కన్యరీతి కళలు నేర్పా
లంటాడు. బొమ్మలు చేయడం, ముగ్గులు
తీర్చడం, నృత్యం, నాట్యం, సంగీతం,
కాలంప్రకారం పడకగది సంగతి చూసుకో
వడం, పువ్వుల, సుగంధద్రవ్యపుల సంగతి
రకరకాల అల్లకలు, కవిత్వసమస్యలు పూర్తి
చెయ్యడం, పక్షులచేతి మాట్లాడించడం...
యిటువంటి విద్యలు.

*

*

*

మనకాస్త్రకారులు యిల్లాలికి యిచ్చిన
సాసం అట్టిది. తనకుటుంబానికి ఆమెసర్వాధి
కారిణి. ఆ యింటి మంచి, చెడా, పెట్టూ,
పెంపూ, ఆతిథ్యం, ఆదరణ అన్ని బాధల
తెలూ ఆమెని.

మన పూర్వులు, పిండవుష్టిగా, కండ
వుష్టిగా బ్రతికారు. వాలుగు పురుషార్థాల
లోనూ మూడోదైన కామానికి స్త్రీకన్య
సానాన్ని గ్రహించినవారు. అందుకే నే
ఆమె సంతోషంగా వుండాలి. అగౌరవం
కలిగివుండాలి. “కలకంఠి కంట కన్నీరొలి
కిన పిరి యింట నుండ నొలగు” అన్న
విషయం తెలిసిన వారు మన పూర్వులు.

అందుచే ప్రథమ ద్వితీయ పురుషార్థాలు
రెంటిమీదా ఆమెకి అధికారం యిచ్చాడు.
దానికర్థాల బాధ్యత ఆమెన. ఖజానా
బాధ్యత ఆమెన.

అందుకే ఆమె అర్థాంగి, పరాధర్యవారిణి.

రెండుపక్షాలూ గూడెం ప్రజలకు
డబ్బులిచ్చి ఒట్టుకోనుకున్నట్లు
ఉరింతా ఆనామంకాలానికి పోక్క
వోయింది.

తీరా అభ్యర్థులువెళ్ళి ఒట్టు ఎవరికి
వేశాని వాళ్ళను ఆకున తే.....

“బాబూ ఇద్దిరూ డబ్బుదయనేకారు
గదండీ ఇద్దిరికీ నాయంజు గాలని ఒట్టు
పెక్కుంటు రెండుముక్కలుసేసి రెండు
పెట్టెలోనూ విశామండీ అయ్యా—
కత్తిం” అన్నాడు ఆ మాయకులై న
ఆయనాడులు.

ఇదివిని అభ్యర్థులు ఇద్దరూ (విడివిడి
గానే) విడవాలి నవ్వాలి తెలిక,
రెండూచేయనూలేక నెత్తిగొక్కుంటూ
కొంప చేరుకున్నాడు.

మరునాడు ఉదయం స్వతంత్ర
అభ్యర్థి గెలిచినట్లు ప్రకటించబడింది.

—చంద్రశేఖర్.

మనస్సు చివుక్కు-మనిపించే మన వింత ధోరణులు...

జ్యోతికయాత్రలో, మనకు వింత వింతమన
స్వత్వాలవారు తెలుపడమే వుంటారు.
కొన్ని సందర్భాలలో వారిమాటలు, చేమలు
బాధాకరంగాను, అయ్యాచితంగాను వాస్తవిక
స్వరంగాను ఉంటాయి. ఇంటికి వచ్చి
నామెను విభిన్నతలలోనే నఖశిఖపర్యంతం
సర్వచేస్తూ “బిలే, పిదా! కళ్ళతోడు
దోమకు పెట్టుకున్నావా? కాలి కోళ్ళు
పట్టు వాసంవారంతో తొడుక్కుంటారా?
ఏమాత్రమూ చదువుకున్నట్లు విన్నాను—
ఇంట్లో పనిపాటలు చేస్తావా?” మొదలయిన
ప్రశ్నల పరంపరతో మనిషిని దిగాలుపర్చు
తరు.

పెత్తనానికేవచ్చి, అచింతంగా ఇంట్లో
అలమారు, ద్రావ్యులు అన్ని గమకాలతోనూ
“ఇందులో ఏముంది? అందులో ఏం పెడారు?”
అంటూ వారినిమిథం వరండాలో వేసిన
చాప మనకే వచ్చుచేప్పి ఇల్లంతా స్వేచ్ఛా
వివరం చేసినతిరుపతి, మనం చూచి చూచి
కొనుకోలేక అందాని! మొక్కల్నే వుంచిన
వ్రువ్వలన్నీ కొనస పెట్టమన్నట్లు లవలతో
వారిని ఏమనగలం చెప్పండి! ఏమీ అనలేక
అనలేకపోతున్నామే అని బాధపడ్డా,
వారి వింత ప్రవృత్తి పరిశీలనూ మనంకూడా
వారితో వివారాని! ఉపక్రమించడమేగా
కర్తవ్యం!

మరికొందరు—విమర్శవారు లేక సరే—
వారి నుగణించాలని ఇతరులు ఎత్తిమోపడాని!
సమీపరా ఒప్పుకోరు. సాధారణంగా పది
మంది అమ్మల్ని గల సమీపరాదేవత సమా
వేళాలలో ఇతరుల పొరుగువారినినా వేరాలు
విమర్శలు, అక్షేపణలు, నిందాకోపణలు
మొదలీ నవి వింటూ ఉంటాయి. మనంకూడా
వారిలో ఒక మెంబర్ తరిపాడ్డా ఎక్కే
గుమ్మం దిగేగుమ్మం పెత్తనాలుచేస్తూ ఎక్క
డెక్కడివారలు — నిజం కాకపోయినా
ఇబ్బందిలేను—పోగేసి తాజాగా మురిగి
పోకుండా వీరికి అందజేస్తూ, విలయయిన
సలహాలుఇస్తూ కుడిభుజంగా పనిచేసి వారి
అభిమానానికి పోతులమై, మెచ్చించుకొని
మేకతోలు కప్పించుకొంటే సరే—లేదూ
వారిస్వప్నలో మనం వివక్షకాలం, కలిమిడి
కలిగొట్టుస్వభావంలేని ఒంటెవు, మాల
కొకులు, నుడిపాము ఇంకా ఇంకా.....
ఏ సావాసా “ఎంకుకలా పిలిచింద ఎలుక,
ఎలకవిడ పిలిచి ఎక్కెన్నా కాలక్షేపం
చేస్తానీ! పుణ్యమా పుణ్యమేనా? ఏ పుణ్య

మేనా చదువుకోకూడదా?” ఉపయోగించే
పనులు చేసుకోకూడదా?” అందా, “జైకార,
ఎంతఅనుకు, ఎంత అలుసు. కానికాలం వచ్చి
కళ్ళుమూసుకుపోతున్నానుమోయ్ ఈ
కాలంవాళ్ళ!” అని దుష్ప్రతిపాదనీ, వలెనీ
సంతపని చేస్తారు.

చాలుగా పొందే వివరణం, కలలుపు సంద
భావించి చూడడం మరికొందరి నెజం. ఏదో,
అంత చాలు ప్రకారం చేసేవనుకున్నా
వాంట్లో తొరుకుంటారా? నిశ్చయి, చూచి
నవిగోరు కొండంతచేసి, మరో నాలుగు
చేర్చి, మెరుగులుపెట్టి, ఎవరెవరి! వివిధంగా
చెప్పే పని జరుగుతుందో ఆ ప్రకారంవారలు
అందజేస్తేనేనీ, నోటి! ఆహారంవళ్ళను,
కంటి! పనుకుపట్టుకు. “నవ్వు పుట్టింటి!

సిహెచ్. నీత

వెళ్ళిన మూడునెలలూ, మీ ఆయన రాత్రి
ఒంటగంట చాటిలేగాని ఇంటికి వచ్చేవారు
కాదు. ఒకరోజున, ఎవరో ఆడమనిషి, మీ
కాగడిలో మనిసి నల్లయిందమ్మ!” అన్న
పొరుగు ఇల్లారి మాటలు విన్నతీతంలో,
కొత్తిగా కోపరానికి వచ్చిన పిలవాని
మనస్సు ఎంత తీవ్రపడుతుందో ఆలోచించం
డి! తత్కాలిక మేనదేవా, ఆ బాధ
చాలదు. —మనలో మనమాట— అ పలు,
ఆ పత్రికరకు, పరాయి మగవాడు రాత్రి
ఎన్నోగంటకు ఇంటికి గుమ్మాడో గమ
నించే ఆకర్షణ ఎందుకొచ్చింది? ఒంట
రిగాఉన్న పొరుగు మగవారి గులో అలిగిడి,
అలకంపడం తిగిన పనేనా? స్వగతిలోని
పర్యవసానాన్ని, మొహంమీద కుండబద్దలు
కొట్టినట్లు అనేకుకలిలే!!

గురిందగింజ తన క్రింద వున్న నలుపు
ఎరుగదన్నట్లు, తాము ఎంత అసభ్యంగా
ప్రవర్తిస్తున్నావరే తప్పలేదు కానీ, ఎదటి
వారిలో అదే చెప్పలు సహజమైనవేనా,
తీవ్రంగా విమర్శించి, అపారాలతోసి,
నిందలు పోతించే మోపుతారు. తిమకూతుళ్ళు,
బంధువర్తంలో వారు సంకల్పరాల తిరుపడి
పుట్టినట్లొక ఉన్నాసరే, పొరుగుమృత్యువాడు
నెలలు పుట్టింటోఉంటే ఎంతో బాధపడి
పోతారు. తాము నీ నిమాలకు భర్త కాని,
పరాయి గావారితో వెళ్ళినా ఏమీ తిప్ప
లేదుకానీ ఎగురింటి ఇల్లాలు స్వంతభర్తతో
నీనిమాకువైతే మహాపరాధం.

తమకు లేదని పిల్లకాలే, ఎదటివాడు
ధనవంతులని, పచ్చగా ఉన్నారని మరో
వైపు కృశించిపోతూ ఉంటారు. ఈ సదుగుం
మగవారిలోకూడా వ్యాప్తిలో ఉంటుంది.
నుభవమేనట్లు వేసుకుని, దర్బాగాఉంటే
క్రిందపనిచేసే న మా నా ని చూచి అసీనరు
ఒర్రలేడు. నీతిగల ఇల్లారిఇంటికి పొరుగామె
పెత్తనానికేవచ్చి “మీకోం, పెద్దమేడి కట్టు
కున్నారు. చూయగా నుఖపడ్డారా? అన్నీ
కురలు ఇంట్లో పం దించు కుంటున్నాను.
అన్నీ సదుపాయాలు చేసుకుంటున్నాను.
అంతా నిలక! ఉన్నాళ్ళో ఉన్నాళ్ళో—
ప్రావృతం అయిపోతే ఎలాగో ఏమిటో
ఏంచేస్తారు?” అంటూ అభిమానం విదారు
పారేనా వా పొరుగుండా వెళ్ళుదు.
ఎదటివాకి సంపాదభారమంతా తాము భరి
కున్నట్లు, తాము కటికదండి అనుభవించు
న్నట్లు మదనపడిపోతారు.

మరికొందరి! ఇతరులపొరుగు ఇళ్ళలో
వారి విషయాకే కాకుండా, వారి ఇళ్ళకి
వచ్చేపోయే ఆడ, మగవారి వివరాలు
సకారణంగా కావాలి. పని ఒత్తిడికల పిలు
చిక్కపోతే తమ తమ పిల్లల్నే నాపంపి,
ఎప్పటికప్పుడు నమాచారాలు నేకరిస్తూ
ఉంటారు.

ఒకసారి మా యింటికి వా స్నేహితురాలు
కమల వచ్చింది. గుమ్మంలో అడుగుపెట్టిందో
లేదో ఆమెకంటే ముందర యింటికి ఎవరూ
పెదా ఇళ్ళలో వారు, సమీపం సమరీవార
నమేతంగా వీధిదారిని వీరే నవారు వీధి
నెత్తి, వాడివారి నులువనవారు కంట
యింటోంచి నిలచిలారుమో వచ్చేవారు.
అదెక్కింప, ఇల్లు ఇక్కడేనా వా అతని ఏం
చెప్పికోమంటారు. తాపిరి సలపడానికేనా
నాకకాళంలేకుండా తేగల్లా ముగిరారు.
సంభాషించుకొని ఆమెను కుకల ప్రశ్నలు
చేసి కూళ్ళ పెట్టాను. చాలాకాలాని!
కలుకున్నాం, కొత్త బిగినా కొత్తబిచ్చి
మంచి చేడ మాటాడాలా? వీళ్ళందరిలో ఏం
పెట్టను, ఏం మాటాడమో ఆ రోజుకు ఆమె
ఉండిపోయింది కొబటి సరిపోయింది. ఆ
మాట ఈ మాట చెప్పకుంటుంటే కమల
“వాకెంకుకని తొరుకున్నాగానీ, వెళ్ళుమన
వేం! ఎవరోచ్చినా వీళ్ళు ఇల్లాగే ప్రవర్తి
స్తారా? లేక నేనేమన్నా వింతయ్యగంటా
స్పించానా?” అంది. “ఎవరోచ్చినాసరే
ఇదే వరసమో! నవ్వు ఆడదానిని కొబటి
నిదానంగా లోపలికేవచ్చి చూశారు. మగ
వారితో కూర్చిపెట్టమలో ఒక్కొక్కరి
ఒక్కొక్కరి తొంగి తొంగిచూస్తూ
నకుంటే వారేడిన్నీ బొమ్మలు జ్ఞాపకం
నసాయి. వెళ్ళమని మొహంమీద ఎలా
చెప్పడం? ఏం బాగుంటుంది?” అన్నాను.
“వాళ్ళు చేసింది బాగుందా? ఏమాటతోనని
కుండా, వాగోగులు తెలుసున్నావా యితే

మన వింత దోరణులు...

ఇలా చెయ్యని చెయ్యని బాగుండని బాగుంటే నీలోమంచి మర్యాదగ్రహించి లెలు సరికా మరీగి క్రెక్కుతరు. వీళ్ళు కిక్కిరు అంత. ఈ మధ్య యా యింటికొక కుట్టపొదివెచ్చి తిన్నగా ఉండక మాఅమ్మ బడిగావంట చెయ్యలేదని కంటకాలు కూచి

నీలు ఎక్కువమిగలుకుండా వాడెందని, అందిరిలాగ తినికు గి న్నెలు పళ్ళాలు ఊడ్చుకు తినే లవాలు లేదని, ఇంతచేసుకుని ఇంకోంతి పారెస్తానని, డబ్బుకు మొహం చూచుకునే బాపతు కాదని, ఇల్లూగ నోటికొచ్చినట్లు అనేసుంటే

వా ఒకమండిబోయి వాలుకూ దులిపేకాను మళ్ళీ నోర క్రికుండా. మాటకీ మాటతెలుసు నీటికి వాచుతెలుసుఅని. తిని దియ్యిస్తే మిన్నా తిరిగి అన్నా అంది. అంది. నేల కొంతకే జాబు. ఎంతిస్తేమో ఎగుటి వారిని ఏదో ఒక పాలుమాలతో కిందపరి నేగాని వాళ్ళకితోచదు, నోజాగడవగు. ఇలాంటి వారిని స్పేర్ చెయ్యమని అందా? అంది

తవరపడండీ! తవరపడండీ!

సన్లైట్ రంగులు వేసే పాట్

రూ. 25,000

విలువైన వందలకొలదీ గాప్ప బహుమతులు!

రెండు మొదటి బహుమతులు:

రూ. 4000/- రంగుల రేడా
అంతర్జాతీయ మూల్ ఫారతే
దేశంలోపలన వివరము!

నాలుగు రెండవ బహుమతులు:

హెచ్.ఎమ్.వి. రేడియోగ్రామ్!

ఆరు మూడవ బహుమతులు:

మర్చి అల్ వేవరేడియో యొక్క దారిలోపలన ఒకహిందీ అంబాడెల్ టైకర్!

2000 ప్రోత్సాహక బహుమతులు:

పెయింటింగ్ సెట్ లేదా ఒక బామ్మ!

తవరపడండీ!
(మొగింపులేదే! నవంబర్ 16, 1959.)

కొద్ది సన్లైట్ బాలా బట్టలను ఉతుకును!

హిందుస్తాన్ రివర్ లిమిటెడ్ వారి ఉత్పత్తి

తల్లిదండ్రులారా - మీ పిల్లల ఇంకా పాల్గొనలేదా? ఇవక ముందుకొండి. ప్రతి వన్లైట్ పై రేవర్ వారికి వన్లైట్ కంసెయి వేవే పోటీలో పాల్గొనే అర్హతను గలిగించుచున్నది. ఈ పోటీ వయస్సు వారికా రెండు గ్రూపుల ప్రవేశము విమి త్తం దియిమింపబడినది: (1) వది ఏళ్ల లోపు వయస్సువారు. మరియు (2) 10, 15, ఏళ్ల వయస్సు వారు. రెండు గ్రూపులయందలి ద్విక్రమణులన్నూ వేర్వేరుగా వరికిరించండి తిర్గణించబడును. ఒక వయస్సు గ్రూపుయందు మొదటి, తిండక, మూడవ, ఐవోమతులను మరియు ప్రోత్సాహక బహుమతులను గెలుపొందినవారికి ఇచ్చే బహుమతులే మరియు టిక్ గ్రూపుయందలి గెలుపుదారులకు కూడా ఇవ్వబడును.

వన్లైట్ అన్నీ మీ దుకాండానువర్త వేదే ప్రవేశ క్షతమంతు ఉరికంగా రిమికోండి. ప్రతి వక్ర మందున్న ఒక పొగవైవ ద్విక్రమణుడి మీ పిల్లల దారికి రంగుల సేయారి - వారికన్న ప్రవ పి రంగులతోవైవ వరే.

చెక్కు పుస్తకం

(12-వ పేజీ తరువాయి)

గోవిందాచారి: "అయిన ఇంట్లో లేదు" అంది.
"బాంబువాళ్ళు చెక్కు (తిప్పి) పంపిం చేశారండీ...వాళ్ళేనా చెప్పాడు కానీ వాకరం? లేదు అయిన చెప్పి ప్రకారమే ఈ పేజీ ఇంతకంటే వెళ్ళాను."
"ఓ పేజీ పే ఆఫీసునుంచి పుస్తకం రాలేదేమో..." కాంతి, వీరాస్వామి ఇద్దరూ మూల ఆసరాతో అంది.

"ఏమో అమ్మా! నామతిపోతుంది..." సాయంకాలం వస్తానని అయినగారితో చెప్పండి, అంటూ వీరాస్వామి నిష్క్రమించాడు.

* * *

గరికెడను పొడిగించబం సబబు కొదను పొంటాను

సాయంకాలం వాలుగుంటలయింది. వంటగదిలో వక్కి-కూగ్లన్న వెంకటేశ్వరుగారింటికి అతిథి బావమణిది సోమనాథం, ఆవెనుకే వీరాస్వామి కొద్ది లేదాలో వచ్చాడు.

వంటగదిలో కూగ్లన్న బావగారికి సోమనాథం: "శీత్యుడు మూలకంగా శివుడు చెప్పి త్రొక్కి దాక్కున్నట్లుగా నువ్వు నాకోసం... వంటగదిలో మకొం పెట్టవలసి వచ్చిందన్నమాట" అని నవ్వుతూ తీసుకున్న లెక్కని ఇచ్చాడు.

లెక్కతీసుకొన్న వెంకటేశ్వరుడు, దాంతో తేవీధిలోకి వచ్చి: "నువ్వు బాంబుకు పశ్చింతుగుంటలపే వెళ్ళావుగా! అప్పటికి డిపాజిట్ బుక్ రాలేదు. ఆతిర్యతి వచ్చింది. ఇదిగో నీ లెక్క. ఆచేక్ గేను కాన్సిల్ చేసుకుంటానులే. అదీ, నోటా ఇంకా ఇచ్చేయ్యి" అన్నాడు.

వీరాస్వామి లెక్కతీసుకొని, నోటునూ,

కనుల. "కవంగానే ఉంటుంది మాటకు మాట అనియతే కాదు. మంచి మర్యాద కోసం" అన్నా. ఒక పిచ్చిదానా, ఇంకా పోటిగోలలోనే ఉన్నావు. మంచి మర్యాదకి ఈ గోజులో తిరిగి పాపం లేదు సరికదా దానికోసం తాపత్రయపడేవారిని వట్టిచేత కాని వానిని, అనుమరుని అంటాడు. "కరవ నీ మాట ఇచ్చి నిలబెట్టుకుంటుంటే నరులు నన్ను కొట్టి తొక్కి బాధించేస్తున్నారు. కర్తవ్యం ఏమిటన్నా అన్న పాముకి నారదులు వారేనున్నాగో తెలిగ్గు. పిచ్చిదానా అవసరంగా కరిచి చంపేయ్యద్దానా నీ బుస్సే మనగద్దానా? అన్నాడు... ఇది కమ... దిగే కర్తవ్యమంటేంటో!!! ★

చెక్కు వెంకటేశ్వరుడు యిచ్చి "నల వంటూ" నిష్క్రమించాడు.

వెంకటేశ్వరుడు యింట్లోకి వచ్చాడు: సోమనాథం బావగారింత తమాషగా చూసి "నీవని మాబాగా వుండయ్యా..."

చెక్కు పుస్తకాలూ... బసున్నూ... ఒకటో నామనూడా మీ బాధ్యతగా

ఎకాంటు పెట్టి "చెతా వేయిలని" అడిగి నవ్వాడు.

వెంకటేశ్వరుడు సమాధానం యిచ్చి బోమాయిగా కాంతి ఆస్తున చిచ్చి! అన్నయ్యా! మాపవాడికయినా ఈతిప్పలా వద్దు... చెక్కు వద్దు, పుస్తకమావద్దు... ఈ భాగవతం అంతా దానినే" అంది.

సోమనాథం "అంతేనా" అన్నట్లుగా బావగారికేనే చూశాడు.

"నిజా" అన్నట్లుగా వెంకటేశ్వరుడు కాంతిని పుకొని పిలిచాడు. ★

★ రాజధాని కబుర్లు ★

(5-వ పేజీ తరువాయి)

రులను సమాధానాలు చెప్పినవండి, ఉంటే, ఈ ప్రశ్నోకు.

ఒకటో ప్రశ్న

వగరపాటి సంఘం కాచిగూడ చౌరస్తా నుంచి సుల్తాన్ బజార్ చౌరస్తావరకు గల బాటను బాగుచేయడం ప్రారంభించి వాలుగు నెలల పైగా అయింది. ఆ రూటుపై వడచే బస్సులు వేరే బాటలపై నడుస్తున్నాయి.

మామూలుగా వేగుదారి వెతికాల్సి వచ్చి నప్పుడు ఎవం ప్రక్కగా ఉన్న బాటను నియించుకోవడం ఆచారం. ఈ ఆచారం ప్రకారం కొరీడిశివాయ్ 7-బి, 7-సి బస్సులు వైశిష్ట్యపత్రికావంద్ ఎడమచేతి ప్రక్కకు తిరిగి కుత్తీగూడా, ఈ సాయం బజార్, ఉన్నానియా ప్రీ-కళాశాలమీదుగా బాయి కొత్త చేరవలసింది. కొరీసుం... వచ్చే ఈ బస్సులు సుల్తాన్ బజార్ వద్ద ఎడమచేతి ప్రక్కకు తిరిగి లింక్ మెమోరియల్ హాల్ మీదుగా కాచిగూడా చౌరస్తా చేరవలసింది. ఈ విధంగా చేయలేదు. చేయక వాడవంతుల కొన్ని వేల గేల్ల డీవెల్ నూతన ఖచ్చి

యింది అవసరంగా.

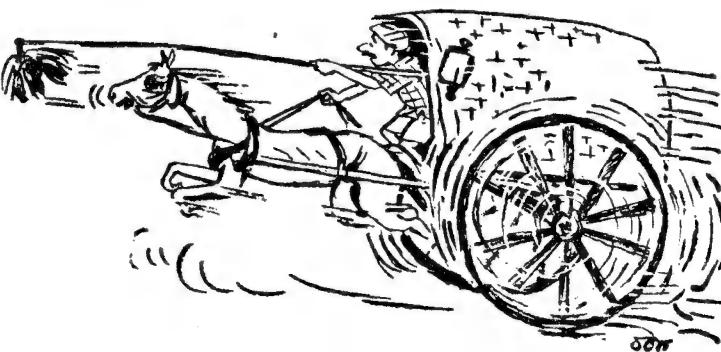
ఇది అనులుజరిపితే - సుల్తాన్ బజార్ చౌరస్తానుంచి ప్రీ-కళాశాలమీదుగా ఉన్న బాటపై విజయపు పయంగా చేరువలసివ అవసరం ఉండేది కాదు. ఇప్పుడు జగజ తున్నట్లుగా సుల్తాన్ బజార్ దినఖానా ముందు నిలబడి, ప్రజాగణీకుల 'బస్సు ఉత్త రానికీపోతుందా దిక్షిణానికీపోతుందా' అని గాభిరాగా అడగవలసివ అవసరం ఉండేది కాదు.

ప్రజ్ఞాలో పగమానందం'గా అన్న శీత్యకం ఈ కబుర్లలో ఈ విషయం కొన్ని నెలలక్రింద ప్రస్తావించబడింది.

కనుక ఇది మొదటి ప్రశ్న: ఈ అసమ ర్థితే ఎవరు బాధ్యులు? ఎక్కడ ఎవరి కేబులు లావోతున్నాయి? అధికారులు అవసరాల ప్రజాగణీకులు ఎందుకు పన్ను చెల్లిం గా కోవాలి? ★

నవరణ

గతవారం సంచిక 4 వ పేజీకి 3 వ కాలం 2, 3 సంకుల్లో శ్రీ శేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రి ఒకటో శ్రీ శేవులపల్లి రామానుజరావు అని దగులతో ప్రార్థన.

చిత్రం: ఎమ్. రంగారావు, మద్రాసు.

చ ద రం గం

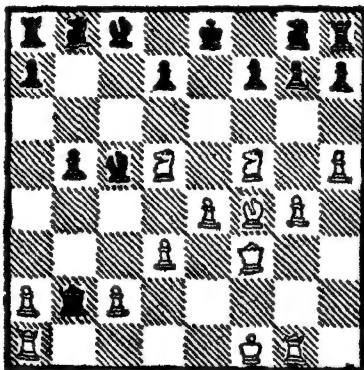
[పదరంగంలో అఖిల భారత సాయిత్ర అగ్ర పాఠశాలలో ఒక రైస్ క్రీడ ర్యాంక్ వంశీయ రచించిన వ్యాసమూ, సమస్య ఈ భారత ప్రచురిస్తున్నాము. వీరి వ్యాసాలు, నమస్కరణ ఇకనుంచి తరచు ఆంధ్ర నాచిత్ర మారవలె ఈ ప్రచురితమవుతూ ఉంటాయి. సం॥]

అటలో ప్రవాసలక్ష్యం క్రతువేనలోని రాజాను బందీ చెయ్యటం. పరిసితుల్ని బట్టి ఇంక యెంతో సాంపుగా నిర్వహించి ఇచ్చాము. పేరెన్నికగన్న రెండు అటల వివరాలని పరిశీలిద్దాం.

మొదటి అటల:

తెలుపు-ఆండర్స్ మన్. నలుపు-కేజరిట్స్ మన్.
కాలం 1851

కాలపు-కేజరిట్స్ మన్-14

తెలుపు-ఆండర్స్ మన్-18

రెండు బలాల్లో ముందుగా కోటలు కట్టలేదు.

నలు బలానికి, కేకటా ఎక్కువ.

తెలుపు బలంలో, కుట్టాయా. కేకటా, మంత్రి, బంటూ మంచి స్థానాలలో ఉన్నాయి.

నలు బలంలో ఒక కేకటా, మంత్రి మూత్రం వైకే ఉన్నాయి.

సారాంశం:- బలం తక్కువగా ఉన్నా మంచి ఎన్నికగా ఉంది తెలు బలం. ఉన్నతమైన దాదాని జరిపితే పరికాని తెలుపు బలానికి తీవ్రమైన నష్టం కూడా కలగవచ్చు.

తెలుపు వేసిన ఎత్తు చూడాలి.

1. క-ను 6!! కె×2

ఇవట 1... ను×వి, నా అయితే 2. రా-రా 2, ను×2

3. కు×బ నా రా-ను 1; 4. క-క 7, అట కట్టు. ప్రస్తుతంలో నల్ల మంత్రి, కుట్ట బంటుని కాపాడండి.

2. బ-రా 6!!

కొన్ని తిరిగి చూడటం లేదు! కుట్ట బంటుని మంత్రి కాపు తీసేయాలి.

2... ను×2 నా

3. రా-రా 2 కు-ను 2

కుట్ట బంటు ఎలానూ పోయింది. అట కట్టు జరిగకుండా కేకటా కానుకోవాలి.

దొరికేదాన్ని పొగొట్టకూడదు కనుక ఎదుగుని తుమ్మకోటం కూడా సబలే

4. కు×బ నా రా-ను 1

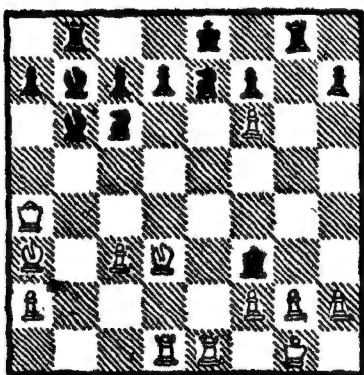
5. ను-క 8 నా కు×ను

6. క-రా 7 అట కట్టు.

రెండవ అటల

1858 సం॥ లో - వెర్లన్ నగరంలో జరిగిన అట.

చూ-కేన్ కాలపు-18

ఆండర్స్ మన్ తెలుపు-12

ఎత్తు తెలుపుడి

ఇప్పుడే నల్ల మంత్రి కే-రి లోని తెలు కుట్టాన్ని బలిపించి అట కట్టకు తెలిసిపోయింది. నల్ల మంత్రి కుట్టాన్ని చంపకమునుపు తెలు బలం వేసిన ఆటరి ఎత్తు 2-ను 1

ఈ రెండు ఎత్తులూ వేసి జరిపి చూడాలి.

నల్ల మంత్రి తన కుట్టాన్ని చంపుకోవడం తెలుసు ఆండర్స్ మన్. దాన్ని తియ్యకు. కాదు. నల్ల మంత్రి అట కట్టడానికి ముందుగానే తెలు బలం అట కట్టేటట్లుగా తయారు చేసేడు.

1. వి×ను, నా! ను×2
2. ను×బ, నా!! రా×ను
3. క-క 8, నా! రా-రా 1
4. క-ను 7, నా! రా-ను 1
5. క×ను అట కట్టు.

నలు బలం సరిగా చెయ్యలేదు. ఈ క్రీడి పద్ధతి ఎక్కువ సమయంగా ఉంటుంది.

1. రా-ను 1
2. వి×బ, నా రా-క 1
3. వి-ను 8, నా!! రా×2
4. క-క 8, నా ను×2, నా
5. ను×ను, నా ను-ను 8
6. బ×ను తరవాత క్రమంగా అట గలుగుతుంది.

ఈ రెండు అటల్లోనూ తెలుపు బలం తన లక్ష్యాన్ని చక్కని ఎత్తుల మార్పులతో నిర్వహించింది. ఇటువంటి కల్పనల్ని కాంచి నేడన్న అంటారు. కొన్ని కల్పనలు పై మాదిరిలాగా అట కట్టేయడం సాగించినా, కొన్ని బంటు, జంతువు మొదలైన లాభాల్ని లక్ష్యంగా పెట్టుకుంటాయి.

కల్పనలోని ప్రధాన విషయం తెక్కించటం. పూర్వభాటు లేకుండా ఎదుటి బలం ఎట్టి సమాధానాలిచ్చినా వాటికి సరియైన జవాబుల్ని తెక్కించాలి. కల్పనలోని రెండో విషయం కొత్తదనం.

ఎత్తు చూడగానే ఎదుటివ్యక్తి విస్మయం చూడవాలి. కల్పనలో మూడో విషయం కూడా ఉంది. తిక్కున పెట్టుబడితో ఎక్కువ లాభాల్ని సంపాదించే పద్ధతి. కొంత బలితో ప్రణాళిక ప్రారంభించి, ఖర్చు పెట్టినవాని కంటే హెచ్చునాటిని క్రతు బలంలోంచి తగ్గించాలి. కాంచి నేడములు అటకీ అందాన్ని ఇస్తాయి. అటల పరిమితి ఎత్తుల సంఖ్యలో తగ్గుతుంది. ఇది చదవరంగం అటలో మొదటి తీరు. హాకీ మ్యాచ్ లో ముగ్గురు ముగ్గురు వేరు వేరు క్రతు పక్షంలోని పరివారాన్ని ఎక్కి దాటిం చుకుంటూ, రివ్యూమి గోలుకొట్టే ఎన్ని వేలా లాటిని. ముఖ్యమైన సన్నిధి సుర్వించాలి. వాటిని అత సరమైన పరివారాన్ని చేర్చాలి. సరియైన కాలంలో పని ప్రారంభించాలి. సరియైన పద్ధతిలో నిర్వహించాలి. ప్రతి పేయరు కల్పనాకారి (Combination Style) అలవాటుకొందానికి ప్రయత్నించాలి.

వార్త

బాతీయ చతురంగం బాటిలకు ఆంధ్ర జట్టు: డిశంబరులో ఢిల్లీలో జరిగే చతురంగ గంపాటిలలో ఆంధ్ర తీర్పున పాల్గొనడానికి ఈ దినక చేర్చుకొన్న వారు ఎన్నికైనారు. క్రియకులు 1. డి. వి. రంగారావు, 2. మి. రిక 3. ఆర్. నువ్రహ్మణ్యం, 4. సి.ఎస్. కామేశ్వరరావు.

రిజర్వు 1. క్రి. వి. జి. క. మూర్తి, 2. సి. ఆర్. రామ్రావు, 3. జి. ముటులరావు.

(2 - వ పేజీ తరువాయి)

గారు ములుపుగా ప్యాసయ్యేందుకు, ఈ సలహాలు ఉపకరించవు, అని వాళ్ళారు. కాని, అసలహాలు ములుపుగా ప్యాసయ్యేందుకు ఉపకరిస్తాయని గాని, ఉపకరించేదిగా ఉండాలని గాని ఏ ఒక్కరూ అనుకోరు.

జి. లలిత, నందిగామ.

రోజూ మొక్కలకు ఎరువు

మా ఇంటా కొన్ని రోజులు ఇటువంటివి కూడా వచ్చిపోతున్నాయి. కొన్ని రోజుగా యెదిగి పూలు పూయటలేదు. పూలు పెద్దవిగా పూయటకు పెరుగుటకు ఏమి ఎరువు బెయ్యిలో తెలిసినవాడరి ఎవరైనావుంటే దయచేసి పత్రిక ద్వారా తెలియజేస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

ఎ. రాజేశ్వరి, నెల్లూరు.

వైద్యాధ్యుల అగచాట్లు

ప్రవీణ గారు “ఉస్మానియా లా కాబోయే వైద్యాధ్యులు” అనే కిక్కిరింపద్రాసింది చాలా బాగుంది. అధికారులు ఇటువంటి అవకతవకలు యికముందు జరగకుండా తగుచర్య తీసుకొంటే ప్రవీణ గారి శ్రమ ఫలించుంది.

ఎల్. వి. ఎస్., విజయవాడ.

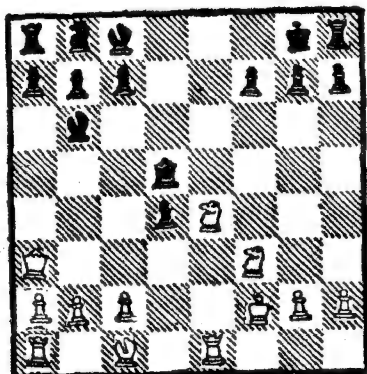
అన్నపూర్ణ దేవిగారి వ్యాసము చదివితిని. వారు ప్రాసించినవిజంగా ఉన్న మాటలేయని

(కె. జి. యస్. దీక్షిత్ నీడేడ్ పేయర్స్ లో ఉన్నారు. వాటియ ఛాంపియన్ షిప్ వాటిలు, డిశంబరు 18 నుండి ప్రారంభమవుతాయి. సుమారు 80 వరకూ ఆటగాళ్ళు ఉండొచ్చు.

సమస్య 9

కాని చేపను 1.

నలుపు 14

తెలుపు 12

వారితో వేగింపున్నాను. కాని ఒక్కటి “ఈ వాడు సేవిమలు ప్రజాశీలిలో సంచలనము తెచ్చున్నా” అని తమ వ్యాసములో లిఖించిరి. చలనచిత్రాలు ప్రజాశీలిలో సంచలనము కలిగించు లేదనియూ, వాటిలో గల మంచిని అరిముచేసుకోలేక చెడును అతి త్వరగా గ్రహించి, తమకు తామే కూడా దారుల పడిచుకొంటున్నారని వాటిలో మంచిని గ్రహించి వాటి వ్యాప్తి ఎందుకు తోడ్పడుకూడదూ? అని నామనవి. నేగా విజ్ఞానవ్యాప్తికి బహుళముగా తోడ్పడు చలనచిత్ర పరిశ్రమను రక్షయి త్రి గారె ఎందుకు నిందించడం?

ఎ. ఆర్. జి. బాయిస (కలకత్తా).

తమచంద్రుని సుందరీదేవిగారు, “మన కలు - ముస్తాబులు” అనే వ్యాసంలో స్త్రీల అలంకరణ గూర్చి వ్రాసిన విద్యార్థులను గూడ విమర్శించినారు. కాని వారు చెప్పినట్లుగా నైలాస్ చీరల లాంటివివరించి, దాటుపరిగా రోడ్ల వెంట అవకసరముగా తిరిగేవారిని మాత్రం అది “స్త్రీ”కి తగినవని కాదు అనేవిషయమే తెలియజేయుటకు మాత్రమే విద్యార్థులు, ఏమైనా అనెవరిని శ్రమతి సుందరీదేవిగారు గమనించ ప్రార్థన. సాధారణ యువకులను విద్యార్థులు ఎప్పుడూ గోలచేయరని తలంచవలయును.

వి. వారసాధిబాబు (గుంటూరు).

పరిస్థితి:- నవి, నను, నకి, కి, నరా నవి; నబ, నబ, నబ, 2, నబ, నబ, నబ; 1, నకి, కి; 8 నను 4; 8 నబ, తెన 8; తెను 4 తెన 2; తెన, తెబ, తెబ, 2, తెరా, తెబ, తెబ; తెవి, 1 తెకి, 1 తెవి 8;

ఎరు: తెలుపు చెయ్యలి;

4 ఎరులలో కట్టలి.

-(జవాబు వచ్చేవారంలో)

8 వ సమస్యకు పరిష్కారం

1) క-వి 8, రా X బ; 2) క X - బ, రా-వి 8; 3) వి-వి 7 లేక

1) ... బ-క 7; 2) వి-బ 7, రా X బ; 3) వి-ను వి 7 లేక

1) ... బ X బ; 2) క-ను 4, బ-రా 7; 3) ... బ X వి (ను) బ; 3) క-క 8) క X బ.

ఏదేశమేగినా

పద్మగారి “ఎందరో మహానుభావులు” వ్యాసం బాగుంది. ఈ మహానుభావుల్ని మొదటిసారిగా చంద్రలోకం పంపిస్తే అక్కడ ఎవరితో చాడీలు చెబుతాగా? సుందరీదేవిగారి “మనవల ముస్తాబు”లో మేము బుగ జేసికోవడం అంతయించిది కాదేమో!

క. హేమాద్రి, (గొల్లపూడి).

చలనచిత్రాలలోని అతిప్రధానమైన లోపాన్ని విస్తృతంగా ఎత్తివేసిన శ్రీ రామారావుగారిని “కళావ ర్ణముడూ” అని ప్రశంసించక తప్పదు,

జి. సాంబశివరావు, (విశాఖ)

చేమంతుల పెంపకం

18.9.59 వారపత్రికలో చేమంతుల పెంపకమును గూర్చి అడిగిన “అబ్బులు” గార్కి నా జవాబు.

చేమంతి మొక్కలు కుళ్ళిపోవటం, నేనిక వరకు మాడలేదు. పిల వేరకు, తల్లి వేరకు అధిక నీటిసాఫరా పుండేనను కుళ్ళిపోవు కలదు. బహుశా నూర్బ్యాక్కి లేనిదేమో వాటి నారేమో! కాని ఆ నేలలోపల తగినంతగా ఖనిజ లవణములు లేవేమో! దీనికి ఒక ఎరువని ప్రత్యేకముగా వేయరు. బహుశా ఉదాహరణకు 144 చ|| అం|| వెకాల్యముగల సలము తీసికొనండి. క్లి అనుకు లోతు లేక క్లి అనుకు, త్రవ్వండి. మన సాధారణ దిబ్బలలో (పసుపుల పేడలో)లోపల గల పచ్చిఎరువును త్రవ్వక మట్టితో కలపండి. వెంటనే నూర్బ్య కిరణాలు స్ఫురించని మొక్కను వాటి, పొదుచేసి, నీరుపోయండి. (అంటే వర కాములో కూడ కాదు) తగిన నీరుపోయేంది. (1 మొక్కను మాత్రమే వాటండి) కొను చెప్పండి కొనబయితే మళ్ళీ మన “ఉత్తరాల” కిక్కికద్వారా కలుసుకుందాము.

వి. పి. ఎస్. (భాకరాపేట).

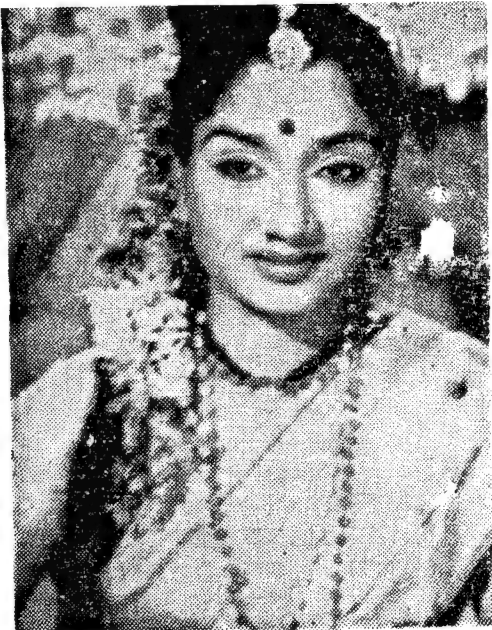
పద్మగారి సలహా లన్నిటితో నే నేక ధర్మం లేనాని 23.9.59 పత్రికలో ఒక రోజునుదేగారు వ్రాసినారు. నిజమే, ఒకరి పూలు, కూడనలు, సలహాలో ఇంకొకరి విశేషించుట చాలకష్టమే నేనునూ, విశేష సలహాను విమర్శించినవారితో ఏకీకరించలేకున్నాను. కారణం: ననుత, అనుక అత్యగౌరవముగల ఏ స్త్రీ యైనను చెప్పవారు కానివ్వండి, చిన్నవారు కాని వ్వండి - అంత ఎత్తెట్టుగా తిరగదానికి సిద్ధం వదు.

భాస్కర (హైదరాబాద్)

వార్తావరణం

ప్రతి చిత్రసీమలో తెలుగు వాణి ప్రముఖస్థానం ఉంది. భావమతి, సామితి, అంజలి జీవి, జానకి, కన్నాంబ, వాగ్గేయరావు, రంగారావు మొదలైన వారంతా మంచి పేరు తెచ్చుకున్నారు. నిర్మాణంలో కూడా కొందరు తెలుగువారు తెలుగులో పాటు తిమిళంలో కూడా చిత్రాలు నిర్మిస్తున్నారు. విజయ, అన్నపూర్ణాకెక్కర్ల సైథి, సారథి, ఇపుడు వాహినీ, సాహితి, జయంతి, అనుపమ మొదలైన సంస్థలు తిమిళంలో చిత్రాలు తీస్తున్నాయి. తిమిళ నిర్మాతలు ఇంతకంటే తెలుగువారికి చిత్రాలు తీసిన సందర్భాలు తక్కువ. పర్యాయంగా, అంటే తిమిళ చిత్రాన్ని అనువాదానికి విక్రయించి పంపించాడేమోనా మూలం చాలా తిమిళ చిత్రాలు తెలుగుదేశం వచ్చాయి. ఇప్పుడు ఏరాపరి తెలుగులో చిత్రాలు నిర్మిం

చడం తిమిళ నాడులో కూడా ఆరంభం అయింది. తిమిళ దేశంలో రజతోత్సవం వరుపు కొన్ని కొద్దిపాటి సాంఘిక చిత్రాలలో 'కల్యాణపరిమళం' ఒకటి. ఈ చిత్రాన్ని దర్శక నిర్మాత శ్రీధర్ తెలుగులో పునర్నిర్మిస్తున్నారు... పక్షిరాజువారు, ఇటీవలి తమ 'మరగతం' చిత్రాన్ని తెలుగులో నిర్మిస్తున్నారు. తెలుగు చాక్కాలు కుట్టించుకోవో కున్న ఇతర అన్యభాషా చిత్రాలలో లాశ్వరి, తలూ, ఎకహిరావ్, న్యూథిల్లి, రాగకవ, రోమనికవ మొదలైనవి ఉన్నాయి. * * * ఒక దర్శకుడు ఈ ఆంధ్రాల పురస్కారం కూడా కైచిదింగా ఉత్సాహించాడు.

రేణుకా మాహాత్మ్యంలోని రేణుకా. నరలక్ష్మి

అన్యభాషా చిత్రాలు అని మనకి పట్టిన తెలియని తెలుగు చిత్రాలకు కూడా కథానయన పులు, చుట్టలూ, ఎన్నో బాంబాయి నుండి, కలకత్తా నుండి, లాస్ ఎంజెల్స్ నుండి ఉన్నాయి. ఇంకెన్నో కిందటి కథాబంధంలో నవల నుండి ఉన్నాయి. వీటన్నిటికీ ఆశ్రయం, ఆశ్రయం తెలుగుదేశం వేసి, అంగుల రామరావునీ, రమణారెడ్డిని, రంగారావునీ నిలబెట్టి తెలుగుమీసాల తీర్చి కివలంక లకుండా దర్శకులతో కుట్రచేసి తెలుగు సినిమాని తయారుచేస్తున్నారు. ఈ విధంగా చూస్తే డబ్బింగ్ కు దీనికి లేదా విపాటి ఉంటుందా?... అన్నారాయన. * * * ఈ అభిప్రాయం ఒకవిధంగా అతిశయోక్తి అయినా ఈ విమర్శ చేసినవారికి బాగా కట్టించి పెట్టవలసినానికి ఆయన్ని రేపు గొట్టిక విషయంకూడా ఆలోచించ తగినదే. మాలికమని అభిప్రాయించతగ్గ కథ వీటి తెలుగు సినిమా జోలికి రావడంలేదు; లేదా దాని జోలికి పోవడంలేదు. దాదాపుగా తెలుగు సినిమాకి వెళ్ళిపోయేవేళ ఎవరూ కొత్తకథను గాని, కొత్త ఊహను గాని ఎదురుచూడడం లేదు. ఆ అలవాటు పోయింది. చేతనావారి 'గుల్లొప్పెల్లి'లో చదలవాడ

ఇంగుకెవరు బాధ్యులు? "మీము కొందరు రచయితలను పిలిచి కథ ఇవ్వండి అని అడిగితే వారు, 'మీరు తీరుబాటుగా కూర్చుంటే ఇదరం కలిసి తయారు చేశాం' అని సమాధానం చెబుతున్నారు. అదీ పరిస్థితి' అని ఒక నిర్మాత, నటుడు ఇటీవల అన్నారు. * * * కాగా అక్కడనించి ఇక్కడనించి తెచ్చే కథలను తెనిగించి అంగులమీద తెలుగు జీవి తాన్ని తెలుగు పమానాన్ని చిత్రీకరించడం ఎంత బాగా జరుగుతోంది అన్న ప్రశ్న కూడా కొందరు వచ్చిస్తున్నాయి. ఇదీ కొంత నిజమే. ఈ సోజు సినిమాలు చూస్తూ ఉంటే వీని జీవితం విడి సినిమా అని విడదీసి చెప్పకోవడం కష్టమనిపించే విధంగా లేదు. అనేక స్థితిగతుల చిత్రాలు, కమన్వెల్ థిక రణ, పాత్రల స్వయానా స్వభావాలూ, పేష భాషలూ అన్నీ విజయవాడలోను, ఆంగల కుదుగులోను ఉన్న తమిళాన్ని చూసి మక్కికి మక్కిగా అనకరిస్తున్నవి ఎంత మాత్రం కావు. ఒక ప్రేక్షకుడు అన్నట్లుగా, సినిమా వారు ముగ్ధంగా పరికిరించి అర్థంచేసుకో (60-వ పేజీ చూడండి)

వైపుదటించి నివరణకా కదనకుకూ
పాలరాగంలా ఉత్సాహంగా ధాటిగా,
కొలి ప్రేమలేఖకు జవాబుఅందుకున్నవాడి
తలపాటలా మలాసాగా తరిగి లే చిత్రిం
'శివాక్షపిల్ల' గతవారం ఆంధ్రలో విడుదల
అయింది. పేరుమానీ ఇది డబ్బింగ్ చిత్రిం
అనుకుంటే మీరే గొట్టు. చిత్రిం చూసి
అలా అనుకుంటే తప్పు. రచయిత కీ (కీ,
గాత్రిధారులు జగ్గయ్య, రమణారెడ్డి. రంగా
రావు (రివీ), అంత పక్కడే బండిగా
లిప్ లిప్స్ నిర్వహించారు.

అల్లరి చిలరీగా తిరిగి కొడుకును, మర
మ్మకు చెయ్యించి చారిత్రాపాత్ర అక్కతో
ఒక తండ్రి, అరిగి వట్నంలోని తన మిత్రు
డింటికి పంపిస్తాడు. ఆ అరిగిపిల్లడు మో
హన్, వట్నం వెలిసలేవెల్ల అక్కడ తన
మిత్రుడు శేఖరానికి తన పేరు 'వేమం' వేయించి
రిండిమిత్రుడు అప్పున్న దొంగారెంటో
తోలేస్తాడు. ఆయన ఇదే బాగని మోహన్
పేరు గల శేఖర్ కి అల్లుడి మర్యాదలన్నీ చెసి
పిల్లని స్నేహితులై నిద్దపడతాడు. ఈలోగా
మోహన్, శివితం సలుమూలలా తిరిగి కమ
లలో పెరిగి మానసికంగా పెద్దవాడయ్యే
వరకు, ఒక ఖూనీ పేరంలో ఇరుక్కుంటాడు.
అనంతరంగా దర్శకుడు ఈ కథలో ప్రవేశ
పెట్టిన సమైక్యంతో సన్ని వేశాలలో పాల్గొ
న్న దర్శకు శివితా వ్యాయమే అయినా అంత
తగదని మీకు అనిపించింది. పొలిమలకు అం
దిస ఆధారాల ప్రకారం చూడకుడి పేరు
మోహన్; కాని కాలీమటుకు మోహన్
పేరిట ఉన్న శేఖర్; శేఖర్ ఎవరన్నది
వేరే చిక్కు. ఎందుకంటే అమ్మ అతని స్నే
హుత్కారాల పోలిక రికౌవాడు వేరే ఒక
డున్నాడు. ఈ పేరు వేమల మారువేమల
గంధ్రగోళం మీద పొత్తలనీ, మనసి ఆడిం
చినంతవేపు ఆడించి, (కొంతవేపు పొడించి-
బాగుంపని పొటలుసహా) నవ్వించిచివరకే అంద
రికీ ప్రాణం చోయిమనిపించేలా సరదాగా
కథ ముగించారు దర్శకుడు వి.ఆర్. వంతులు.

శివాక్ష గణేశన్, చంద్రబాబు, రంగా
రావు, కుసుమ (శివాక్షరామడు) కుమారి,
బి. సరోజా (పెళ్ళిపందిది) జేవి, కుండ్లవం
రానగోపాల్ మొదలగునాగు నటించారు.
గణేశన్ హాస్యంమన్ని మొదట్లో చివరి
వాకా పొటచేక్కలయ్యేలా నవ్వించలేక
పోయినా, చాలా సందర్భాలలో బాగుంది.
అంతిమా మెచ్చుకోతగ్గ విధంగా నడిపేవాడు
చంద్రబాబు. పాదరసం మరుగుదనంతో సుత
స్యంతో చంద్రబాబు ఇందులో విహారిం
చాడు. రమణారెడ్డి అతనికి దీప్తనరీతిస
మాలలు చదివాడు. రంగారావు పాత్ర,
గొప్పకల్పన నటనకూడా హాయిగా మనోహ
రంగా ఉన్నాయి.

శివితా వాడి 'నమ్మినబంటు'లో పాష్రీ

వెంకటరమణాచారి 'బాలనాగమ్మ'లో రంగారావు

★ బొంబాయి లేఖ ★

కంగన్

ఉమాశంకర్ ప్రాడక్స్ స్వారి 'కంగన్', మనం మామూలుగా ఆశించనంత బాగా ఉంది. మంచి సాంఘికాలంత గొప్పగాను చెల్లడిల్లెక్కిన చిత్రాలంత చెల్లగాను కూడా ఉండకుండా, అనేక విధాల ఆరుదనిపించేలా ఉంది. అన్నిటికన్న విశేషం,

తరవాత ఏమవుతుంది అన్న ఆసక్తిని కలుపింపగా కట్టుకున్నట్లైంది. మామూలుగా దోరిక కథని తోచినవిధంగా తీసి అతలల పాత్రనాడన్న చెడ్డ పేరురద్ద (కొందరి దృష్టిలో) దర్శకుడు నానా భాయి థట్ విజమైన ప్రజ్ఞను, చిత్రంలో ఆయన చూపిన పనితీరు మనకి చూపిస్తుంది.

కంగన్లో ముఖ్యపాత్రల చిన్నది: ఒక

అపరాధ పరిశోధకోద్యోగి ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకోబోతున్న పిల్ల, ముహూర్తం కొద్ది నేపు ఉందనగా, ఒక వేషానుకూలీకి పోషకుడిపోయి ఉండకంలా, ఒక దుష్టుడి సేవకు బలమైనదెబ్బ కొడుతుంది. అతను పనిపాతడు.

ఈ అమ్మాయికి పెళ్లి అయిపోతుంది. ఆమెధర్త ఈ ఖాసీసేరంలో, ఆనాట్యం చేసిన న్యక్తికోసం అశ్వేషణ సాగిస్తాడు. అందువల్ల ప్రతిదినం, అనుకూలం, ఆమెకు తన సేరం గుండెలమీద కుంపటిఅయి బాధిస్తుంది. తనమీద ఏ అనుమానమూలేని ధర్త చేప్పలేక, చెప్పకుండా ఉండలేకా ఖోభపడుతుంది. చివరకు ఆమె అపరాధం బయటపడ్డ తోజాన, ధర్త ధ్యక్తనర్వాన్ని బట్టి విధిగా ఆమెను కోర్టుకు హాజరు పరుస్తాడు.

మనం ఎగురుచూడనటు ఈ చిత్రం ఎంత బాగా కుదిరిందో, ఇక్కడా మనం ఉహించని కొత్త సంఘటనతో కథ కొత్త మలుపు తిరిగి సాగించింది అవుతుంది. ఇదీ నిర్మించడానికి దర్శకుడు ఎంత జాగ్రత్తగా పనిచేశాడో, పోలీసు అకోశకుమార్, అరివిభార్య నిరూపరాయ్ అంత నిండుగాను నిగ్రహం తోనునటించి ఈ చిత్రాన్ని రక్షిస్తుందాగా. మొత్తంమీద ఈ చిత్రంపేరిట "కానక తాంబూలం", కథ వ్రాసిన శశిభూషణ్ కు దక్కతుంది హత్విచేసిన దెబ్బతో ప్రేమకు లకు తెలిపి, పాతల ఉక్కిరిమిద కథను రక్షిస్తుందడం కచ్చమైన పని. దానిని దర్శక రచయితలు వంకలు పెట్టేందుకు వీలేకుండా దిద్దుకోచ్చాగా.

పూర్తిమ, ఇత్తకరీ, నజీర్ హుసేన్, ధన్ వాన్, లాలీ బహదూర్, డెయిసీ ఇరానీ, చివర్న ఒక డాక్యుకు : డీ ఇందులో పాల్గొన్నారు. కథకు హాని జరగనివింగా హాస్యం, సంగీతం చొప్పించారు. సంగీత దర్శకుడు చిత్రం ప్రతి తాను మైనరిటీ పాటలు చేశాడు. చూడతగ్గ చిత్రం కంగన్.

ఉత్తమ రచయిత

ఈమధ్య ఒకరోజు సాయంకాలం నీలి జనులు పనిమంది ఒక తోటచేరి కలుపు చెప్పకుంటూ ఉండగా నీలిసంభాషణల మీదా, బాటి రచయితలమీదా చర్చయింది. సరదాగానే వారివారీతీరులనూ, పనితీరాన్ని తేరికాలువేసి ఎవ రేలే జీవనా అని తేల్చాను. ఆయారచరిత్రపరోక్షాన ఈచర్చలు జరిగాయికొట్టి, దీని సంగతి సందర్భాలు వెలడి చేయడం న్యాయం. ఆ చర్చల ఫలితంగా ఈ క్రిందివాడు ఉత్తమ సంభాషణ రచయితలుగా వచ్చారు (వరుస ప్రకారం):

ఇస్మత్ చుగ్తాయ్, క్యాజా అహమద్ అబ్బాస్, రాజేందర్ కిషన్, ఇందర్ రాక్

చిత్రలేఖ

ఆర్యా, సినిమా బ్యాంకులు నడుపుతున్నవారికి నాదోక మనవి. ఈ త్రిమహిష్, హిస్ యనూ, విలనూ అన్నట్లుగానే, ఇక మీదట- 'బెస్ట్ గెస్ట్ ఆర్టిస్టు' అనే పోటీకూడా ఏర్పర్చి 'గెస్ట్ ఆర్టిస్టు'లను ప్రోత్సహించాలని కోరుకున్నాను.

గొప్ప ప్రేమకుడు.

ఆనంద్, కిమన్ చందర్, అబ్రర్ ఆర్ట్స్.

ప్రథమస్థానం, ఒక స్త్రీకి లభించడం పురుష రచయితలకు గర్వకారణం కాక పోయినా, అంతా సంతోషించి అంగీకరించగల విషయం. ఇప్పుడే చుగ్తాయి చిత్రాలలో బుజ్ దీర్, ఆరూ, జిద్దీ, దార్వాజా, సోనేకి చిడియా, ఎన్నెత్తిగవి. ఆమె మాటలలో అనం, అర్థంకూడా సమృద్ధిగా ఉంటాయి. ఈ తరప్రేక్షకలో పుట్టి పెరిగినందువల, హింగుస్థానీభాష నుడికొరంపైనా, పలకుబడి సాగనులపైనా పలకుబడి సంపాదించింది.

* * *

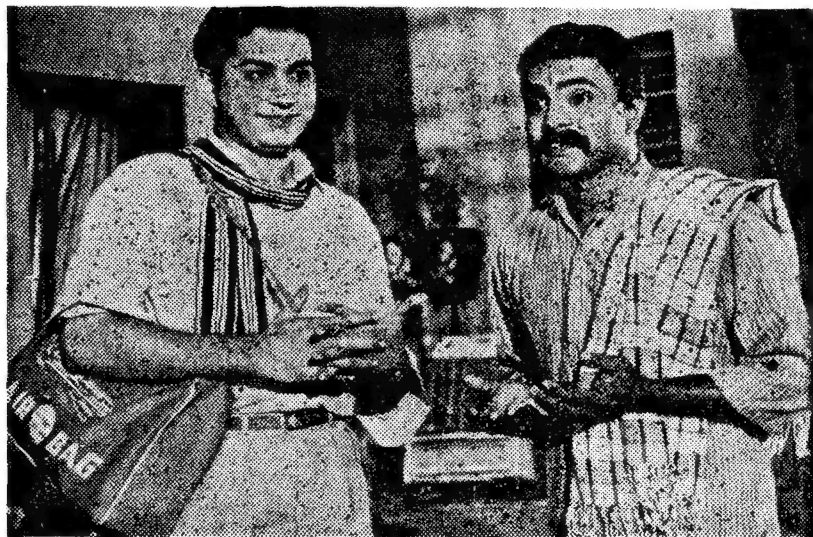
జనతా చిత్రవారి 'నాచేనాగిన్, బాజ్ లీన్' సెట్ మీద ఇటీవల కుంకుం, చంద్ర శేఖర్ కు మనసువిప్పి మంఠాలు 'త్రావ్యము'గా చెబుతోంది. మంత్రావాసిన ఆ పాటకు చిత్రరూప్త వరసకట్టాడు. అందమైన సెట్ మీద ఆ సన్నివేశాన్ని దర్శకుడు తో హరిష్ చిత్రించాడు.

ఇటీవల విజయవంతంగా సాగిన 'కాలీటోపీ లాల్ రుమాల్' చిత్రం రచయిత (నిర్మాతకూడా) దీనిశర్యకార ఈ చిత్రం తీసున్నారు. మంచీభ, సుబ్బమైన దర్శకత్వం, చక్కని సంగీతం జరిపడంతో చిన్న ఉంటుంటు. చిట్టి సెట్ లూ ఉన్నా చిత్రం సజల ఆవరణ గడించుకుని నిర్మాతకి డబ్బు సంపాదించి పెట్టగలదని కాలీటోపీ ఋజువు చేసింది.

సిల్వర్ స్టార్స్ వారి 'దాసి' చిత్రానికి కూడా కథే కట్టనికోట. ఈమధ్య నిర్మాత ఎన్. నయ్యర్ కథ టూకిగా చెప్పిన ప్రకారం సేమ ఎగిరి గంతువేసి మెయ్యకోలేక పోయినా దర్శకుడు కుందన్ కుమార్ నోట సాగకొకంగా విన్నమిడట కథమీద గురీ గొరవం కుదిరాయి. గతవారం ఈ చిత్రానికి షీ, రత్న పాలాన్న ఒక నృత్యాన్ని మాట్ చేశారు.

హెచ్. ఎన్. కృతా కొత్తచిత్రం 'గారికి' సంగీత దర్శకుడు మదనమోహన్ రంజుపాటలు రికార్డు చేశారు. ఒకటి, కంతాన్ని అనుభవమైన క్రమశిక్షణలో ఉంచుకున్న మహమదీ రఫీ పాడాడు.

కృతా, తిరువారీ చిత్రం చంద్ర శేఖర్ ఆహ్వాదిత గతవారం ప్రారంభోత్సవం జరిగింది. జయరాజ్, జయమాల నటించినాడు. ఈ చిత్రానికి కాద్దూర్ కృతా సంగీతం నమకూర్చుకున్నాడు. —బి.పూర్ణ

విరల్ ప్రొడక్షన్స్ వారి 'వెల్లిమీదవెల్లి'లో రమణమూర్తి, పెగమూర్తు

కంపల్లన్

కాలంనాడు ఆర్. డెడ్డి హిచ్ కాక్ చేసిన 'గోప్' ట్రిక్ రీలగా గుర్తున్నవారికి, ట్యూంటియత్ నెంచరీ పాక్స్ వారి 'కంపల్లన్' చిత్రం మాస్తే మాసిన సినిమాకేమర్చి వచ్చాం అని భ్రమ కలగవచ్చు. ఒకేఒక సన్నివేశంమీద, సన్నటి కథమీద, ఉత్కృష్టమీద, హిచ్ కాక్, నలుడు జిమ్మి సీనర్ మనవి పతాక సన్నివేశానికి తీసుకువెళ్లారు.

డబ్బు, పగ వగైరా కారణాలూ, లక్ష్యాలూ లేకుండా కేవలం చంపడంకోసమే తాస్త్రాక్రంగా అతి బాగ్రతగా ఒక ఖానీ చేస్తే పట్టుబడకుండా ఉండవచ్చువా లేదా అన్న ఉహమీద ఇద్దరు మర్రవాళ్లు అందులో ఖానీ చేస్తారు.

కంపల్లన్ చిత్రానికికూడా అదే ప్రాతిపదిక... తిల... తోటి క్విరుల విడ్డరిద్దరు— న్యాయశాస్త్ర విద్యార్థులు, కూడబుట్కుని ఒక మర్రాడ్డో తాస్త్రాక్రంగా ఖానీ చేస్తారు, దాన్ని ఒక కళిగా ఎంచి. పట్టుబడకుండా ఉండాలన్న పట్టడంలో ఎంత కేదపట్టి పని చేసినా. అంగులో ఒకడు కళ్ళజోడు వదిల రానిచోటనదరి వేసాడు— 'గోప్' చిత్రంలో హంతకులు కవాన్ని దాచిపెట్టిన పైట్రేమూత దగ్గర ఉరితాడు ముక్కు మరచిపోయినట్లే.

అంత కట్టడిట్టుంగా, శేరివైసవాళ్ళు చేసిన హత్యను పట్టుకుని హంతకులను మయలు పెట్టడంలో ఆపడమే హిచ్ కాక్ చిత్రం గమ్యం. దారిలో బాసుక్ చిత్రం 'కంపల్లన్' కథకూడా అక్కడే అయిపోయినా దర్శక నిర్మాతలు బలవంతంచేసినందువల్ల ఆర్సన్ ఇల్స్ భరోసాతో కొనసాగింది. ఈ రెండో భాగంలో కథ, ఆర్సన్ వల్స్ లావులు వేవం వెయ్యడం; ఆనన ప్రేములోకి వచ్చే సరికి మనం, మానవోపాటు కథలోని పాత్రలుకూడా నానాఖం గారువడి విరగబడి మర్యాదవేయబోవడం. అక్కడనుంచి

అంతా అమెరిన్ కామిక్స్ మరెవకబారు డిటెక్టు వునవలో పోలీసువాడి ముందరపడే దాగుడి సరిధనుల్లో, హరిపుడి సిగ్నీహో మరే చిరాకూ, బాలీసవ్రాస్ పుట్టించే అతికయోక్తి. హంతకులను మరణదండన తప్పించడం వల్ల లక్ష్యం. మరణదండన మంచి చెల్లెలగుంచి వివభతే వాదోపవాదాన్ని చదివినమీదట, లాయకవల్స్ చివర జడ్జి వే మడలగొడతాడు.

"ఈ పిలులు కావాలని ఆలోచించి బుడి పూర్వకంగా హత్యచేశాగా కాబట్టి దండె వాగుంటున్నాను. రేపు పీల్చిన ఉరివేస్తే మీగచేసింది అదే అవుతుంది. ఆలోచించి పథకం వేసి చేసిన ఖానీయే అవుతుంది." అని వాడలేస్తాడు. జూరు ఉంటే, తీర్పు బాగ్యతి పదముగుగ కలిసి భరించవచ్చుననీ, ఇవుడు జడ్జి ఒక్కడే కాబట్టి బాధ్యత ఆయన ఒకడిదేనని చెబిస్తాడు.

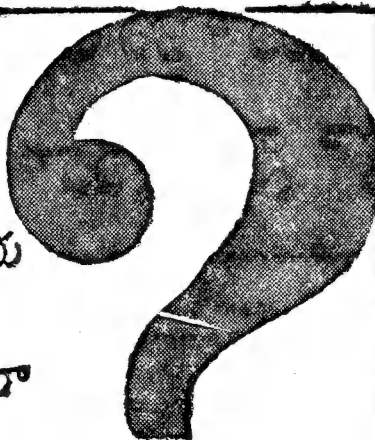
అన్ని టిసీమించి ఆలాయరు అచ్చులగ్నన్ ఇల్స్ మరే గొప్ప వాడిలా దరాగాపాగడగా కోర్టు గడి అంతా సచారచేస్తు అడిగిన వాళ్ళ ఆటో గావునకూడా యిచ్చే సినిమా నటుడిగా తిరుగుతూ వాదించడం జడ్జి మనకును మార్చేసి ఉండాలి. వినపడ నాదాలే ఇలా ఉంటే, వల్స్ ఇటు నుకీ, అటు జడ్జి కూడా వినపడకుండా గొణుక్కుంటూ అన్న మాటలలో ఇంకా ఎంతలేసి గొప్ప ఆర్గ్యుమెంటు ఇమిడివున్నాయోనని జడ్జి రుడుకుసున్నా రుడుకుసుని ఉంచెచ్చు. ఏమో చెప్పలేము.

మొత్తానికి, హరిపుడి న గొప్పగా చెప్పకునేవాళ్ళకీ, నటనమీద—అందరి జోహదూ— అందుకోగలిగినంతటి ప్రభుత్వం ఉన్న ఆర్సన్ ఇల్స్ అభిమానులకుకూడా ఈ చిత్రం మాస్తే సిగ్నీస్తుంది. తెలిచిత్రాలు తినే సామర్థ్యం, మాక్కుగలవారు అనేకతోట్ల ఉన్నారని ధైర్యం కలుగుతుంది. ★

మీ భీమా పట్టాను

పెయిడప్ గా

చేసిన మీకు లాభదాయకమా?

మీ కుటుంబమునకు అర్థకరమైనా చేకూర్చడానికి మీరు మీ జీవితాన్ని భీమా చేశారు. మీ పట్టాను పెయిడప్ చేయుట వల్ల మీరు అతిపెక్కు తరితం దక్కదు. కనుక మీ పట్టాను పెయిడప్ చేసినందువల్ల మీకు లాభదాయకము కాదు. మీ పరిస్థితులలో మార్పులవల్ల బహుశా మీ జీవిత భీమా ఏర్పాటులో ఏదో కొంత సర్దుబాటు చేయవలసిన అవసరం కలుగవచ్చు. అటువంటప్పుడు మీకు దగ్గరగావున్న కార్పొరేషను బ్రాంచి ఆఫీసులో సలహా నడుగుట ఉత్తమం. మీ ప్రస్తుతపు పట్టా మీ అవుతరములకు తగవందు వల్ల దానిని పెయిడప్ పట్టాగా మార్పుటకు మీరు అర్హి ప్రాయశచినయడం మీ సమీపమందున్న కార్పొరేషను బ్రాంచి ఆఫీసులో పంపించింది సలహానడగండి. మా బ్రాంచి మేనేజరు మీ పట్టాను పరిశీలించి, అందు అవుతరమైన సర్దుబాటులపై మీకు తగినసలహా నిచ్చును.

మీ జీవిత భీమా పట్టాను అమలులో వుంచండి. అవుతరమని తోచిన యెడల దానికంటే యెక్కువగా చేర్చండి. మీ పట్టాను పెయిడప్ చేయవద్దు. అందు వల్ల మీ కేవిధమైన లాభము చేకూరదు.

లైఫ్ ఇన్సూరెన్స్ కార్పొరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా

PNB/UCIAS-11 768

విద్యాప్రమాణం పెంచటానికి కొన్ని సూచనలు

జులూనాలు

విద్యార్థులలో క్రమశిక్షణ సన్నగిలుతూం దనే విషయం అందరూ ఒప్పుకొన్న విష యమే. కాని కట్టుబాట్లు లేనివోట మాత్రమే క్రమశిక్షణ తగ్గుతోంది. సరైన నియమాలూ, కట్టుబాట్లూగల విద్యాలయాలలో క్రమశిక్షణ చెక్కుచెదరలేదు. ఇందుకు కారణం అప్పటి అధ్యాపకులు, మొదలగువారు ఎంతటి వారి కైననూ తమ నియమావళిని అచట జగ్రుటయే. ఇందుకు ప్రత్యక్ష నిదర్శనము తుద రాను లయ్యులాకారేజీ, రామకృష్ణమిషన్ హైస్కూలు.

లయ్యులాకారేజీ విద్యార్థులు బ్యాటా రహితముగాగాని, నిబంధనలకు కావాలని ప్రతిపూలముగా గాని ప్రవర్తించినప్పుడు రూ 5 నుండి 50 వరకూ జాల్కానా వేస్తాడు. జాల్కానా చెల్లించి, తమ నడవడేనూ, పద్ధతులనూ నా గుర్తుకొనివారికి జాల్కానా దిక్కి వడివలె పెంచబడును. జాల్కానా గజువు లోపల చెల్లించనివారు కళాశాలనుండి బహిష్కరింపబడుతారు. కళాశాలలో ఉన్నవ వలెనంటే తిరిగిండులకు సంగతి అంత చెప్పి, శిక్షాపాఠశాలలో జాల్కానా ఎంత వలెనుగదా. సామాన్యముగా ఏ తిరిగి తిండులయినా (తెలివిగలవాడు) ఒకటి రెండుమారు జాల్కానా కలిపాడుగాని. అదే పనిగా గొజ్జా చెల్లించడు. అందువలన ఇటు వంటి పద్ధతి కొంతవరకూ విద్యార్థులలో క్రమశిక్షణకాపాడగలుగు. కాని ఎటువంటి పద్ధతిని ప్రవేశపెట్టిన తర్వాత ఉపాధ్యాయులు, ప్రధానోపాధ్యాయులు, మేనేజి మెంటు లేక ట్రస్టుబోర్డులు వంటివాటి అధి శములోఉంటే అటువంటి మేనేజిమెంటు కఠినముగా జాల్కానాలు నివారుచు గాలి. జిల్లా ఓడీగారి ఏకకళాపుత్రునీ, చెన్నైను గారి కూతురనీ, బోయ్ మెంబరుగారి మేనల్లు డనే విధేదాలు ఉండరాదు.

-“లలితానంద్,” మదరాసు

* * *

పరీక్ష విధానం

9 9 99 ఆంగ్ల సచిత్ర వారపత్రికలో వెలువడిన “విద్యార్థులు అలర్జి” అనే కిరీ కను చదివాను. దానిలో విద్యాప్రమాణాలపై తగ్గివచ్చుటకు కొందఱు చాటావటకు సమంజ

సముగానే ఉన్నవి. కాని వారంగులో పరీక్ష విధానాన్ని గురించి చర్చించకపోవటం లోటుగా కనిపిస్తుంది. గ్రాహ్య చదివి చాలా మంది మార్కులు సంపాదించు స్వార్థముకే సంజేహములేను. దీనికి ఇప్పటి పరీక్ష విధా నము అనుకూలముగా ఉన్నది. ప్రతిసంవత్స రము వచ్చే ప్రశ్నలు చాలావరకు ముందు గానే ఊహించవచ్చు. కాబట్టి పరీక్ష విధా నములో కొన్ని మార్పులు తెచ్చినయెడల చాలామందిని తోస్తున్నది. ఒకే పరీక్షతో భవిష్యకు నిర్ణయించుటకంటే, 50% మార్కులు కొను పరీక్షలకై వినియోగించి, ప్రతిమాసముగాని, లేక రెండు మాసముల కొకసారిగాని వారి వారి మాస్టర్ల చే విద్యార్థుల ఆర్థికతలను నిర్ణయించి తరుణిగా ఈ 50% మార్కులను వారు నిర్ణయించిన యెడల “ఒరిజినల్ స్టూడెంటు” చెప్పవచ్చు. ఇక విద్యార్థులకును వారి మాస్టర్లకుండు కొంత భయము ఏర్పడుతుంది. దీనిని కలప కొంతవరకు క్రమశిక్షణ కూడా అలవడుతుం దని నా ఉద్దేశము.

ఎ. వి. రామారావు, బొంబాయి.

* * *

విద్యార్థుల సంఖ్య

మన కారేజీలో ఒక్కొక్క క్లాసులో నుండమంది విద్యార్థులుంటారు. లెక్కరక విరందరికి అర్థమయేలా చెప్పడం ఎంత కష్టమో అలాగే చించండి. వీరిందరినీ లెక్కరక పంపి పి పరచలేదు. విద్యార్థులలో కాస తెలివి కేటలున్నవాళ్ళే, లెక్కరక చెప్పేది అర్థం చేసుకొ గల్గుతారు. మిగతా వాళ్ళి గొప్ప లెక్కరక ఉండెను. వాళ్ళు వెనుక జెంచిన వాక్రమించుకొని, తమ మానాన తాము నిద్రావడమో, లేక గోలచేస్తూ పాఠాలు వింటున్నవారిని డిప్లర్వ చేయటమో జరుగుతుంది. ఇలా ఆధిక సంఖ్య వలన విద్యార్థులకి, ఉపాధ్యాయులకి మధ్య సన్నిహి తత్వం తగ్గిపోతుంది. ఇక “ప్రతి విద్యార్థికి అర్థం కావాలి” అని తా ప్రతి య ప జే లెక్కరక నిలబడులో పావు వంతెనా పూర్తి చేయలేక పోతాడు. అలా ఉంటాయి మన నిలబడులు. ఇలాంటి లాంటి దేశాల్లో ప్రతి విద్యార్థికి అర్థమగు విద్యార్థులకి చిక ఉపాధ్యాయుడుంటాడు. కాబట్టి ఉపా

ధ్యాయుడు విద్యార్థుల మనస్తత్వానికి అను గుణంగా వారికి బోధనా, వారిలో కాస వెనుకబడి యున్నవాడే విషయంలో ప్రత్యేకంగా కృషి చేసి, వాణి వృద్ధిలోకి తేగలడు. ఇలా కూడా లాంగునీ మల్టీబుర్ర లుంటే, వారందరికి వేరే ఒక స్కూలుంటుంది. అక్కడ ఒక్కో విద్యార్థికి ఒక్కో టీచర్ ఉంటాడు. అలాంటి విద్యా విధానం మన దేశంలోకి రావాలంటే మొదల మన ఆర్థిక కృత్యం బాగుపడాలి.

పి. రామగోపాలరావు, హైదరాబాద్

* * *

ప్రిన్సిపాల్ బాధ్యత

“విద్యాప్రమాణాలు తగ్గటానికి విద్యా గ్రంథే పూరిగా బాధ్యులుకొగా అనుట అస మంజనముకాదు. విద్యార్థులు అనగా వాగు నిన్నవారనీ, ఆవేశపగలనీ ముసం పగనకూడదు. కనుక వీరిని భావిభారత పాఠాలుగా చేయుటకు బాధ్యులు ఉపాధ్యాయులు, తగువాత తిరిగిండులు. ఇప్పుడు సామాన్యంగా కారేజీలో లెక్కరక మోక్షుల ఎటున్నదనగా వాగు కష్టపడే వారి మనస్సు ఇవపడెను. ఏదో కారేజీ జర్నల్ ఆ గంట గడిచేస్తే మన జీతం మన కన్నుండి అని ఆ గంట గడిచేస్తూన్నా గ ఇంకా కొందరు క్లాసుకు 10 నిమిషాలు సగం గావచ్చి 5 నిమిషాలు ముంగుగా నదిరే చేతులం. ఇంక మిగిలిరి 35 నిమిషాలు, దీనిలో 5 నిమిషాలు అటెండ్మెంట్ ఇంక మిగిలిరి 30 నిమిషాలు. ఈ 30 నిమిషాలలో ఈయన చెప్పేదేమిటి విద్యార్థులు చేస్తు కొనేకేమిటి? దీనికి కారణం ఏమిటి? ఆ లెక్కరక సరిగా క్లాసుకు వెళ్ళుతున్నా వో తేనో ఇవన్నీ చూచుట ప్రిన్సిపాల్ గ బాధాశకదా? ఆ ప్రిన్సిపాల్ గటినాగ యితే కనీసం ఆ లెక్కరక ఆ 50 నిమిషా క్లాసులో తప్పక ఉంటారు. క్లాసులో ఉన్నాక ఊరికే కూర్చుంటే పిల్లలు అలర్జి చేస్తారు. అంగుల ఇంకవిధిగా ఆ లెక్క రక తప్పక పాగం చెప్పవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. తగువాత క్రమంగా అసల వాటియ సాఠాలు ప్రకమంగా జగరుతాయి.

ఆ. శకుంతలాబాయి, సికింద్రాబాద్

[14-వ పేజీ తరువాయి]

మనం! ఇంతరహస్య ఆడిగ్రీపురుషులనే
శివు! ఇంత! ప్రపంచంలో మనం వివరి
య్యే రెన్నిపుంటాయోదానని ఆశ్చర్యం
వేసింది.

వదువంటారా, వి.వి., వి.డి. (తెలివ్)
వరహా వదివారులెండి. మా అమ్మా. వాస్తవం
నేను మాదా ఒక్కదానన్నీ! తిరుమలగా
లేమా? ఇద్దరికీమధ్య ఎంత సామ్యంవుందా?

ఇక వదువంటారా? అడదాని వదువన్ను
అడవొక్కడను. స్వర్గం.

మీ పుత్రం అందింది. వి.వి.వి.డి
అంటే ఏమటా వాకం అర్థం కాలేదు
నుమండి! కనుక వి.వి.డి అనటానికి
పొరపాటున వి.డి. అన్నా లేమానని నా
అనుమానం! లేకపోతే అదేమేనా ఫారిన్
గ్రీయా? నా సందేహం తీర్చి ప్రార్థన.
40కి మీరు తెలివలో వదివింది వి.వి.నా
లేక వి.డినా?

మీఫోటో వదివించండి.

భాస్కర్

.....

“భాస్కర్ కి,

తెలివలో వి.డి. అంటే, లేచిలో అన్
మనీ కి నెమ్మ వదివానండీ!

ఫోటో వదివమన్నారు. కానీ...అంత
కంటే మనిషి నే నచ్చి ముఖముఖి అంతా
లేళ్ళనుకుంటే భాగుంటుందేమా!

ఫోటో వదివటానికి అభ్యంతరం ఎంత
నుకోండి! కానీ.....వాకంలు ఫోటో
యంచుకోవటమే సరిగ్గాదంటే నమ్మండి!
ందులో చూసినా నిలుపుకున్నట్టి నిర
ంగా ముఖం అంతా చీకటియై వుం
చుంది.

అయినా, ఫోటో మా నే మనిషినిచూసిన
పుట్టి వుండనే వుండను కదా!
మీరు ఎప్పుడు రమ్మంటే అప్పుడు
వస్తాను. మీ పూర్వో నాకు స్నేహితులు
వ్వారు లెండి. ఆ వంకను మిమ్మల్ని చూడ
టానికొస్తాను. స్వర్గం.

.....

“శ్రీ భాస్కర్ గారిలు ఇజ్జవాండీ?”

“అవును! లోపలికి రండి, తమ రెవరు?”

“నేను స్వర్గం...”

“ఓ, మీరొ! రండి, రండి!”

“ఓహో, మీరేనా భాస్కర్ కి? నమ్మ
లేకుండా వున్నా నే! మీ పుత్రులలో మీరు
చానునభాయి అని వ్రాశారే! తీర్మా చూ నే
మీకంటే ‘తారు’ తెలుపేమా ననిపిస్తున్నది.
పైగా చూచిన వాళ్ళంతా అందగాడివంటా

రని వ్రాశారు, ఎంతమోసం!”

“చానున భాయి కాకపోతే మరే వనమం
టారు? ఇది వాస్తవంతాభిప్రాయం మాదా
కాదు లెండి! మిత్రులంతా నా అందాన్ని
తెగ మెచ్చుకుంటారు నుమండీ!”

“చానున భాయికాదండీ బాబూ! ‘భా
నునభాయి’ అనుకుంటే సరిపోతుంది.”

“పోనీయండి. నలుపులో మాత్రం అందం
లేదుటండీ? నన్ను చూచినవాళ్ళంతా అంద
గాడిననే అంటుంటారు.”

“నిజమేలే అనొచ్చు లెండి! మాదా
ని! మీరే నలు కన్ను చూచుచు
కున్నా కనపడటం అంటావుంటేగా? ఎంత
మోసం, ఎంతమోసం!”

“మీరుమాత్రం ఎంతక్కువ రిన్నారు!
నేనువ్రాసిన లక్షణాలన్నీ అమ్మనందీనట్లు
వ్వాయని వ్రాశారు? మరి, ఆ లక్షణాలు
మీలో కంచుకొకడా పెట్టి వెలికిచూచినా
కనబడందే?”

“ఎంతమాటన్నారో? మీరు కావాలన్న
లక్షణాలు నాలో ఎందుకులేవు? చూశారా,
ఇవిగో దొండవండులాంటి పెదాలు, తమర
తూడులాంటి చేతులు, నోట్లున్న బుగ్గలు,
గడ్డంకింద నుట, చంద్రబింబం...”

“ఇంక వర్ణించ నక్కర లేదులెండి. అన్ని
లక్షణాలు అందంగా నేవున్నాయి. అర
అంగుళం దగ్గరే సరిగ్గా పొడవవుతున్నది, పెదా
లకు రిప్లీక్ నేనుకున్నాను. పెదాలు
చక్కగాలక్కదొండవండులాగేవున్నాయి.
ముఖం అంతా మకుచికిం మచ్చలే కాబట్టి,
గడ్డంకింద, బుగ్గమీద నుటలకేం కొదవ?
ఒక్క చేతులే ఎంత ఖర్చు, వర్ణంతా తమర
తూడులా నేవుంది! అసలు చీపురుపుల్లకి,
మీకూ ఏమెనా తెదావుంటేగా? మరేం
అనుకోకుండా ఇంక దయచేయండి.”

.....

మరో ఇరవై రోజులకలా స్వర్గం దగ్గ అ
నుంచి భాస్కర్ కి పుత్రం వచ్చింది.

“శ్రీ భాస్కర్ గారికి,

నమస్తే! ఈ నెల ముప్పయ్యోరేఖున
నా వివాహం. కుభలేఖ దీంతోపంపిస్తు
న్నాను.

మీరు మరోలా అనుకోకండి! నాఅసలు
పేరు స్వర్గ కాదు. నేను వి.వి. వదివినమాట
నిజమేకొని తెలివ్ కాదుకదా, కనీసం
మా పూగకూడా ఎప్పుడూ దాటిపెట్టుకును!
విదా తిరుమలకి అలావ్రాశాను, మిమ్మల్ని
చేసుకోవాలనే వుద్దేశం నాకన్నదులేదు.

ఇంకోవిషయం! మిమ్మల్ని చూడటానికి
వచ్చింది నేనుకాదు. ఆ తిరుమల వదిచూడా
లని వుబలాటపడింది నా స్నేహితురాలు!

“అతనూ - ఆమె పెళ్ళాది
నుఖవదుతున్నారంటావా?”

“కాక మరేవిటి?”

“నీమొహం అతను పగలల్లా
ఇంట్లో ఉండడు. ఆవిడ రాత్రల్లా
ఉండదు”

“ఓరి చ వ లూ! ఇద్దరూ
ఇంట్లో ఉంటే ఇద్దరికీ ఇబ్బం
దేరా. అందుకే ఎవరికీవారు
అలా పెంటరిగా నుఖవదు
తున్నారు.”

మానవా, నేను వివాహం చేసుకుంటూ
న్నాం. వీరైతే పెళ్ళికి తప్పకరండి.
వాసంతి.”

.....

ఆరోజునే వాసంతిమాదా భాస్కర్
దగ్గ అనుంచి పుత్రం వచ్చింది.

“ఓహో! స్వర్గ లతగారికి,

నమస్తే! మిమ్మల్ని నేను చాలామోసం
చేశాను! అందుకు మీరు నమ్మకమింజాలి
వుంటుంది!

నాపేరు భాస్కర్ కాదు. ఈ తిరుమల
ఎలావుంటుందో మాదాలనే కుతూహ
లంతో నేనే మారుపేరుతో ఇంతరహస్య
కథ నడిపించాను.

ప్రజోజ వివాహ మాట్లాడింది నేనుకాదు,
నామిత్రుడు.

నేను మిమ్మల్ని అంతవంకన చేయాలి
అనుకోలేదు. మీపరిచయభాగ్యం కల్గించు
కుందామని నా మిత్రులే అంతకాటకం
అడారు. అతనే నేననుకుని మీరుకోపంతో
పెళ్ళిపోయిపట్టున్నాడు.

పోనీయండి, అంతానునమంచి! వాడు
ఈ నెల ముప్పయ్యోరేఖున మా మరణంతో
వివాహం జరగనున్నది. కుభలేఖ వంతుడు
వ్వారు. నీలుంటే వచ్చివెళ్ళండి! జరిగి
పోయిన విషయా లన్నీ తెలుసుకుని ఆగ్ర
హించకండి!

మోహన్.

పుత్రం వదువుకూనే వాసంతి “ఇంతా
చేసి నువ్వేనా బావా! ఎంత ఘటిమడవు!”
అనుకుంది, పుష్పాంగిబాదే మనసుతో.

అక్కడ మోహన్, వాసంతి కుభలేఖ
చూసి “జేరా? ఎంతాడుగాయి!” అను
కుంటూ మనపార నవ్వుకున్నాడు. ★

ఆంధ్రపత్రిక గణ్ణనుడికట్టు

అడ్డం

1. ఈ సందర్భానికి ప్రాణం తీసుంది.
2. చంపాపు! రాళ్లు ఎగురుతాయా ఎక్కడైనా. మరీ వోద్యం గాకపోలే.
3. ఆకలిలా పూసిన పన్నం అన్నాడు.
4. మరీ కొమ్మురిగిరి నీ రాజమాత...

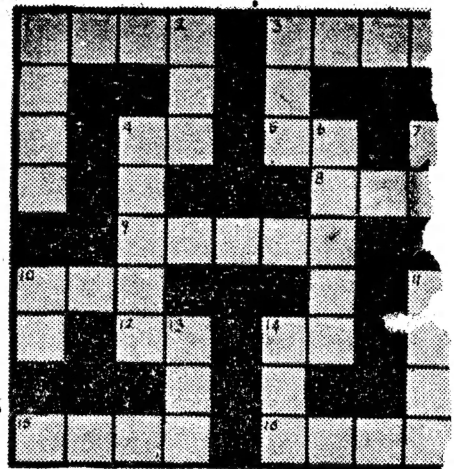
20-వ నుడికట్టుకుజవాబులు

1. శ్రీ	2. శ్రీ	3. కౌ	4. ద	5. ప	6. టి	7. గం	8. టి
రా		9. బా	10. స		11. న		12. పు
13. గం	14. ధ	15. ము	16. మీ	17. రు	18. ని	19. రా	20. ణి
	21. మ	22. చి	23. వి		24. రా		
25. అ	26. ని	27. సె	28. టి	29. హ	30. శ	31. క	32. థి
		33. ల	34. స	35. డి		36. గా	
37. క	38. రు	39. పు	40. భ	41. త్తం	42. గా	43. య	44. త్రి
45. ల		46. ర	47. వా	48. లం		49. మ	
50. ము	51. ని	52. మా	53. ణి	54. క్ష	55. ము	56. చ	57. లం

8. కొలతలో ఆగము.
9. మాటకీ మాటా తిప్పికొట్టినా, తిరగ బడి నవ్వే రచయిత.
10. తడవటంలో ఆలస్యం.
12. తిరుగు తాళంలో కాగితం.
14. గానం వినిపించే అజ్ఞ.
15. చివరకు ఉన్నది.
16. ఎంత బంగారమైనా మలినములే.

నిలువు

1. నెంకటకవి ఇంటి పేరు.
2. కలగా పులకపు రావణి.
3. —రుచిగా ఉంటే పాకులాడము.

4. పిల రీతి ఎంతో యిష్టం.
6. విష్ణువు
7. మూలనున్న మనసున్న కొట్టడానికి అరు సెలలా!
10. ఇంటికి, వింటికి తప్పుడు.
11. అజ్ఞ నూ, ఆయుధాన్ని కలిపితే ఇది నరుకురాదు!
12. సర్కారువారి ఫర్మానాకు పక్కా చాద్యం.
18. పుణ్యానికి వాళ్ళే తుఫానులే.

పాస్తక సమీక్ష

సుఖమూ-నుందరీ : రచన: ఇచ్చాపురపు జగన్నాథరావు; కవితా పరిశీలన: విజయవాడ-2. 158 పేజీలు, ధర: 2 రూపాయలు.

“సుఖం అనేది, ఆనందం అనేది కేవలమూ మానవుడి మనస్సులో వివిధ పరిణామాలవలన ఏర్పడతాయి. వాటిని తెలియజేయడానికి ఈ పాస్తకం అని ఎప్పుడూ ఉంటుంది!” అనే ప్రాతిపదికపై ఆధారపడి రచించిన ‘పాస్తకం’ ఇది. రఘుపాథరావు అనే యువకుడి రచన ప్రయాణంలో ఆరంభమైన కథ, ఛలుక్కున పట్టాలెత్తి ‘రాధ’ అనే యువతి కథలో పడిపోతుంది. రాధకు పెళ్ళి పన్నాళ్ళూ అంతా ఆదరిస్తారు అది ఏదో విధంగా పోగానే, మామూలుగా జరిగేట్లుగానే వాళ్ళంతా ఆమెను అనాదరిస్తారు. రాధ కథే కాదు - రాధ తండ్రి వుంచుకున్న నుందరి కథా, రఘుపాథరావు తల్లి కథా, విశాల అనే రాధ స్నేహితురాలి కథికా— ఇంటి కథలంతా కొన్ని ఈ ‘పాస్తకం’లో పిలకథలాగా ప్రవహిస్తాయి కలగా పులకంగా, కలగలుపుగా! మొత్తానికి ఏకాసాఫీగా సాగనివ్వలేదు రచయిత. “సుఖపడడం అంటూ

ఏమీ లేదు రాధా! దానికి మరలూ అంత కంటే ఏమీ లేదు. రకరకాలుగా సాగుతుంది. అందరూ ఎల్లప్పుడూ సుఖపడడానికి చూస్తూంటారు, కాని ఏం వుంది? అంతా అట్లా అనుకోవడమేగా” అంటుంది నుందరి, “సుఖం”పై తన భావాన్ని వ్యక్తీకరిస్తూ. “సుఖం ఎందులోనూ లేదు, ఎవరికీ సుఖం లేదు, ఎవరికన్నా బాగుంటుంది!” అని రచయిత తాత్పర్యం కాబోలు. రచనలో ‘నూటి’దనం తక్కువ. ఏ కేవలం పాత్రలు ఎందుకెందుకో వచ్చేస్తూ ఏదోదో మాటాడతూ (‘సుఖాపితలు!’) ఎక్కడెక్కడో పాటావుంటాయి! ఇందుకల్ల మనా కొస్త తికమకపడతాము, అంటే కాగితమూ, ముద్రణా ముచ్చటగావున్నాయి! —సుకుమార్.

దురాశ

(43 వ పేజీ తరువాయి)

కూర్చోగానే, శాస్త్రీ తన గొప్పతనాన్ని తనే పాగుడుతూ, యీసారి కూడ తా నెంకొక గిన్నెను సంపాదించేనని నగర్వంగా చెప్తూ,

ధీమాగా మూట విప్పి ఒక్కొక్కరి విస్తరిలోనే దాన్ని బోర్లించేడు ఏముంది! అంతా తారుమా...!! పంచభక్త్య శరమాణ్ణాలకి బదులు గిన్నెలోంచి యిద్దరు మంగళ్ళు కత్తులతోవచ్చి, పీటమీద వున్నవా తలలు పొన్నకాయల్లా చేసి మాయమాతున్నారు!!! దీన్ని చూస్తూ పూరివారంతా మండిపడిపోయారు. అంతా సింహాచలం భక్తుల్లా తయారయ్యారు.

ఉక్రోశంతో పూరివారంతా శాస్త్రీని నకుటుంబంగా పూరినుండి తరిషేశారు.

చూశారా! శాస్త్రీలు గారి దురాశ ఎంతకీ దారితిసిందో అంగుకే అంటారు. “దురాశ దుఃఖానికి చేట”ని పెద్దలు.

రాధా మాధవులు

—చిత్రం : వీరిశెట్టి అచ్యుతరావు.

మీకున్నా

-సినిమా తారవంటి ప్రకాశమాన చర్మసౌందర్యము

వైజయంతిమాల ఇలా చెప్పుచున్నది:
"నా చర్మము లక్స్ టాయ్లెట్ సబ్బు వల్ల ఈ ప్రమా
గాను నునుపుగాను వుండున్నది. దాని మీగడ
వంటి నురగ నా చర్మమునకు మంచిది
మరియు దాని పరిమళము రోజుల్లా నన్ను
హాయిగా నుంచుచున్నది."
మీరున్నా వైజయంతిమాలకున్నట్టి మనో
హరమైన చర్మ సౌందర్యమును పొంద
వచ్చును. మీకు ప్రతి దినమూ సౌందర్యము
విచ్చే సబ్బుగా లక్స్ ను వాడండి. జ్ఞాపక
ముంచుకోండి, లక్స్ తో స్నానము
ఎంతో ఆనందదాయకము:

కుడమైన.తెల్లని,

లక్స్

టాయ్లెట్ సబ్బు

సినిమా తారలకు సౌందర్యమునిచ్చే సబ్బు

హిందుస్తాన్ లీమర్ లిమిటెడ్ వారి ఉత్పత్తి

LTS 9 X52 TL

ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక

